

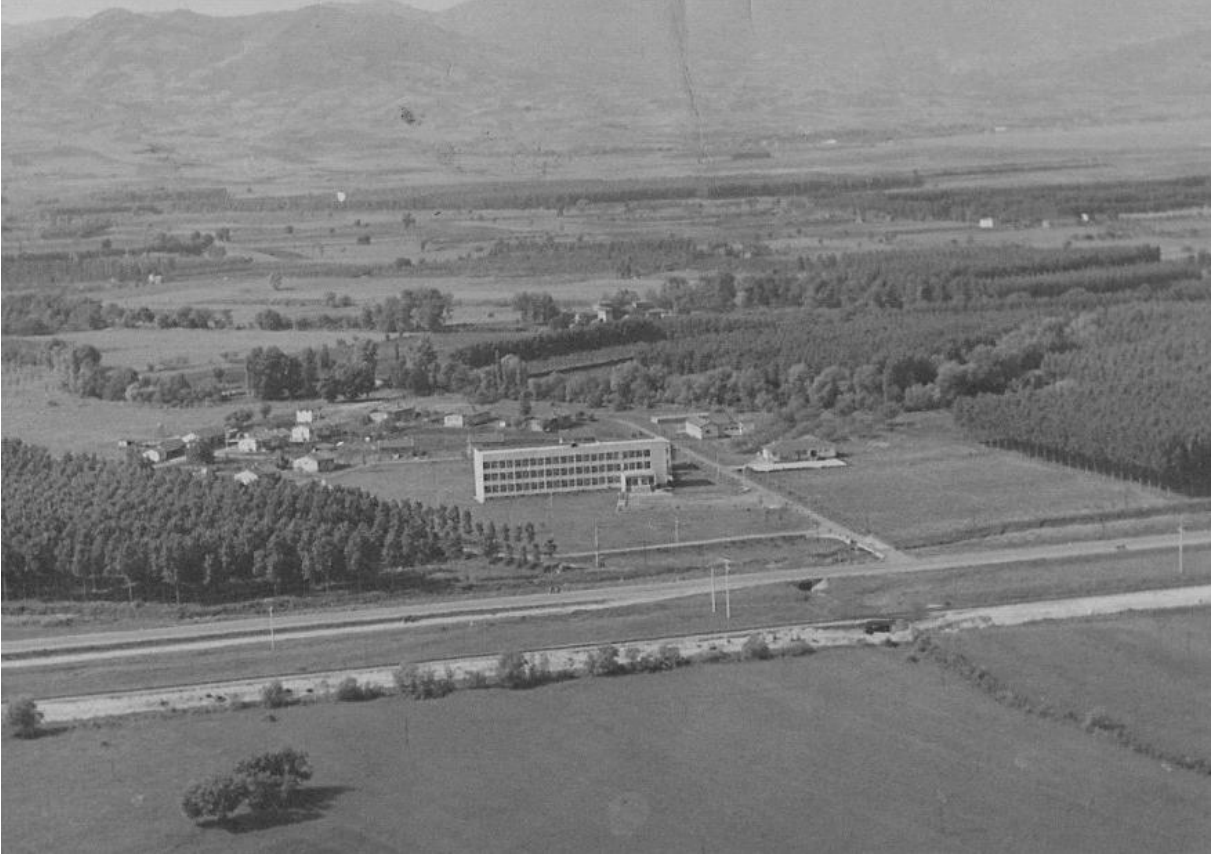

KURULUŞUNDAN
GÜNÜMÜZE

KAVAKÇILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ 1962-2014

Mehmet ERCAN
Orman Yüksek Mühendisi

T.C.
Orman ve Su İşleri Bakanlığı
Orman Genel Müdürlüğü
Kavak ve Hızlı gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü
İZMİR

Ön kapak: 1960'ların ikinci yarısında Enstitü ve çevresinin görünümü.

Müdürlük Yayın No: 270

ISSN 1300-395X

KURULUŞUNDAN GÜNÜMÜZE

KAVAKÇILIK

ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ

1962-2014

Mehmet ERCAN
Orman Yüksek Mühendisi

Çeşitli Yayınlar Serisi No: 25

T. C.
ORMAN ve SU İŞLERİ BAKANLIĞI
Orman Genel Müdürlüğü
Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü
İzmit, 2014

YAYIN KURULU

Mehmet ERCAN
Dr. Cemal FİDAN
Dr. Fazıl SELEK
Filiz K. KAHRAMAN
Dilek TUĞRUL

Yayınlayan:

T. C.
Orman ve Su İşleri Bakanlığı
Orman Genel Müdürlüğü
Kavak ve Hızlı Gelişen
Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü
P.K. 93
41001 İZMİR

e-Mail: kavak@kavak.gov.tr
kavak@ogm.gov.tr

URL: <http://www.kavak.gov.tr>

Tel: 0262 3121135–3121136
Faks: 0262 3121137

İzmit, 2014

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	V
1. ENSTİTÜ'NÜN KURULUŞU, GÖREVLERİ ve TEŞKİLATLANMASI.....	1
1.1. Tarihçe ve Kuruluş.....	1
1.2. Görevler ve Teşkilatlanma.....	2
1.3. Geçen Zaman İçindeki Değişiklikler.....	6
1.4. Üst Yönetim.....	9
2. KONUM ve YERLEŞİM.....	10
2.1. 1970'li Yıllarda Enstitü'de Sosyal Yapı ve Ulaşım.....	13
2.2. 70'li Yıllarda İzmit	15
2.3. 17 Ağustos 1999, İzmit Depremi ve Sonrası.....	16
3. MEVCUT ALT YAPI.....	23
3.1. Sera ve Laboratuvarlar.....	23
3.2. Baskı İşleri.....	27
3.3. Bilgisayar Donanımı ve Zaman İçindeki Gelişimi.....	27
3.3.1. Enstitü'nün İlk Bilgisayar Sistemi.....	27
3.3.2. Geçen Zaman İçindeki Değişiklikler.....	30
3.3.3. Son Dönem: <i>Microsoft Windows</i> Çağı	34
4. ARAŞTIRMA FAALİYETLERİNİN İŞLEYİŞ TARZI.....	38
5. ENSTİTÜ'NÜN YAPTIĞI ÖNEMLİ ARAŞTIRMA ÇALIŞMALARI ve TÜRKİYE KAVAKÇILIĞI İLE ORMANCILIĞINA KATKILARI.....	41
5.1. Kavakçılıkla İlgili Çalışmalar.....	41
5.1.1. Kuruluş Öncesi Dönem	41
5.1.2. Kuruluştan 1966 Yılına Kadar Kavakçılık Çalışmaları	43
5.1.3. 1967-1982 Dönemi.....	44
5.1.4. 1983'den Günümüze Kavakçılık Çalışmaları.....	48
5.2. Hızlı Gelişen Türlerle İlgili Çalışmalar.....	65
5.2.1. Hızlı Gelişen İbrelili Türler.....	65
5.2.2. Okalıptüs Araştırmaları.....	77
5.3. Diğer Bazı Araştırmalar.....	78
5.4. Kavakçılığı Yayma ve Halkla İlişkiler.....	80
5.5. İstasyonların Yaptığı Çalışmalar.....	80
6. İZMİT KAVAK FİDANLIĞI.....	81
7. ULUSLAR ARASI İLİŞKİLER, YÜRÜTÜLEN PROJELER ve DÜZENLENEN TOPLANTILAR.....	83
7. 1. Enstitü'nün Üyesi Olduğu Uluslararası Ormancılık Kuruluşları	83
7.2. Enstitü'nün Kuruluşundan Bu Yana Yürütmüş veya Görev Almış olduğu Dış kaynaklı Projeler.....	83
7.3. Enstitü'nün Bugüne Kadar Düzenlediği Uluslararası Toplantılar	84
8. ULUSLAR ARASI ve ULUSAL KAVAK KOMİSYONU.....	89
8.1. Türkiye Millî Kavak Komisyonunun kuruluşuna dair ilk mevzuat	89

9. KERPE ARAŞTIRMA ORMANI.....	94
9.1. TUR/71/521 Birleşmiş Milletler Özel Fon Projesi.....	94
9.2. Kerpe Pilot Plantasyon Sahası	94
9.3. Pilot Plantasyonlardan Kerpe Araştırma Ormanına Geçiş	99
9.3.1. Ormanın Coğrafi Konumu	99
9.3.2. Sahanın Jeolojik ve Minerolojik Yapısı	99
9.3.3. Topoğrafik Yapı.....	101
9.3.4. Klimatolojik Durum.....	101
9.3.5. Ormana Yapılan Silvikültürel Müdahaleler.....	101
9.4. Kerpe Araştırma Ormanı Amenajman Planı.....	104
9.4.1. Plan Ünitesindeki Bitki ve Orman Toplulukları.....	104
9.4.2. Orman Fonksiyon Grupları.....	106
9.4.3. Ormanın İdare ve İşletme Amaçları.....	107
9.4.4. İdare Süreleri.....	107
9.4.5. Ormanın Bugünkü Durumu.....	107
10. ENSTİTÜ'DE GÖREV YAPMIŞ ve YAPMAKTA OLAN PERSONEL.....	109
10.1. ENSTİTÜ MERKEZİ.....	109
10.1.1. Teknik Personel İsim Listesi ve Görev Yaptıkları Birimler.....	109
10.1.2. Teknik Personel Fotoğraf Albümü (Göreve başlama tarihi itibarıyla).....	115
10.1.3. İdari Personel Fotoğraf Albümü (Alfabetik sıraya göre)	131
10.2. ARAŞTIRMA İSTASYONLARI.....	143
10.2.1. Teknik Personel İsim Listesi.....	143
10.2.2. Teknik (Son görev yerlerine göre) Ve İdari Personel Fotoğraf Albümü.....	146
11. KAVAK ve HIZLI GELİŞEN ORMAN AĞAÇLARI ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ'NÜN YAPTIĞI YAYINLAR.....	164
11.1. YILLIK BÜLTEN ve TEKNİK BÜLTENLER.....	164
11.2. ENSTİTÜ DERGİLERİ ve İÇERİKLERİ.....	184
11.3. ÇEŞİTLİ YAYINLAR.....	195
12. YARARLANILAN KAYNAKLAR.....	197
13. EKLER.....	202
13.1. EK-1: KAVAKÇILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ'NÜN TARİHÇESİ	202
13.2. EK-2 HALEN YÜRÜRLÜKTE OLAN 03.12.2012 TARİHLİ ARAŞTIRMA ENSTİTÜLERİ YÖNETMELİĞİ.....	221
13.3. EK-3: MİLLÎ KAVAK KOORDİNATÖRLÜĞÜ TALİMATI.....	234

ÖNSÖZ

12.08.1949'da Çanakkale, Ezine, Bergaz (Gökçebayır) köyünde dünyaya geldim. Bergaz Köyü İlkokulu, Ezine Ortaokulu ve Çanakkale Lisesi'nden sonra 1966'da kayıt olduğum İ. Ü. Orman Fakültesinden 1971 yılında Orman Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum. Aynı yıl Orman Genel Müdürlüğü, Çanakkale Orman Bölge Müdürlüğüne bağlı Ayvacık Devlet Orman İşletmesinde mesleğe başladım. İşletmenin Baharlar Orman Bölge Şefi iken 1972'de askere gittim. 1974 ocak ayında terhisimi takiben, Artvin Orman Bölge Müdürlüğü, Göktaş (Murgul) Orman İşletme Müdürlüğü, Başköy Bölge Şefliğine atandım. 1975'te Çanakkale'ye dönerek, 20 ay kadar Yenice Orman İşletme Müdürlüğü'nün, merkezi Hamdibey Nahiyesinde olan Asarlar Orman Bölge Şefliğini yaptım.

1976'da Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü'ne atandım ve 28.10.1976 günü Enstitü'nün Odun Teknolojisi ve Kullanma Araştırmaları Bölümü'nde göreve başladım. 1982'te ilgili Bölümün kapatılması üzerine, Araştırmalar, Matematik-İstatistik Bölümü'ne geçtim. 1992'de Proje Planlama ve Değerlendirme Araştırmaları Bölümü adını alan bu Bölümde görevimi günümüze kadar sürdürdüm.

Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, gerçekten ormancılık camiasının uygulama - işletme kurumlarından farklıydı. Herkes amatör ruhla çalışıyor, yaptığı işten zevk alıyor ve gurur duyuyordu. Bu kurumda makam - mevki çekişmesi, istenmeyen tayin kaygısı, çalışanlara kurum dışı istenmeyen müdahale yoktu. Avrupaî, her türlü baskıdan uzak, liberal ve huzurlu bir çalışma ortamı vardı. Teknik personel derdini ifade edecek kadar lisan biliyor, yabancı dilde konuşup, az çok okuyup - yazabiliyordu. Enstitü'ye yabancılar gelip gidiyor, çalışanlar da zaman zaman yurt dışına iş seyahatleri yapıyordu. Türkiye için o yıllarda bu önemli bir ayrıcalık ve üstünlüktü.

Burada çalışanlar sıradan orman mühendisleri değildi. Hepsi belli bir araştırma - uygulama alanında belli bir seviyede uzmanlaşmış, bilim adamı vasfında, kariyer sahibi kişilerdi. Kendi uzmanlık alanlarında yerli – yabancı kaynaklardan faydalanarak, kendi yaptıkları araştırma sonuçlarını, bir başka ifadeyle kendi bilimsel eserlerini yazıyorlardı. Orman Fakülteleriyle, yurt içi ve yurt dışı araştırma ve uygulama kuruluşlarıyla irtibat dahilinde çalışıyor, bazıları doktora yapmış ve yapmaya devam ediyordu. Burada belli konularda araştırma projeleri yürütülüyor, başta "kavakçılık" olmak üzere hızlı gelişen orman ağacı türleriyle ülkenin odun hammaddesi problemlerine çözüm bulunmaya çalışılıyordu. Kısaca burası Orman Bakanlığı'nın danışmanlık, ileriye dönük planlama, teknoloji ve strateji geliştirme merkezi sayılabilecek bir kurumdur.

İşte ben böyle bir kurumda 38 yıla yakın bir zaman süresince tüm çalışanlarla tam bir uyum içinde çalışmaktan ve halâ da çalışıyor olmaktan hep gurur duydum. Halen Enstitü'nün en eski çalışanı olarak, müdür Dr.

Faruk Ş. ÖZAY'ın bana verdiği "emekli olmadan önce Enstitü hakkında böyle bir kitap hazırlama görevini" de memnuniyetle kabul ettim.

Enstitü'de ve İzmit'teki 37 yıllık geçmişim ve edinebildiğim bilgi ve belgeleri bir araya toplayarak "Kuruluşundan Günümüze Kavakçılık Araştırma Enstitüsü" isimli bu kitabı hazırlamaya çalıştım.

Öncelikle kurumsal yapının tarihi geçmişinden başlayarak, geldiğim yıllardaki durumunu ve daha sonraki gelişmeleri-değişiklikleri anlatmaya çalıştım. Gerek kavak, gerekse hızlı gelişen türlerle ilgili araştırmalardan, özellikle nerelerden geçerek günümüze ulaştığını gösterenleri ve daima geçerliliğini koruması muhtemel olanları birer cümlelik özet veya tablolar halinde verdim. Yapılan yayınların tamamının isimlerini ise tablolarda listeledim. Sıkça değişen idari yapılanmadan bahsederken, halen geçerli olan son yönetmelikleri kitabın sonuna aynen koydum. Teknik personeli görev yaptıkları Bölümlere göre listeledim; ayrıca Enstitü'ye geliş tarihlerine göre çalıştıkları döneme ait birer fotoğraflarını albümde verdim. Memur ve işçi kadrolarında çalışmış olan idari personelden fotoğraflarını bulabildiklerimi ise, alfabetik sıraya göre verdim. Fotoğrafların temininde yardımcı olan arkadaşlarıma çok teşekkür ederim.

Bazı konularda yeterli bilgiye ulaşamadığım için, belirttiğim tarihlerle ilgili hatalar olabilir. Yine özellikle kendi ifadelerimde eksiklik veya yanlışlıklar olabilir; bunlar için şimdiden özür dilerim.

Tüm arkadaş ve meslektaşlarıma teşekkür ve saygılarımla...

Mehmet ERCAN
Nisan 2014, İzmit.

*Sevgili eşim
İnci ERCAN'ın
unutulmaz
anısına
saygılarımla...*

1. ENSTİTÜ'NÜN KURULUŞU, GÖREVLERİ ve TEŞKİLATLANMASI

1.1. Tarihçe ve Kuruluş

2. Dünya Savaşı sonrası doğal ormanlardan üretilmekte olan “odun” hammaddesinin insanlığın gittikçe artan ihtiyaçlarını karşılayamama eğiliminin belirmesi, dünya ormancılarını bazı orman ağaçlarıyla entansif endüstriyel plantasyonlar kurma düşüncelerine itmiştir. Hızlı büyümesi, üretme ve melezleşme kolaylığı, özellikle kuzey yarımkürede farklı iklim ve toprak şartlarına uyabilen çok sayıda tür, varyete, kültivar ve klonlarının bulunması, odununun çok geniş kullanım alanlarına sahip olması, pek çok ülkede kültürünün halk tarafından geleneksel olarak yapıyor olması gibi sebeplerle KAVAK (*Populus*) bu konuda dikkatleri üzerine toplayan en önemli ağaç cinsi olmuştur. Bunun üzerine 1947’de Birleşmiş Milletler, Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) bünyesinde 9 Avrupa ülkesinin katılımıyla ULUSLARARASI KAVAK KOMİSYONU kurulmuştur. Kendi Ulusal Kavak Komisyonlarını kuran diğer ülkeler de zamanla bu kuruluşa üye olmaya başlamışlardır. Halen 37 ülkenin üye olduğu bu komisyona, ülkemiz de bir Bakanlar Kurulu kararıyla “Türkiye Millî Kavak Komisyonu”nu kurmak ve tüzüğünü TBMM kararıyla Kabul etmek suretiyle 1955 yılında üye olmuştur.

Uluslararası Kavak Komisyonu, ormanca fakir Yakın ve Ortadoğu ülkelerinde “kavakçılığın” daha ayrıcalıklı bir önem taşıdığının görülmesi üzerine, konuyu mahallinde tartışmak üzere 1954 yılında Şam’da 1. Orta ve Yakındoğu Kavakçılık Konferansını düzenlemiş ve bu konferansta özellikle bu bölgedeki kavakçılığın ve kavakçılıkla ilgili sorunların araştırılması maksadıyla bölgesel bir KAVAKÇILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ kurulması kararlaştırılmıştır. Bu karar, komisyonun 1955 yılında Madrid’te yapılan toplantısında onaylanarak FAO’nun böyle bir kuruluşu desteklemesi önerilmiştir. Aynı toplantıda ülkemiz delegasyonunun böyle bir enstitünün Türkiye’de kurulması konusundaki teklifi de kabul edilerek hazırlıklara başlanmıştır. Ekolojik şartlar itibariyle melez kavakçılığa uygun bulunması, özellikle modern kavakçılığa çok elverişli Adapazarı ve Düzce ovalarına ve uluslararası ulaşım itibariyle İstanbul’a yakınlığı sebebiyle de Enstitü yeri olarak İzmit belirlenmiştir.

Kuruluş amacına yönelik fidan üretimi yapmak, araştırma-deneme sahaları kurmak, populetumlar tesis etmek maksadıyla şehir merkezine 4 km kadar uzaklıkta, Ankara yolu üzerinde o zamanki adıyla Paylar Ovası denilen mevkide, bugünkü DSI, İl Tarım Müdürlüğü yerleşkelerini ve İzmit Orman Fidanlığı arazisini içine alan, güney-batıdan o zamanki Kirazdere’ye bitişik 3000 m kadar uzunluğunda, 158 ha alana sahip bir arazi kamulaştırılmıştır (Şekil 1).

Kamulaştırma çalışmalarıyla birlikte, fidanlığın ve Enstitü’nün kuruluşunu yapmak üzere 1957’de Osman KARAGÖZ Fidanlık Müdürü

olarak, Mehmet Ali SEMİZOĞLU da müdür muavini olarak atanmışlardır. 1959'da ise mühendis olarak Mehmet Emin TURGUTALP atanmıştır. Daha sonra kendisi de Enstitü Müdürü olan Orman Yüksek Mühendisi Mehmet Ali SEMİZOĞLU'nun kuruluşla ilgili kendi el yazısı ile yazdığı notların ilk sayfasından bir örnek Resim 1'de verilmiştir. Son sayfaları daha sonra müdür olan Dr. Ali Sencer BİRLER tarafından yazılan "Kavakçılık Araştırma Enstitüsü Tarihçesi" isimli bu notların tamamı EK-1'de verilmiştir.

FAO'nun 1955 yılında gönderdiği kavakçılık uzmanlarının katkıları ve 1956 yılından itibaren yerli teknik personelin yurt dışında yetiştirilmeleri için temin ettiği burslarla da teknik kadro oluşturulmaya başlanmıştır.

1957 yılı başlarında "Kavak Fidanlık Müdürlüğü" kurulmasıyla Enstitü fiilen çalışmaya başlamıştır. Kuruluşla ilgili bina ve ek tesislerin 1962 yılı başlarında tamamlanmasını takiben de, "2. Beynelmilel Yakınşark Kavakçılık Konferansı" aynı yıl Türkiye'de toplanmıştır. Bu toplantıda Fidanlığın adı kavakçılık konularında araştırmalar yapmak üzere KAVAKÇILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ olarak değiştirilmiş ve delegelerin iştiraki ile 24 Nisan 1962 tarihinde resmî açılışı yapılmıştır.

Enstitü'nün "Ziyaretçi Defteri"ne açılış günü yazılan notların ilk sayfasının fotokopisi Resim 2'de verilmiştir.

Resmî kuruluşunda millî bir karaktere sahip olan Enstitü, Hükümetle FAO ve Birleşmiş Milletler özel fonu arasında yapılan bir anlaşma ile "yarı beynelmilel" karaktere sahip kılınmış ve 1962 yılından itibaren bu fonksiyonunu yerine getirmeye başlamıştır. Bu hususla ilgili olarak adı geçen teşekküllerce 4 yıl süreli ve 684000 dolar karşılıksız yardım yapılmıştır. Enstitü'nün resmen faaliyete geçişiyle birlikte, 1962 - 1966 döneminde 4 yıllık bir "Türkiye Kavakçılığını Geliştirme Projesi" uygulanmış ve Türkiye kavakçılığının tanımı yapılarak, modern kavakçılık için araştırma – uygulama alanları incelenmiş, araştırmacı personel yetiştirilmiş ve kurumun alet, makine ekipman ihtiyaçları önemli ölçüde giderilmiştir.

1.2. Görevler ve Teşkilatlanma

Mayıs 1963'te basılan bir teksir notunda Enstitü'nün kuruluş yıllarındaki görevleri "Memleketimizdeki ve çalışmalar ilerledikçe Yakın ve Ortadoğu bölgelerindeki Gaye ve Görevleri" başlığı altında aynen aşağıdaki şekilde beyan edilmiştir:

- 1) Muhtelif yerli kavak grup, tip ve klonlarının envanterini yapmak,
- 2) Envanter yapılan yerli kavak tip ve klonlarını muhtelif mıntıka iklim zonlarında mukayeseli biyolojik, ekolojik, kültürel, entomolojik, patolojik, ekonomik ve teknolojik denemelerden geçirerek bunlardan o mıntıkaya en uygun olanlarını seçmek,
- 3) Yabancı memleketlerce selekte edilmiş kavak tip ve klonlarını ithal ederek bunların çeşitli iklim bölgelerinde intibak kabiliyetlerine araştırmak,

Kanakkalk Araştırma Enstitüsü Tarihçesi.

Orta Şark Kanakkalk problemlerini incelemek ve bu bölgedeki çok eski bir mazide dıyanan Kanak kültürünü modernleştirmek ve geliştirmek maksadıyla bir Kanakkalk Araştırma Enstitüsünün kurulmasına lüzum olanı Bıynelmül Kanak Komisyonunun 1954 yılında Şam da yaptığı toplantıda karar altına almıştır.

Aynı Komisyonun 1955 MADRIT toplantısında menzu tekrar müzakere ediliyor ve bu Enstitüyü Kurmağı üzere alan Türk delegasyonunun teklifi kabul edilerek Karar Kesinleşiyor.

1955 yılı başlarında Türk hükümeti memleket Kanakkalkına na gıvırmada istifade etmede bırsayınış milletler (F.A.O) Prata ve Çarın teşkilatından bir ekisper talehinde bulunuyor. ve F.A.O bu talehi memnuniyetle kabul ederek İtalyanın CASALE MONFERRATO slaki Kanakkalk araştırma Enstitüsü müdürü Prof. P. PICCAROLA' ya bas ıvırıyor ve profesörün tavsiyesiyle a Srada İşlantide 2 yıllık bir ekisperlik saayesinde olan VACCARONE Çürkseye taleh ediliyor ve Hükümetin kabulünden Sonra 1955 yılı Ağustos S ayında memleketimize geliyor.

Resim 1: Mehmet Ali SEMİZÖĞLU'nun Enstitü'nün kuruluşu ile ilgili kendi el yazısıyla tuttuğı notların ilk sayfası

Kocaeli Valisi H. Başar .
24.4.1962

H. Başar

15'nci Kolordu Komutanı Tümgeneral
Fikret ESEN
24.4.1962

F. ESEN

Gölcük Üs. Komutanı

Amin al
A. Nedim Hisarcan
İsmail 24.4.1962

Dönüşme Komutanı,

Mahmut Önerman
Tüm Alaylar
24 Nisan 1962

İzmit Orman İşletme Müdürlüğü
Kendal Sarıtepe

24. Nisan. 1962.

K. Sarıtepe

Zootekni Mülhassası İzmit
Serke Lefhan 24.4.1962
S. Lefhan

Resim 2: Enstitü'nün açılış günü açılan ziyaretçi defterinden ilk sayfa

4) Yerli ve yabancı orijinli kavak tip ve klonları arasında tabiatta vuku bulan melezleşmelerden faydalanarak veya sun'l yolla melezleşmeler yaparak elde edilecek yeni fertlerin seleksiyonları ile ilgili etüd ve çalışmalarda bulunmak,

5) Yukarıdaki çakışmalar sonucunda selekte edilecek olan kavak tip ve klonlarının, varyete kontrolü şartlarına uygun bir şekilde yürütölüp yetiştiricilere intikalini sağlamak,

6) Bölge ve mıntika şartlarına uygun kavak fidanlık ve ağaçlandırma költür, metod ve vasıtalarını tesbit etmek ve yaymak,

7) Muhtelif mıntikalarda tavsiye edilen kavak tip ve klonlarının özellikleri ile mahalli kıymetlendirme imkanlarına göre kavaklıkların tesisinde uygulanacak en rasyonel aralık ve mesafe düzenlerini tesbit etmek,

8) Kavaklarda zarar yapan her türlü böcek, hastalık ve zararlı amillerin hayat safhaları, karakter ve zararlılık şartlarını araştırarak bunlara karşı uygulanabilecek en müessir ve en ekonomik koruma ve mücadele metod ve vasıtalarını bulmak ve geliştirmek,

9) Muhtelif kavak tip ve klonlarına ait odunların teknoloji ve faydalanma yönünden araştırılmalarını sağlamak,

11) Memleket kavakçılığının temelini teşkil eden halk kavakçılığının teşvik ve geliştirilmesi ile ilgili etüdleri yapmak, ve şartları yaratmak,

12) Bölgede ve dünyada kavakçılıkla ilgilenen yabancı memleketlerle temas sağlayarak fikir, teknik ve materyal mübadelesinde bulunmak,,

13) Araştırmaların muhtelif safha ve sonuçlarını her türlü imkandan faydalanarak neşretmek,

14) İşbirliğine dahil olacak memleketler tarafından gönderilecek elemanların yetiştirilmelerini temin etmek.

1963'te belirlenen gaye ve görevlerinin gerçekleştirilmesine uygun olarak, Enstitü aşağıdaki şekilde teşkilatlanmıştır:

Merkez Teşkilatı:

- 1) Biyoloji, Genetik ve Költür Şubesi
- 2) Entomoloji ve Patoloji Şubesi
- 3) Teknoloji ve Ekonomi Şubesi
- 4) Ekstansiyon ve Enformasyon Şubesi
- 5) Enstitü Fidanlığı

Taşra Teşkilatı:

- 1) Karadeniz Bölgesi Kavakçılık Araştırma İstasyonu (Samsun)
- 2) Doğu Anadolu Kavakçılık Araştırma İstasyonu (Erzincan)
- 3) Güneydoğu Anadolu Kavakçılık Araştırma İstasyonu (Diyarbakır)
- 4) Akdeniz Bölgesi Kavakçılık Araştırma İstasyonu (Ceyhan-Silifke)
- 5) Orta Anadolu Kavakçılık Araştırma İstasyonu (Ankara)

- 6) Ege Bölgesi Kavakçılık Araştırma İstasyonu (Torbalı)
- 7) Titrek Kavak Araştırma İstasyonu (Bolu)

Beynelmilel Yardım Teşkilatı:

- 1) Proje Müdürü (Aynı zamanda 1. Şube uzmanı)
- 2) Entomoloji uzmanı
- 3) Teknoloji uzmanı
- 4) Ekstansiyon uzmanı

1.3. Geçen Zaman İçindeki Değişiklikler

1967 yılında Enstitü'nün çalışma konularına Okaliptus, 1968 yılından itibaren de ibrelî yabancı tür orman ağaçları dahil edilerek, 12.11.1970 gün ve 534/150 sayılı yönetmelikle adı "Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü" haline dönüştürülmüştür. Bu yönetmelik, 15.08.1975 gün ve 15327 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan şekliyle bazı küçük değişikliklere maruz kalmıştır.

1975 yılında çıkarılmış yönetmeliğe göre, Enstitü'nün adı "Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü" olarak değiştirilmiş, merkez ve taşra teşkilatı aşağıdaki birimlerden oluşturulmuştur:

Merkez Teşkilatı:

Enstitü müdürü
Enstitü kurulu
İdarî ve teknik işlerle görevli 2 müdür yardımcısı
Yetiştirme Araştırmaları Bölüm Başkanlığı
Tohum ve Ağaç Islahı Araştırmaları Bölüm Başkanlığı
Entomoloji ve Koruma Araştırmaları Bölüm Başkanlığı
Fitopatoloji Araştırmaları Bölüm Başkanlığı
Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Bölüm Başkanlığı
Odun Teknolojisi ve Kullanma Araştırmaları Bölüm Başkanlığı
Ekonomi, Envanter ve Kıymetlendirme Araştırmaları Bölüm Başkanlığı
Araştırmalar, Matematik İstatistik Bölüm Başkanlığı
Yayın-Yayım Dökümantasyon ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü
Personel Müdürlüğü
İdari İşler Müdürlüğü
Sorumlu Saymanlık

Taşra Teşkilatı

Enstitü'nün taşra teşkilatı, 1975 yönetmeliği ile "Araştırma Bölge Müdürlükleri" adını almıştır.

Orta Anadolu Bölgesi (Ankara): 1963-1982, 1984-1992. İlk çalışmalarına 1956'da Atatürk Orman Çiftliği içindeki Ankara Orman Fidanlığı bünyesinde başladı.

Ege Bölgesi (Muradiye-Manisa)
Ege Bölgesi (Torbalı), 15.12.1962-1982
Karadeniz Bölgesi (Gelemen-Samsun), 1962-1982
Doğu Anadolu Bölgesi (Erzincan), 20.12.1962-1982
Güneydoğu Anadolu Bölgesi (Diyarbakır), 1962-1982
Göller Bölgesi (Eğirdir), 1968-1981
Akdeniz Bölgesi (Osmaniye), 1965-1982
Okalıptüs İstasyonu (Tarsus-Karabucak), 1967-1982, 1984-1992

Enstitünün taşra teşkilatı, belirtilen yıllar içinde faaliyet göstermiştir.

1992'de, Ormancılık Araştırma Enstitüsü'nün ve Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü'nün o zamana kadar "istasyonları" durumunda olan bağlı kuruluşları müstakil birer araştırma kuruluşları haline getirilmiştir. Böylelikle 2 olan ormancılıkla ilgili araştırma enstitüsü sayısı 11'e çıkmıştır. Bu uygulamayla birlikte, Tarsus Okalıptüs Araştırma Müdürlüğü de müstakil bir araştırma enstitüsü hüviyetini kazanmıştır.

Bununla birlikte Enstitü aşağıda verilen mevcut yapısını muhafaza etmiştir:

Enstitü müdürü
Enstitü Müdür yardımcısı
7 adet Bölüm Araştırma Bölüm Başkanlığı:
Yetiştirme Araştırmaları
Ağaç Islahı Araştırmaları
Koruma Araştırmaları
Toprak ve Ekoloji Araştırmaları
Hasılat ve Ekonomi Araştırmaları
Proje Planlama ve Değerlendirme
Halkla İlişkiler ve Sosyal Ormancılık

1998'de Orman Bakanlığının 18.10.1998 gün ve 28 sayılı oluru ile çıkarılan, "Ormancılık Araştırma Yönetmeliği" ile ormancılık araştırma çalışmaları tek bir yönetmeliğe bağlanmıştır. Böylelikle Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü ile Ankara'daki Ormancılık Araştırma Enstitüsü'nün görev, çalışma esas ve usulleri aynı yönetmelik çerçevesinde belirlenmiştir. Bu yönetmeliğe göre kuruluş ağısındaki gibi düzenlenmiştir:

Araştırma Müdürü
Müdür yardımcısı
Araştırma Müdürlüğü Teknik Kurulu
Araştırma Müdürlüğü Müessese Kurulu

Yetiştirme Araştırmaları Bölüm Başmühendisliği
Ağaç Islahı Araştırmaları Bölüm Başmühendisliği
Koruma Araştırmaları Bölüm Başmühendisliği
Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Bölüm Başmühendisliği
Hasılat ve Ekonomi Araştırmaları Bölüm Başmühendisliği
Proje Planlama ve Değerlendirme Bölüm Başmühendisliği
Halkla İlişkiler ve Sosyal Ormancılık Araştırmalar Bölüm
Başmühendisliği
Araştırma Ormanı Mühendisliği
Uluslararası Ormancılık Eğitim Merkezi Şefliği
İdari ve Mali İşler Şefliği
Döner Sermaye Saymanlığı.

Müdürlüğün görevleri ise aşağıdaki şekilde belirlenmiştir:

- a) Bakanlığın görev alanına giren ormancılık faaliyetlerinden kavak ve hızlı gelişen türler konusunda karşılaşılan sorunları belirlemek, bunlara çözüm getirecek deneme, test ve etütleri yapmak; uygulamalı ve geliştirmeli karakter ve mahiyetteki araştırmaları planlamak, projelendirmek ve ilgili organların onayından sonra uygulanmaya koyarak bunların aksamadan yürütülmesini sağlamak,
- b) Kavak ve hızlı gelişen türler konusunda yapılacak çalışmalarda, ormancılık araştırma müdürlükleri, yurt içi ve dışı diğer kuruluşlarla material, teknik yardım vb konularında işbirliği imkanlarını sağlamam,
- c) Kavak ve hızlı gelişen türlerle yapılacak araştırma projelerinde diğer araştırma müdürlüklerine uzman, literature alet ve ekipman yönünden yardımcı olmak ve kendi bünyesinde mevcut ve kurulacak olan laboratuvar imkanlarından faydalandırmak,
- d) Kavak ve hızlı gelişen türlerle endüstriyel bazda yapılan uygulama çalışmalarında karşılaşılan sorunları belirlemek, çözümleri yönünde inceleme, araştırma, geliştirme, yayım, seminer, vb faaliyetlerinde bulunmak,

Bazı bakımlardan geçerli olup olmadığı tartışmalı olmakla beraber, 1988 yılında çıkarılan bu yönetmelik, 17.08.2012 yılında çıkarılan son yönetmeliğe kadar yürürlükte kalmıştır.

Halen uygulamada olan 17.08.2012 tarihli "Orman Genel Müdürlüğü, Ormancılık Araştırma Enstitüsü Müdürlüklerinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Yönetmelik", 12 araştırma müdürlüğünü kapsayacak tarzda hazırlanmıştır. Bu yönetmelik EK-2'de tam metin halinde verilmiştir.

Daha önceki yönetmeliklerde kuruluş ve çalışma usulleri birlikte ele alınmakla beraber, 2012 yılı yönetmeliğinde sadece kuruluş ve görevler yer almıştır. Araştırma enstitülerinin çalışma usul ve esasları ise, Orman Genel Müdürlüğü'nün 17/05/2013 tarih ve 19 nolu oluru ile "Orman Genel

Müdürlüğü, Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüklerinin Araştırma – Geliştirme Faaliyetlerine İlişkin Çalışma Usul ve Esasları Hakkındaki Talimatname” ile ayrıca belirlenmiştir.

1.4. Üst Yönetim

Enstitü, 1968 yılına kadar Orman Genel Müdürlüğü'ne bağlı kalmış, aynı yıl Orman Bakanlığı'nın kurulmasıyla doğrudan Bakanlığa bağlanmıştır. Bununla birlikte daha çok Ağaçlandırma Genel Müdürlüğü ile birlikte çalışmıştır.

5.1.1983 tarihinde Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığının kurulması ve OGM'nin oluru ile kapatılarak “Marmara ve Trakya Ormanlık Araştırma Müdürlüğü” adıyla Ankara'da bulunan Ormanlık Araştırma Enstitüsü'ne bağlanmıştır. Bu arada Enstitü'den Yaşar ŞİMŞEK Ankara Ormanlık Araştırma Enstitüsü müdür yardımcılığına, Metin VURAL İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü Koruma Şube Müdürlüğüne, Necdet GÜLER Erzurum Ormanlık Araştırma İstasyonu Müdürlüğüne, Salman BOZKUŞ ve Erkan BÜLBÜL Erzurum Ormanlık Araştırma Müdürlüğü emrine ve Mehmet KARAL Tarsus Okaliptüs Araştırma İstasyonu Müdürlüğü emrine atanmıştır. Bu kararla birlikte Enstitü de istasyonlarını kaybetmiştir. Ancak bu dönem kısa sürmüş, 27.4.1984'te OGM oluruyla tekrar açılarak “Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü” adını almış ve müstakil Enstitü hüviyetine kavuşarak faaliyetlerini sürdürmüştür. Ankara'daki Orta Anadolu Kavakçılık ile Tarsus'taki Okaliptüs Araştırma Bölge Müdürlükleri de tekrar Enstitü'ye bağlanmıştır.

1993'te yapılan bir organizasyonla bağlı istasyonların müstakil birer araştırma müdürlüğü haline getirilmesiyle, bu tarihten sonra faaliyetlerini sadece İzmit'ten, ancak ülke düzeyinde sürdürmeye devam etmiştir.

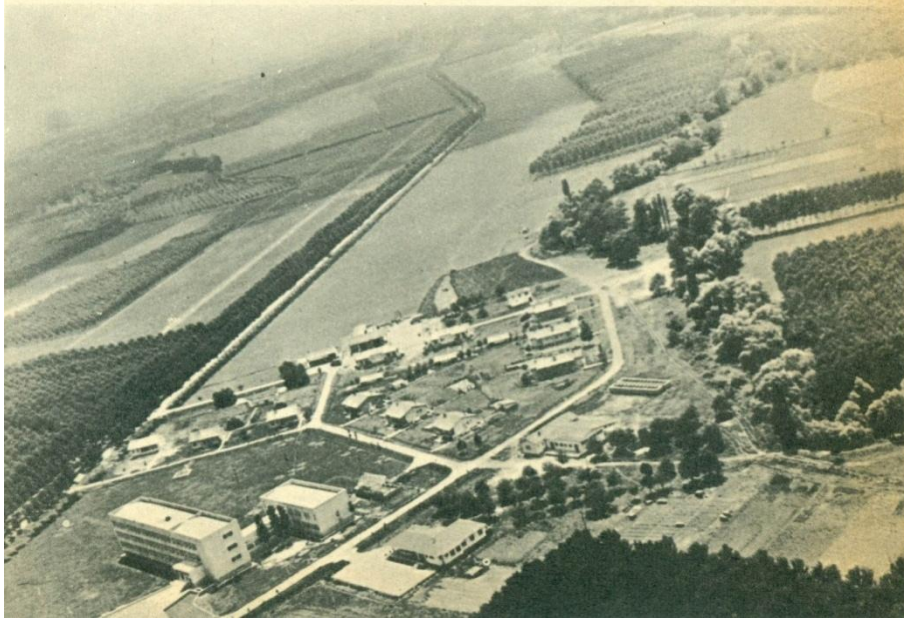
Enstitü, 01.05.2003 Tarih ve 4856 No'lu Kanun ile Orman Bakanlığının, Çevre Bakanlığı ile birleştirilerek T. C. Çevre ve Orman Bakanlığı ismini alması üzerine Bakanlık Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı bünyesine alınmıştır.

2011'de tekrar bir reorganizasyona gidilmesiyle kurulan Orman ve Su İşleri Bakanlığının teşkilat ve görevleri hakkındaki 04. 07.2011 tarih ve 654 sayılı kanun hükmünde kararnameyle doğrudan Orman Genel Müdürlüğüne bağlanan Enstitü, halen “Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü” adıyla faaliyetlerine devam etmektedir.

2. KONUM ve YERLEŞİM

Enstitü binası ve hizmet binalarından oluşan kampus alanı, Şekil 1 ve 2'de verilen krokilerde de görüldüğü üzere, kamulaştırılan sahanın kuzeyine, eski adıyla E-5 (şimdiki adı D-100) olan Ankara yoluna bitişik kısmına yerleştirilmiştir. Yol ile yerleşim sahası arasında, Çayırköy tarafından gelen bir dere yer alır. Kampüse giriş, (halen olduğu gibi) bu dere üzerine inşa edilmiş bir köprüden yapılmaktadır. Enstitü ve çevresinin 1960'ların sonu ve 1980'li yılların başına ait iki görüntüsü, Resim 3 ve 4'te verilmiştir.

Enstitü binası ilk inşa edildiğinde, biri giriş olmak üzere 3 katlı, uzun bir binaydı. Altta da bir bodrum katı vardı. Bodrum katta kömürle çalışan bir kalorifer kazanı, ardiye olarak kullanılan odalar yer alıyordu. Her katta, Ankara yoluna bakan tarafta geniş bir koridor, arka bahçeye bakan tarafta ise 8 oda yer alıyordu. Odalara gerektiğinde 4 masa konulabiliyordu. Giriş katında ilk oda müdür, ikincisi sekreter odasıydı. Sonra 2 muavin odası, idare amiri, halkla ilişkiler, fidanlık ve muhasebe yer alırdı. Üst katlarda ise Araştırma Bölümlerinin odaları ve laboratuvarlar vardı. Ana binanın arkasında, halen olduğu gibi, geniş, ferah bir koridordan geçilen kütüphane ve konferans salonu yer alıyordu.

Resim 3: 1960'ların sonunda Enstitü kampüsü

Dışarıda, şimdiki seranın yerinde eski bir sera, yine şimdiki yerinde marangozhane, yanında da içinde teknoloji bölümünün iki test makinesinin bulunduğu küçük bir oda vardı. Eski sera, 17 Ağustos 1999'da vuku bulan

depremden sonra, Enstitü'nün tümüyle yenilenmesiyle birlikte kaldırılarak, yerine bilgisayar kontrollu, modern bir sera inşa edildi. Marangozhanenin arkası ise, depeo ve ahşap kurutma mekanı olarak kullanılıyordu. Bu marangozhane, esasen odun teknolojisi ile ilgili araştırmalarda nümune hazırlama maksadıyla tesis edilmişti.

Resim 4: 1980'li yılların başlarında Enstitü binası

Enstitü binasının hemen yanında, (halen kullanılmakta olan) geniş bir salonu ve 6 odasıyla tek katlı bir misafirhane vardı.

Hizmet evleri ve garaj, Enstitü binasının arkasında yol ile oluşturulmuş bir ada etrafına serpiştirilmişti. Bölgede taban suyu kışın toprak yüzeyine kadar yükseldiğinden, yolların çevresi drenaj kanallarıyla ön taraftaki dereye bağlanmıştı. Taban suyunun yükselmesi bir yana, sahaya sınır teşkil eden Kirezdere (veya Kilezdere) zaman zaman taşmakta ve Enstitü sahasını sel basmaktaydı. Ek-1'de Mehmet Ali SEMİZOĞLU'nun notlarında okunduğu üzere, son sel baskını 1972'de olmuştu. O gece bazılarının 80 cm olmak üzere hemen hemen tüm evlere su girmişti. Sonraki yıllarda, dere yatağı Kullar köyünden sonra doğrudan körfeze bağlanarak, bölge sel baskınlarından kurtarılmış oldu. Ancak ana yatağa bir miktar su bırakılarak,

Enstitü fidanlığı dahil, bölgede tarımsal faaliyetlerde sulama suyu kullanımı sürdürüldü.

1983 yılında Orman Bakanlığının, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile birleştii dönemde, kampüsün batısındaki küçük bir alan İl Tarım Müdürlüğüne tahsis edildi ve ilgili müdürlük sahaya yerleştii (Şekil 2). Böylelikle, kampüse 2. bir giriş kapısı açıldı.

Enstitü binasında oda sayısı yetersizdi. Bazan bir odada 4 teknik personelin oturduğu oluyordu. Bu durum personelin çalışmalarını olumsuz etkilemekteydi. “Araştırmacı”ların, verimli çalışabilmeleri için her odada tek kişinin oturması gerektiği düşünölmüyordu. İdari işlerde de aynı sıkıntı vardı. Bu gerekçelerle, 1988’de binanın doğu ucuna, her katında yaklaşık ana binadakiler ölçüsünde 5’er oda bulunacak ve dış görünümü ana bina ile aynı olacak şekilde ek bina inşa edildi. Böylelikle Enstitü binası L şeklini almış oldu (Resim 5).

Resim 5: Ek bina yapıldıktan sonra Enstitü’nün görünümü

Aynı yıllarda, Enstitü’ye köprüden girişte sağdaki futbol sahasının bir kenarına, 2 katlı, yeni, büyük bir misafirhane inşa edildi. Kaba inşaatı tamamlandıktan sonra, çeşitli sebeplerden dolayı sonra 4 yıl kadar duran inşaat, 90’lı yıllarda tamamlandı. Alt katında mutfak, çok amaçlı geniş salonu ve 2 ayrı toplantı salonu; üst katında ise geniş balkonlara sahip 32 odalı yatakhaneyle yarım daire şeklindeki yapı, önündeki terasıyla da güzel bir binaydı. Bina 2000’li yılların başında, özellikle uluslar arası toplantılara tahsis edilmek üzere “Uluslar arası Eğitim Merkezi” olarak kullanıma açıldı (Resim 6). Uluslar arası Eğitim Merkezi, 2011 yılında Enstitü’nün Orman Genel Müdürlüğü bünyesine katılmasıyla, genel amaçlı bir misafirhane olarak kullanılmaya başlandı.

**Resim 6: Uluslar arası Eğitim Merkezi'nin 2000'li yıllardaki görünümü
(M. Ercan)**

2.1. 1970'li Yıllarda Enstitü'de Sosyal Yapı ve Ulaşım

Enstitü personeli –idari personel dahil- çoğunlukla hizmet evlerinde ikamet etmekteydi. 1970'lerin 2. Yarısında, tek katlı müstakil, ikiz, çift katlı 4'lü olmak üzere birkaç tip hizmet evi bulunmaktaydı. Müstakil evlerde idarî kademe ve bölüm başkanları ikamet etmekteydi Hizmet evleri inşaatı, kuruluştan 80'li yıllara kadar devam etmiş ve 48 üniteye kadar yükselmişti. Bir kısım hizmet evi de, fidanlığın ortasında bulunmaktaydı. Fidanlık görevlileri o evlerde otururdu.

Enstitü binası kaloriferli idi; ancak evler soba ile ısıtılıyordu. Yakacak odun, meslek mensubu olduğumuz için tahsis çıkartıp, doğrudan İzmit Orman İşletme Müdürlüğü'nden alınıyordu. Aile başına en çok 12 ster odun verilirdi. Her sonbaharda kamyonlarla gelen kayın odunları evlerin önüne yıkılır, bir seyyar hızarıcı gelip bunları soba boyu biçerdi. Elinden gelen de bunları balta ile bölerdi.

1990'da, marangozhanenin arkasındaki kullanılmayan bölüme bir kazan dairesi inşa edilerek, hem Enstitü binası, hem tüm lojmanlar merkezi ısıtmaya bağlandı. Ancak kış boyunca toprak yağmurlarla suya doyduğundan ve taban suyu yüzeye çıktığından, sıcak su boruları direkler

üzerinde 4 m yukarıdan götürüldü ve evlere çatılardan bağlandı. Böylece Enstitü hizmet evlerinde oturan personel 1990 kışından itibaren artık odun almaktan, bölmekten, taşımaktan, kış aylarında her sabah soba yakıp, gün boyu odun taşımaktan kurtulmuş oldu (Önceleri kömür yakılan, sonra fuel-oil kullanan bu merkezi ısıtma halen aynı tesisatı kullanmakta ve halen doğal gaz ile çalışmaktadır).

70'li yıllarda Enstitü'nün sahasına -fidanlık dahil- güney-batıdan sınır teşkil eden (mahalli tabirle) "Kilezdere" henüz lojmanların arkasında, balık tutulabilen temiz bir suyla akmaktaydı.

Enstitü'nün, İstanbul-Anara yolu üzerinde bulunması sebebiyle şehir dışından Enstitü'ye ulaşım gayet kolaydı. İstanbul'dan Anadolu'ya (veya aksi yönde) giden tüm otobüsler bu yolu kullandığından, gerek İstanbul, gerekse Ankara yönünden gelenler hemen Enstitü'nün girişinde inebiliyordu.

Enstitü'den şehir merkezine ulaşım da Ankara asfaltından yapılıyordu. Enstitü yerleşkesinin şehir merkezine uzaklığı 4 km kadardı. Tek gidiş-gelişli bu yol henüz aydınlatılmış değildi. Şimdiki gibi minibüsler yoktu. Personelin şehre ulaşımı, Enstitü'ye ait 2 adet servis otobüsü ile sağlanıyordu. Bunlardan biri, kuruluş yıllarında İtalyan projesi kaynaklarıyla gelmiş orta boy kamyonundan dönme bir Bedford, diğeri ise yine dış kaynaklı bir proje (TUR 71/521 nolu FAO projesi) imkanlarıyla 1974'te Amerika'dan gelmiş olan İnter otobüstü. Bu benzinli otobüsün Türkiye'de bir benzeri daha yoktu (Resim 7). Öğrenciler, İzmit'ten Enstitüye gelip giden personel, çarşıya gitmek isteyenler ile ev hanımları için bu iki otobüs sabah saat 7 ile akşam 7 arasında günde 5 ile 7 defa şehir merkezine sefer yapardı. Geceleri ise taksi dışında İzmit'e gidip gelmek mümkün değildi.

Yakınlarda okul yoktu. En yakın okullar 42 Evler Mahallesi ile, Mehmet Ali Paşa semtinde bulunuyordu. Ancak, öğrencilerin bu okullara gidip gelmesi imkansızdı. Bu yüzden ilk okuldan itibaren bütün öğrenci çocuklar, Enstitü'nün tahsis ettiği servis araçlarıyla İzmit'teki okullara giderlerdi. Bunlar; merkezde biri Ulugazi, diğeri Hızırreis isimli iki ilkokul ile, İzmit Ortaokulu ve İzmit Lisesi idi. Servis otobüsleri, Ankara yolundan giderler, şimdiki Trafik Müdürlüğü'nün bulunduğu yerden şehir merkezine saparak Baç'tan sola dönerler, Çocuk Parkı meydanına park ederlerdi (Çocuk Parkı meydanında trafik artmaya başlayınca sonraları Hızırreis okulunun önündeki dar sokağa park etmeye başladılar). Dönüşte ise Fethiye Caddesinden, şimdiki adı Atatürk Bulvarı olan Demiryolu Caddesine inerek, belirlenmiş duraklarda bekleyen personeli toplar, Enstitü'ye dönerlerdi. Ortalıkta pek az özel araba olduğundan, şehir içi minibüs, otobüs vs vasıta ise henüz hiç bulunmadığından, yollar, meydanlar bomboştu. Hiçbir yerde park sorunu yoktu.

Resim 7: Bir kartpostalda, Inter-Blue Bird marka Enstitü personel servisi İzmit Çocuk Parkında görülmekte (70'li yılların sonu)

2.2. 1970'li Yıllarda İzmit

Osmanlı zamanında inşa edilmiş (Gebze-İzmit 1873, İzmit Büyükderbent 1890) tek hatlı tren yolu şehrin ana caddesinden geçirdi. Trenler, şimdi restore edilmiş olan ve zamanında Alman'ların inşa etmiş olduğu eski gar binasında durur, Demiryolu Caddesinden geçer, Köseköy yönüne giderdi. Demiryolu 90'lı yılların başında şehir dışında alındıktan sonra, yerine şimdiki yürüyüş yolu inşa edildi. Yeni geçirilen demiryolu, Enstitü Fidanlığını da ortasından ikiye bölmüş oldu (Şekil 1)

Şimdi merkez bankasının olduğu yer ve devamı İzmit şehirlerarası otobüs ve köy minibüsleri garajıydı. İstanbul yönünden gelişte yol SEKA'nın önüne kadar bir gidiş-bir geliş olmak üzere çift yönlü dar bir yoldu. Bu yol orada ikiye bölünür, eski Gölcük sapağına kadar böyle devam ederdi. Bu kısım parke taş döşeliydi. Buradan sonra yol yine iki şeritli bir yol halinde devam ederdi

Tren istasyonunun batısında yer alan ve şimdi tamamen yıkılarak bir kısım arazisi üzerine Sekapark inşa edilmiş olan arazide, 1935'lerde kurulmuş olan selüloz-kağıt fabrikası (SE-KA) vardı. Bu fabrikaya gemilerle yuvarlak odun gelir ve kağıt hamuru ve kağıt yapılırdı.

Eskiden Orman İşletmesinin arazisi olan Anıtpark, yeni düzenlenmekteydi. Şimdi Perşembe Pazarı, Adliye, bir alışveriş merkezi vs'nin bulunduğu yerler, Eski Sanayi Çarşısıydı. Enstitü'ye doğru arada

solda Köy Hizmetleri ve yeni sanayi çarşısı vardı. Köy Hizmetlerinin kapatılması üzerine sahasını Belediye alıp makine parkı yapmış, daha sonra da bir Alman hipermarketler zincirine devretmişti.

Şimdi Belsa Plaza'nın bulunduğu yer, üstü teneke kaplı sürekli pazar yeri idi. Perşembe pazarı, Ulugazi'nin arka sokağından başlayarak, Akça Cami'nin arkasından devam eden dar sokakta kurulurdu. Demiryolu Caddesinde şimdi Belediye İş Hanının olduğu kısım da balıkçılar çarşısıydı. Altınal otelinin bulunduğu kısımda ise itfaiye vardı. Deniz doldurularak elde edilerek Fuar alanında henüz herhangi bir bina yoktu.

Şimdiki sanayi çarşısının bulunduğu yer, bir zamanlar avcılarının beke gidip ördek avladığı sazlık ve sulak alandı.

2.3. 17 Ağustos 1999, İzmit Depremi ve Sonrası

Bilindiği gibi, İzmit ve çevresi 1999 yılında 16 Ağustos, 17 Ağustos'a bağlayan gece saat 03:02'de 7.4 şiddetinde bir depremle sarsılmıştı. 45 saniye süren art arda 2 şok ile, sallantının genliği 70 cm'yi bulmuştu. Gölcük merkezli bu deprem ve peşinden aynı yıl 12 Kasım'da Düzce'yi sarsan deprem, İstanbul Avcılar'dan başlayarak Yalova üzerinden Kaynaşlı'ya kadar yüzlerce km'lik fay hattı üzerinde çok büyük can ve mal kaybına sebep olmuştu. Türkiye'de önceki yıllarda çok daha fazla ölümlü birçok deprem olmasına rağmen, hızlı, görsel ve canlı iletişim sayesinde 17 Ağustos depremi hem yurt içinde, hem de bütün dünyada çok fazla ses getirmişti. Bunda, bölgenin İstanbul'a yakınlığı ve Türkiye'nin ekonomik ve endüstriyel merkezi konumunda oluşunun büyük rolü vardı. Çok ağır olmamakla beraber, Enstitü binası da bu depremden zarar görmüştü. Enstitü binası gizli çatılı bir binaydı. Çatının kenarlarında çepeçevre yer alan briketten yapılmış kalkan duvarları, bloklar halinde koparak aşağıya düşmüştü.

Düşen parçalar, o gece Enstitü'nün önüne park etmiş birkaç aracı hurdaya çevirmişti. Binanın iç duvarlarında da çatlaklar, dökülmeler olmuştu. Bazı sütünlarda da çatlaklar görölüyordu. Eskimiş ahşap pencerelerin bazıları yerlerinden çıkmıştı. Kütüphanenin arkasından dolaşan kalorifer boruları da koparak yere inmişti (Resim 8). Lojmanlarda ise devrilen bazı eşyalardan başka hasar yoktu.

L şeklindeki Enstitü binasının uzun tarafı bu sarsıntıdan daha fazla etkilenmişti. Sonradan inşa edilen kısım ise sağlam durumdaydı. Deprem sonrası 2 ay kadar binaya girilmedi. Daha sonra bilgisayarlar, laboratuvar cihazları, büro eşyaları vs toplanarak temizlendi ve bir odada ikişer - üçer kişi oturmak üzere yeni bina tarafındaki odalara taşındı.

Depremde eski binanın çatısı da zarar görmüştü. Kışa doğru yağmurlar başlayınca üst katın tavanları akmaya başladı. İdare vakit geçirmeden onarıma başlamıştı. İlk olarak çatı onarımı yapıldı. Gizli çatı sökülerek yerine kiremitli klasik çatı inşa edildi. Bina içlerinde herhangi bir onarım yapılmadan kış böyle geçti.

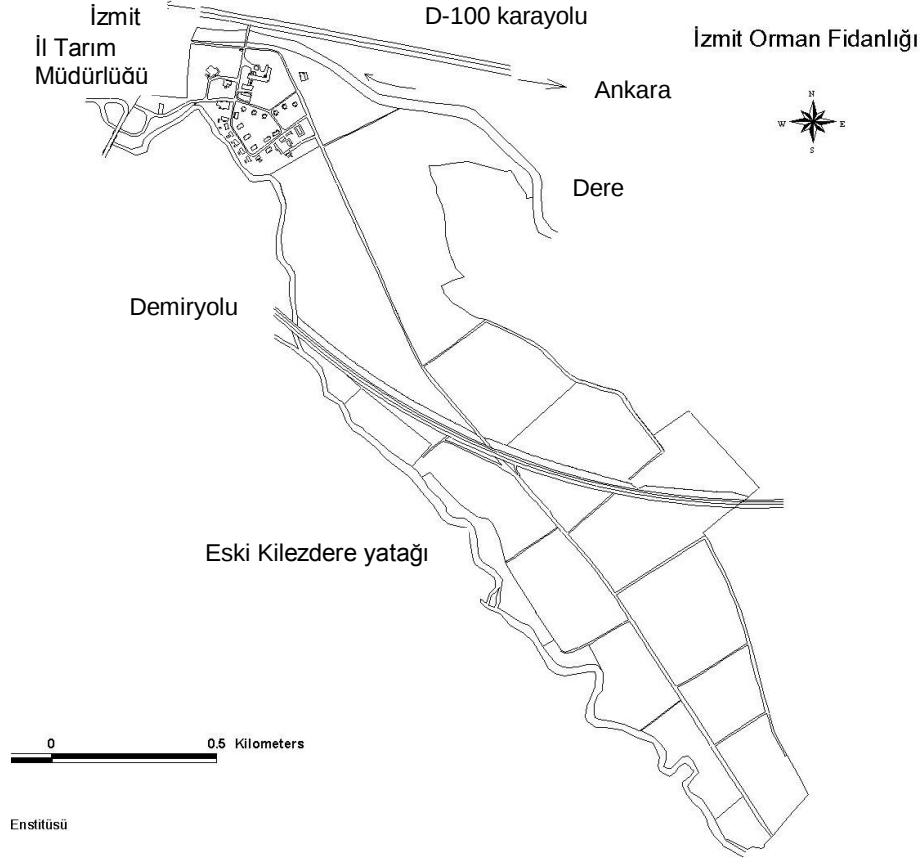
Resim 8: 17 Ağustos depremi sonrası kütüphane ve konferans salonunun hali (M. Ercan)

2000 yılında binada esaslı bir onarım başladı. Deprem dolayısıyla gerek Enstitü binasına, gerekse hizmet evlerine tamir, bakım, onarım, yeni satın almalar vs konusunda üst makamlar her türlü desteği fazlasıyla veriyordu.

Bina, briketlerle yapılmış tüm duvarları yıkılarak kalıptan çıkmış iskelet haline getirildi. Etrafı da temele kadar kazılarak hem çepeçevre drenaj sistemi döşendi, hem de birçok yerine temelden çatıya kadar güçlendirici beton duvarlar inşa edildi. Drenaj sistemi ile, kış aylarında bodrum katında su toplanması önlenmiş oldu. Güçlendiricilerle de, bina bundan sonra olabilecek depremlere daha dayanıklı hale getirilmiş oldu. Ayrıca 2. ve 3. katlarda ortada bir koridor bırakılarak sağlıklı soluk odalar oluşturuldu. Bu arada laboratuvarlar da yeniden inşa edildi. Bu şekilde daha önce her katta 8 olan oda sayısı 16'ya çıkarılmış oldu. İç bölmelerde alçı levha kullanıldı. Böylelikle, tabanları plastik döşeme, pencereleri çift cam, odalarında ikişer bilgisayar bağlantı ucuyla yepyeni ve modern bir bina ortaya çıkmış oldu. Aynı donanım bitişikteki sağlam bloka da uygulandı. Enstitü depremden sonra âdeta yeniden inşa edilmiş oldu.

“Depremi sağladığı imkanlar” sadece Enstitü binasıyla sınırlı tutulmadı. Eski misafirhane de yenilendi. Trafo, telefon santrali, tüm su tesisatı, kalorifer dairesi ve kazanları yenilendi; hizmet evlerinin elektrik tesisatları yenilendi, bütün dış kapıları değiştirildi ve pencerelerine çift camlı plastik pencereler takıldı. Elektrik kesintilerinde kısa sürede devreye girecek

ve tüm Enstitü ile hizmet evlerini besleyecek güçte bir jeneratör satın alındı. Eski seranın yerine, daha büyük bilgisayar kontrollu bir sera inşa edildi. Deprem pek çok kişiye, can ve mala zarar vermişti ama, Kavakçılık Enstitüsü gibi birçok kuruma da bu yönüyle yararı olmuştu.

Şekil 1: 2010'da Enstitü ve Fidanlık sahasının genel durumu

2003 yılında Orman Bakanlığı, Çevre Bakanlığı ile birleştirildi. Ancak Çevre Bakanlığı herhangi bir bina, tesis vs'ye sahip olmadığı için, bu birleşme ile Orman Bakanlığının, daha doğrusu Orman Genel Müdürlüğü'nün her tarafa yayılmış tüm tesislerine yerleşmeye başladılar. Bu birleşmeden doğal olarak Enstitü de olumsuz yönde etkilendi. L şeklindeki idare binasının sonradan yapılmış eki kendilerine tahsis edildi. Bir süre sonra, orta katı yarısına kadar aldılar.

Çevre Bakanlığı ile birleşmekle ve Çevre personelinin Enstitü binasına taşınmasıyla, Enstitü personeli için inşa edilmiş hizmet evleri de münhasıran

Enstitünün kullanımından alındı. Yeni Bakanlığın tüm genel müdürlükleri personelinin kullanımına tahsis edildi.

2011 yılında tekrar yapılan bir reorganizasyon neticesi Orman ve Su İşleri Bakanlığın kurulmasıyla, Çevre birimleri Enstitü'den ayrıldı. Ancak yerine, yeni Bakanlığın 1. Bölge Müdürlüğüne (İstanbul) bağlı, Kocaeli Şube Müdürlüğü yerleşti.

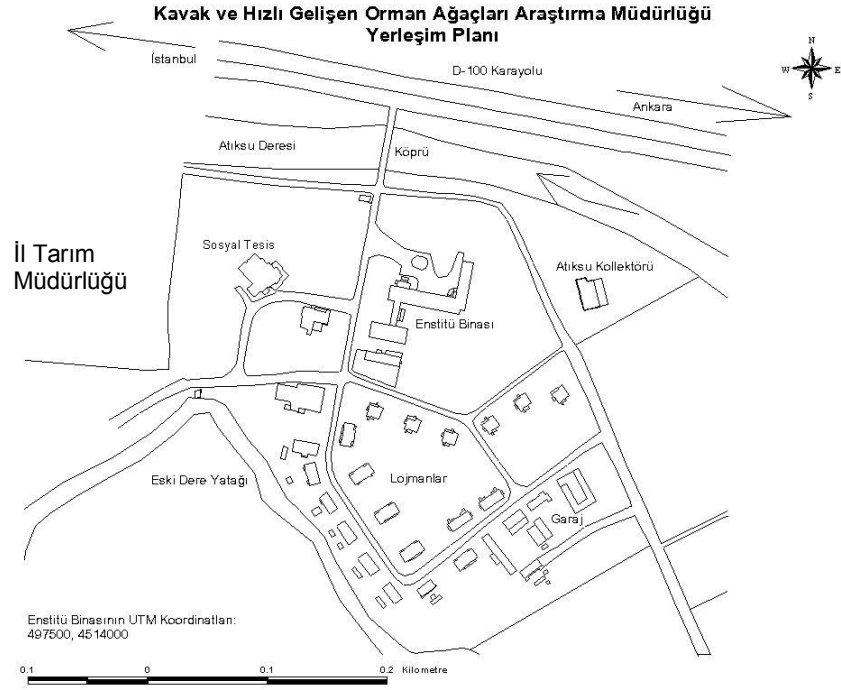
Enstitü binasının şimdiki hali Resim 9 ve 10'da görülmektedir.

Resim 9: Enstitü'nün son görünümü (M. Ercan)

Aynı reorganizasyonla Enstitü de Orman Genel Müdürlüğüne bağlandı. Bu arada, İzmit Orman İşletme Müdürlüğü de yeni misafirhanenin arkasına 3 blok halinde hizmet evleri inşa etti.

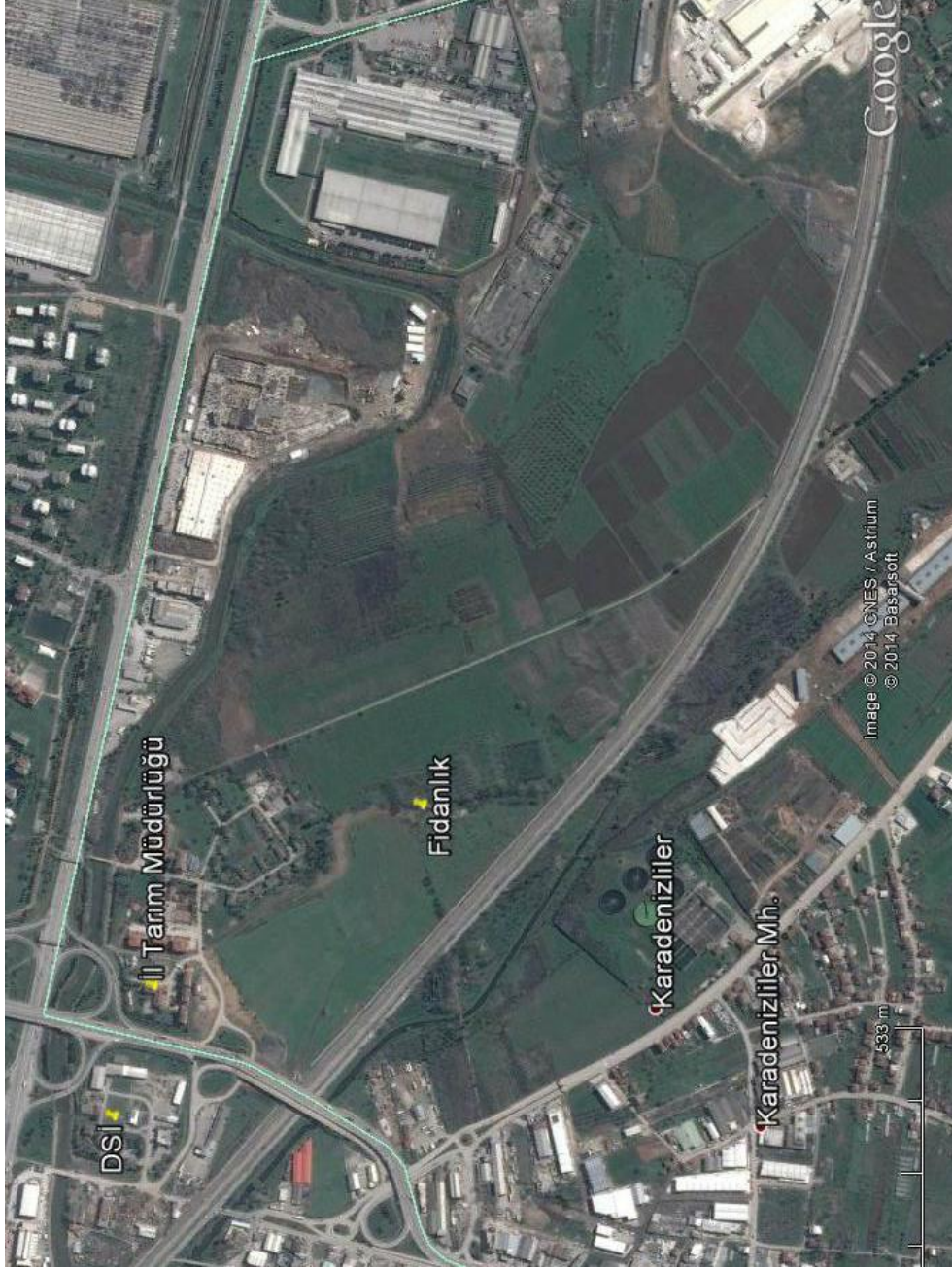
Enstitü kampüsünün Fidanlıkla birlikte krokileri Şekil 1 ve Şekil 2'de, 2014 yılı uydu görüntüleri ise Resim 11 ve Resim 12'de gösterilmiştir.

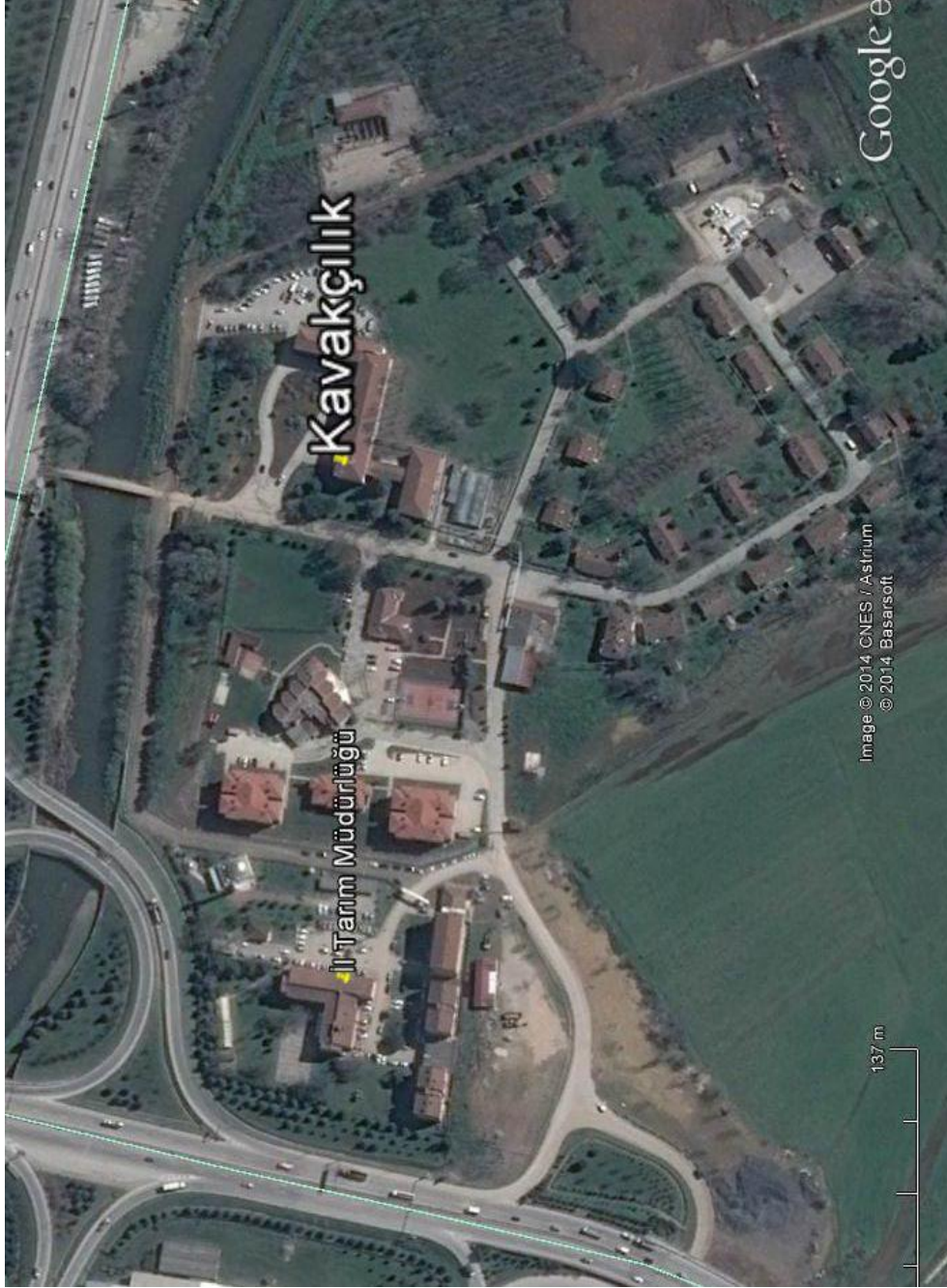
Şekil 2: 2010'da Enstitü yerleşim alanının genel durumu

Resim 10: Kavaklılık'ta bahar (M. Ercan)

Resim 11: 14/03/2014, Enstitü ve Fidanlığın uydu görüntüsü

Resim 12: 14/03/2014, uydudan Enstitü Kampüsü

3. MEVCUT ALT YAPI

Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, İzmit merkezinde serası, hizmet binaları ve 2 misafirhanesi ile birlikte bir kampus içinde yer almaktadır. Yönetim Binası, 3 katlı, 2046 m² kapalı alana sahiptir. Ayrıca şu tesislere sahiptir:

- 34 çalışma odasına sahip idare binası (Resim 9)
- Konferans salonu (Resim 13)
- Kütüphane: 3597 kitap, 6051 dergi
- Sera
- Marangozhane
- Doku kültürü laboratuvarı
- Toprak-Ekoloji laboratuvarı
- Koruma laboratuvarı
- Ekonomi laboratuvarı
-

Resim 13: Konferans salonu (M. Ercan)

3.1. Sera ve Laboratuvarlar

Sera

Yetiştirme Araştırmaları Bölümü yönetimindeki sera, Widespan modeli yarı otomatik, 312 m² alana sahiptir. İçinde 21x1x0.25 m ölçülerinde 3 adet

Üretim yastığı, 21x1x0.15 m ölçülerinde 3 adet de saksı masası bulunmaktadır. Serada otomatik yağmurlama, sisleme, damla sulama ve ısıtma sistemi mevcuttur (Resim 14).

Resim 14: Sera

Doku Kültürü Laboratuvarı

Ağaç Islahı Başmhendisliğinde bir doku kültürü laboratuvarı bulunmaktadır.

Toprak ve Ekoloji Laboratuvarları

Orman Ekolojisi ve Toprak Bölümü Başmühendisliği bünyesinde toprak fiziği ve toprak kimyası olmak üzere iki laboratuvar bulunmaktadır (Resim 15). Laboratuvarlarda su ve toprak örneklerinin analizi yapılmaktadır. Laboratuvarlar aşağıdaki donanıma sahiptir.

- 1- Toprak reaksiyonu lme cihazı
- 2- Elektriki geçirgenlik (Kondaktiviti metre) aleti
- 3- Refraktometre
- 4- Kalsimetre
- 5- Penetrometre
- 6- Planimetre
- 7- Tarla kapasitesi ve solma noktası cihazı
- 8- Permeabilite aleti
- 9- Yaprak ğtc
- 10- Kül Fırını
- 11- Kurutma fırını
- 12- Deiyonize saf su cihazı

- 13- Atomik absorpsiyon spektrofotometresi
- 14- Spektrofotometre
- 15- Flaym fotometre
- 16- Leco azot tayin cihazı

Toprak Laboratuvarlarında Yapılan Analizler

Toprak örneklerinde; toprak reaksiyonu (pH), elektriki iletkenlik (Tuz), total kireç, tekstür (bünye), organik madde, geçirgenlik, katyon değişim kapasitesi, tarla kapasitesi, solma noktası, faydalanılabilir su belirlenmektedir. Toprak ve yapraklarda; makro elementler (Azot, Sodyum, Potasyum, Magnezyum, Kalsiyum, Fosfor, Kükürt, analizleri), ve mikro elementlerin (Bakır, Çinko, Mangan, Demir, Kurşun, Kadmiyum, Nikel) analizleri yapılmaktadır.

Su örneklerinde; elektriki iletkenlik (tuzluluk), pH, Ca, Mg, Na, (karbonat, bikarbonat) analizleri yapılmaktadır.

Ayrıca yetiştirme muhiti ve topraktan kaynaklanan sorunlar, uzmanlar tarafından yerinde yapılan gözlem ve toprak analizler sonucuna göre değerlendirilmektedir.

Resim 15: Toprak laboratuvarı (M. Ercan)

Koruma Bölümü Laboratuvarı

Koruma araştırmaları bünyesindeki laboratuvarlarda (Resim 16), entomolojik ve fitopatolojik çalışmalarda teşhise yönelik işlemler yapılmaktadır. Laboratuvar şu donanımına sahiptir:

- 1 - Bilgisayar destekli mikroskop
- 2 - Binoküler (Carl zeiss)
- 3 - Binoküler
- 4 - Kurutma fırını
- 5 - Otoklav
- 6 - Mikolojik herbarium

Hasılat ve Ekonomi Bölümü Laboratuvarı

Hasılat ve Ekonomi Araştırmaları Bölüm Başmühendisliği bünyesinde yer alan laboratuvar, yıllık halka genişliklerinin belirlenmesi çalışmaları, çeşitli materyallerin kalori değerlerinin belirlenmesi, odunun parçalanması ve elenmesi işlemleri yapılmaktadır. Laboratuvarda bulunan cihazlar aşağıda verilmiştir:

1. LINTAB	Yıllık halka ölçüm cihazı
2. LECO AC-350	Bombalı kalorimetre
3. FRITSCH	Değirmen (Odun Parçalama ve öğütme)
4. RETSCH	Elek
5. METTLER TOLEDO	Hassas Terazi

Resim 16: Koruma laboratuvarı (M. Ercan)

3.2. Baskı İşleri

Enstitü, 1987'den itibaren “masa üstü yayıncılık” tarzındaki matbaasında, özel baskı gerektiren bazıları hariç kendi yayınlarını basmıştır. Matbaa, Halkla İlişkiler ve Sosyal Ormancılık Bölümüne bağlı olarak faaliyet göstermektedir.

3.3. Bilgisayar Donanımı ve Zaman İçindeki Gelişimi

3.3.1. Enstitü'nün İlk Bilgisayar Sistemi

Enstitü'nün ilk bilgisayarı, 1975'te TUR/71/521 nolu FAO projesi kaynaklarıyla alınmış Hewlett-Packard marka 9830A model bir masa üstü bilgisayardır (Resim 17 ve 18).

Resim 17: HP 9830A masaüstü bilgisayar

Bu bilgisayarın, kendi üzerinde klavyesi ve bir manyetik kayıt ünitesi vardı. Sistem, bir arabirim (interface) üzerinden bir yazıcı, bir kağıt şerit delici-okuyucu ve bir çiziciden (plotter) oluşuyordu. Resimde görülen ve bilgisayarın üzerinde yer alan printer ünitesi yoktu. Yazıcı olarak Facit marka bir elektronik daktilo kullanıyordu. Çizicisi de yaklaşık A3 büyüklüğünde bir kağıda, özel kalemle grafik çizebiliyordu. Sistemin, çevre birimleriyle birlikte 30.000 Amerikan dolarına satın alındığı söyleniyordu.

Resim 18: Enstitünün ilk bilgisayar sistemi: HP 9830A ve çizicisi. (Soldan sağa: Matematik-İstatistik Bölüm Başkanı Orhan ACAR, uzmanlar M. Hanifi ÖZDAL ve Mehmet ERCAN. İşletmen: Yasemin KUŞ)

İşletim sistemi ROM BASIC'ti (Kendi üzerinde, yalnız okunur bellekte yer alan BASIC programlama dili). Bu bilgisayar 80'lerde çok popüler olan ve aslında Fortran IV'e çok benzeyen BASIC programlama diliyle çalışan bir sistemdi. Bu bilgisayar, şimdikilere nazaran çok yavaş olmakla beraber, iyi bir işlemciye sahipti. 64 KB kadar bir RAM belleği vardı. Sanıyorum 8 bit üzerinden işlem yapıyordu.

Kullandığı BASIC, mesela matris işlemlerini tek komutla yapabiliyordu. Sistemle birlikte kasetler üzerinde gelen pek çok istatistik analiz programı vardı. Bu programlarla varyans analizleri, regresyon analizleri gibi bazı önemli istatistik analizler yapılabilirdi (Mesela 20 serbest değişkene kadar regresyon analizleri yapılabilirdi). O yıllarda el ile ancak sınırlı sayıda veri ile en çok 3 serbest değişkene kadar regresyon analizi yapılabilirdi düşünülürse, bu sistem o zamanki araştırmacılara hayal bile edemeyecekleri olağanüstü bir imkan sağladığı açıktı. Ancak veri çok olduğu takdirde (mesela 1000 civarında sayı gibi), sabah başlatılan bir regresyon analizi, o

gün mesai saatinin sonuna kadar sürebiliyordu. Sonuçlar, büyük bir takırtıyla çalışan, sesi alt katlardan duyulan Facit elektrikli daktilo ile rulo kağıda dökülüyordu. Bazan yapılan işlemler sonuçlanıp daktilo aniden çalışmaya başlıyor, bu durum o sırada odada bulunan kişilerin son derece dikkatini çekiyordu.

Çizici (Resim 19) ise, elektrostatik bir tablaya yerleştirilen A3 boyutunda bir kağıda gerçekten “çizim” yapıyordu. Kağıt tablaya yerleştiriliyor ve asla kaymıyordu. Çizdirilen şekiller, çizgi, sütun, regresyon grafikleri ve bu esnada “çıt-çıt” diye çıkan sesler de aynı şekilde görenlere çok ilginç geliyordu. Bu çizicinin farklı renklerde keçeli uçlu özel kalemleri vardı. Çiziciye hangi kalem takılmışsa, çizim o renkle yapılıyordu.

Resim 19: HP 9830A ile kullanılan çizici (Plotter)

O yıllarda Türkiye’de ancak birkaç tane bulunan bilgisayar sistemlerinden biri olan bu sistemi, herkes büyük bir ilgiyle ve hayranlıkla izlerdi. Gelen ziyaretçiler için bilgisayara ait özel demo (gösteri) programları da vardı. Bunlardan bir tanesi, istenen bir yılın, istenen bir ayının takvimini kağıda çizen “Takvim Programı”ydı. Bu program ile, doğum tarihini bilenler hangi gün doğduklarını öğrenebiliyorlar ve bilgisayara “hayranlıklarını” gizleyemiyorlardı. Bu maksatla bazı küçük “şaka” programları da yazılmıştı. Bilgisayar izleyicilere bazı sorular sorarak, –sözde- onun nasıl bir kişi olduğunu ortaya çıkarıyordu. Bazıları bu gayrı ciddi, komik cevapları ciddiye alıyor, itiraz ediyor veya bozuluyorlardı.

O zamanlar “bilgisayar” demek, “programcılık” demekti. BASIC programlar, açık kodluydu. Bilgisayar sorumlusu, program yazmak veya en

azından mevcut programların kodlarında gerekli değişiklikleri yapmak durumundaydı. Aslında Türkçe’de henüz “bilgisayar” kelimesi yoktu; bunun yerine genellikle “kompüter” kelimesi kullanılıyordu. Gerçekten de o sistemler şimdikilere nazaran henüz birer “bilgisayar” vasfında değil, daha çok gelişmiş, programlanabilir birer “hesap makinesi” gibiydi.

Bilgisayar teknolojisinin zamanla nereden nereye geldiğini daha iyi anlatabilmek maksadıyla, bu bilgisayara ait biraz daha bigi vermekte yarar vardır:

Bu bilgisayar, program veya veri saklama ortamı olarak, bir zamanlar çok kullanılan müzik kasetlerine benzer, ancak özel imal edilmiş kompakt kasetler veya özel kağıt şeritler kullanılıyordu. Bu kasetler, o devirlerin büyük sistemlerinin, özel muhafaza içinde, koca bir makaraya sarılı geniş manyetik bantlarının mini boyutlardaki haliydi. Kaset okuyucu-yazıcı bilgisayarın üzerindeydi. Kullanıcı, özel komutlarla bant üzerinde istenen büyüklükte sıra numaralı dosyalar (file) oluşturabiliyordu. Bu işleme “formatlama” deniyordu (Günümüzde bir bilgisayar diskine “format atılmasının” aslı buydu). Bu file’lara belli büyüklüklerde bilgi kaydedilebiliyordu.

Özel kağıt şeritler ise hem delici, hem okuyucu işini yapan özel bir çevre birimi (tape punch) tarafından kullanılabilirdi. Ancak bu delici-okuyucu veri saklama işinde pek pratik olmadığı için, kasetler tercih ediliyordu.

Bilgisayarın monitörü yoktu. Bilgisayarla iletişim, program yazımı vs, kendi üzerindeki sadece 32 karakter gösterebilen kırmızı ışıklı bir nokta matris satırı üzerinden yapılıyordu. Görüntülenen mesaj vs 32 karakterden fazlaysa, sonrası ekranda kaydırılarak görülebiliyordu.

Bu bilgisayar sadece sayısal işlem yapıyor ve sayısal değişken kabul ediyordu. Henüz alfanümerik değişkenler kullanılamadığı gibi, düz yazı yazmakta kullanılan “kelime işlemciler” söz konusu bile değildi. Daha doğrusu, üzerindeki BASIC ile yazılabilecek programlar dışında herhangi bir işlem yapmak mümkün değildi.

Enstitü’nün bu bilgisayar sistemi arıza yaptığı 1986 yılına kadar kullanıldı.

3.3.2. Geçen Zaman İçindeki Değişiklikler

O yıllarda bilgisayar teknolojisini geliştiren, temsil eden ve bu konuda önde giden Amerika’lı IBM idi. Sistemleri halka tanıtan, yaygınlaştıran da IBM oluyordu. Bu yüzden, halk arasında “bilgisayar” kelimesi yerine, pek çok ülkede olduğu gibi Türkiye’de de “IBM” kelimesi kullanılır olmuştu. Sektörde standartları da IBM belirliyordu.

Geçen 10 yılı aşkın zaman zarfında bilgisayar teknolojisi hızla ilerlemiş, Enstitü’deki HP 8930A modeline benzer basit sistemler küçülüp ucuzlayarak hızla yaygınlaşmaya, evlere bile girmeye başlamıştı. Veri depolama üniteleri olarak da, manyetik şeritlerin yerini manyetik sabit (hard)

diskler ve 4.25 inçlik eğilebilir (flexible) diskler almıştı. Bilgisayarlar da, tek amaçlı bir hesaplama makinesi olmaktan çıkmaya, henüz şimdiki gibi olmamakla beraber, çok yönlü birer elektronik araç haline gelmeye başlamıştı. Mesela ev tipi son derece küçük bazı sistemlerde, ses, renk, oyun amaçlı grafik animasyonlar başlamıştı. Buna paralel olarak da sistemleri çalıştıracak pek çok programlardan meydana gelen “işletim sistemleri” geliştirilmişti.

Resim 20: WANG masaüstü bilgisayar

HP 9830A'nın devre dışı kalmasıyla, 1986'de Enstitü'ye 2 adet Wang Bilgisayar sistemi satın alındı (Resim 20 ve 21). Bu bilgisayarlar DOS (Disk Operating System) ile çalışıyordu ve “IBM uyumlu” ydu. Birisinde bir sabit disk, bir eğilebilir disk sürücü, diğerinde 2 disk eğilebilir disk sürücü vardı. Sabit diske sahip olan disk üzerine yüklü işletim sistemi üzerinden, disksiz olan ise sistem programlarının yüklü olduğu eğilebilir diskin sürücüyeye takılmasıyla açılıyordu. Sistemler, yazılım olarak BASIC yanında bir kelime işlemci (word processor) ve şimdiki Excel'in benzeri bir hesap tablosu (spread sheet) yazılımına sahipti. Bu sistemler, BASIC yanında, ticari amaçlı bir programlama dili olan COBOL de kullanabiliyordu. Bu sistemlerin önceki

sistemden en önemli bir diğer farkı, belli DOS komutlarıyla sisteme ait pek çok uygulama ve düzenlemelerin yapılabilmesiydi

Resim 21: Wang bilgisayar sistemleri (Mehmet ERCAN, Yasemin ÖZCAN)

Bilgisayarlarda üç misli arttırılabilir 256 KB RAM bellek vardı. Kullanıcının bilgisayar ile görsel irtibatı, “monitör” denilen, 12 inçlik yeşil x-ray bir ekran üzerinden sağlanıyordu. Klavye de bilgisayardan ayrılmıştı. Hard disk 10 MB kapasiteliydi. Program, veri vs dosyaların 100 KB’ı bile pek geçmediği o yıllarda bu çok büyük bir kapasiteydi. Öyle ki, satıcı firmanın temsilcisi, “Bu bilgisayar, bir holdinge yetecek kapasitededir” demişti. Çift disk sürücülü makinedeki sürücülerden biri A, diğeri B diye adlandırılıyordu. Sabit disk sürücüsü ise C olarak tanımlanmıştı (Sonraları sabit diskin C ile tanımlanması ve varsa sabit diskteki diğer bölümlerin D ile devam etmesi buradan gelmektedir). Eğilebilir diskler (Resim 22), karton gibi bir zarf içinde 5 1/4 inç çapında 368 KB kapasiteli bir nevi dairesel manyetik plaklardı. Bu sistemler, HP 9830A’nın yanında tabi ki çok gelişmiş sayılırdı.

Bu arada, yazıcılar (printerler) de gelişmiş, farklı tipler piyasaya çıkmıştı. Gelen Wang’lar da iki tip yazıcı ile birlikte gelmişti:

Bunlardan biri, hala pek çok yerde kullanılmakta olan ve yazılan karakterlerin yan yana dizilen noktalardan meydana geldiği “nokta vuruşlu” (dot matrix) yazıcıydı. Bu tip yazıcılarda bir yazıcı kafası bir mil üzerinde sağa-sola gidip gelerek, özel bir muhafaza içindeki daktilo şeridi benzeri bir şeridin arkasından kağıt üzerine noktaları vuruyor, yazılar bu şekilde

oluşuyordu. Bu yazıcı hem tek kağıda, hem de sürekli form denilen 12 inç boyunda, 8 inç genişliğinde katlanarak oluşturulmuş kağıt şeritlere yazabiliyordu. Yazıcının kendi üzerindeki seçeneklerle veya program içinde kullanılan print komutlarıyla sınırlı sayıda farklı tip, biçim ve büyüklüklerde (farklı fontlar ve puntolar) harfler - karakterler oluşturulabiliyordu. Diğer yazıcı, ise daisy-wheel denilen bir yazıcıydı. Bunda karakterler (harfler) papatya yaprakları gibi bir tekerleğin etrafına dizilmişti. Yazım sırasında tekerlek hızla dönerek basılacak harf yukarıya getiriliyor, özel bir kaset içindeki bir karbonlu şeridin arkasından bir çubuk harfe vurarak o harfin kağıda basılmasını sağlıyordu. Fakat bunda font ve punto değişkenliği söz konusu değildi. Ancak bu tekerlek plastik olduğundan, Türkçe'de çok geçen bazı harfler kısa zamanda ezilip tahrip oluyor ve tekerleği sık sık değiştirmek gerekiyordu. Plastik şeridi de tek geçişliydi; baştan sona bir defa sarınca yenisini takmak gerekiyordu.

Resim 22: 4.25 inçlik eğilebilir disk ve 3.5 inçlik disket

HP 9830A'ya ait BASIC ile yazılmış istatistik analiz programları hemen bu sisteme uyarlanarak kullanılmaya başlandı. Bu sisteme ait BASIC'te önemli farklılık veri kayıt ve yazıcı (print) komutlarındaydı.

Sistemin kelime işlemcisi ise herhangi bir metni hatasız bir şekilde yazıp basmaya, bilgisayarın veri kayıt ortamında saklamaya, istenildiğine tekrar bilgisayar belleğine alarak üzerinde değişiklik, ilave vs yapmaya imkan sağlıyordu. Ancak henüz aralara fotoğraf, grafik gibi objeler eklemek söz konusu değildi.

Fakat sistemlere ait grafik çizici yoktu. Programlara gerekli ilaveler yapılarak nokta matris yazıcıyla grafikler basıldı. Daha sonra aynı anda 6 farklı (renk veya kalınlık olarak) kalem kullanabilen bir çizici (plotter) satın alındı. Bu çizicide X yönünde kalem, Y yönünde kağıt hareket ediyordu. Bunu kullanabilmek için de yine BASIC programların içine özel ilaveler yapıldı.

Wang sistemleri de BASIC programlama dili ile birlikte 1992'lere kadar kullanıldı.

Enstitü’de tüm istatistik analizler bilgisayarla yapıldığı gibi, 80’li yılların sonlarına doğru personel maaş ve ücret bordroları da bilgisayarla yapılmaya başlandı. Enstitü bu konuda ilklerden biriydi.

3.3.3. Son Dönem: *Microsoft Windows Çağı*

Bu arada, *Microsoft* isimli bir yazılım şirketi, kendi geliştirdiği bir tür işletim sistemi olan *Windows* ile bilgisayar dünyasına girmişti. O zamana kadar her donanım şirketi aynı zamanda kendi sistemine ait özel yazılımlar kullanırken, *Microsoft* ile bu düzen yıkılmıştı. *Windows* markadan bağımsızdı ve her marka bilgisayarda sorunsuz çalışıyordu. *Windows*’un büyük diğer bir özelliği de, DOS’un klavyeden aldığı sistemle ilgili öğrenilmesi özel eğitim gerektiren birçok karmaşık komutları, kullanıcıya bir takım simgeler ve pencereler üzerinden verme imkanı sağlamasıydı. Böylelikle “karakter tabanlı” sistemlerden, “obje tabanlı” sistemlere geçilmişti. *Microsoft* diğer taraftan her ülkede temsilcilik açarak, sattığı yazılımları o ülkenin diline çevirtiyordu. Artık bilgisayar kullanmak için işletim sistemi (DOS) ve buna ait birçok İngilizce komut bilme ve bunları kullanma mecburiyeti ortadan kalkıyordu. Bu da sıradan insanların, hatta çocukların bile bilgisayar kullanabilmesine yol açmıştı.

Sisteme ait komutlar, klavye ile birlikte fare (Mouse) denilen basit bir aparat üzerindeki iki tuşa tıklanarak verilebiliyordu. *Windows*’un diğer bir radikal yeniliği de, bilgisayarda aynı anda birkaç uygulama yapılabilmesi veya program çalıştırılabilmesiydi. Her bir program veya işlem ve için ayrı bir “pencere” açılıyor (*Windows* adı da buradan geliyordu zaten), kullanıcı istediği pencereye geçerek o pencereye ait uygulamayı yapıyordu. O sıralar *Windows 3.1* sürümüyle Türkiye’ye de girmişti.

O arada, donanım ve yazılımlardaki radikal yeniliklerle birlikte, yazıcı, çizici, veri saklama üniteleri gibi her türlü çevre biriminde de ciddi gelişmeler olmuştu. Yeni hard diskler (sabit diskler) boyut itibarıyla avuç içi büyüklüğüne inmiş; kapasiteleri de aksine 5-15 kat artmıştı. Bükülebilir diskler de küçülmüş, “disket” adını almıştı (Resim 22). 3.5 inç ölçüsüne getirilen bu disketler bir plastik muhafaza içine alınmış, kapasiteleri de 756 KB’ye yükseltilmişti (Bunlar birkaç yıl içinde bir miktar daha geliştirilerek kapasiteleri 1.44 MB’ye çıkarıldı. Adına da “Çift taraflı, iki kat kapasiteli” anlamında “DSDD- Double Side Double Density” disketler denildi).

1991 yılında Wang sistemleri sık sık arıza yapmaya başlayınca Enstitü’ye yeni bir bilgisayar alınmasına karar verilmiş ve 12 inçlik siyah-beyaz monitör kullanan *Microsoft Windows 3.1* ile çalışan IBM marka 3. nesil bir bilgisayar satın alınmıştı. Alınan IBM 110 MB sabit diske ve 3.5 inçlik bir disket sürücüsüne sahipti. Bu sistemi kısa süre sonra başka bilgisayarlar izledi ve zamanla Enstitü’de bilgisayar sayısı hızla arttı.

Wang bilgisayarlar için BASIC programlama diliyle yazılmış programlar bu sistem üzerinde de kullanılmaya devam edildi. Bu arada BASIC de geliştirilmiş son sürümü olan GW BASIC piyasaya sürülmüştü. Yine *Microsoft*’un hazırlayıp sattığı kelime işlemci “*Word*” ve hesap tablosu

“Excel” de alındı. Böylelikle Enstitü bu kelime işlem yazılımıyla kendi küçük çaplı basım-yayın işlerini daha da geliştirmiş oldu.

Windows işletim sistemini kullanan DOS tabanlı bu sistemler, zamanla PC olarak tanınır, bilinir oldu (Resim 23). Bir PC, belli başlı birkaç parçadan meydana geliyordu: Kasa, güç ünitesi, ana kart, disket sürücü, hard disk, ram bellek, birer de monitör, klavye ve fare. Daha sonra bunlara bir printer, bir çift hoparlör, modem, web-kamera gibi çevre birimleri de ilave oldu. İnternetin de kullanıma başlamasıyla Windows ile birlikte, bilgisayarlar tam bir medya aracı haline geldi.

Resim 23: Enstitü’nün bilgisayar sistemleri hakkında üst düzey yöneticilere bilgi veriliyor. Soldan sağa: Enstitü Müdürü Dr. Ali Sencer BİRLER, Orman Bakanı Hasan EKİNCİ, Matematik-İstatistik Bölüm Başkanı Mehmet ERCAN, Kocaeli milletvekili İsmail KALKANDELEN, Kocaeli Valisi Kemal NEHROZOĞLU, AGM Genel Müdürü İsmail ÖZKAHRAMAN, Ekonomi-Hasılat uzmanı Yavuz YÜKSEL

Veri kayıt ortamı olarak disketlerin piyasaya çıktığı yıllarda bir de “Compact Disc – CD” denilen manyetik olmayan bir başka tür diskler dijital dünyaya girmişti. Birer yüzü parlak, 15 cm çapında 1-1.5 mm kalınlığında şeffaf plastikten yapılmış bu “plaklar”, o zamanki veri kayıt ortamlarına nazaran gerçekten çok yüksek kapasiteye sahipti: 700 MB. Ancak hem bunların kendileri, hem de okuma-yazma üniteleri ilk yıllarda henüz herkesin

alıp kullanabileceği kadar ucuz değildi. Fakat 90'lı yılların sonlarına doğru fiyatlar düşünce, CD'ler, CD okuyucular PC'ler üzerinde standard hale geldi.

Ancak media dünyasına, özellikle video sektörüne 700 MB kapasiteli CD'ler de yetersiz geliyordu. Zamanla çok daha net görüntü veren daha yüksek çözünürlüklü video formatı geliştirilince, bunları kaydetmek maksadıyla 90'lı yılların sonlarında DVD denilen, 4.7 GB kapasiteli bir başka tür diskler ortaya çıkmış oldu.

Windows işletim sistemi kullanan bilgisayar sistemlerinin ortaya çıktığı yıllarda, yazıcı teknolojilerinde de büyük gelişmeler olmaktadır. Matbaacılık teknolojisi kadar mükemmel, hatta çok daha kusursuz baskı yapabilen Lazer Yazıcılar piyasaya çıkmıştı. Bu yazıcılar A4 boyutunda yazı kağıdına, siyah-beyaz olarak inanılmaz netlikte baskı yapıyordu. Artık yazı şekli (fontlar), büyüklüğü (puntolar) hiç mesele değildi. Tablo, şekil, fotoğraf basmak problem olmaktan çıkmıştı. Enstitü de ilk lazer yazıcıya vakit geçirmeden sahip oldu. Bir süre sonra da renkli fotoğraf niteliğinde baskı yapabilen "renkli lazer yazıcılar" piyasaya çıktı.

Lazer yazıcıların piyasaya çıkışından bir süre sonra da, "püskürtme (ink jet)" teknolojisi kullanan bir başka tür yazıcılar (printerler) görülmeye başlandı. Bunlar kısa zamanda bir zamanlar kullanılmış olan ve renkli kalemle çizim yapan plotter'ların da yerini aldı ve A4'ten, 1.30 cm eninde rulo kağıda baskı yapabilen tiplere kadar çeşitli modelleri imal edildi.

Bu arada şimdiki diz üstü veya note-book benzeri çanta-bilgisayarlar da piyasada görülmeye başlanmıştır. Enstitü'ye de, 90'lı yılların başında üzerinde BASIC programlama dili, basit bir kelime işlemci ve hesap tablosu olan 8 inç siyah-beyaz LCD ekrana sahip Olivetti marka 2 küçük çanta bilgisayar alınmıştır. Daha sonra *Windows* XP Home Edition olan 2 adet Compaq notebook alındı. 20 GB diske sahip bu sistemlerin üzerinde standard donanım olarak CD-DVD okuyucu, disket sürücü, yerel ağa bağlanmayı sağlayan ethernet kartı, dahili hoparlör ve telefon hattından internete bağlanmaya imkan veren bir modem bulunmaktaydı.

Microsoft, 1995'te *Windows* 95'i, sonra *Windows* 98'i, 2000 yılında *Millenium*, kısa süre sonra *XP* ve son olarak da 2007'de *Vista*'yı piyasaya sürdü. Bunlardan 98 ve *XP* sürümleri en çok tutulanlar olmuştu. Ancak *Vista* pek beğenilmeyince, hemen peşinden 2009'da *Windows* 7 piyasaya sürüldü.

Kurumlarda bilgisayarlar çoğalmaya başlayınca, bunların birbirlerine bağlanmaları, diğer bir ifadeyle "birbirlerini görmeleri" ve sabit disklerindeki dosyalara diğer bilgisayarlardan erişilebilmesi gündeme gelmiş, böylelikle "Network" denilen "bilgisayar ağları" oluşmaya başlamıştı. Bunlardan, aynı bina içinde olanlara "LAN (Local Area Network)" denilmekteydi. Bu ağlarda bilgisayarlar birbirlerine "Ethernet kartı" denilen bir parça sayesinde bağlanıyorlardı. 1993-94'lerde *Microsoft Windows* 3.11 nolu sürümüyle bu işe az-çok imkan sağlıyordu. Ancak bu konuda bekleneni karşılamadığından, ilk zamanlarda, bilgisayar ağlarında DOS tabanlı diğer yazılımlar kullanıldı. Enstitü de bir süre *Novell Netware* yazılımını kullandı.

Bir de bilgisayarların uzaktaki sistemlere bağlanması konusu vardı. Bu maksatla normal telefon hatlarından yararlanılıyordu. Bunun için "Modem"

denilen cihazlar gerekiyordu. Enstitü'ye ilk modem 90'lı yılların ortalarında geldi. Oldukça büyük olan bu ilk modemlerle bağlantı da oldukça zahmetliydi. DOS ortamında kullanılan özel yazılımlarla ve özel komutlarla dosya transferleri yapılabiliyordu. Transfer hızı da henüz çok yavaştı.

Enstitüye ilk kurulan ağ, şimdilerde tamamen ortadan kalkmış olan ve RG-8 adı verilen bir koaksiyel kablo üzerinde bilgisayarların tespih taneleri gibi dizili olduğu ağ sistemiydi. Bu sistemin hem veri transfer hızı yavaştı; hem ilavelere müsait değildi, hem de 400 m'den sonra sağlıklı çalışmıyordu. Bu sistem, depreme kadar kullanıldı. Depremde Enstitü binası hasar görüp de ince inşaatı adeta tekrar yapıldı, UTP kablolarla yıldız tarzında birçok bilgisayarın bağlanabildiği "hub" veya "switch" adıyla bilinen sınırsız bağlantı kutularını kullanan 8 kablolu sisteme dönüldü.

90'lı yılların sonuna doğru, Türkiye'de de INTERNET adı verilen ve dünya çapında herkesin kullanımına açık bilgisayar ağı yaygınlaşmaya başladı. 1997'de İzmit'te de İnternet hizmeti verilmeye başlanınca, Enstitü zaman geçirmeden başvuru yaptı ve 25/8/1997 tarihinde internete abone oldu.

29/5/2001'de de Enstitü adını www.kavak.gov.tr adıyla tescil ettirdi ve web sayfalarını hazırlayarak internet kullanıcılarının hizmetine açmış oldu. Böylelikle internete bağlanan, web sayfaları düzenleyen ve internette yayına açan ilk kuruluşlardan bir oldu.

Halen Enstitü, *Microsoft Windows* ağı altında çalışan masa üstü ve dizüstü bilgisayarlar olmak üzere birçok bilgisayardan oluşan ve sürekli internete bağlı bir lokal ağa sahiptir.

4. ARAŞTIRMA FAALİYETLERİNİN İŞLEYİŞ TARZI

Enstitü'nün araştırma faaliyetleri 60'lı yılların 2. Yarısından itibaren belli bir dispoziyona göre yazılan araştırma projelerine göre yapılmıştır. Buna ait esas ve usuller daha sonra çıkan yönetmeliklerde belirlenmiştir.

70'li yılların ikinci yarısında projelerin alınmasında şu yol izlenirdi:

Projelendirilecek bir araştırma konusu, önce ilgili Bölüm Başkanı tarafından Enstitü'nün Bölüm Başkanlarından oluşan "Müessese Kurulu"na getirilerek görüşülürdü. Burada araştırmaya değer bulunması halinde lideri olacak uzman tarafından projelendirilerek yeni proje teklifi halinde, yılda bir defa sonbaharda toplanan "Teknik Kurul"a (Resim 24) sevk edilirdi. Çeşitli uygulamacı ve araştırmacı kurum, kuruluş ve üniversitelerden temsilcilerin katıldığı bu kurulda proje teklifleri tartışılır, kabul veya reddedilirdi. Kabul edildiği takdirde, olası gerekli değişiklik veya düzeltmeleri yapıldıktan sonra Genel Müdürlüğe onaya gönderilirdi. Bu onaydan sonra proje uygulamaya konulur süresi sonunda değerlendirilerek sonuç raporu yazılır ve bu rapor yine Teknik Kurul'da görüşülürdü. Teknik Kuruldan geçen proje sonuç raporları "Yayın Kurulu" tarafından incelenmesini takiben, 1987'den itibaren "Teknik Bülten" adını alan "Yıllık Bülten"lerde yayınlanırdı.

1993'ten itibaren, Ankara Ormancılık Araştırma Enstitüsü'ne bağlı İstasyon müdürlüklerinin (ve Kavakçılık Enstitüsü'nün Tarsus Okaliptüs Araştırma İstasyonunun) müstakil birer Araştırma Müdürlüğü haline getirilmesiyle birlikte 11 adet olan Ormancılık Araştırma Müdürlükleri, kendi Teknik Kurullarından geçen yeni proje tekliflerini bir de tüm Enstitülerin katılımıyla düzenlenen "Araştırma Çalışma Grupları"nda görüşmeye başladılar. Daha geniş katılımlı bu Çalışma Gruplarından oylanarak geçen teklifler, son olarak Araştırma Müdürlerinden oluşan "Araştırma Değerlendirme Kurulu"ndan da geçtikten sonra Daire Başkanlığınca onaylanarak ve yürütülür hale geldi.

Benzer şekilde, sonuçlanan proje raporları da, her müdürlüğün Teknik Kurulundan geçtikten ve Çalışma ve Değerlendirme Kurullarında görüşülüp kabul edildikten sonra, Daire Başkanlığının onayıyla yayınlandı.

Ancak 2013'de Orman Genel Müdürlüğü'nün 17/05/2013 tarih ve 19 nolu oluru ile çıkan "Orman Genel Müdürlüğü, Ormancılık Araştırma Enstitüsü Müdürlüklerinin Araştırma – Geliştirme Faaliyetlerine İlişkin Çalışma Usul ve Esasları Hakkındaki Talimatname" ile Araştırma Çalışma Grupları ve Araştırma Değerlendirme Kurulları kaldırılarak, bunların yerine Araştırma İhtisas Grupları getirildi.

Enstitü, araştırma faaliyetlerini her zaman Orman Fakülteleri ile işbirliği içine yürütmüştür. Bu anlamda, öğretim üyeleri danışman veya yürütücü olarak belli projelerde yer almıştır (Resim 25).

Resim 24: Bir Teknik Kurul fotoğrafı: 4.12.1986

Resim 24 soldan sağı,
Ön sıra: Taneri ZORALİOĞLU, Ahmet DİNER, Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL, Metin SARIBAŞ, Ergün AVCIOĞLU, Korhan TUNÇTANER, Necdet GÜLER, Sedat ULUDAĞ.
Arka sıra: Mümtaz TULUKÇU, Mustafa ZENGİN, Sabahattin AYDIN, Savaş AYBERK, Ali Sencer BİRLER, İsmet GÜMÜŞDERE, Ulvi TOLAY, İsmet ERDOĞAN, Engin ERTAN, Ferit TOPLU, Mehmet ERCAN, Yusuf CENGİZ, Hüsamettin ÖZKEÇECİ, E. Aydan ALANAY, Acar UMAÇ, Peyman CAN.

Resim 25: Bir araştırma için toprak çukurundan örnek alınması.
Soldan sağı: Toprak-Ekoloji uzmanı Ahmet KARAKAŞ (otutran), Bölüm Başkanı Dr. Mustafa ZENGİN (ortada), 1973-1979 yıllarında Enstitü’de görev yapmış olan İ. Ü. Orman Fakültesi Havza Amenajmanı öğretim üyesi Prof. Dr. Ahmet HIZAL (toprak çukurunda)

5. ENSTİTÜ'NÜN YAPTIĞI BAZI ÖNEMLİ ARAŞTIRMA ÇALIŞMALARI ve TÜRKİYE KAVAKÇILIĞI İLE ORMANCILIĞINA KATKILARI

Gerek teknik, gerekse yardımcı ve idârî tüm Enstitü personeli, kuruluşundan beri kendi görev alanlarında amatör bir ruhla çalışmaktadır. Bu sayede Enstitü kavakçılık ve ormancılığa önemli katkılarda bulunmuş ve gerek yurt içi gerekse yurt dışında saygın bir hüviyet kazanmıştır.

Enstitü, önceleri ülke çapında yerli karakavaklarla yapılagelmekte olan dar dikim aralıklı sıravârî klasik halk kavakçılığından, yüksek verimli klonlarla geniş dikim aralıklarıyla yapılan modern kavakçılığa geçişi başarı ile yerine getirmiştir. Bu sayede Türkiye'de kavak odunu üretimi 3 milyon m³'lere ulaşmıştır. 60'lı yılların sonlarından itibaren hızlı gelişen ibreli türleri de çalışma konularına alarak, bu türlerle yapılan endüstriyel plantasyon ormancılığını da Türkiye ormancılığına kazandırmıştır. Bu sayede odun üretiminde önemli artışlar olmuş ve ekonomiye ciddi katkılar sağlanmıştır.

Aşağıda, bu çalışmalardan önemli görülen ve güncelliğini koruyan bazıları hakkında çok kısa özet bilgi verilmiştir.

5.1. Kavakçılıkla İlgili Çalışmalar

Bilindiği gibi "kavak" ağacı, Türk halkının yetiştirdiği ve hasılatı "odun" olan yegâne ağaç türüdür. Kavak, Anadolu'da yüzyıllardır geleneksel olarak belli yerlerde yetiştirilmektedir. Ancak halk tarafından ehramî karakavak varyeteleriyle yapılan geleneksel kavakçılık, oldukça dar dikim aralıklarıyla yapılmaktadır. Kuruluş yıllarında ithal edilen melez kavak klonlarıyla da yapılan aynı tarzdaki dikimler, büyük gayretler sonucu değiştirilebilmiştir. Böylelikle Enstitü gerçekten de görevini iyi yapmış, melez kavakçılığı tüm Türkiye'ye, ve özellikle de Adapazarı ve Düzce ovaları gibi yakın çevresine yaymıştır. İç, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde ise geliştirdiği yüksek verimli, düzgün gövdeli klonlarla halk kavakçılığına önemli katkılarda bulunmuştur. Bu sayede de, önceden 300.000 m³ olan kavak odunu üretimi 80'li yılların sonlarına doğru 3.000.000 m³'lere çıkmıştır.

5.1.1. Kuruluş Öncesi Dönem (Anon, 1966)

1956 yılında İtalya'dan ithal edilerek üretime alınan *P. alba* ve *P. X euramericana* klonları ile 1957'de ilk deneme fidanlığı kurulmuş ve bunların Marmara iklim şartlarında karşılaştırmalı denemelerine başlanmıştır. Yine 1956 yılından itibaren Türkiye karakavak tiplerinin envanterine başlanarak her yöreden toplanan yüzlerce karakavak klon taslakları ile Ankara Orman Fidanlığında ilk yerli klonlar deneme fidanlığı kurulmuştur. 1958 yılında İzmit ve Bolu civarındaki *P. nigra* ve *P. X euramericana* klonlarından toplanan tohumlarla ilk kavak ekimleri yapılmış ve böylece tohumla başlayan ilk seleksiyon çalışmalarının temelleri atılmıştır. 1962 ilkbahar sonuna kadar

muhtelif yerlerde, özel ve devlet arazlerinde *P. Nigra*, *P. Alba*, *P. Deltoides*, *P. X euramericana* klonlarıyla 66 adet populetum kurulmuştur.

Kavakçılık Anadolu'da *P. nigra* var. *pyramidalis* tipleri ile halk tarafından yüzyıllardır yapılmaktaydı. İlk melez kavaklar, 1944 yılında Fransa'dan ithal edilen ve hiçbir tetkik ve denemeye tâbi tutulmaksızın Doğu Anadolu'ya kadar yayılan *P. x euramericana* melezi karışımları olmuştur. Halk arasında "Kanada kavağı" olarak anılan bu kavaklar başarılı olmamıştır. 1947-1948 yıllarında SEKA tarafından ithal edilen ve çeşitli orman fidanlıklarına dağıtılan *P. x euramericana* ve diğer bazı İtalyan klonları ise, hızlı büyümeleri ile dikkat çekmekle beraber, ciddi bir ilgi ve takip görmemiştir.

1956'da İzmit Kavak Fidanlığının kuruluşu ile birlikte, aynı yıl İtalya'dan ithal edilip Lüleburgaz Fidanlığında çoğaltılan *P. x euramericana* I-214 klonu çelik ve köklü çelikleri İzmit'e nakledilerek varyete kontrolundan geçmiş ilk endüstriyel kavak fidanlığı faaliyete geçirilmiştir. Enstitü tarafından sürdürülen iki yıllık incelemeler sonucunda, bu klonun 800 m rakıma kadar kıyı ve kıyı ardı bölgelerinde rahatlıkla yetiştirilebileceğinin anlaşılması üzerine, OGM'ne bağlı fidanlıklarda hızla üretime geçilerek kontrollü bir şekilde dağıtıma başlanmıştır.

1957 yılından önce gösterilmiş önemli gayretlere rağmen kavakçılığın arzu edilen düzeyde gelişmemesinin en önemli sebebinin, yetiştiriciliğe başlayan özel ve tüzel kişilerle yeteri kadar ilgilenilmemiş olmasından kaynaklandığının anlaşılması üzerine, bu sorunları aşmak üzere temel olarak şu ilkeler kabul edilmiş ve bunların fidanlık ve ağaçlandırma işlerinde çalışanlar olmak üzere tüm meslektaşlar tarafından benimsenip uygulanmasına çalışılmıştır:

- Kavakçılığın geliştirilmesi" demek, "halk kavakçılığının geliştirilmesi demektir.

- Yetiştirilen fidanlar ne kadar kaliteli olursa olsun, usulünce dikilmemiş fidanlarla başarılı bir kavaklık kurulamaz.

- Halka sadece söz ve yazı ile yapılan tavsiyelerin uygulamaya doğru olarak intikal etme şansı pek azdır.

- Halk tarafından tesis edilen kavaklıkların yerinde görülmesi, yetiştiricilerin gözünde konunun önemini arttırmaktadır.

- Kavaklıklar yerinde incelenmekle, teknik tavsiyelerin aksayan yönleri ile uygulanma kabiliyetleri daha iyi anlaşılmaktadır.

- Kavaklıklarda ortaya çıkan ve henüz bilinmeyen yeni problemler yerinde görülebilmektedir.

- Bu sayede ilgili teknik personelin bilgi ve tecrübeleri de artmaktadır.

- Bu sebeplerden dolayı, "FİDANLIKTAN DAĞITILAN HER FİDAN AĞAÇLAMA SAHASINDA DA TAKİP EDİLMELİDİR".

Yine bu dönemde fidan alan herkese pratik tavsiyelerde bulunulmuş, birkaç yüz fidan alanların arazileri dikim öncesi bizzat incelenmiş, mevsimlik teknik tavsiyeler zamanında mektuplarla kendilerine iletilmiş, zaman zaman İzmit Fidanlığına davet edilerek örnek kavaklıklar ve diğer gerekli hususlar gösterilmiştir.

Bu dönemde yerli karakavaklarla seleksiyon çalışmaları da yapılmıştır. Daha sonra “Gazi” ve “Anadolu” isimleriyle tescil edilerek ticarî amaçla üretime alınmış ve halen orman fidanlıklarından dağıtımı yapılmakta olan, Doğu ve İç Anadolu şartlarına uygun iki klon, bu çalışmalar sırasında bulunmuştur.

5.1.2. Kuruluştan 1966 Yılına Kadar Kavakçılık Çalışmaları

Enstitü'nün kuruluşu ile birlikte Haziran 1962'de Hükümetle FAO ve Birleşmiş Milletler Özel Fonu arasında imzalanan bir anlaşmayla 684.000 dolarlık ortak bir proje başlatılmıştır.

Proje kaynakları ile araştırma ve geliştirme çalışmalarına başlanılmak üzere yabancı uzmanlarla birlikte teknik kadro yetiştirilmiş, laboratuvarlar, sera ve sulama – gübreleme denemelerini yapmak üzere lisimetre tesisi kurulmuştur.

Genetik ve seleksiyon çalışmalarında kullanılmak üzere, materyal toplama ve zenginleştirme çalışmalarına başlanmış ve yurt içinden toplanan materyalden elde edilen sonuçlar Türkiye Orman Mühendisliği 1. Teknik Kongresine tebliğ olarak sunulmuş ve yayınlanmıştır. Bu arada çeşitli yabancı ülkelere ithal edilen klonlarla İzmit Fidanlığında 247 klondan oluşan bir koleksiyon oluşturulmuştur. Benzer şekilde, çeşitli kaynaklardan sağlanan veya suni çaprazlamalardan elde edilen tohumların ekilmeleriyle de klon taslağı elde etme çalışmalarına başlanmıştır. Bu çaprazlamaların amacı, tamamen veya kısmen yerli kavak türlerini kullanarak değişik bölge ve yetiştirme muhitlerine tip ve klonları bulmak olmuştur.

Hastalık ve zararlıların envanteri yapılmıştır.

Bazı karakavak klonlarında idare müddetleri ve tek ağaç hacımları hesaplanmıştır. I-214 kolunu için ise, ve yaşa göre göğüs çapları, tek ağaç hacımları hesaplanmıştır. Yine I-214 için sıklıkla göre idare müddetleri, odun sınıflarına göre ağaç hacımları ve taze haldeki özgül ağırlıkları hesaplanmıştır. Diğer taraftan kavakçılık ekonomisine de girilmiş ve sıklıklara göre net gelirler verilmiştir.

Özel Fon Projesi 1966 Haziran ayında sona ermiştir. Budönemle birlikte, Enstitü kendi teknik personeli ile planlı ve projeli çalışmalarına başlamıştır.

Bu arada hedefler de belirlenmiş, kavak odunu üretiminin 1972-1973'te 800.000, 1980-1982'de 1.000.000, 1985-1990'da 2.000.000 m³'e çıkarılması öngörülmüştür.

2 milyon m³'lük bir üretim için ise, %80'i melez kavak (70.000 ha), %20'si yerli karakavak (15.000 ha) olmak üzere 85.000 ha sahaya ihtiyaç olduğu; ha'a 300 fidan hesabıyla 1.750.000 melez kavak fidanı, ha'a 1600 fidan hesabıyla da 1.200.000 adet yerli karakavak fidanı yetiştirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Bu dönemde:

Marmara İstasyonu (İzmit) bölgesi itibariyle İzmit, Devrek, Yenişehir, Balıkesir, Ezine, Keşan, Lüleburgaz, Demirköy, Karacabey, Düzce;

Orta Anadolu İstasyonu (Ankara) bölgesi itibariyle Çerkeş, Çankırı, Sivas, Aksaray, Ereğli, Akşehir, Eğridir;

Batı Anadolu İstasyonu (Torbalı) bölgesi itibariyle Torbalı, Manisa, Muğla (Beyobası),

Karadeniz İstasyonu (Gelemen) bölgesi itibariyle Gelemen, Bafra, Erbaa;

Doğu Anadolu İstasyonu (Erzincan) bölgesi itibariyle Erzurum, Bayburt, Erzincan, Horasan, Muş, Ağrı, Tunceli, Erziş;

Güneydoğu Anadolu İstasyonu (Diyarbakır) bölgesi itibariyle Diyarbakır, Malatya;

Akdeniz İstasyonu (Osmaniye) bölgesi itibariyle Osmaniye, Birecik, Zeytinköy, Bedirge fidanlıkları kurulmuş ve kavak fidanı üretimine başlamıştır.

5.1.3. 1967-1982 Dönemi

Bu dönemde yapılan araştırmalardan önemli görülen bazıları hakkında kısa özet bilgi aşağıda verilmiştir:

“Bir endüstri ağacı olarak "I-214" işaretli melez kavak odunun mekanik dirençleri konusunda araştırmalar”a (SERTMEHMETOĞLU ve Ark., 1967) göre, I-214 kavağı odununun bazı mekanik özellikleri aşağıdaki gibidir:

Odunun hava kurusu özgül ağırlığı $r_{12} = 0.332 \text{ g/cm}^3$.

Odunda liflere paralel yönde basınç direnci = 293.4 kg/cm^2

Statik eğilme direnci = 528.6 kg/cm^2

Dinamik eğilme direnci = 1.921 kg/m

“Kavaklıklarda olgunluk müddeti sorunları üzerine bazı araştırmalar: P. x euramericana cv. I-214” (SERTMEHMETOĞLU ve Ark., 1967) ile “Kavakçılık ekonomisine giriş” ((SERTMEHMETOĞLU ve Ark., 1968) isimli araştırmalara göre, I-214 klonunda dikim sıklıklarına göre Tablo 1’de verilen sonuçlar elde edilmiştir.

Tablo 1: I-214 kavağında dikim sıklıklarına göre servet ve artım

Dikim Sıklığı m X m	İdare Müddeti (Yıl)	İdare Müddeti Sonunda Servet (m ³ /ha)	Yıllık Ortalama Artım (m ³ /ha/yıl)	İdare Müddeti Sonunda Çap (cm)
5X8	14	475	32.5	54.8
6X6	13	334	25.7	41.8
5X5	11	242	22.0	31.7
3X4	10	196	19.8	21.9

“Kağıt Endüstrisi yönünden Güney Anadolu kızılçam ormanlarında idare müddeti sorunları ve endüstriyel ham madde verimi üzerinde bazı araştırmalar” (SERTMEHMETOĞLU ve Ark., 1968) isimli çalışma sonucuna göre, kağıt ve lif endüstrisine ayrılacak kızılçam ormanlarında idare müddeti, kuru madde verimi ve ormanların işletilmeleri hakkında şu tavsiyelerde bulunulmuştur:

- Lif üretimine yönelik işletmelerde kısa idare süreleri kullanılmalıdır.

Bu cümleden olarak,

I. Bonitet sahalarda 40,

II: bonitet sahalarda 44,

III. bonitet sahalarda 56 senelik süreler uygun olacaktır.

- Dikim yoluyla yapılacak suni gençleştirmeler tercih edilmelidir.

- Kültürel işlemler geniş sahalarda uygulanmalıdır.

- Olabildiğince geniş sahalarda tıraşlama kesimleri gerçekleştirilmelidir.

- Her rotasyon periyodu sonunda yeni jenerasyon için yetiştirme ortamı çok iyi hazırlanmalıdır.

- Bütün işlem ve uygulamalar azami derecede mekanize edilmelidir.

“Mengen oryantasyon populetumu ilk müşahede sonuçları”na göre, (SEMİZOĞLU ve Ark., 1969) populetumunda başarılı bulunan P. x euramericana 45/51 nolu klon başarılı bulunarak uygulamaya aktarılmış ve bir süre yetiştiriciler tarafından üretilmiştir.

“Konya, Niğde ve Nevşehir çevresi karakavak yetiştiriciliğinde ekonomik incelemeler” (SERTMEHMETOĞLU ve Ark., 1969) konulu araştırmaya göre, Karakavakta dikim sıklıklarına (m) ve ekonomik idare müddetlerine göre ilgili bölgelerde Tablo 2’de verilen sonuçlar elde edilmiştir:

Tablo 2: İç Anadolu’da karakavakta dikim sıklıklarına göre servet ve artım

	2x1 m	1.5X1.5 m	2X1.5 m	3X2 m	3X3 m
Ekonomik İdare müddeti (yıl)	11.3	11.7	12	12.6	13
Tek ağaç hacmi (m3)	0.090	0.103	0.124	.149	0.192
Ha’da servet (m3)	416.575	459.423	412.267	248.620	203.069
Yıllık ortalama artım (m3)	37.858	37.238	32.641	18.755	15.618

“Ağır topraklarda yetişen üç melez kavak klonu üzerinde verim araştırmaları” (ACAR ve Ark. 1973) isimli araştırma ile I-214, I-262 ve I-476 nolu klonlar birbirleriyle mukayese edilmiş ve 14. Yaş itibarıyla elde edilen sonuçlar Tablo 3’de verilmiştir:

“Yapı malzemesi olarak karakavak ağacının bazı özellikleri üzerinde araştırmalar” (ODABAŞI ve Ark., 1975) isimli araştırma ile, karakavağın bazı teknolojik özellikleri aşağıdaki gibi bulunmuştur:

Liflere paralel çekme direnci: 667 kg/cm²

Liflere dik çekme direnci: 19.11 kg/cm²

Makaslama direnci: 26.54 kg/cm²

Kayma direnci: 61.08 kg/cm²

Çarpma direnci: 0.25 kg/cm²

Özgül ağırlık (r_{12}): 0.397 g/cm³

Bu verilere göre Karakavak, yapılarda 2. sınıf inşaat malzemesi olarak kullanılabilir.

Tablo 3: Üç farklı klonda bazı büyüme parametreleri

Parametreler	I-214	I-262	I-476
Kabuksuz çaplar (cm)	34.2	27.5	24.1
Ortalama çap artımı (cm)	2.45	1.97	1.72
Ha'da göğüs yüzeyi (m ²)	25.608	16.547	12.686
Boy (m)	24.0	21.1	21.9
Şekil emsali	0.375	0.386	0.346
Tek ağaç hacmi (m ³)	0.830	0.485	0.344
Ha'da gövde hacmi	230.88	135.01	95.77
Ekonomik idare müddet	13	13	11

“Marmara oryantasyon populetumunda klonların büyüme yönünden karşılaştırılması” (BİRLER ve Ark., 1978) isimli araştırma ile çalışmaya konu 8 klonun 20 yaşında Tablo 4’de verilen niteliklere eriştiği tesbit edilmiştir.

Tablo 4: Marmara Bölgesinde 8 farklı klonda bazı büyüme parametreleri

Klon	Boy m	Kabuksuz çap cm	Göğüs yüzeyi m ²	Kabuksuz hacim m ³	Yıllık ortalama artım (m ³)	Şekil emsali
I-214	33.4	43.0	0.136	1.802	0.090	0.430
I-45/51	31.1	40.1	0.129	1.613	0.081	0.413
I-476	31.1	38.1	0.109	1.343	0.067	0.417
I-VSB	31.0	36.5	0.112	1.314	0.066	0.454
64.H	29.4	37.7	0.103	1.159	0.058	0.407
70.D	29.9	35.2	0.097	1.100	0.055	0.428
I-488	26.9	32.8	0.069	0.871	0.044	0.455
Karabucak	29.7	28.1	0.063	0.815	0.041	0.430

Osmaniye’de 7 klon ile kurulan “Akdeniz bölgesi populetumları-Osmaniye populetumu” (GÖKÇE ve Ark., 1978) araştırmasından, Tablo 5’te verilen sonuçlar elde edilmiştir:

BİRLER ve Ark. (1980) tarafından yapılan “Ağaçlandırma çalışmalarına ait birim zaman cetvelleri” isimli araştırma ile, Türkiye’nin çeşitli bölgelerinden Ağaçlandırma Genel Müdürlüğüne bağlı 101 mühendisliğin örneklemesiyle, ağaçlandırma sahalarında yapılan:

- Diri örtünün tam alanda kesilmesi, yığılması, yakılması
- İşçi ile teras yapımı
- Plantuvarla dikim

- Çapa ile dikim
- Fidan etrafında sürgün kontrolü
- Şerit üzerinde sürgün kontrolü
- Şerit üzerinde ot alma, çapa
- Fidan etrafında ot alma

işlemleri İş günü/ha olarak belirlenmiştir.

Tablo 5: Akdeniz Bölgesinde 7 farklı klonda bazı büyüme parametreleri

Klonlar	12. Yaşta Çap (cm)	12. Yaşta Boy (m)	12. Yaşta Hacim (m ³)	İdare müddeti (Yıl)	İdare müddeti sonundaki servet (m ³ /ha)	Ortalama artım (yıl/m ³ /ha)
I-214	25.75	19.57	0.332	11	122.0	11.09
Negrto de Granada	23.33	18.15	0.267	13	112.4	8.64
I-69-55	21.94	22.52	0.208	12	83.2	6.93
I-488	21.73	16.82	0.204	11	74.8	6.91
I-45/51	24.09	18.86	0.207	12	82.8	6.88
I-77/51	20.16	16.32	0.145	13	63.2	4.86
64.H	22.96	15.17				

“*Populus X euramericana* cv. I-214 Odununda Zamana Bağlı Olarak Yoğunluk Değişimi Üzerine Araştırmalar” (ACAR ve Ark., 1982), isimli bir araştırma ile, mevsimler itibariyle kesim günü ve kesildiği günden itibaren istifte alınmış I-214 melez kavak tomruklarının yoğunluğu ve yoğunluk düşüşünün seyri tesbit edilmiş, elde edilen bulgular Tablo 6 ve 7’de verilmiştir.

Tablo 6: Kabuksuz tomruklarda kesimden itibaren ağırlık düşüşü (kg/m³)

Hafta	Kış	İlkbah	Yaz	Sonbah
Kesim günü	860	830	797	791
4. hafta	780	737	719	737
8. hafta	736	672	669	711
12. hafta	710	628	642	701
16. hafta	689	599	627	700

Tablo 7: Kabuklu tomruklarda kesimden itibaren ağırlık düşüşü (kg/m³)

Hafta	Kış	İlkbahar
Kesim günü	865	844
4. hafta	851	815
8. hafta	837	786

5.1.4. 1983'den Günümüze Kavakçılık Çalışmaları

BİRLER (1983) tarafından yapılan "I-214" Melez Kavağı Plantasyonlarında Hasılat Araştırmaları" isimli araştırma ile, I-214 melez kavağı üzerine Türkiye çapında kavak plantasyonlarında şu veriler elde edilmiş ve tablolar halinde verilmiştir:

- Kabuklu göğüs çapı ve ağaç tam boyuna göre kabuklu gövde hacımları (Tablo 8).
- Kabuklu göğüs çapı ve ağaç tam boyuna göre kabuklu ağaç hacımları (Dal odunu hacımları dahil).
- Kabuklu göğüs çapına göre tek ağaçta odun sınıfları oranları (soymalık, bıçkılık, yongalık ve ıskarta odun).
- Göğüs çapı ve ağaç boyuna göre odun sınıfları (soymalık, bıçkılık, yongalık) hacım tablosu,
- Dikim yaşına göre, orta boyu esas alan 4 ayrı bonitet sınıfında bonitet endeksleri.
- Plantasyonlarda bonitetlere göre boy gelişimi.
- ,Bonitet ve dikim aralıklarına (4X4, 5X5, 6X6, 5X8) göre göğüs yüzeyi gelişimi.
- Değişik bonitet sınıfı ve dikim aralıklarına göre, 13 yaşında ha'daki göğüs yüzeyleri, gövde ve ağaç hacımları, odun sınıfı hacımları.
- Bonitet sınıflarına ve dikim aralıklarına göre cari ve ortalama artımlar.
- Dikim aralıkları ve bonitet sınıflarına göre ekonomik idare müddetleri (Tablo 9).

Tablo 9: I-214 melez kavağı ağaçlandırmalarında dikim aralıkları ve bonitet sınıflarına göre ekonomik idare müddetleri

Sıklık (mXm)	Bonitet Sınıfları				Sıklıklar için Ortalama yaş
	I	II	III	IV	
4X4	11	11	12	12	11.4
5X5	12	12	12	13	12.2
6X6	13	12	13	13	12.9
5X8	13	13	13	13	13.0
Bonitet için ortalama yaş	12.3	11.9	12.5	12.7	12.4

Tablo 8: *Populus x. euramericana* I-214 klonuna ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³)

Çap (cm)	Boy (m)																											
	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28				
5	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	12	13	14	15														
6	7	8	9	10	11	12	14	15	16	17	18	19	20	21	22													
7	9	11	12	14	15	17	19	20	22	23	25	26	28	29	31	32												
8	12	14	16	18	20	22	25	27	29	31	33	35	37	39	41	43	45											
9	15	18	21	23	26	29	31	34	37	39	42	44	47	49	52	55	57	60										
10	19	22	25	29	32	35	39	42	45	49	52	55	58	61	65	68	71	74	77									
11		27	31	35	39	43	47	51	55	59	63	67	71	75	79	82	86	90	94	98								
12		32	37	42	46	51	56	61	66	70	75	80	85	89	94	99	103	108	112	117	122							
13			43	49	54	60	66	72	77	83	88	94	99	105	111	116	122	127	132	138	143	149						
14			50	56	63	70	76	83	89	96	103	109	116	122	128	135	141	148	154	160	167	173	179					
15				65	72	80	88	95	103	110	118	125	133	140	148	155	162	170	177	185	192	199	206	214				
16				73	82	91	99	108	117	125	134	142	151	160	168	177	185	194	202	210	219	227	235	244				
17					92	102	112	122	131	141	151	161	170	180	190	199	209	219	228	238	247	257	266	275				
18					103	114	125	136	147	158	169	180	191	202	213	223	234	245	256	267	277	288	299	309				
19						126	139	151	163	175	188	200	212	224	236	249	261	273	285	297	309	321	333	345				
20						139	153	166	180	193	207	221	234	248	262	275	289	302	316	329	342	356	369	382				
21							167	182	197	212	227	242	257	273	288	303	318	333	347	362	377	392	406	421				
22								199	215	232	248	265	282	298	315	331	348	364	381	397	413	430	446	462				
23								216	234	252	270	288	306	325	343	361	379	397	415	433	451	469	486	504				
24									253	273	292	312	332	352	372	391	411	431	451	470	490	509	529	548				
25									272	294	315	337	358	380	401	423	445	466	488	509	530	551	573	593				
26										315	338	362	385	408	432	455	479	502	526	549	572	595	618	640				
27										337	362	387	413	438	463	489	514	539	564	590	615	640	664	689				
28										359	386	413	441	468	495	523	550	577	604	632	659	685	712	739				
29											411	440	469	498	528	557	587	616	645	675	704	733	761	790				

Tablo 8: *Populus x. euramericana* I-214 klonuna ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

Çap (cm)	Boy (m)																					
	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
30	436	467	498	529	561	593	624	656	687	718	750	781	811	842	872	902	931	960	988	1016	1044	1070
31	461	494	527	561	595	628	662	696	730	763	797	830	863	895	928	959	991	1022	1052	1082	1111	1139
32		521	557	593	629	665	701	737	773	809	845	880	915	950	984	1018	1052	1085	1117	1148	1179	1209
33		549	587	625	663	702	740	779	817	855	893	931	969	1006	1042	1078	1114	1149	1183	1216	1249	1281
34		577	617	657	698	739	780	821	862	902	943	983	1023	1062	1101	1140	1177	1214	1251	1286	1320	1354
35			647	690	733	776	820	863	907	950	993	1036	1078	1120	1161	1202	1242	1281	1319	1357	1393	1428
36			677	723	768	814	860	906	952	998	1044	1089	1134	1178	1222	1265	1307	1349	1389	1428	1467	1504
37			707	755	804	852	901	950	998	1047	1095	1143	1191	1237	1284	1329	1374	1417	1460	1501	1541	1580
38				788	839	890	942	993	1045	1096	1147	1198	1248	1297	1346	1394	1441	1487	1532	1575	1617	1658
39				821	875	929	983	1037	1091	1145	1199	1253	1306	1358	1409	1460	1509	1557	1604	1650	1694	1736
40				854	910	967	1024	1081	1138	1195	1252	1308	1364	1419	1473	1526	1578	1629	1678	1726	1772	1816
41					945	1005	1065	1125	1185	1245	1305	1364	1423	1480	1537	1593	1647	1700	1752	1802	1850	1896
42					980	1043	1106	1169	1232	1295	1358	1420	1482	1542	1602	1660	1717	1773	1827	1879	1929	1977
43					1015	1081	1147	1213	1279	1345	1411	1476	1541	1604	1667	1728	1788	1846	1902	1956	2009	2058
44						1118	1188	1257	1326	1396	1464	1533	1600	1667	1732	1796	1859	1919	1978	2035	2089	2140
45						1156	1228	1301	1373	1446	1518	1589	1660	1730	1798	1865	1930	1993	2054	2113	2169	2222
46						1193	1268	1344	1420	1496	1571	1646	1720	1792	1864	1934	2002	2067	2131	2192	2250	2305
47						1229	1308	1387	1466	1545	1624	1702	1779	1855	1930	2002	2073	2142	2208	2271	2331	2388
48						1265	1347	1430	1512	1595	1677	1758	1839	1918	1996	2071	2145	2216	2284	2350	2412	2471
48							1347	1430	1512	1595	1677	1758	1839	1918	1996	2071	2145	2216	2284	2350	2412	2471
50							1424	1514	1603	1693	1782	1870	1957	2043	2127	2209	2288	2365	2438	2508	2575	2637

Tablo 8: *Populus x. euramericana* I-214 klonuna ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

Çap (cm)	Boy							
	29	30	31	32	33	34	35	36
16	252							
17	285	294						
18	320	330	340					
19	356	368	380	391				
20	395	408	421	434	446			
21	435	450	464	478	492	506		
22	478	493	509	524	540	555	570	
23	521	539	556	573	590	606	622	638
24	567	586	605	623	641	659	677	694
25	614	635	655	675	695	714	733	752
26	663	685	707	729	750	771	792	812
27	713	737	761	784	807	830	852	874
28	765	791	816	841	866	890	914	938
29	818	846	873	900	927	953	978	1003
30	872	902	931	960	988	1016	1044	1070
31	928	959	991	1022	1052	1082	1111	1139
32	984	1018	1052	1085	1117	1148	1179	1209
33	1042	1078	1114	1149	1183	1216	1249	1281
34	1101	1140	1177	1214	1251	1286	1320	1354
35	1161	1202	1242	1281	1319	1357	1393	1428
36	1222	1265	1307	1349	1389	1428	1467	1504
37	1284	1329	1374	1417	1460	1501	1541	1580
38	1346	1394	1441	1487	1532	1575	1617	1658
39	1409	1460	1509	1557	1604	1650	1694	1736
40	1473	1526	1578	1629	1678	1726	1772	1816
41	1537	1593	1647	1700	1752	1802	1850	1896
42	1602	1660	1717	1773	1827	1879	1929	1977
43	1667	1728	1788	1846	1902	1956	2009	2058
44	1732	1796	1859	1919	1978	2035	2089	2140
45	1798	1865	1930	1993	2054	2113	2169	2222
46	1864	1934	2002	2067	2131	2192	2250	2305
47	1930	2002	2073	2142	2208	2271	2331	2388
48	1996	2071	2145	2216	2284	2350	2412	2471
48	1996	2071	2145	2216	2284	2350	2412	2471
50	2127	2209	2288	2365	2438	2508	2575	2637

BİRLER ve Ark. (1983) tarafından Orta Anadolu, Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu, İç Karadeniz ve Doğu Akdeniz bölgelerinde örneklemelemlerle yapılan “Karakavaklar için Hacim Tablosu” isimli araştırma ile, Karakavaklar (Asya Servi kavağı) için kabuklu gövde hacim tablosu hesaplanmıştır (BİRLER ve Ark., 1983), (Tablo 10).

TUNÇTANER ve Ark. (1983) tarafından yapılan “Türkiye Populetumları Araştırma Sonuçları” isimli araştırma ile, 1967 yılından itibaren belli bir plana göre ülkenin mikroklima özellikleri göz önüne alınarak değişik tip, sayı ve yörelerinde kurulan Türkiye Populetumlarının sonuçları alınmış ve bölge ve yörelere göre sırasıyla Tablo 11’de verilen klonlar tavsiye edilmiştir:

Yine TUNÇTANER ve Ark. (1985) tarafından yapılan “Kuzey Amerika Karakavaklarının (*Populus deltoides* Bartr.) Marmara ve Ege Bölgelerine en Uygun Orijinlerinin Seçimi Üzerine Araştırmalar” ile, 22 adet *Populus deltoides* orijini İzmir-Torbalı ve İzmit’de çap-boy yönüyle denemeye tabi tutulmuş ve 7 yıl sonucunda güney eyaletlerinden gelen orijinlerin üstünlük gösterdiği tesbit edilmiştir.

USTA (1985) tarafından yapılan “*Populus x euramericana* (Dode) Guinier cv. “I-214” Melez Kavak Klonunda Dikim Aralıkları Denemeleri” isimli araştırma ile, I-214 melez kavağında değişik dikim aralıkları ve bonitetlere göre idare süreleri ile idare süresi sonundaki çap, hacim ve artım değerleri Tablo 12’de görüldüğü şekilde belirlenmiştir:

BİRLER ve Ark. (1989) tarafından yapılan bir araştırmayla, farklı dikim aralıklarına (4X4, 4X5, 5X5, 5X6, 6X6, 5X8, 6.5X6.5 m) göre, işçi ve traktörle yapılacak değişik işlemlere ait ağaçlama tesis, bakım ve diğer işlemler için birim zamanlar verilmiş; işlemlere ait birim maliyetler hesaplanmış, materyal maliyetleri ile muhtelif giderlere ait maliyetler verilmiştir. Yine dikim aralıklarına göre ağaçlandırmalarda girdi ve çıktılar gösterilerek, maliyet-fayda analizleri yapılmıştır.

TUNÇTANER ve Ark. (1994) tarafından yapılan “Bazı Kavak Klonlarının Büyümleri ve Teknolojik Özellikleri Üzerine Araştırmalar” ile, 10 farklı klon 13. Yaştaki çap, hacim, hava kurusu özgül ağırlık, hacim ağırlık değeri, liflere paralel basınç direnci, statik ve dinamik eğilme direnci, yarıлма direnci ve sertlikleri itibarıyla karşılaştırılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre denenen klonlardan “77/51” nolu klon gerek hızlı büyümesi, gerekse teknolojik özellikleri itibarıyla öne çıkmıştır. Bu gerekçelerle söz konusu klonun “SAMSUN” ismiyle tescil edilerek, ticari üretime alınması önerilmiştir.

Tablo 10: Karakavaklar (*Populus nigra*) için kabuklu gövde hacim tablosu (dm³)

Çap (cm)	Boy (m)																											
	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28				
5	4	5	6	7	8	8	9	10	11	11																		
6	6	8	9	10	11	12	13	14	15	17																		
7	9	10	12	14	15	17	18	20	21	23	24	26																
8	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34																
9		17	20	23	25	28	30	33	35	38	40	43	45	48														
10		22	25	28	31	34	38	41	44	47	50	53	56	59														
11		26	30	34	38	42	46	50	53	57	61	65	68	72	76	79												
12			36	41	45	50	55	59	64	68	73	77	82	86	90	95												
13			42	48	53	59	64	70	75	80	86	91	96	101	106	112	117	122										
14			49	56	62	69	75	81	87	93	100	106	112	118	124	130	136	142										
15			57	64	72	79	86	93	101	108	115	122	129	136	143	150	156	163	170	177								
16				73	82	90	98	107	115	123	131	139	147	155	163	171	178	186	194	202								
17				83	93	102	111	121	130	139	148	157	166	175	184	193	202	211	220	228	237	246						
18				93	104	115	125	136	146	156	167	177	187	197	207	217	227	237	247	257	267	276						
19				104	116	128	140	151	163	175	186	197	209	220	231	242	254	265	276	287	298	309	320	331				
20					129	142	155	168	181	194	207	219	232	244	257	269	282	294	306	319	331	343	355	367				
21					143	157	171	186	200	214	228	242	256	270	284	298	311	325	338	352	365	379	392	406				
22					157	173	189	204	220	236	251	266	282	297	312	327	342	357	372	387	402	417	432	446				
23					172	189	207	224	241	258	275	292	308	325	342	358	375	391	408	424	440	456	473	489				
24						206	225	244	263	281	300	318	337	355	373	391	409	427	445	462	480	498	516	533				
25						224	245	265	286	306	326	346	366	386	405	425	445	464	483	503	522	541	560	580				
26						243	265	288	310	331	353	375	396	418	439	460	482	503	524	545	566	586	607	628				
27						263	287	311	334	358	382	405	428	451	474	497	520	543	566	588	611	633	656	678				
28							309	335	360	386	411	436	461	486	511	536	560	585	609	634	658	682	707	731				
29							332	359	387	414	442	469	496	522	549	576	602	628	655	681	707	733	759	785				

Tablo 10: Karakavaklar (*Populus nigra*) için kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) –Devam

Çap (cm)	Boy (m)																					
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
30	356	385	415	444	473	502	531	560	588	617	645	674	702	730	758	786	814	841	869	897	924	952
31		412	444	475	506	537	568	599	629	660	690	720	750	780	810	840	870	900	929	959	988	1018
32		440	473	507	540	573	606	639	671	704	736	769	801	833	865	897	928	960	992	1023	1054	1086
33		468	504	540	575	610	645	680	715	750	784	819	853	887	921	955	989	1022	1056	1089	1123	1156
34			536	574	611	649	686	723	760	797	834	870	906	943	979	1015	1051	1087	1122	1158	1194	1229
35			568	609	649	688	728	767	806	846	884	923	962	1000	1039	1077	1115	1153	1191	1229	1266	1304
36			602	645	687	729	771	813	854	896	937	978	1019	1060	1100	1141	1181	1221	1262	1302	1342	1381
37				682	727	771	815	860	904	947	991	1034	1078	1121	1164	1206	1249	1292	1334	1377	1419	1461
38				720	767	814	861	908	954	1000	1046	1092	1138	1183	1229	1274	1319	1364	1409	1454	1498	1543
39				759	809	859	908	957	1006	1055	1103	1152	1200	1248	1296	1344	1391	1439	1486	1533	1580	1627
40					852	904	956	1008	1060	1111	1162	1213	1264	1314	1365	1415	1465	1515	1565	1615	1664	1714
41					896	951	1006	1060	1115	1169	1222	1276	1329	1382	1435	1488	1541	1593	1646	1698	1750	1802
42						999	1057	1114	1171	1228	1284	1340	1396	1452	1508	1563	1619	1674	1729	1784	1839	1893
43						1049	1109	1169	1229	1288	1347	1406	1465	1524	1582	1640	1699	1756	1814	1872	1929	1987
44							1162	1225	1288	1350	1412	1474	1536	1597	1658	1719	1780	1841	1902	1962	2022	2082
45							1217	1283	1348	1414	1479	1543	1608	1672	1736	1800	1864	1928	1991	2054	2117	2180
46								1342	1410	1479	1547	1614	1682	1749	1816	1883	1950	2016	2082	2149	2215	2280
47								1402	1474	1545	1616	1687	1757	1828	1898	1968	2037	2107	2176	2245	2314	2383
48									1538	1613	1687	1761	1835	1908	1981	2054	2127	2200	2272	2344	2416	2488
49									1605	1682	1760	1837	1914	1990	2067	2143	2219	2294	2370	2445	2520	2595
50									1672	1753	1834	1914	1994	2074	2154	2233	2312	2391	2470	2548	2626	2704

Tablo 10: Karakavaklar (*Populus nigra*) için kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

Çap (cm)	Boy (m)							
	29	30	31	32	33	34	35	36
21	419	432						
22	461	476						
23	505	521	537	553				
24	551	568	586	603				
25	599	618	637	655	674	693		
26	649	669	690	710	731	751		
27	701	723	745	767	789	811	833	855
28	755	779	803	826	850	874	897	921
29	811	837	862	888	913	939	964	990
30	869	897	924	952	979	1006	1033	1061
31	929	959	988	1018	1047	1076	1105	1134
32	992	1023	1054	1086	1117	1148	1179	1210
33	1056	1089	1123	1156	1190	1223	1256	1289
34	1122	1158	1194	1229	1264	1300	1335	1370
35	1191	1229	1266	1304	1342	1379	1416	1454
36	1262	1302	1342	1381	1421	1461	1500	1540
37	1334	1377	1419	1461	1503	1545	1587	1629
38	1409	1454	1498	1543	1587	1632	1676	1720
39	1486	1533	1580	1627	1674	1721	1767	1814
40	1565	1615	1664	1714	1763	1812	1861	1910
41	1646	1698	1750	1802	1854	1906	1957	2009
42	1729	1784	1839	1893	1948	2002	2056	2110
43	1814	1872	1929	1987	2044	2101	2158	2214
44	1902	1962	2022	2082	2142	2202	2262	2321
45	1991	2054	2117	2180	2243	2305	2368	2430
46	2082	2149	2215	2280	2346	2411	2477	2542
47	2176	2245	2314	2383	2451	2520	2588	2656
48	2272	2344	2416	2488	2559	2631	2702	2773
49	2370	2445	2520	2595	2669	2744	2818	2892
50	2470	2548	2626	2704	2782	2860	2937	3014

Tablo 11: Coğrafi bölgeler itibariyle seçilen klonlar

Bölge	Yöre	Klon (Öncelik sırasına göre)
Marmara	İzmit	72/58, ECO-28, 706, I-214, ECO-14
	Bursa	293, UAS-235, 39/61, S.513-29, S.307.26
	Lüleburgaz	I-214, 64 H, 55/53, K.38-2, 94/57
	Hendek	UAS-235, 72/58, S.335-12, Eco-14, ECO-28
	Malkara	39/61, NE-225, I-214, Mc.melloni, NE238
	Bartın	I-214, UAS-235, Mc.melloni, ECO-19, 39/61
Ege	Muradiye	I-214, I-476
	Dinar	FII, VSB, 5/4, I-214
	Simav	Lw,42, K.38-2, I-488, I-214
	Dalaman	V.S.G., I-488, I-214, 69/55
	Soma	I-476, F-II, I-214
	Torbalı	72/58, I-214, 94/57, LP2, ECO-28
Orta Anadolu	Esenboğa	Tohum orijinli: 62/172, 62/231, 62/191, 62/204, 62/62 Çelik orijinli: 56/52
	Kırşehir	Karakavak klonları: 62/160, 62/172, 63/135, 62/152, 63/101 Euramerican klonları: 45/51, 64.H, I-214
Karadeniz	Çarşamba	I-214, S.513-29, 70.D
	Niksar	Lw.42, 45/51, 132/56, I-214
	Ordu	S.177-3, 77/51, S335-3, S.335-13
	Terme	ECO-14, 39/61, S.519-39, S.446-6, S.336-44
	Havza	I-214, 64.H, 45/51
	Amasya	Lw.42, 45/51, 58/1, I-214
	Ayancık	I-214, 45/51
Güneydoğu Anadolu	Diyarbakır	Karakavak klonları: 58/2, 56/52, 56/84, 56/75 Euramerican klonları: I-214, 45/51, I-488
Akdeniz	Afşin	Melez kavak: 709, I-214 Karakavak: 58/1, 56/75, 58/25, 56/52
	Ceyhan	I-214
	Adana	709, 45/51, I-214
Doğu Anadolu	Sivas	62/168
	Ulaş	56/52, 56/75, 58/2

BİRLER ve Ark. (1996), tarafından yapılan “Melez Kavak (*P.x.euramericana* (Dode) Guinier cv. "I-214") Klonunda Kitle Üretimi” isimli araştırma ile, sık dikim aralıkları (0.50mX1.93m, 1.50mX1.93m, 2.50mX1.93m) ile tesis edilen ağaçlandırmalarda dikim aralıklarına göre hacim hasılat tabloları, kuru madde hasılat tabloları, enerji hasılat tabloları verilmiş ve meşcere hacim artımı incelenerek, kuru madde hasılası ile eşdeğer enerji verimlerinin gelişimi belirlenmiştir. Elde edilen bulgular Tablo 13’de özetlenmiştir.

Tablo 12: Değişik dikim aralıkları ve bonitetlerde, idare süreleri sonundaki çap, hacim ve artım değerleri

Bonitet/Boy	Dikim sıklığı (mXm)	İdare süresi (Yıl)	İdare süresi sonundaki		
			Çap (cm)	Hacim (m3/ha)	Yıllık ortalama artım (m3/ha/yıl)
I 24 m	2X3	9	19.7	493.4	54.8
	3X3	10	24.1	514.4	51.4
	3X4	11	26.9	503.3	45.8
	4X4	12	29.5	474.5	39.5
	5X5		32.7	367.6	30.6
	6X6		35.7	301.0	25.1
II 20 m	2X3	10	16.0	301.8	30.2
	3X3	11	19.6	310.6	28.2
	3X4	12	21.7	299.9	25.0
	4X4		23.3	256.9	21.4
	5X5		25.7	197.0	16.4
	6X6		28.0	160.5	13.4
III 16 m	2X3	11	13.1	177.0	16.1
	3X3	12	15.9	179.8	15.0
	3X4	12	17.3	157.9	13.2
	4X4		18.5	134.0	11.2
	5X5		20.3	101.7	8.5
	6X6		22.0	82.4	6.9

Not: Henüz idare süresini doldurmamış sıklılarda 12. yıla ait değerler verilmiştir.

TUNÇTANER ve Ark. (1998) tarafından yapılan “Marmara ve Orta Anadolu Bölgeleri Mukayese Populetumları Araştırma Sonuçları” isimli yayın ile, Kırşehir-Kocabey, Sivrihisar-İlören, İzmit, Bursa-Mihraplı ve Meriç-Ferre’de kurulu populetumlardaki 10 değişik karakavak (*Populus nigra*) klonu çap, boy ve gövde hacımları ile bazı teknolojik özellikleri (özgül ağırlık, statik-dinamik eğilme, yarıma dirençleri ve sertlikler) itibarıyla değerlendirilmiş ve bunlardan “77/10”, “67/1” ile “62/154” numaralı klonların üretime kazandırılması uygun görülmüştür. Bu maksatla şu önerilerde bulunulmuştur:

- “77/10” numaralı klon “KOCABEY” ismiyle tescil edilmeli ve Orta Anadolu iklim şartlarına sahip bölgelerde kullanılmalıdır.

- “67/1” numaralı klon “GEYVE”, “62/154” numaralı klon “BEHİÇBEY” ismiyle tescil edilmeli ve küçük oranlarda plantasyonlarda kullanılmalıdır.

TUNÇTANER ve Ark. (1998) tarafından yayınlanan “Marmara ve Orta Anadolu Bölgeleri Oryantasyon Populetumları Araştırma Sonuçları” isimli yayın ile, Kırşehir-Kocabey, Sivrihisar-İlören, İzmit, Lüleburgaz, Bursa-Mihraplı ve Meriç-Ferre’de farklı yıllarda, çoğu euramerican melezi çeşitli klonlarla tesis edilen populetumlar değerlendirilmiş ve halen ağaçlandırmalarda kullanılmakta olan I-214’e nazaran çok daha yüksek artım gücüne sahip yeni klonların ortaya çıktığı ifade edilmiştir.

Tablo 13: Sık dikilmiş I-214 melez kavağı ağaçlandırmalarında idare süreleri ve bu idare süreleri sonunda sağlanan kuru madde ve enerji verimleri

Meşcere verim çeşidi	Özellikler		Dikim aralıkları (mXm)		
	Çeşidi	Birimi	0.50X1.93	1.50X1.93	2.50X1.93
Hacim verimi	İdare süresi	Yıl	5	7	8
	Kabuklu gövde hacmı	m3/ha	93.341	85.339	86.641
	Kabuklu dal hacmı	m3/ha	3.139	2.875	2.919
	Kabuklu kök hacmı	m3/ha	9.971	7.498	7.129
	Kabuklu toplam ağaç hacmı	m3/ha	106.456	95.697	96.690
	Genel ortalama artım	m3/ha/yıl	21.291	13.671	12.086
Kuru madde verimi	İdare süresi	Yıl	6	7	9
	Gövde odunu ağırlığı	ton/ha	27.576	21.024	24.204
	Dal odunu ağırlığı	ton/ha	1.033	0.671	0.769
	Kök odunu ağırlığı	ton/ha	2.299	1.606	1.645
	Ağaç kabuk ağırlığı	ton/ha	4.670	3.399	3.798
	Kabuklu toplam ağaç ağırlığı	ton/ha	35.579	26.700	30.415
Eşdeğer alt enerji verimi	Genel ortalama artım	ton/ha/yıl	5.930	3.814	3.379
	İdare süresi	Yıl	6	7	9
	Gövde odunu kalori değeri	1000 kcal/ha	121777	92844	106891
	Dal odunu kalori değeri	1000 kcal/ha	44.64	2899	3322
	Kök odunu kalori değeri	1000 kcal/ha	9812	6859	7035
	Ağaç kabuki kalori değeri	1000 kcal/ha	18902	13764	15374
Eşdeğer üst enerji verimi	Kabuklu toplam ağaç kalori değeri	1000 kcal/ha	154955	116366	132623
	Genel ortalama artım	1000 kcal/ha/yıl	25826	16624	14736
	İdare süresi	Yıl	6	7	9
	Gövde odunu kalori değeri	1000 kcal/ha	124446	94897	109234
	Dal odunu kalori değeri	1000 kcal/ha	4563	2963	3396
	Kök odunu kalori değeri	1000 kcal/ha	10023	7006	7186
Eşdeğer alt enerji verimi	Ağaç kabuki kalori değeri	1000 kcal/ha	19388	14118	15770
	Kabuklu toplam ağaç kalori değeri	1000 kcal/ha	158420	118967	135586
	Genel ortalama artım	1000 kcal/ha/yıl	26403	16995	15065

TUNÇTANER ve Ark. (2002) tarafından yapılan “Bazı Kavak ve Söğüt Klonlarının Göller Bölgesine Adaptasyonları ve Yonga Levha Endüstrisinde Değerlendirme Olanakları” isimli araştırmayla, 12 melez “euramerican” klonu ile 11 söğüt klonu İsparta şartlarında büyümeleri (çap, boy hacım) ve odunlarından elde edilen yonga levhaları bazı teknolojik özellikleri (özellikler, eğilme direnci, yüzeye dik çekme direnci, kalınlığına şişme miktarı) itibarıyla mukayese edilmiştir. Sonuçlar tablolarda verilmiştir.

TUNÇTANER ve Ark. (2004) tarafından yapılan “Bazı Kavak Klonlarının Büyüme Performansları, Odunlarının Bazı Teknolojik Özellikleri ve Kağıt Üretimine Uygunlukları Üzerine Araştırmalar” ile, toplam 27 adet *Deltoides* ve *Euramericana* kavak klonu, İzmit, Bursa-Mihraplı ve Meriç-Ferre’de çap, boy, hacım artımları itibarıyla karşılaştırılmıştır. Mukayese

sonucunda seçilen 3 adet *Deltooides* (R.89, S.307-26, Samsun) ile 4 adet *euramerican* melezi (10/62, Cima, L.Avanzo, I-214) yoğunluk, genleşme, eğilme direnci, çarpma direnci, liflere paralel basınç direnci, ve sertlikleri yönüyle incelenmiş, ayrıca odunlarından yapılan kağıtlar fiziksel ve optik özellikleriyle karşılaştırılmıştır. Sonuçta, en yüksek hacim üretimini sağlayan ve teknolojik özellikleri itibarıyla da başarılı bulunan “S.307-26” nolu *Populus deltooides* klonunun “İZMİT” adıyla tescil ettirilerek, Kocaeli, Sakarya ve Düzce bölgelerinde ticari amaçla üretime kazandırılması tavsiye edilmiştir.

KOÇER ve Ark. (2007) tarafından yapılan “Samsun (I-77/51 *P. deltooides* Bartr.) Kavağı için Hacim Tablosu Düzenlenmesi ve Yoğunluk Değerlerinin Belirlenmesi” isimli araştırma ile, ticarî üretime verildikten sonra I-214 nolu *euramericana* klonu ile birlikte en çok dikimi yapılan “Samsun” klonu için kabuklu göğüs çapına ve ağaç tam boyuna göre kabuklu gövde hacmi (Tablo 14), kabuklu ağaç hacmi, ürün çeşitleri hacmi hesaplanarak tablolar halinde verilmiştir. İlaveten, oduna ait hacim ağırlık değeri ile tam kuru yoğunluk değerleri belirlenmiştir.

KOÇER ve Ark. (2007) tarafından yapılan “I-45/51 (*P. X euramericana* (Dode) Guinier cv.) Kavağı için Hacim Tablosu Düzenlenmesi ve Yoğunluk Değerlerinin Belirlenmesi” isimli araştırma ile, ilgili klon için kabuklu göğüs çapına ve ağaç tam boyuna göre kabuklu gövde hacmi (Tablo 15), kabuklu ağaç hacmi, ürün çeşitleri hacmi hesaplanarak tablolar halinde verilmiştir. İlaveten, oduna ait hacim ağırlık değeri ile tam kuru yoğunluk değerleri belirlenmiştir.

Daha önce çeşitli araştırmalar sonucu yeni bir klon olarak ticarî üretime kazandırılması tavsiye edilen “S.307-26” nolu *Populus deltooides* klonu, TOPLU (2003) tarafından gerekli bürokratik işlemlerin tamamlanmasıyla, “İZMİT” adıyla Enstitü tarafından tescili yaptırılmıştır.

Tablo 14: Samsun klonuna (*Populus deltoides*) ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³)

Çap (cm)	Boy (m)																											
	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28				
5	6	7	8	8	9																							
6	8	10	11	12	13	14																						
7	11	13	14	16	18	19	21																					
8	15	17	19	21	23	25	27	29																				
9		21	23	26	29	31	34	37	39																			
10		25	29	32	35	38	42	45	48	51																		
11			34	38	42	46	50	54	58	62	66	70																
12			40	45	50	54	59	64	68	73	78	82	87															
13			47	52	58	63	69	74	80	85	91	96	102	107														
14				60	67	73	79	85	92	98	104	111	117	124	130	136												
15				69	76	83	90	98	105	112	119	126	134	141	148	156	163											
16					86	94	102	110	119	127	135	143	151	160	168	176	184	193										
17					97	106	115	124	133	142	152	161	170	179	189	198	207	216	226	235								
18						118	128	138	149	159	169	179	190	200	210	221	231	241	252	262	273	283						
19						131	142	153	165	176	188	199	210	222	233	245	256	268	279	291	302	314	325	337				
20							157	169	182	194	207	220	232	245	257	270	283	295	308	321	334	346	359	372				
21							172	186	200	213	227	241	255	269	283	297	310	324	338	352	366	380	394	408				
22								203	218	233	248	264	279	294	309	324	339	355	370	385	400	416	431	446				
23								221	238	254	271	287	304	320	337	353	370	386	403	419	436	453	469	486				
24								240	258	276	294	311	329	347	365	383	401	419	437	455	473	491	509	527				
25									279	298	317	337	356	376	395	414	434	453	473	492	512	531	551	570				
26									301	321	342	363	384	405	426	447	468	489	510	531	552	573	594	615				
27									323	346	368	390	413	435	458	480	503	525	548	570	593	616	638	661				
28										371	395	419	443	467	491	515	539	563	587	612	636	660	684	709				
29										396	422	448	473	499	525	551	577	602	628	654	680	706	732	758				

Tablo 14: Samsun klonuna (*Populus deltoides*) ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

Çap (cm)	Boy (m)																								
	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35			
30	423	450	478	505	533	560	588	615	643	670	698	726	753	781	809	836	864	892	920	947	975	1003			
31	450	480	509	538	567	597	626	655	685	714	743	773	802	832	861	891	920	950	979	1009	1038	1068			
32	479	510	541	572	603	634	665	696	728	759	790	821	853	884	915	947	978	1009	1041	1072	1103	1135			
33		541	574	606	639	672	706	739	772	805	838	871	904	938	971	1004	1037	1071	1104	1137	1171	1204			
34		572	607	642	677	712	747	782	817	852	887	923	958	993	1028	1063	1098	1134	1169	1204	1239	1275			
35		605	642	679	716	753	790	827	864	901	938	975	1012	1050	1087	1124	1161	1199	1236	1273	1310	1348			
36			678	717	756	795	834	873	912	951	990	1029	1069	1108	1147	1186	1226	1265	1304	1344	1383	1422			
37			714	755	796	837	879	920	961	1002	1044	1085	1126	1168	1209	1250	1292	1333	1375	1416	1458	1499			
38			752	795	838	881	925	968	1011	1055	1098	1142	1185	1229	1272	1316	1360	1403	1447	1490	1534	1578			
39				835	881	926	972	1018	1063	1109	1154	1200	1246	1292	1337	1383	1429	1475	1521	1567	1612	1658			
40				877	925	972	1020	1068	1116	1164	1212	1260	1308	1356	1404	1452	1500	1548	1596	1645	1693	1741			
41				920	970	1020	1070	1120	1170	1220	1271	1321	1371	1422	1472	1522	1573	1623	1674	1724	1775	1825			
42					1015	1068	1120	1173	1225	1278	1331	1383	1436	1489	1542	1594	1647	1700	1753	1806	1859	1912			
43					1062	1117	1172	1227	1282	1337	1392	1447	1502	1558	1613	1668	1723	1779	1834	1889	1944	2000			
44					1110	1167	1225	1282	1340	1397	1455	1512	1570	1628	1685	1743	1801	1859	1916	1974	2032	2090			
45						1219	1279	1339	1399	1459	1519	1579	1639	1699	1760	1820	1880	1941	2001	2061	2122	2182			
46						1271	1334	1396	1459	1522	1584	1647	1710	1773	1835	1898	1961	2024	2087	2150	2213	2276			
47						1325	1390	1455	1520	1586	1651	1716	1782	1847	1913	1978	2044	2109	2175	2240	2306	2372			
48							1447	1515	1583	1651	1719	1787	1855	1923	1991	2060	2128	2196	2264	2333	2401	2469			
49							1506	1576	1647	1718	1788	1859	1930	2001	2072	2143	2214	2285	2356	2427	2498	2569			
50							1565	1638	1712	1785	1859	1933	2006	2080	2154	2227	2301	2375	2449	2523	2597	2670			

Tablo 14: Samsun klonuna (*Populus deltoides*) ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

Çap (cm)	Boy (m)							
	29	30	31	32	33	34	35	36
20	384	397						
21	422	436	450	464				
22	461	477	492	507	523	538		
23	503	519	536	552	569	586	602	619
24	545	563	581	599	618	636	654	672
25	590	609	629	648	668	687	707	727
26	636	657	678	699	720	741	762	783
27	683	706	729	751	774	797	819	842
28	733	757	781	806	830	854	879	903
29	784	810	836	862	888	914	940	966
30	836	864	892	920	947	975	1003	1031
31	891	920	950	979	1009	1038	1068	1097
32	947	978	1009	1041	1072	1103	1135	1166
33	1004	1037	1071	1104	1137	1171	1204	1237
34	1063	1098	1134	1169	1204	1239	1275	1310
35	1124	1161	1199	1236	1273	1310	1348	1385
36	1186	1226	1265	1304	1344	1383	1422	1462
37	1250	1292	1333	1375	1416	1458	1499	1541
38	1316	1360	1403	1447	1490	1534	1578	1621
39	1383	1429	1475	1521	1567	1612	1658	1704
40	1452	1500	1548	1596	1645	1693	1741	1789
41	1522	1573	1623	1674	1724	1775	1825	1876
42	1594	1647	1700	1753	1806	1859	1912	1965
43	1668	1723	1779	1834	1889	1944	2000	2055
44	1743	1801	1859	1916	1974	2032	2090	2148
45	1820	1880	1941	2001	2061	2122	2182	2242
46	1898	1961	2024	2087	2150	2213	2276	2339
47	1978	2044	2109	2175	2240	2306	2372	2437
48	2060	2128	2196	2264	2333	2401	2469	2538
49	2143	2214	2285	2356	2427	2498	2569	2640
50	2227	2301	2375	2449	2523	2597	2670	2744

Tablo 15: 45/51 klonuna (*Populus deltoides*) ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³)

Çap (cm)	Boy (m)																											
	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28				
5	6	7	8	9	10																							
6	9	10	11	12	13	15																						
7	11	13	15	16	18	20	21																					
8	15	17	19	21	23	25	27	29																				
9	18	21	23	26	29	31	34	37	39																			
10	22	25	29	32	35	38	42	45	48	51																		
11		30	34	38	42	46	50	54	58	61	65																	
12			40	45	49	54	58	63	68	72	77	82																
13			47	52	57	63	68	73	79	84	90	95	100															
14				60	66	72	78	84	90	97	103	109	115															
15				68	75	82	89	96	103	110	117	124	131	139														
16					85	92	100	108	116	124	132	140	148	156	164													
17					95	104	112	121	130	139	148	157	166	175	184	193												
18						115	125	135	145	155	165	175	185	195	205	215	225											
19						128	139	150	161	172	183	194	205	216	227	238	249	261										
20							153	165	177	189	201	213	226	238	250	262	275	287	299									
21							167	181	194	207	220	234	247	261	274	288	301	314	328	341								
22								197	211	226	241	255	270	284	299	314	328	343	358	373	387							
23								214	230	246	262	277	293	309	325	341	357	373	389	405	421	437						
24									249	266	283	301	318	335	352	370	387	404	421	439	456	473	491					
25									269	287	306	324	343	362	380	399	418	436	455	474	492	511	530	549				
26										309	329	349	369	389	409	429	450	470	490	510	530	550	570	590				
27										332	354	375	396	418	439	461	483	504	526	547	569	591	612	634				
28											379	401	424	447	471	494	517	540	563	586	609	632	655	679				
29											404	429	453	478	503	527	552	577	601	626	651	675	700	725				

Tablo 15: 45/51 klonuna (*Populus deltoides*) ait kabuklu gövde hacım tablosu (dm³) (Devam)

Çap (cm)	Boy (m)																				
	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
26	349	369	389	409	429	450	470	490	510	530	550	570	590	611							
27	375	396	418	439	461	483	504	526	547	569	591	612	634	655	677						
28	401	424	447	471	494	517	540	563	586	609	632	655	679	702	725	748					
29	429	453	478	503	527	552	577	601	626	651	675	700	725	750	774	799	824				
30	457	483	509	536	562	588	614	641	667	693	720	746	773	799	825	852	878	905			
31	486	514	542	570	598	626	654	682	710	738	766	794	822	850	878	906	934	962	990		
32	516	545	575	605	634	664	694	723	753	783	813	842	872	902	932	962	991	1021	1051	1081	
33	547	578	609	641	672	704	735	766	798	829	861	892	924	956	987	1019	1050	1082	1113	1145	1177
34		611	644	678	711	744	777	811	844	877	911	944	977	1011	1044	1077	1111	1144	1178	1211	1245
35		645	680	716	751	786	821	856	891	926	962	997	1032	1067	1103	1138	1173	1208	1244	1279	1314
36		681	717	754	791	828	865	903	940	977	1014	1051	1088	1125	1162	1200	1237	1274	1311	1348	1386
37			755	794	833	872	911	950	989	1028	1067	1106	1146	1185	1224	1263	1302	1341	1380	1420	1459
38			794	835	876	917	958	999	1040	1081	1122	1163	1204	1246	1287	1328	1369	1410	1451	1493	1534
39			834	877	920	963	1006	1049	1092	1135	1178	1221	1265	1308	1351	1394	1437	1481	1524	1567	1610
40				920	965	1010	1055	1100	1145	1190	1236	1281	1326	1371	1417	1462	1507	1553	1598	1643	1689
41				963	1010	1058	1105	1152	1200	1247	1294	1342	1389	1437	1484	1532	1579	1626	1674	1722	1769
42				1008	1057	1107	1156	1206	1255	1305	1354	1404	1453	1503	1553	1602	1652	1702	1752	1801	1851
43					1105	1157	1208	1260	1312	1364	1415	1467	1519	1571	1623	1675	1727	1779	1831	1883	1935
44					1154	1208	1262	1316	1370	1424	1478	1532	1586	1640	1695	1749	1803	1857	1911	1966	2020
45					1203	1260	1316	1372	1429	1485	1542	1598	1655	1711	1768	1824	1881	1937	1994	2050	2107
46					1254	1313	1372	1430	1489	1548	1607	1665	1724	1783	1842	1901	1960	2019	2078	2137	2196
47						1367	1428	1489	1550	1612	1673	1734	1795	1857	1918	1979	2041	2102	2164	2225	2286
48						1422	1486	1549	1613	1677	1740	1804	1868	1932	1995	2059	2123	2187	2251	2315	2379
49						1478	1544	1610	1677	1743	1809	1875	1942	2008	2074	2141	2207	2273	2340	2406	2473
50						1535	1604	1673	1741	1810	1879	1948	2017	2086	2154	2223	2292	2361	2430	2499	2568

5.2. Hızlı Gelişen Türlerle İlgili Çalışmalar

5.2.1. Hızlı Gelişen İbrelili Türler

Kavakçılık Araştırma Enstitüsü 60'lı yılların 2. yarısından itibaren hızlı gelişen ibrelili ağaç türleri, bir başka ifadeyle endüstriyel odun üretimi ile ilgilenmeye başlamıştır. Bu arada, Enstitü'nün bulunduğu yerdeki İzmit Orman İşletmesi de 1966'da sahalarına hızlı gelişen ibrelili türlerden en önemlisi ve en çok kullanılanı olan Radiata çamı (*Pinus radiata*) dikmeye başlamıştır. Enstitü, bu dikimlere ilgisiz kalmamış ve genellikle bu tür yabancı menşeli (ekzotik) orman ağaçlarının Türkiye şartlarında yetiştirilme imkanlarının araştırılması ve elde edilecek sonuçlara göre plantasyon tesisleri için çalışmalara başlamıştır. Bu türlerle ilgili ilk araştırma sonuçları da, Enstitü'nün 1971 yılı bülteninde "Hızlı gelişen egzotik ibrelili türlerden *Pinus radiata* D.Don (Tasmanya-Lot no: 7321) dikim mevsimi üzerinde araştırma" (SEMİZOĞLU ve Ark., 1971) ve "Yabancı orijinli hızlı gelişen türlere arız olan böcekler" (SEKENDİZ ve Ark., 1971) ve "*Pinus maritima* Mill. ile tesis edilmiş genç plantasyonlarda tasallutu tesbit edilen *Melampsora pinitorgua* Rost. ya karşı kimyasal mücadele çalışmaları" (Vural ve Ark., 1971) isimliyle yayınlanmıştır.

Araştırma çalışmalarının esaslarını ve prensiplerini tesbit etmek maksadıyla 22-26 haziran 1971'de Kefken Eğitim Merkezinde geniş katılımlı bir seminer düzenlemiştir. Seminere, İ.Ü. Orman Fakültesinden öğretim üyeleri ile, AGM personeli, Kavakçılık ve Ormancılık Araştırma Enstitüsü personeli katılmıştır. Semineri takiben kurulan ihtisas komisyonu, 10-11 Temmuzda toplanarak, denemelerin yurda dağılışı, araştırma ve denemelerin safhaları, ele alınacak türler, yetiştirme muhiti etütleri ve gerekli organizasyonun esaslarını belirlemiştir. Böylece yüksek seviyeli bu iki toplantının ışığında yeni ağaçlandırma çalışmalarının sağlam temellere oturtulması sağlanmıştır. Bu çalışmaları takiben, hazırlıkları çok öncelerden yapılan ve hızlı büyüyen orman ağaçları ile ilgili Birleşmiş Milletler Özel Fon Projesi de 1972 yılı başlarında başlatılmıştır. TUR/71/521 numaralı bu proje vasıtasıyla Enstitü, hızlı gelişen ibrelili türlerle ilgili en kapsamlı araştırma ve uygulama çalışmalarını yapmıştır. Bu proje ile ilgili geniş bilgi Kerpe Araştırma Ormanı başlığı altında verilmiştir.

Bu konuda önemli bazı araştırmalar hakkındaki kısa özet bilgiler aşağıda verilmiştir:

"Hızlı gelişen egzotik türlerin Türkiye'ye ithalleri ve 1969 yılında Ege Bölgesinde kurulan oryantasyon arboretumlarının ilk sonuçları" (ŞİMŞEK ve Ark, 1974) isimli araştırmaya göre, Ege Bölgesinde muhtelif yörelerde ilk üç sıralamaya şu türler ve orijinler tavsiye edilmiştir:

Aliağa (İzmir):

Pinus radiata, Canberra (tüplü)

Pinus pinea, Kozak (tüplü)

Pinus radiata, Avustralya (tüplü)

Çamalan (Muğla):

Pinus pinea, Kozak (tüplü)

Pinus radiata, Tasmania (tüplü)

Pinus radiata, Canberra (tüplü)

Karatepe (Manisa):

Pinus pinea, Kozak (tüplü)

Keler (İzmir):

Pinus radiata, Canberra, Güney Avustralya ve Tasmania (tüplü)

Kırkgeçit (İzmir):

Pinus radiata, Canberra (tüplü)

Pinus radiata, Tasmania (tüplü)

Pinus pinaster, Korsika

Küçükakderebaşı (Muğla):

Pinus radiata, Canberra (tüplü)

Pinus pinea, Kozak (tüplü)

Pinus radiata, Tasmania (tüplü)

Ninemsuyu (Aydın):

Pinus pinea, Kozak (tüplü)

Selçuk (İzmir):

Pinus pinea, Kozak (tüplü)

Uncubozköy (Manisa):

Pinus radiata, Canberra (tüplü)

Pinus pinea, Kozak (tüplü)

Pinus radiata, Güney Avustralya (tüplü)

“Duglas (*Pseudotsuga menziesii* (Mirb. Franco)'ın Türkiye'ye ithali ve orijin problemleri üzerine araştırmalar” (ŞİMŞEK, 1977) isimli araştırma ile Türkiye'de duglas üzerine yapılan en kapsamlı araştırma sonuçları yayınlanmıştır.

BİRLER ve Ark. (1983) tarafından yapılan “Sahil Çamı (*Pinus pinaster* Ait.) Ağaçlandırma Meşcerelerinde Hasılat Araştırması” isimli araştırma ile, İstanbul Orman Bölge Müdürlüğü, Alemdağ Orman İşletme Müdürlüğü sahasında yer alan sahil çamı meşcerelerinde 1.30 çapına ve ağaç tam boyuna göre kabuklu ve kabuksuz tek ağaç hacim tabloları, ağaç yaşına göre boyları veren üç sınıflı bonitet tablosu ve 25 yaşındaki bonitet endeksleri, bonitet sınıflarına göre aralama yaşları, hasılat tabloları ve önerilen idare süreleri ile bu süreler sonunda beklenen hacim değerleri (Tablo 16) verilmiştir.

Tablo 16: Alemdağ Orman İşletme Müdürlüğü sahasındaki sahilçamı meşcerelerinde idare süreleri ile bu süreler sonunda beklenen hacim değerleri

		Bonitet Sınıfı		
		I	II	III
İdare Süresi (Yıl)	Önerilen	30	40	50
	Hesaplanan	31	45	56
Ara Hasıla (m3/ha)		74.740	54.320	37.320
Son Kesim Hasılası (m3/ha)	Önerilen	339.045	312.145	228.199
	Hesaplanan	353.058	362.992	267506
Genel Ortalama Artım (m3/ha/yıl)	Önerilen	13.793	9.162	5.310
	Hesaplanan	13.800	9.274	5.443

TUNÇTANER ve Ark. (1985) tarafından yapılan “Türkiye’de Endüstriyel Ağaçlandırmalarda Kullanılabilecek Sahil Çamı (*Pinus pinaster* Aiton) Orijinlerinin Seçimi Üzerine Araştırmalar” ile, TUR 71/521 projesi ile Avustralya, İtalya, Franse ve Fas’tan getirtilen toplam 43 orijine ait tohumlardan elde edilen fidanlar Karadeniz Bölgesinde Sinop, Ereğli, Düzce; Marmara Bölgesinde Kerpe, Gemlik, İzmit-Kayalıdağ, Gebze; Ege Bölgesinde Selçuk, Milas, Datça’da denenmiş ve 8. yılda yapılan değerlendirilmelere göre her bölge için uygun orijinler belirlenmiştir.

BİRLER (1986) tarafından yapılan “Kocaeli Yarımadasında Yetişen Radiata Çamı (*Pinus radiata* D.Don) İçin Hacim Tablosu” isimli araştırma ile, Türkiye’de yetişen radiata çamı için kabuksuz gövde hacimleri Tablo 17’de görüldüğü şekilde belirlenmiştir.

ERCAN (1997) tarafından Kerpe Araştırma Ormanı Amenajman planına altlık teşkil etmek üzere yapılan bir çalışma ile, Sahil çamı (*Pinus pinaster*) ve Taeda çamında (*Pinus taeda*) kabuklu gövde hacim tabloları hesaplanmıştır (Tablo 18 ve Tablo19).

TULUKÇU ve Ark. (1987) tarafından yapılan “Marmara ve Batı Karadeniz Bölgelerinde Halepçamı (*Pinus halepensis* Mill.) ve Kızılçam (*P. brutia* Ten.) Orijinlerinin Karşılaştırılması Üzerine Araştırmalar” ile Bafra-Sarıgazi, Gemlik- Armutlu ve İzmit-Kerpe şartlarında Halepensis’e ait 10, Brutia’ya ait 4 ve Elderica’ya ait 1 orijin ile kurulan denemelerde, orijinler çap-boy ve yaşama oranları itibarıyla mukayese edilmiş ve bölgelere göre orijin tavsiyelerinde bulunulmuştur. Bununla birlikte, bu sonuçların aynı yörelerde *Pinus pinaster* ve *Pinus radiata*’ya nazaran tatmin edici olmadığı belirtilmiştir.

ÖZCAN (2003) tarafından yapılan “Sahilçamı Ağaçlandırmalarında Artım ve Büyüme” isimli araştırma ile, Türkiye çapındaki tüm sahilçamı plantasyonları örneklenerek, sahilçamına ait hacim tablosu, 3 sınıflı bonitet tablosu ve hasılat tablosu verilmiştir. Sonuç olarak, bu türün yapılacak ağaçlandırmalarda iyi bonitetli sahalar için uygun olacağı ifade edilmiştir.

Tablo 17: *Pinus radiata*'ya ait kabuksuz gövde hacım tablosu (dm³)

ÇAP cm	BOY (m)																								
	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
5	5	6	7																						
6	6	8	10	12																					
7	8	11	13	16	18																				
8	10	14	17	20	23	26																			
9	13	17	21	24	28	32	35																		
10	15	20	25	29	34	38	42	47																	
11	18	24	29	34	40	45	50	55	60																
12	21	27	34	40	46	52	58	64	70	76															
13	24	31	39	46	53	60	67	73	80	87	93														
14		36	44	52	60	68	76	83	91	99	106	114													
15		40	49	59	67	76	85	94	102	111	120	128	136	145											
16		45	55	65	75	85	95	105	115	124	134	143	153	162	171										
17			61	73	84	95	106	116	127	138	148	159	169	180	190	200	211								
18			68	80	92	105	117	128	140	152	164	175	187	198	210	221	233	244							
19			74	88	101	115	128	141	154	167	180	192	205	218	230	243	255	268	280	292					
20				96	111	125	140	154	168	182	196	210	224	238	252	265	279	292	306	319	333	346			
21				104	120	136	152	168	183	198	214	229	244	259	274	288	303	318	333	347	362	376	391		
22					131	148	165	182	198	215	231	248	264	280	296	313	329	345	360	376	392	408	423		
23					141	159	178	196	214	232	250	267	285	303	320	337	355	372	389	406	423	440	457		
24						172	191	211	230	250	269	288	307	326	344	363	382	400	419	437	455	474	492		
25						184	205	226	247	268	288	309	329	349	370	390	410	429	449	469	489	508	528		
26							220	242	264	287	309	330	352	374	395	417	438	459	481	502	523	544	565		
27							234	258	282	306	329	353	376	399	422	445	468	490	513	535	558	580	603		
28								275	300	326	351	375	400	425	449	474	498	522	546	570	594	618	642		
29								292	319	346	372	399	425	451	477	503	529	555	580	606	631	656	682		

Tablo 17: *Pinus radiata*'ya ait kabuksuz gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

ÇAP cm	BOY (m)																								
	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
30									338	367	395	423	451	478	506	533	561	588	615	642	669	696	723		
31									358	388	418	447	477	506	535	564	593	622	651	679	708	736	765		
32										410	441	473	504	535	565	596	627	657	687	718	748	778	808		
33										432	465	498	531	564	596	629	661	693	725	757	788	820	852		
34											490	525	559	594	628	662	696	729	763	797	830	863	897		
35											515	551	588	624	660	696	731	767	802	837	873	908	943		
36												579	617	655	693	730	768	805	842	879	916	953	989		
37												607	647	687	726	766	805	844	883	922	960	999	1037		
38													677	719	760	802	843	884	924	965	1005	1046	1086		
39													708	752	795	838	881	924	967	1009	1051	1094	1136		
40														785	831	876	921	965	1010	1054	1098	1142	1186		
41														819	867	914	961	1007	1054	1100	1146	1192	1238		
42															903	952	1001	1050	1098	1147	1195	1243	1290		
43															941	992	1043	1093	1144	1194	1244	1294	1344		
44																1032	1085	1138	1190	1242	1294	1346	1398		
45																1073	1128	1182	1237	1291	1346	1400	1453		
46																	1171	1228	1285	1341	1397	1454	1509		
47																	1215	1274	1333	1392	1450	1508	1566		
48																		1322	1383	1443	1504	1564	1624		
49																		1369	1433	1495	1558	1621	1683		
50																			1483	1548	1613	1678	1743		

**Tablo 17: *Pinus radiata*'ya ait kabuksuz gövde hacim tablosu (dm³)
(Devam)**

ÇAP (cm)	BOY (m)									
	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
21	405									
22	439	455	470							
23	474	491	508	524	541					
24	510	528	546	564	582	600	618			
25	547	567	586	605	625	644	663	682	701	
26	586	606	627	648	668	689	709	730	750	771
27	625	647	669	691	713	735	757	779	801	823
28	665	689	712	736	759	783	806	829	853	876
29	707	732	757	782	807	832	856	881	906	930
30	749	776	802	829	855	882	908	934	960	986
31	793	821	849	877	905	933	961	988	1016	1044
32	837	867	897	926	956	985	1015	1044	1073	1102
33	883	914	946	977	1008	1039	1070	1101	1132	1162
34	930	963	996	1028	1061	1094	1126	1159	1191	1224
35	977	1012	1047	1081	1116	1150	1184	1218	1252	1286
36	1026	1062	1099	1135	1171	1207	1243	1279	1315	1350
37	1076	1114	1152	1190	1228	1265	1303	1341	1378	1416
38	1126	1166	1206	1246	1285	1325	1364	1404	1443	1482
39	1178	1219	1261	1303	1344	1386	1427	1468	1509	1550
40	1230	1274	1317	1361	1404	1447	1490	1533	1576	1619
41	1284	1329	1375	1420	1465	1510	1555	1600	1645	1690
42	1338	1386	1433	1480	1527	1574	1621	1668	1715	1761
43	1393	1443	1492	1541	1590	1639	1688	1737	1786	1834
44	1450	1501	1553	1604	1655	1706	1756	1807	1858	1908
45	1507	1560	1614	1667	1720	1773	1826	1879	1931	1984
46	1565	1621	1676	1731	1786	1841	1896	1951	2006	2060
47	1624	1682	1739	1797	1854	1911	1968	2025	2081	2138
48	1684	1744	1804	1863	1922	1982	2041	2099	2158	2217
49	1745	1807	1869	1931	1992	2053	2114	2175	2236	2297
50	1807	1871	1935	1999	2063	2126	2189	2252	2316	2378

Tablo 18: *Pinus pinaster*'e ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

ÇAP (cm)	BOY (m)																								
	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
5	7	8	10																						
6	9	11	13	17																					
7	11	13	16	20	25																				
8	13	15	19	24	30	36																			
9	15	18	23	28	35	42	49																		
10	17	21	26	32	40	48	57	66																	
11	19	24	30	37	45	54	64	75	86																
12	22	26	33	41	51	61	72	84	97	110															
13	24	29	37	46	56	67	80	93	108	123	139														
14		32	41	51	62	74	88	103	119	135	153	172													
15		35	45	55	68	81	96	113	130	148	168	188	210	232											
16		39	48	60	74	89	105	123	141	161	183	205	228	253	279										
17			52	65	80	96	114	133	153	175	198	222	247	274	302	331	361								
18			57	70	86	104	123	143	165	188	213	239	267	296	326	357	389	423							
19			61	76	93	111	132	154	177	202	229	257	287	317	350	383	418	455	492	531					
20					99	119	141	164	190	217	245	275	307	340	374	410	448	486	527	568	611	655			
21					106	127	150	175	202	231	261	293	327	362	399	437	477	519	561	606	652	699	747		
22						135	160	186	215	246	278	312	348	385	424	465	507	551	597	644	693	743	795		
23						143	169	198	228	260	295	331	369	408	450	493	538	585	633	683	735	788	843		
24						151	179	209	241	275	312	350	390	432	476	521	569	618	669	722	777	833	891		
25							189	221	254	291	329	369	411	456	502	550	600	653	706	762	820	879	940		
26							199	232	268	306	346	389	433	480	529	579	632	687	744	803	863	926	990		
27							209	244	282	322	364	408	455	504	556	609	665	722	782	844	907	973	1041		
28								256	295	337	382	428	478	529	583	639	697	758	820	885	952	1021	1092		
29								268	309	353	400	449	500	554	610	669	730	793	859	927	997	1069	1144		

Tablo 18: *Pinus pinaster*'e ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

ÇAP (cm)	BOY (m)																								
	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
30									324	369	418	469	523	579	638	700	764	830	898	969	1043	1118	1196		
31									338	386	436	490	546	605	667	731	797	866	938	1012	1089	1167	1249		
32										402	455	511	570	631	695	762	831	903	978	1055	1135	1217	1302		
33										419	474	532	593	657	724	793	866	941	1019	1099	1182	1268	1356		
34											493	553	617	683	753	825	900	979	1059	1143	1229	1319	1410		
35											512	575	641	710	782	857	936	1017	1101	1188	1277	1370	1465		
36												597	665	737	812	890	971	1055	1142	1232	1326	1422	1521		
37												619	690	764	842	922	1007	1094	1184	1278	1374	1474	1577		
38													714	791	872	955	1043	1133	1227	1323	1424	1527	1633		
39													739	819	902	989	1079	1172	1269	1370	1473	1580	1690		
40														847	933	1022	1115	1212	1312	1416	1523	1633	1747		
41														875	963	1056	1152	1252	1356	1463	1573	1687	1805		
42															995	1090	1190	1293	1400	1510	1624	1742	1863		
43															1026	1124	1227	1333	1444	1558	1675	1797	1922		
44																1159	1265	1374	1488	1606	1727	1852	1981		
45																1194	1303	1416	1533	1654	1779	1908	2040		
46																	1341	1457	1578	1702	1831	1964	2100		
47																	1380	1499	1623	1751	1884	2020	2161		
48																		1541	1669	1801	1937	2077	2222		
49																		1584	1715	1850	1990	2134	2283		
50																			1761	1900	2044	2192	2344		

**Tablo 18: *Pinus pinaster*'e ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³)
(Devam)**

ÇAP (cm)	BOY (m)									
	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
21	797									
22	848	903	959							
23	899	957	1017	1078	1140					
24	951	1012	1075	1140	1206	1274	1343			
25	1003	1068	1135	1203	1273	1344	1417	1492	1569	
26	1057	1125	1195	1267	1340	1415	1493	1571	1652	1734
27	1111	1182	1256	1331	1408	1488	1569	1652	1736	1823
28	1165	1240	1317	1396	1478	1561	1646	1733	1822	1912
29	1220	1299	1380	1463	1548	1635	1724	1815	1908	2003
30	1276	1358	1443	1529	1618	1709	1802	1898	1995	2094
31	1332	1418	1506	1597	1690	1785	1882	1981	2083	2187
32	1389	1479	1571	1665	1762	1861	1962	2066	2172	2280
33	1447	1540	1636	1734	1835	1938	2043	2151	2262	2375
34	1505	1602	1701	1804	1908	2016	2125	2238	2353	2470
35	1563	1664	1768	1874	1983	2094	2208	2325	2444	2566
36	1622	1727	1834	1945	2058	2173	2292	2413	2537	2663
37	1682	1791	1902	2016	2133	2253	2376	2502	2630	2761
38	1742	1855	1970	2088	2210	2334	2461	2591	2724	2860
39	1803	1919	2039	2161	2287	2415	2547	2681	2819	2959
40	1864	1984	2108	2234	2364	2497	2633	2772	2914	3060
41	1926	2050	2177	2308	2442	2580	2720	2864	3011	3161
42	1988	2116	2248	2383	2521	2663	2808	2956	3108	3263
43	2050	2183	2318	2458	2600	2747	2896	3049	3206	3366
44	2113	2250	2390	2533	2680	2831	2985	3143	3304	3469
45	2177	2317	2462	2609	2761	2916	3075	3238	3404	3573
46	2241	2385	2534	2686	2842	3002	3165	3333	3504	3678
47	2305	2454	2607	2763	2924	3088	3256	3429	3604	3784
48	2370	2523	2680	2841	3006	3175	3348	3525	3706	3890
49	2436	2593	2754	2919	3089	3263	3440	3622	3808	3998
50	2501	2663	2828	2998	3172	3351	3533	3720	3911	4105

Tablo 19: *Pinus taeda*'ya ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³)

ÇAP (cm)	BOY (m)																								
	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
5	6	7	9																						
6	8	10	12	14																					
7	11	12	15	17	20																				
8	13	15	18	22	25	29																			
9	16	18	22	26	30	35	40																		
10	19	22	26	31	36	41	47	53																	
11	22	25	30	36	41	48	54	61	68																
12	25	29	34	41	47	55	62	70	78	86															
13	28	33	39	46	54	62	70	79	88	98	108														
14		37	44	52	60	70	79	89	99	110	121	132													
15		41	49	58	67	78	88	99	111	123	135	147	160	173											
16		45	54	64	75	86	98	110	123	136	149	163	177	191	206										
17			60	70	82	94	107	121	135	149	164	179	194	210	226	243	260								
18			65	77	90	103	117	132	147	163	179	196	213	230	248	266	284	303							
19			71	84	98	112	128	144	161	178	195	213	232	250	270	289	309	329	350	371					
20					106	122	139	156	174	193	212	231	251	271	292	314	335	357	379	402	425	448			
21					114	132	150	168	188	208	228	249	271	293	316	338	362	386	410	434	459	484	510		
22						142	161	181	202	224	246	268	292	315	339	364	389	415	441	467	494	521	548		
23						152	173	194	217	240	263	288	313	338	364	390	417	445	473	501	529	559	588		
24						162	185	208	232	256	282	308	334	361	389	417	446	476	505	535	566	597	629		
25							197	221	247	273	300	328	356	385	415	445	476	507	539	571	604	637	670		
26							209	236	263	291	319	349	379	410	441	473	506	539	573	607	642	677	713		
27							222	250	279	308	339	370	402	435	468	502	537	572	608	644	681	718	756		
28								265	295	327	359	392	426	461	496	532	568	606	644	682	721	761	801		
29								280	312	345	379	414	450	487	524	562	601	640	680	721	762	804	846		

Tablo 19: *Pinus taeda*'ya ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³) (Devam)

ÇAP (cm)	BOY (m)																								
	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
30									329	364	400	437	475	513	553	593	634	675	717	760	804	848	892		
31									346	383	421	460	500	540	582	624	667	711	755	800	846	893	940		
32										403	443	483	525	568	612	656	701	747	794	841	889	938	988		
33										423	465	507	551	596	642	688	736	784	833	883	933	985	1037		
34											487	532	578	625	673	721	771	822	873	925	978	1032	1086		
35											510	557	605	654	704	755	807	860	914	968	1024	1080	1137		
36												582	632	683	736	789	844	899	955	1012	1070	1129	1188		
37												607	660	713	768	824	881	938	997	1057	1117	1179	1241		
38													688	744	801	859	918	979	1040	1102	1165	1229	1294		
39													717	775	834	895	957	1019	1083	1148	1213	1280	1348		
40														806	868	931	995	1061	1127	1194	1263	1332	1402		
41														838	903	968	1035	1103	1172	1242	1313	1385	1458		
42															937	1005	1075	1145	1217	1290	1363	1438	1514		
43															973	1043	1115	1188	1263	1338	1415	1492	1571		
44																1082	1156	1232	1309	1387	1467	1547	1629		
45																1121	1198	1276	1356	1437	1519	1603	1687		
46																	1240	1321	1404	1488	1573	1659	1746		
47																	1282	1366	1452	1539	1627	1716	1806		
48																		1412	1501	1590	1681	1774	1867		
49																		1459	1550	1643	1737	1832	1929		
50																			1600	1696	1793	1891	1991		

Tablo 19: *Pinus taeda*'ya ait kabuklu gövde hacim tablosu (dm³)
(Devam)

ÇAP (cm)	BOY (m)									
	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
21	536									
22	576	604	633							
23	618	648	679	709	741					
24	660	693	725	759	792	826	860			
25	704	739	773	809	844	880	917	954	991	
26	749	786	823	860	898	936	975	1014	1054	1093
27	795	834	873	913	953	993	1035	1076	1118	1160
28	841	883	924	966	1009	1052	1095	1139	1184	1228
29	889	933	977	1021	1066	1112	1157	1204	1251	1298
30	938	984	1030	1077	1124	1172	1221	1270	1319	1369
31	987	1036	1084	1134	1184	1234	1285	1337	1389	1441
32	1038	1089	1140	1192	1244	1297	1351	1405	1460	1515
33	1089	1142	1196	1251	1306	1362	1418	1475	1532	1590
34	1141	1197	1254	1311	1369	1427	1486	1546	1606	1666
35	1195	1253	1312	1372	1432	1493	1555	1618	1681	1744
36	1249	1310	1371	1434	1497	1561	1626	1691	1757	1823
37	1304	1367	1432	1497	1563	1630	1697	1765	1834	1903
38	1359	1426	1493	1561	1630	1699	1770	1841	1912	1985
39	1416	1485	1555	1626	1698	1770	1843	1917	1992	2067
40	1473	1545	1618	1692	1767	1842	1918	1995	2073	2151
41	1532	1607	1682	1759	1836	1915	1994	2074	2155	2236
42	1591	1668	1747	1827	1907	1989	2071	2154	2238	2322
43	1651	1731	1813	1896	1979	2064	2149	2235	2322	2410
44	1711	1795	1880	1965	2052	2139	2228	2317	2407	2498
45	1773	1859	1947	2036	2126	2216	2308	2400	2494	2588
46	1835	1925	2016	2107	2200	2294	2389	2485	2581	2679
47	1898	1991	2085	2180	2276	2373	2471	2570	2670	2771
48	1962	2058	2155	2253	2352	2453	2554	2657	2760	2864
49	2027	2126	2226	2327	2430	2533	2638	2744	2851	2959
50	2092	2194	2298	2402	2508	2615	2723	2832	2943	3054

5.2.2. Okaliptüs Araştırmaları

Enstitü kurulduğu günden itibaren hızlı gelişen türler olarak Okaliptüs'lere ilgi duymuştur. Tarsus-Karabucak'taki istasyonu da özellikle okaliptüs araştırmaları üzerine çalışmıştır. Sonuç raporları Kavakçılık Araştırma Enstitüsü yayınlarında basılmış olmasına rağmen Okaliptüs ile ilgili araştırmalar, Enstitünün Tarsus-Karabucak'taki Okaliptüs İstasyonu (sonraki adı Tarsus-Karabucak Okaliptüs Araştırma Bölge Müdürlüğü) marifetiyle yapılmıştır. Bunlardan önemli görülen bazılarının kısa özetleri aşağıda verilmiştir:

ACAR ve Ark. (1971) tarafından yapılan "*Eucalyptus camaldulensis* Dehn. Odununun teknolojik özellikleri üzerinde bazı araştırmalar" sonucu okaliptüs odununun bazı özellikleri aşağıdaki gibi bulunmuştur:

Özgül ağırlık (ρ_{12}): 0.654 g/cm³

Basınç direnci (liflere paralel): 541.3 kg/cm²

Statik eğilme direnci: 1174.5 kg/cm²

Dinamik eğilme (çarpma) direnci: 3.051 kgm

Sertlik (Chalais-Meudon): 5.098

Teğet daralma: % 12.3

Radyal daralma: % 7.6

Ayrıca araştırmada, *Eucalyptus camaldulensis* odunundan sülfat usulüne göre kağıt imal edilerek, elde edilen kağıdın fiziksel özellikleri tablolarda verilmiştir.

"Okaliptus (*Eucalyptus camaldulensis* Dehn.) Plantasyonlarında İlk Yaşlardaki Gelişmeler Üzerine Dikim Sıklıklarının Etkisi" (BİRLER ve Ark., 1982) isimli araştırmaya göre, I. sınıf yetiştirme ortamlarında 3 yaşındaki okaliptüs ağaçlandırmalarında belirli dikim sıklıklarına göre Tablo 20'de verilen sonuçlar elde edilmiştir:

Tablo 20: Okaliptus plantasyonlarında dikim sıklıklarına göre boy, ha'da hacim ve kuru odun miktarları

Sıklık (m)	Boy (m)	Ha'da hacim (m ³)	Kuru odun (ton/ha)
1.5X1.5		92.95	45.33
2X1.5	8.2	87.43	38.75
2X2	8.7	80.53	33.13
2X2.5	9.1	74.12	29.33
2.5X2.5	9.5	66.78	25.97
2.5X3	9.8	60.15	23.52
3X3	10.1	53.06	21.29
3X3.5	10.4	46.86	19.58
3X4	10.6	40.66	18.00
3.5X4	10.9	35.47	16.74
4X4	11.2	30.63	15.56
4X4.5	11.4	26.81	14.59

FAO kanalıyla Avustralya'dan temin edilen 19 orijinle AVCIOĞLU ve Ark. (1984) tarafından Tarsus, Adana ve Fethiye'de kurulan denemelerle yapılan "*Eucalyptus camaldulensis* (Dehn.) Orijin Mukayese Araştırması"na göre, her 3 bölge için en başarılı orijin, çap, boy, hacim gelişmeleri ve fidanların yaşama % oranları belirlenmiştir.

AVCIOĞLU ve Ark. tarafından değerlendirilmesi yapılan ve Menemen, Manisa-Muradiye, Selçuk-Meryemana, Köyceğiz, Marmaris-Kızılağaç, Fethiy-Çırpı, Fethiye-Çaltılı, Antalya-Belek, Antalya-İncekum, Silifke-Ovacık, Mut_İlıcadüzü, Tarsus-Turan Emeksiz, Kozan-Söbeyazı, İskenderun-Arsuz, Kilis-Kaplandere, Samsun-Terme ve tesis edildiği halde hayatini devam ettirememiş diğer 8 yerde, pek çok tür ve orijinle kurulmuş olan "Türkiye Oryantasyon Okaliptetumları Kuruluş Projesi"nin 10 yıllık sonuçlarına göre, coğrafi bölgeler ve ha'daki hacimler itibariyle tür ve orijin tavsiyesinde bulunulmuştur. Elde edilen sonuçlara göre en yüksek verim *Eucalyptus saligna* ile ha'da 400 m3 olarak Tarsus-Karabucak'ta elde edilmiştir.

AVCIOĞLU ve Ark. (1986) tarafından, 20 tür ve 29 orijin ile Ege, Batı Akdeniz, Doğu Akdeniz, Marmara ve Orta Karadeniz bölgelerinde yapılan Türkiye Mukayese Okaliptetumları Araştırmaları ile bölgelere göre orijin tavsiyelerinde bulunulmuştur.

Karabucak, Avustralya; İtalya ve Güney Afrika Cumhuriyeti'ne ait toplam 23 *Eucalyptus grandis* orijini ile AVCIOĞLU ve Ark. (1988) tarafından, Tarsus-Karabucak'ta kurulmuş deneme sonuçlarına göre, en başarılı orijin, 50'li yıllarda Karabucak'a getirilmiş olan Karabucak orijini olmuştur.

BİRLER ve Ark. (1995), tarafından yapılan "Okaliptus Ağaçlandırmalarında Hacim ve Kuru Madde Hasılatı (*Eucalyptus camaldulensis* Dehn.)" isimli araştırma ile, ilgili ağaç için kabuklu göğüs çapı ve ağaç tam boyuna göre gövde hacim tablosu, 4 sınıflı bonitet tablosu, bonitet sınıflarına ve 7 farklı dikim aralığına göre ha'da cari hacim artımı verilmiştir. Bulguların bir kısmı, Tablo 21'de özetlenmiştir.

5.3. Diğer Bazı Araştırmalar

ZENGİN ve Ark. (2005) tarafından yapılan "İzmit Yuvacık Barajı Su Toplama havzasının Yenilenebilir Doğal Kaynaklarının Su Üretimi (Kalite, Miktar ve Rejim) Amacıyla Planlanması" isimli araştırma ile, havza jeoloji, topoğrafya, toprak, bitkiler, güncel arazi kullanımı ve arazi yetenek sınıfları itibariyle incelenmiş ve havzada su üretimi açısından alınması gereken tedbirler açıklanmıştır. Diğer taraftan, elde edilen bilgilerle sayısal konusal haritalar (orman müdahale öncelikleri, jeoloji, eğim sınıfları, fizyografik toprak, güncel arazi kullanımı, arazi yetenek sınıfları) oluşturulmuştur.

Tablo 21: Değişik bonitet sınıfı ve dikim aralıklarındaki *E. camaldulensis* ağaçlandırmalarında, idare süreleri ve idare süreleri sonunda genel ortalama kuru madde ağırlık artımları ile meşcere toplam kuru madde ağırlık miktarları

Bonitet sınıfı	Nitelik	DİKİM ARALIKLARI (mXm)						
		2X2	2X2.5	2.5X2.5	2.5X3	3X3	3X4	4X4
I	İdare süresi (yıl)	8	8	9	9	10	10	10
	Ortalama artım (ton/ha/yıl)	14.946	13.135	12.040	11.218	10.450	9.606	8.763
	Toplam ağırlık (ton/ha)	119.567	105.082	108.363	100.961	104.498	96.062	86.726
II	İdare süresi (yıl)	9	10	10	10	11	11	11
	Ortalama artım (ton/ha/yıl)	8.864	7.919	7.239	6.802	6.446	5.962	5.488
	Toplam ağırlık (ton/ha)	79.776	79.189	72.389	68.022	70.908	65.582	60.366
III	İdare süresi (yıl)	10	11	11	11	12	12	12
	Ortalama artım (ton/ha/yıl)	4.628	4.144	3.845	3.617	3.417	3.187	2.925
	Toplam ağırlık (ton/ha)	46.278	45.580	42.298	43.402	41.001	38.245	35.103
IV	İdare süresi (yıl)	11	11	11	12	12	13	13
	Ortalama artım (ton/ha/yıl)	2.096	1.910	1.764	1.675	1.598	1.503	1.405
	Toplam ağırlık (ton/ha)	23.056	21.006	19.413	20.096	19.181	19.533	18.264

KARAKAYA (2010) tarafından yapılan “Sakarya İli Kavak Üreticilerinin Sosyo-Ekonomik Yapısı ve Başarı Düzeylerini Etkileyen Faktörler” isimli bir araştırma ile, üreticilere ait şu bilgiler verilmiştir: Yaş ortalaması: 55, %74’ü ilköğretim mezunu, %74’ü çiftçilik yapıyor, %50’si orta gelir düzeyine sahip, %59’u küçük ölçekli (1-10 da) kavak işletmesine sahip, %75’i kendine ait kavaklık arazisi var ve mülkiyetini %62’lik bir oranda miras yolu ile elde etmiş, %34’ü kavağın kârlı bir yatırım olduğunu düşünüyor, %45’i üretim faaliyetlerinde kendisinin ve ailesinin işgücünü kullanıyor, %50’si kavakçılık faaliyetlerini sürdürmek için gerekli araç-gerece (traktör, diskaro, pulluk ve burgu) sahip, %21’i araç-gerecin tamamını kiralayarak üretim faaliyetlerini yapıyor, %64’ü dikimlerde Samsun (*Populus deltoides* Bartr.) klonunu tercih ediyor, %76’sı bıçkılık (kerestelik) tomruk üretmek amacıyla kavak

yetiştiriyor, %45'i kavaklığında ara tarım yapıyor, %58'i dikimlerde 2+0 yaşlı fidan kullanıyor, üreticilerin ancak %11'i kavak fidanlarını devlet fidanlığından temin ediyor, %44'ü 5x5 m aralık-mesafede kavaklığını tesis ediyor, %49'u sulama yapıyor, %43'ü kavakçılığın geleceğini parlak görüyor, %84'ü kavakçılığa devam etme düşüncesinde, %11'i kavak üretimine yönelik teknik bilgi, danışmanlık ve yayın hizmetlerinden yararlanıyor.

5.4. Kavakçılığı Yayma ve Halkla İlişkiler

Enstitü'nün halkla ilişkili faaliyetleri, ilk yıllarda "Yayım (Extension) ve Enformasyon Şubesi", 1975'DE "Yayım-Yayın Dokümantasyon ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü, 1983'DE, Halkla İlişkiler ve Yayın Dökümantasyon Müdürlüğü, 1993'DE ise Halkla İlişkiler ve Sosyal Ormancılık Araştırmaları Bölüm Başkanlığı adını alan birim tarafından yürütölmüştür.

İlgili birim, ilk yıllarda düzenlenen seminerlerle, ormancı teknik personeline kavak yetiştiriciliği hakkında bilgi vermiştir. Bu şekilde 1969 yılına kadar 632 personel bilgilendirilmiştir. 15'er günlük kurslarla Orman Fidanlıklarında çalışmakta olan fidancılar da fidan yetiştirme ve kavaklık tesisi hakkında eğitilmişlerdir.

İlgili Bölüm, kavak yetiştiricileriyle de her zaman sıkı işbirliği içinde bulunmuş, yapılan tüm başvurulara veya herhangi bir şekilde gelen taleplere en kısa sürede, gerektiğinde bizzat yerinde incelemelerde bulunarak cevap vermeye çalışmıştır.

5.5. İstasyonların Yaptığı Çalışmalar

İlk sayfalarda belirtildiği gibi, Enstitü 1993 yılına kadar 9 bölgede bağlı istasyonlarıyla faaliyet göstermiştir. Enstitü bu bölgelerde kavak fidanlıklarının kurulmasına, modern kavakçılığın yerleşmesi ve yayılmasına büyük katkı sağlamıştır.

Araştırma konularında ise özellikle Ankara ve Tarsus istasyonları önemli faaliyetlerde bulunmuşlardır. İstasyonlarda sürdürölen ve Enstitü tarafından yayınlanan araştırma sonuçları, Tablo 31'de yer almaktadır.

6. İZMİT KAVAK FİDANLIĞI

İzmit Kavak Fidanlığı, 1956 yılında Kavak Fidanlık Müdürlüğü olarak kurulmuştur. 1965 yılında Araştırma İstasyon Müdürlüğü haline getirilmiş, 1976 yılında ise Endüstriyel Üretim Fidanlığı ve Araştırma Fidanlığı olarak ikiye ayrılmıştır.

Fidanlığın kuruluş amacı, memleketimizde her geçen gün artan kavak fidanı ihtiyacını karşılamak ve araştırma çalışmalarının gerektirdiği hizmetleri yürütmektir.

Fidanlığın genel alanı, 1564 dekarıdır. 1978'deki durumuna göre, bu saha şu amaçlarla kullanılmaktadır:

Fidan yetiştirilen alan: 911 dekar,
Populetum ve ağaçlandırma sahası 307 dekar,
Yollar 191 dekar,
Dereler, su kenarları, arklar 72 dekar,
Yapı ve yerleşim alanı 83 dekar.

O yıllarda sadece I-214 melez kavağı yetiştirilmekte, çelik ve köklü çelik elde edilmekteydi.

Üretim kapasitesi, 130000 adet 0-1-2 yaşlı kavak fidanı, 220000 adet köklü çelik ve 1000000 adet çeliktir. Kuruluşundan 1978'e kadar 2167122 kavak fidanı, 7557441 adet kök ve gövde çeligi dağıtılmıştır.

Fidan yetiştirilen alan, üretim ve dağıtım parselleri olarak ikiye ayrılmıştır. Üretim parsellerinde 3'lü rotasyon, dağıtım parsellerinde 4'lü rotasyon uygulanmaktaydı.

Üretim parsellerinde gövde çelikleri 1.00 m X 0.10 m aralık mesafeyle, dağıtım parsellerinde 1.00 X 0.50 m aralık mesafe kullanılmaktaydı.

Personel, 1 teknik personel, 3 fidancı, 34 devamlı işçi ve 24 mevsimlik işçiden ibaretti.

Sulama, bitişigindeki Kirazdere üzerine kurulmuş küçük regülatör benzeri bir "barajcık"tan, sulama şebekesi vasıtasıyla salma sulama olarak yapılmaktaydı.

Eksilen bitki besin maddeleri, mineral gübreler ve yeşil gübre ile takviye edilmekteydi.

Enstitünün, bağlı istasyonlarında da kavak fidanlıkları bulunmaktaydı. Bu fidanlıklarda bir dönem yetiştirilen ve dağıtımı yapılan fidan sayıları Tablo 22'de verilmiştir.

Tablo 22: Kuruluş döneminde fidanlıklardan dağıtılan fidan sayıları

Yılı	İzmit	Ankara	Torbalı	Gelemen	Erzincan	Diyarbakır
1958-59	56364					
1959-60	58043			30000		
1960-61	77761			45000		
1961-62	101374	17625		35000		
1962-63	152087	23349		50000		
1963-64	122166	30853	29491	80000		
1964-65	95482	112612	49849	40000		11528
1965-66	104682		44061	40000	6300	39972
				20000	37982	
					59900	

İzmit Kavak Fidanlığı, 17.04.1979 tarihli bir protokolle Enstitü'den ayrılarak tüm personel, saha, araç ve ekipmanlarıyla birlikte Ağaçlandırma Genel Müdürlüğü'ne devredilmiş ve Fidanlık Şefliği haline getirilmiştir.

80'li yılların ortalarında. İzmit'in ortasından geçen demiryolunun şehir dışına alınma çalışmasıyla oluşturulan yeni güzergah, Fidanlığın ortasından geçerek sahayı ikiye bölmüş oldu (Şekil 1).

7. ULUSLAR ARASI İLİŞKİLER, YÜRÜTÜLEN PROJELER ve DÜZENLENEN TOPLANTILAR

7. 1. Enstitü'nün Üyesi Olduğu Uluslararası Ormancılık Kuruluşları

IUFRO: International Union of Forest Research Organizations (Uluslararası Orman Araştırma Kuruluşları Birliği)

IPC: International Poplar Commissione (Uluslararası Kavak Komisyonu)

EFI: European Forest Institute (Avrupa Orman Enstitüsü)

EUFORGEN (Avrupa Orman Genetik Kaynaklar Programı) bünyesindeki ***Populus nigra* Network** (Avrupa Karakavak Ağı).

7.2. Enstitü'nün Kuruluşundan Bu Yana Yürütmüş veya Görev Almış olduğu Dış kaynaklı Projeler

- FAO/SF:41/TUR-6 Türkiye Kavakçılık Enstitüsü Projesi (FAO-1962-19669)
- FAO/TUR/71-521 Türkiye Endüstriyel Ormancılık Plantasyonları Projesi (FAO, 1972-1976)
- FAO/TUR/82/003 Hızlı Gelişen Yapraklı Tür Orman Plantasyonları Projesi (FAO, 1982-1987)
- FAO/TCP-TUR/8852 Türkiye'de Yenilebilir Mantar Türleri Araştırma ve Üretim Projesi (FAO, n 1987-1990)
- FAO/TUR/88/001 Kağıt Hamuru Üretimine Uygun Okaliptüs Türlerinin Seçimi Üzerine Araştırmalar (FAO, 1989-1995)
- FAO/TCP-TUR/6651 Yakınoğu Bölgesinde Ormancılık ve Hayvancılık Eğitimi Projesi
- PDP/TURKEY Türkiye Kavakçılığını Geliştirme Projesi (İtalya, 1988-1999)
- TARP/TURKEY Türkiye Tarımsal Araştırma Projesi (FAO, 1992-2002)
- Özbekistan'da Kavakçılığı Geliştirme Projesi (TİKA, 2010-2014)

Enstitü'nün yürütmüş olduğu en önemli uluslar arası uygulama ve araştırma projesi "TUR/71/521" nolu, "Türkiye'de Endüstriyel Plantasyonlar" isimli Birleşmiş Milletler Özel Fon Projesidir. Hızlı gelişen ibrelili orman ağacı türleriyle yapılan "endüstriyel plantasyon ormancılığı"nın Türkiye'ye girişini ve tanınmasını sağlayan bu proje ile ilgili bilgiler "Kerpe Araştırma Ormanı" başlığı altında verilmiştir.

Kavakçılık Araştırma Enstitüsü ile birlikte, 1993'te kurulan diğer 11 ormancılık araştırma müdürlüğünü de ciddi anlamda etkileyen bir diğer proje

ise, Türkiye Tarımsal Araştırmalar Projesi (TARP/TURKEY) olmuştur. Esasen tarımsal araştırmalara yönelik olmakla beraber, Orman Bakanlığı da projeye dahil olmakla, 1993'ten itibaren özellikle ormancılık araştırmaları ve araştırma müdürlüklerinin çalışma usulleri ile ilgili önemli çalışmalar yapılmıştır. Bu çerçevede ilk defa "Araştırmalar Master Planı" hazırlanmıştır. Diğer taraftan, proje kaynaklarıyla araştırma projeleri de yürütülmüş ve alet ekipman alımları yapılmıştır.

7.3. Enstitü'nün Bugüne Kadar Düzenlediği Uluslararası Toplantılar

- IPC 16. Genel Kurul Toplantısı (İzmir, 1980)
- IPC/TCP/RAB/8854 Uluslararası Kavak Komisyonu İcra Komitesi Toplantısı (Sapanca, 3-7 Ekim 1994) (Resim 26)
- IUFRO/TURKEY Hızlı Gelişen Plantasyonların Yönetimi - "*Management of Fast Growing Plantations*" (İzmit, 11-13 Eylül 2002) (Resim 27)
- Türkiye'de Endüstriyel Plantasyonların Tesisi konulu Uluslararası Çalıştay (İzmit, 2003)
- FAO ile birlikte yapılan Söğüt ve Kavak Çalıştayı (İzmit, 27-31 Temmuz 2009) (Resim 28).

Bu toplantılardan 11-13 Eylül 2002'de İzmit'te Enstitü merkezinde IUFRO programları dahilinde düzenlenen (Hızlı Gelişen Plantasyonların İdaresi)" isimli uluslar arası toplantı, bir yıl sonra yine Enstitü merkezinde düzenlenen benzer konulu uluslar arası bir çalıştaya fikir vermesi ve temel teşkil etmesi bakımından ilgi çekicidir. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden, İran'dan, Şili'den, Güney Afrika'dan, Kanada'dan 15 yabancı ve pek çok yerli katılımcının birçok bildiri ve posterleriyle veya dinleyici olarak katıldığı bu toplantı amacını fazlasıyla yerine getirerek, aşağıda açıklandığı üzere Türkiye'de çok önemli bir girişime de vesile olmuştur.

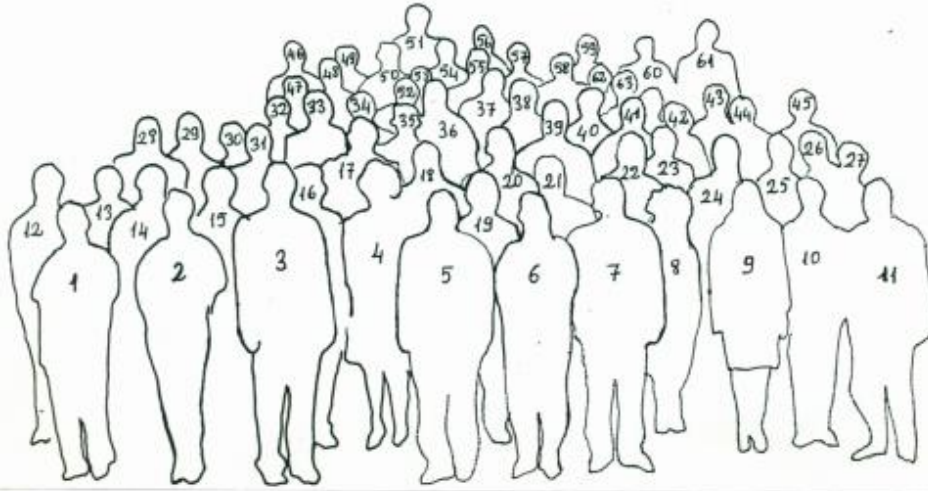
Türkiye'nin önemli sanayicilerinden ve aynı zamanda bir sivil toplum örgütünün kurucularından olan bir iş adamı, hızlı gelişen türlerle özel orman kurmak ve işletmek hakkında Enstitü'nün ev sahipliğinde bir toplantı düzenleyerek, bu konuları irdelemek ve konu ile ilgili dünya çapında isim yapmış uzmanlardan görüş almak istiyordu. Bunun üzerine, 10-11 Ağustos 2003'te Enstitüde "Türkiye'de Endüstriyel Plantasyonların Kuruluşu" adıyla bir uluslar arası bir çalıştay düzenlendi. Çalıştaya, endüstriyel plantasyon ormancılığının ileri gelenlerinden Almanya'dan IUFRO grup üyesi Prof. Dr. Klaus von Gadow, Yeni Zelanda'dan yine IUFRO grup üyesi Dr. Chris Goulding, Şili'den Prof. Dr. Ruben W. Peñaloza, FAO'dan Jim Carle ve Finlandiya'dan Kari Korhonen ile, pek çok sanayici iş adamı katıldı. Birkaç yıl içinde de, Türkiye'nin ilk özel ormancılık şirketi kurularak, Sahilçamı ile özel ağaçlandırmalar tesisine başlandı. Dolayısıyla bu girişim, Türk özel ormancılığında önemli bir başlangıç oldu.

**Resim 26: Uluslararası Kavak Komisyonu İcra Komitesi Toplantısı
(Sapanca, 3-7 Ekim 1994)**

INTERNATIONAL POPLAR COMMISSION
37th MEETING OF THE EXECUTIVE COMMITTEE
(3 - 7 / October / 1994)
IZMIT - TURKEY

Participants in the Sapanca Hotel Garden

1. A. ANAYURDU (Turkey)	23. C. GÜLER (Turkey)	45. A.S. SUINAGA (Mexico)
2. M. STEENACKERS (Belgium)	24. S. ULUDAĞ (Turkey)	46. M. ERCAN (Turkey)
3. J. DOORENBOS (FAO)	25. N. YILDIZ (Turkey)	47. T. WERWUST (Sweden)
4. C. PALMBERG-LERCHE (FAO)	26. L. ZSUFFA (Canada)	48. J. SPAAS (Belgium)
5. E. DÖNMEZ (Turkey)	27. İ. ERDOĞAN (Turkey)	49. N. GÜLER (Turkey)
6. J. RICHARDSON (Canada)	28. L. NEF (Belgium)	50. V. DİLAVER (Turkey)
7. F. TOPLU (Turkey)	29. T. ZORALIOĞLU (Turkey)	51. J.J. BALATINECZ (Canada)
8. A. ALANAY (Turkey)	30. K. ULUER (Turkey)	52. BE'LA TOTH (Hungary)
9. Ü. KAYA (Turkey)	31. A.S. BIRLER (Turkey)	53. H. KILIÇASLAN (Turkey)
10. L. SZENDRODI (Hungary)	32. T. OTRAKÇIER (Turkey)	54. A. KARAKAŞ (Turkey)
11. G.P. CELLERINO (Italy)	33. F.Ş. ÖZAY (Turkey)	55. A. DİNER (Turkey)
12. M. TULUKÇU (Turkey)	34. E. DURCAN (Turkey)	56. J. STEENACKERS (Belgium)
13. M.E. ŞAHİN (Turkey)	35. D. TERRASSON (France)	57. A.G. WILKINSON (N.Zeland)
14. S.DE VRIES (Holland)	36. T. TZANKO (Bulgaria)	58. C.V. KRAAYENOORD (N.Zeland)
15. V.H. STEENACKERS (Belgium)	37. C.J. ESTERHUYSE (S.Africa)	59. K. TUNÇTANER (Turkey)
16. J.B. BALL (FAO)	38. P.I. MONEV (Bulgaria)	60. U. TOLAY (Turkey)
17. O. TAŞKIN (Turkey)	39. M. ZENGİN (Turkey)	61. S. KOÇAR (Turkey)
18. C. DİNÇER (Turkey)	40. J. Van SLYCKEN (Belgium)	62. Mrs. KRAAYENOORD (N. Zeland)
19. M. DEMİREZER (Turkey)	41. M. DARWISH (Syria)	63. E.A. FRISON (EUFORGEN)
20. S. WANG (China)	42. M. SAYED (Syria)	64. R. SCHULZKE (Germany)
21. O.N. ERDOĞAN (Turkey)	43. S. ELOWSON (Sweden)	
22. N. UYAR (Turkey)	44. A. LECLERCQ (Belgium)	

Resim 26'da görülen kişiler.

Resim 27: 11-13 Eylül 2002, Hızlı Gelişen Plantasyonların Yönetimi

Resim 28: FAO ile birlikte yapılan Söğüt ve Kavak Çalıştayı (İzmit, 27-31 Temmuz 2009)

8. ULUSLAR ARASI ve ULUSAL KAVAK KOMİSYONU

Halen kavakçılığın yaygın olduğu 37 ülkenin üyesi olduğu Uluslar arası Kavak Komisyonu'na (International Poplar Commission - IPC), ülkemiz adına Ensitümüz üyesi bulunmaktadır. FAO şemsiyesi altında faaliyet gösteren Komisyon üye ülkelerden birinde 4 yılda bir toplantı düzenlemektedir. 1980'de İzmir'de, 1992'de ise Sapanca'da toplanan komisyona Türkiye, daha doğrusu Kavakçılık Araştırma Enstitüsü ev sahipliği yapmıştır. Bu toplantılar için her ülke bir dönem raporu hazırlayarak, kendi ülkelerindeki kavakçılığın mevcut durumu, sorunları, çözüm yolları ve geliştirme yöntemleri hakkında bilgi vermektedir. Ayrıca üye ülke katılımcıları tebliğler sunmakta, bu tebliğler farklı komisyonlarda tartışılmaktadır. Toplantılar, uluslar arası bir kongre mahiyetinde olmaktadır.

Türkiye "Uluslar arası Kavak Komisyonu"na 1955 yılında üye olmuş, 1964 yılında da kendi "Millî Kavak Komisyonu"nu kurmuştur.

8.1. Türkiye Millî Kavak Komisyonunun kuruluşuna dair ilk mevzuat

Türkiye Millî Kavak Komisyonunun kuruluşuna dair ilk mevzuat aşağıdaki gibidir:

Bakanlar Kurulu Karar Tarihi - No: 21/02/1964 - 6/2715

Dayandığı Kanun Tarihi - No: 09/06/1947 - 5063

Yayımlandığı Resmi Gazete Tarihi - No: 13/03/1964 – 11655

Bu yönetmeliğin ilk 20 maddesi aşağıdaki gibi yazılmıştır:

Madde 1 - Kavak ağacı ile ilgili işlerle uğraşmak üzere, Türkiye Milli Kavak Komisyonu kurulmuştur.

Madde 2 - Komisyonun amacı: Memleket odun ihtiyacının sağlanmasında önemli rolü olan kavak kültürünün gelişme ve genişlemesi ile en verimli teknik bir kavakçılığın kurulmasını sağlamak üzere;

a) Memleketteki çeşitli yetiştirme şartlarına uyacak en iyi kavak tiplerinin teşhisi ve yetiştirme metodlarının ıslah ve tesbitiyle ilgili araştırmalar yapmak,

b) Kavak yetiştiriciliği ve klonların seçilmesi amacıyla araştırma merkezleri, populetumlar ve deneme kavaklıkları kurmak,

c) Kavak hastalıkları ve kavaklara arız olan haşerelerle, en etkili mücadele, koruma usul ve tedbirlerinin tesbiti maksadiyle etüd ve araştırmalar yapmak,

d) Kavak dikilecek alanları tesbit etmek,

e) Diğer memleketlerle çelik ve fidan değişiminde bulunmak,

f) Kavak yetiştiricilere kaynağı belli fidan ve çelik dağıtmak,

- g) Kavak yetiştiricilere gerekli teknik bilgiyi çeşitli yollarla ulaştırmak,
- h) Kavağın en ekonomik olarak kıymetlendirilmesini, kesim ve taşıma usullerinin mükemmelleştirilmesini sağlamak,
- i) Kavak yetiştiricilere gerekli krediyi sağlamak,
- j) İthal ve ihraç edilecek çelik ve fidanların Milletlerarası Kavak Komisyonunun koyduğu esaslar dahilinde değişimini sağlamak ve gerekli kayıtları tutmak,
- k) Milletlerarası Kongrelere verilecek raporları düzenlemek, bütün muhabereyi idare etmek, bu kongrelere katılacak temsilcileri seçmek ve kongre karar ve dileklerini memleket şartlarına göre kıymetlendirmek.
- l) Kavakçılığın gelişmesi ve alınan tedbirlerin isabetini kontrol maksadiyle zaman zaman kongreler ve yurt içi gezileriyle yetiştirme yarışmaları yapmak,

Madde 3 - Türkiye Milli Kavak Komisyonu Genel Kurulu aşağıdaki kurum ve kuruluşların temsilcilerinden oluşur.

- a) Orman Bakanlığından; Müsteşar, bir müsteşar yardımcısı, Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanı ve daire başkanları, Yüksek Fen Kurulu Başkanı, Orman Genel Müdürü ve ilgili genel müdür yardımcısı, ana hizmet birimleri genel müdürleri, ana hizmet ve bağlı genel müdürlüklerin araştırma planlama ve koordinasyon dairesi başkanları, Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğünün ilgili genel müdür yardımcısı, Etüd-Proje Dairesi Başkanı, Kavakçılığı Geliştirme ve Hızlı Gelişen Türler Şube Müdürü ile Özel Ağaçlandırma Şube Müdürü, Yayın Dairesi Başkanı, Bakanlık bölge müdürleri ve İcra Komitesince belirlenecek orman bölge müdürleri, Araştırma ve Orman Toprak laboratuvarı müdürleri, Kavak ve Hızlı Gelişen Tür Orman Ağaçları Araştırma Müdürlüğü başmühendisleri, Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü ve Etüd-Proje başmühendisliklerinden Ağaçlandırma Genel Müdürlüğünce seçilecek dokuz başmühendis, Orman Fidanlık Müdürleri arasından Ağaçlandırma Genel Müdürlüğünce seçilecek yedi fidanlık müdürü,
- b) Orman fakültelerinden birer temsilci,
- c) Orman Mühendisleri Odası, Türkiye Ormancılar Derneği, Yeşil Türkiye Ormancılar Derneği, Orman Teknikerleri Derneği, Orman Bakanlığı Meslek Mensupları Derneği ve Emekli Ormancılar Derneğinden birer temsilci ile Orman Genel Müdürlüğü Mensupları Yardımlaşma Vakfı Yönetim Kurulu Başkanlığı temsilcisi,
- d) Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ormancılık sektöründen bir uzman ile Hazine Müsteşarlığı temsilcisi,
- e) Maliye Bakanlığından, Milli Emlak Genel Müdürlüğü ile Gelirler Genel Müdürlüğünden birer temsilci,
- f) Bayındırlık ve İskan Bakanlığından, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ile Yapı İşleri Genel Müdürlüğünden birer temsilci,

- g) Türkiye Selüloz ve Kağıt Sanayii Genel Müdürlüğünden, biri yetiştirme diğeri kıymetlendirme konusunda olmak üzere iki temsilci,
- h) Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü temsilcisi,
- ı) Türkiye Ziraat Odaları Birliği temsilcisi,
- i) Türkiye Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği temsilcisi,
- j) Tarım ve Köyişleri Bakanlığından, Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü ile Tarımsal Üretimi Geliştirme Genel Müdürlüğünden birer temsilci,
- k) Değışik coğrafi bölgelerde örnek kavak yetiştiriciliğı yapan gerçek kişı ve kurumlardan İcra Komitesince seçilecek en çok yedi temsilci,
- l) Kavak odunu işleyen önemli sanayi kuruluşlarından İcra Komitesince seçilecek en çok beş temsilci,
- m) Kavakçılık araştırma ve geliştirme hizmetlerinde emeğı geçmiş uzman kişiler arasından İcra Komitesince seçilecek en çok beş temsilci,
- n) Türkiye Kalkınma Vakfı temsilcisi,
- o) Türk Standartları Enstitüsü temsilcisi,
- p) Ziraat fakültelerinden İcra Komitesince seçilecek konu ile ilgili en çok iki temsilci,
- r) Çevre ve tabiatı koruma konularında faaliyet gösteren dernek ve vakıflardan İcra Komitesince seçilecek yedi temsilci,
- s) Kavak yetiştirme potansiyeli olan belediyelerden İcra Komitesince seçilecek yedi temsilci,
- t) Türkiye Yüksek Ziraat Mühendisleri Birliğı, Ziraat Mühendisleri Odası ve Türkiye Ziraatçılar Derneğinden birer temsilci,

Madde 4 - Türkiye Milli Kavak Komisyonu Başkanı Orman Bakanlığı Müsteşarıdır. Sekreteryaya hizmetleri Ağıaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğünce yürütölür.

Madde 5 - Türkiye Milli Kavak Komisyonu, 2 nci maddede belirtilen amacını gerçekleştirebilmek üzere, yılda bir defa, Haziran ayında, normal olarak toplanır. İcabında, İcra Komitesinin daveti üzerine olağanüstü olarak toplanabilir.

Madde 6 - Türkiye Milli Kavak Komisyonu toplantılarının idaresi için iki ikinci başkan ve iki katip seçilir. İcra Komitesinin yıllık faaliyet raporu okunarak görüşölür. İhtisas komisyonları seçilir ve komisyonların hazırladıkları rapor görüşölerek bir karara bağlanır.

Madde 7 - İhtisas Komisyonu şunlardır:

- a) Kavak tiplerini tesbit, teşhis ve yetiştirme komisyonu,
- b) Kıymetlendirme komisyonu,
- c) Haşere ve hastalıklarla mücadele komisyonu,
- d) Program ve planlama komisyonu,

e) Dilekler komisyonu,

İhtisas komisyonlarının konuları dışında kalan dilekleri inceleyip görüşerek karara bağlar.

Madde 9 - Komisyonlar, çalışma ve kararlarını, Genel Kurula getirir. Genel Kurulun incelemesinden geçen ve kabul edilen program ve tekliflerle yayımı faydalı görülen rapor ve tebliğler, gereği yapılmak üzere İcra Komitesine verilir.

Madde 10 - Türkiye Milli Kavak Komisyonu İcra Komitesi; Orman Bakanlığı Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanı ve Koordinasyon ve Mevzuat Dairesi Başkanı, Orman Genel Müdürlüğü Genel Müdür Yardımcısı ve Araştırma Planlama Koordinasyon Dairesi Başkanı, Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğü Genel Müdür Yardımcısı ve Etüd-Proje Dairesi Başkanı, Kavak ve Hızlı Gelişen Tür Orman Ağaçları Araştırma Müdüründen teşekkül eder.

Madde 11 - İcra Komitesi, Türkiye Milli Kavak Komisyonunun kararlarını uygulama alanına koyacak tedbirleri alır.

Madde 12 - İcra Komitesi normal olarak üç ayda bir defa toplanır. Bunun dışında, Komite; İcra Komitesi Başkanının göreceği lüzum üzerine, munzam toplantılar da yapabilir.

Madde 13 - Türkiye Milli Kavak Komisyonu İcra Komitesi başkanlığını Bakanlık Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanı yapar. Genel Sekreterlik, Ağaçlandırma Genel Müdürlüğü Etüd-Proje Dairesi Başkanlığınca yürütülür.

Madde 14 - Başkan, İcra Komitesinin kararlarını uygulama durumuna koyacak imkanları hazırlar ve bunları yürürlüğe koyar.

Madde 15 - Genel Sekreter, Komisyon adına bütün muhabereleleri idare eder. Kongrelerin gündemini ve etüd gezilerinin programını hazırlar. Başkandan alacağı direktiflere göre, kararların uygulamaya geçmesini izler, gerekli bütün kayıt ve istatistikleri tutar.

Madde 16 - Türkiye Milli Kavak Komisyonu için gerekli ödenekler Orman Bakanlığı bütçesine konur.

Madde 17 - Teknik araştırma ve etüd amacıyla yurt dışında ve yurt içinde görevlendirileceklerle Komisyon ve İcra Komitesi toplantılarına katılacakların harcırahları, Harcırah Kanunu hükümlerine göre Orman Bakanlığı bütçesinden ödenir.

Madde 18 - 15/08/1955 tarihli ve 4/5698 sayılı kararname ile yürürlüğe konulmuş bulunan "Türkiye Milli Kavakçılık Komisyonu Talimatname" si yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 19 - 5063 sayılı kanunla onaylanan 30/03/1946 tarihli protokol uyarınca üyesi bulunduğumuz FAO (Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Teşkilatı) ya bağlı Milletlerarası Kavakçılık Komisyonu Statüsüne dayanarak hazırlanan bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 20 - Bu Yönetmeliği Tarım Bakanı yürütür.

Bu yönetmelikte 1/6/1995'te bazı düzenlemeler yapılmış, 2012'de ise yeniden düzenlenerek "Millî Kavak Koordinatörlüğü Talimatı" adıyla yeniden düzenlenmiştir. Bu Talimat'ın tam metni EK-3'te verilmiştir.

Ulusal Kavak Komisyonu, yönetmelik gereği 4 yılda bir toplanması gerekirken, günümüze kadar 7 kere toplanabilmiştir.

1. Milli Kavak Komisyonu 9 Eylül 1963'de İzmit'de,
2. Milli Kavak Komisyonu 11 Eylül 1967'de İzmit'de,
3. Milli Kavak Komisyonu 14-17 Ekim 1968'de Ankara'da,
4. Milli Kavak Komisyonu 7-12 Haziran 1971'de İzmir'de,
5. Milli Kavak Komisyonu 1974 sonbaharında İzmit'de,
6. Milli Kavak Komisyonu 26 Eylül-1 Ekim 1977'de Elazığ ve Diyarbakır'da,.

7. Milli Kavak Komisyonu 8-9 Nisan 2003'de İzmit'de toplanmıştır (Resim 29).

Resim 29: Türkiye Millî Kavak Komisyonu 7. Toplantısı, İzmit 2003

9. KERPE ARAŞTIRMA ORMANI

Kerpe Araştırma Ormanı (ERCAN, 2004), Enstitü'nün araştırma çalışmalarına tahsis edilmiş bir devlet ormanıdır. Adapazarı Orman Bölge Müdürlüğü, İzmit Orman İşletme Müdürlüğü, Kefken İşletme Şefliği sahası içinde yer alan Orman, 1972 yılına kadar İzmit Orman İşletme Müdürlüğü tarafından, baltalık işletme sınıfı olarak idare edilmiştir. Orman, Enstitü'nün 1972-1976 yıllarında yürüttüğü UNDP FAO TUR/71/521 nolu Endüstriyel Ormancılık Plantasyonları ÖZEL FON PROJESİ çerçevesinde Kerpe'de tesis edilen "pilot plantasyonlar" üzerinde tesis edilmiştir.

9.1. TUR/71/521 Birleşmiş Milletler Özel Fon Projesi

TUR/71/521 projesi çalışmalarıyla sahalarda mevcut vejetasyon kaldırılarak yerine hızlı gelişen türlerle endüstriyel plantasyonlar tesis edilmiştir. Enstitü tarafından 1972-1976 yıllarında yürütülmüş bu projenin amaçları:

- "Türkiye'nin hızlı gelişen türlerle benzer koşullardaki sahalarda gerçekleştirmek durumunda olduğu ağaçlandırma çalışmalarında en etkili ve en ekonomik makinalı örtü temizliği, toprak işleme metodları ve en uygun ağaçlandırma tekniklerini tesbit etmek
- Hızlı büyüyen ekzotik ibrelili türlerle gelecekte büyük endüstriyel dikim sahalarının tesisi için uygun metodları belirlemek,
- Plantasyonların fizibilite etütlerini yapmak,
- Orman içi ve orman dışı ağaçlandırma metodları hakkında araştırmaları koordine etmek ve kuvvetlendirilmek" şeklinde ifade edilmiştir.

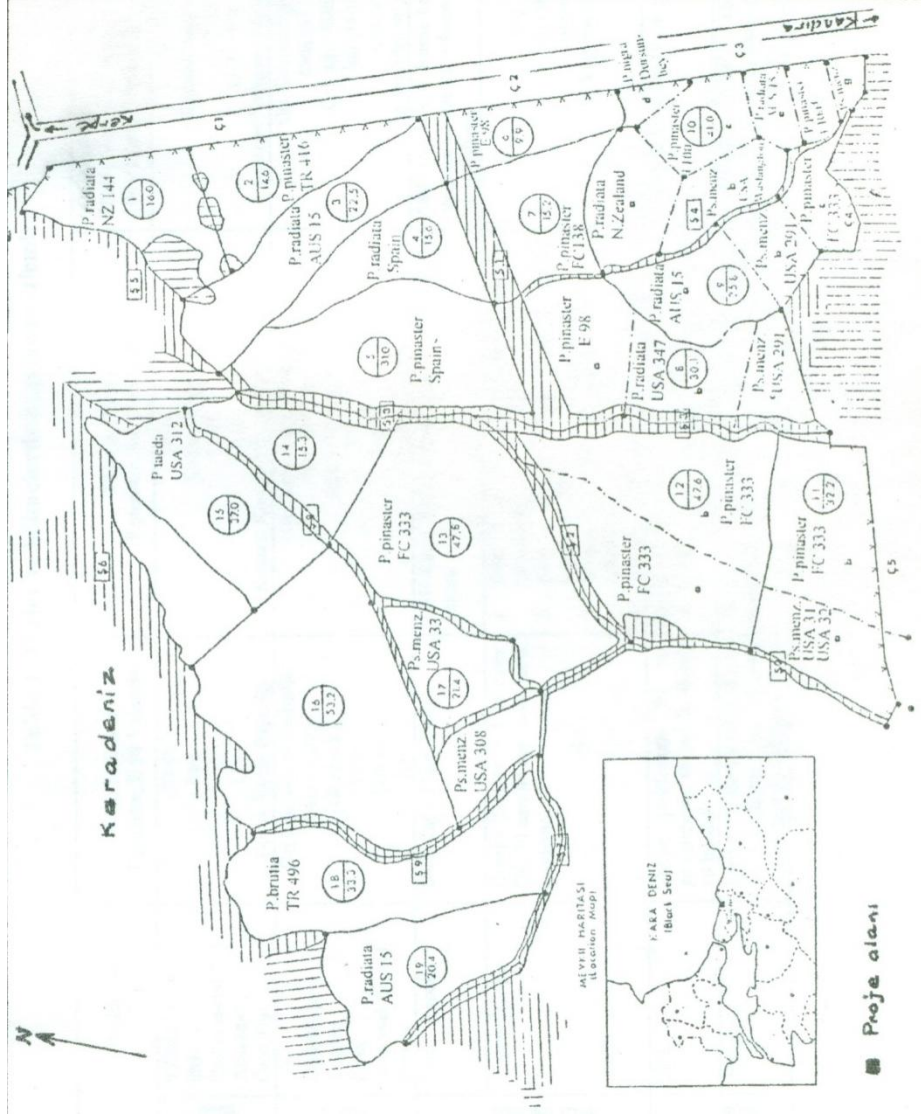
Proje çerçevesinde, başta Kerpe-Kefken pilot plantasyonları olmak üzere, İzmit-Kayalitepe, Gemlik-Narlı, Sinop-Çobanköy, Çanakkale-Gürece ve Karabiga, İzmir-Çamdağ ve Manisa'da binlerce ha orman kurulmuştur.

Bu maksatla önce arazideki bitki örtüsü dozerlerle sökülmüş, saha ripperle işlenerek dikim yapılmıştır. Dikimlerde birçok tür denenmekle beraber, ağırlıklı olarak sahil çamı (*Pinus pinaster*) ve Monterey veya Radiata çamı denilen *Pinus radiata* ve duglas (*Pseudotsuga menziessii*) kullanılmıştır (Şekil 3).

9.2. Kerpe Pilot Plantasyon Sahası

TUR/71/521 projesi çerçevesinde, Kerpe yöresindeki sahalarda pek çok denemeyi de kapsayacak şekilde örnek ağaçlandırmalar (pilot plantasyon) yapılmıştır. Arazi hazırlığı çalışmalarına 1973 yılı ilkbaharında başlanmış, saha 19 bölmeye ayrılmış ve içine 19 km yol inşa edilmiştir.

Dikim öncesi saha, bölmeden bölmeye bazı farklar olmakla beraber, paletli traktöre önden monteli kesici bıçakla temizlenmiş, tarakla köklenmiş, ripperlenmiş ve daha sonra lastik tekerlekli traktörle disklenmiştir.

Şekil 3: TUR/71/521 projesi ile kurulan Kerpe pilot plantasyonları (TUNÇTANER ve Ark., 1996)

Dikim çıplak köklü fidanlarla plantuvarla 3×2 m aralık mesafeyle yapılmıştır.

Dikimler büyük oranda başarılı olmuş, takip eden yıl gereken yerlerde tamamlama dikimleri yapılmıştır. Dikimi takip eden birkaç yıl elle veya makina ile bakımlar yapılmıştır. El ile bakımlar, fidan sıraları boyunca 50 cm genişliğinde bir şerit üzerinde yapılmıştır. Makinalı bakım ise, lastik tekerlekli

traktöre arkadan bağlı hafif diskle şeritler arasında toprak işlenerek yılda birkaç defa yapılmıştır. Çok otlanan ve kök sürgünleri oluşan bazı bölmelerde çalı doğrayıcısı ve herbisit de kullanılmıştır.

Dikimler 1974-75, 1975-76 dikim mevsimlerinde tamamlanmıştır. Dikilen başlıca türler (Şekil 3), orijinler, bölmecikler itibarıyla Tablo 23'de verilmiştir (Bölmecik taksimatı, daha sonra ormanın amenajman planı hazırlığı safhasında yapılmıştır).

Tablo 23: Araştırma Ormanına Proje Döneminde Dikilen Başlıca Türler

Tür	Orijin	Dikildiği Bölmecik
<i>P. pinaster</i>	Türkiye (Taşdelen TR 416) İspanya (E 98) Fransa (Korsika FC 333) İtalya (Pisa I-100)	2c 5c1-c2, 6b, 8b 7b, 9g, 11c-d, 12b1-b2, 13a-b-d-f-g-i, 14d, 18c1-c2 10c, 10f
<i>P. radiata</i>	Yeni Zelanda Avustralya (AUS 15) İspanya ABD (California) Güney Afrika (ZA 329)	1g, 10a 3d1-d2, 9a, 10g, 15f-m-s1-u-v-w-y, 19j1-j2 4a-b 8c 16c-e-f-h-l-k-l-m, 17b-e, 18d-e
<i>P. menziesii</i>	ABD (Oregon USA 291) ABD (Washington) ABD (California)	8d, 9c, 10f-i 10d-f 11b, 17b-e
<i>P. taeda</i>	ABD	15r
<i>P. nigra</i>	Türkiye (Dursunbey)	10c

Plantasyonlarla birlikte sahada arazi hazırlığı, gübreleme, aralık-mesafe, aralama-budama, tür ve orijin denemeleri kurulmuştur (Tablo 24)

Tablo 24: TUR/71/521 Projesi Döneminde Kurulan Denemeler

Bölme No	Bölmecik	Tesis Yılı	Deneme	Dikilen Tür
13	c-d	1974	Gübreleme	<i>P. radiata</i>
13	f	1974	Arazi hazırlığı	<i>P. pinaster</i>
14	e	1975	Otlama	<i>P. pinaster</i> , <i>P. radiata</i>
15	g-o	1974	Orijin	<i>P. pinaster</i>
15	j	1974	Orijin	<i>P. brutia</i> - <i>P. halepensis</i>
15	u-y	1975	Orijin	<i>P. radiata</i>
15	k	1974	Orijin	<i>Ps. Menziesii</i>
15	l	1974-1975	Tür	Muhtelif
15	p	1975	Orijin	<i>Eucalyptus sp.</i>
15	z	1975	Orijin	<i>P. pinaster</i>
16	n	1975	Orijin	<i>Ps. menziesii</i>
16	e-f	1974	Aralama-budama	<i>P. radiata</i>
16	h	1974	Aralık-mesafe	<i>P. radiata</i>
16	i	1974	Nelder, aralık-mesafe	<i>P. radiata</i>

Bu denemeler üzerinde TUNÇTANER ve Ark. (1996) tarafından dikimlerin 21. yılında tür-orijin denemeleri üzerinde yapılan değerlendirmenin sonuçları Tablo 25'de verilmiştir:

Tablo 25: TUR/71/521 projesi döneminde kurulan tür-orijin denemelerinin sonuçları

Tür-Orijin	Çap (cm)	Boy (m)	Ha'daki ağaç sayısı	Ha'da hacim (m3)	Ha'da artım (m3/yıl)
<i>Pinus pinaster (E.98)</i>	19.8	13.1	750	172.3	6.21
<i>Pinus pinaster (FC.138)</i>	20.4	14.8	800	208.3	9.92
<i>Pinus radiata (N.Z.)</i>	19.6	19.5	1125	332.2	15.82
<i>Pinus nigra (Dursunbey)</i>	14.2	9.2	1025	85.9	4.09
<i>Pseudotsuga menziesii</i>	11.4	11.3	1525	108.4	5.16

Sahanın bozuk baltalık görünümündeki bir kısmı, yer yer asıl haliyle bırakılmıştır. Bu kısımlar, sahil şeridi ile makineli çalışmaya müsait olmayan dere boylarında yer almaktadır. Bırakılan yapraklı sahalara, ilk yıllar için aynı zamanda rüzgar perdesi ve yangın emniyet şeridi olarak düşünülmüştür (Şekil 3).

Proje çalışmaları sırasında sahanın yetiştirme ortamı envanteri yapılmış toprak ve amenajman haritaları hazırlanmıştır (Şekil 5).

5 sene boyunca, gerek teknik personel, gerekse idari personel ve işçilerin büyük bir özveriyle çalışmaları sayesinde proje başarıyla sonuçlanmıştır. Öyle ki, bu proje FAO'nun en başarılı projelerinden biri olmuştur. Türkiye'de hızlı gelişen türler ve endüstriyel plantasyon ormancılığı bu projeye tanınmış ve ön plana çıkmıştır.

TUR/71/521 projesinde çalışan teknik personel, 1976 itibarıyla aşağıdaki isimlerden meydana gelmiştir:

Mehmet Ali SEMİZOĞLU: Enstitü Müdürü, Proje Eş Başkanı
Ali Sencer BİRLER: Enstitü Teknik İşler Müdür Yardımcısı ve Ekonomi, Envanter ve Kıymetlendirme Araştırmaları Bölümü Başkanı
Hüsamettin ÖZKEÇECİ: Enstitü İdari İşler Müdür Yardımcısı

Ulvi TOLAY: Yetiştirme Araştırmaları Bölümü Başkanı
Ergündüz ÖZTÜRK: Yetiştirme Araştırmaları Bölümü Uzmanı
Ergin DÖNMEZ: Yetiştirme Araştırmaları Bölümü Uzmanı
Savaş AYBERK: Yetiştirme Araştırmaları Bölümü Uzmanı
Mehmet BUL: Kültür Bölümü Uzmanı

Yaşar ŞİMŞEK: Tohum ve Ağaç Islahı Araştırmalar Bölüm Başkanı
Korhan TUNÇTANER: Tohum ve Ağaç Islahı Araştırmalar Bölümü Uzmanı
Mümtaz TULUKÇU: Tohum ve Ağaç Islahı Araştırmalar Bölümü Uzmanı

Metin VURAL: Fitopatoloji Araştırmaları Bölüm Başkanı
İsmet GÜMÜŞDERE: Fitopatoloji Araştırmaları Uzmanı
Mehmet KARAL: Fitopatoloji Araştırmaları Uzmanı

Niyazi YILDIZ: Entomoloji ve Koruma Araştırmaları Bölümü Başkanı

Necdet GÜLER: Entomoloji ve Koruma Araştırmaları Bölümü Uzmanı

Dr. İsmail Hakkı TUNÇKALE: Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Bölümü Başkanı

Cengiz ÖZ: Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Bölümü Uzmanı

Ahmet HIZAL: Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Bölümü Uzmanı

Acar UMAÇ: Ekonomi, Envanter ve Kıymetlendirme Araştırmaları Bölümü Uzmanı

Muzaffer DOĞRU: Ekonomi, Envanter ve Kıymetlendirme Araştırmaları Bölümü Uzmanı

Orhan ACAR: Matematik-İstatistik ve Odun Teknolojisi ve Kullanma Araştırmaları Bölümleri Başkanı

Mehmet Hanifi ÖZDAL: Matematik-İstatistik Bölümü Uzmanı

Nedim OKÇU: Yayım-Yayın Dökümantasyon ve Halkla İlişkiler Bölümü Başkanı

Sabahattin AYDIN: Yayım-Yayın Dökümantasyon ve Halkla İlişkiler Bölümü Uzmanı

Sadık IŞIK: İdari İşler Müdürü

Bu proje, hem maddi hem manevi anlamda Enstitü'ye büyük yarar sağlamıştır. Proje kaynaklarıyla Enstitü'ye birçok alet-edevat-vasıta gelmiştir (İş makineleri, Land-Rover arazi araçları, bir 4X4 Jeep Wagoneer, bir Range-Rover ve personel servisi olarak orta boy Blue-Bird kasalı bir otobüs, büro ve laboratuvar aletleri gibi).

Dikimden birkaç yıl sonra *P. radiata* sahalarında yoğun bir *Evetria buoliana* tasallutu görülmüş, bir ara bazı meşcerelerde böceğe karşı ilaçlama yapılmıştır. Böcek 1985 yılına kadar azalarak etkisini sürdürmüştür. Sonradan yapılan değerlendirmelerde, böcek tahribatına rağmen en yüksek odun hasılasını yine de bu ağaç türü vermiştir.

P. pinaster meşcerelerinde ise gençlik döneminde yoğun kar yağışı görülen kış aylarında ciddi kar devrilmeleri ve kırıkları vuku bulmuştur.

Kuzey Amerika orijinli *Radiata* çamı; endüstriyel plantasyonlardaki asıl şöhretini, Yeni Zelanda ve Şili'de yapmıştır. Bu ağaç, büyüme mevsiminde her yağıştan sonra sürgün vermektedir. Uygun yetişme muhitlerinde yılda 2 m'yi aşan boy büyümesi yaparak inanılmaz bir performans göstermektedir. Vejetatif üreme ve dallanma yeteneği de yapraklı ağaçlara yakındır. Çelikle çoğaltılabilmekte ve çit bitkisi olarak kullanılabilir. Bu tür Yeni Zelanda'da ileri derecede ıslah edilmiştir. Kontrollü döllenmelerle yeni fertler elde edilerek, başarılı görülenler doku kültürü laboratuvarlarında klonal düzeyde çoğaltılmaktadır. Fakat *radiata* çamı, bu performansını geçirgen, hafif bünyeli topraklarda göstermektedir. Kerpe ve civarı sahil şeridinin toprakları ağır, geçirimsiz, killi topraklar olması sebebiyle, plantasyon sahalarındaki *radiata*lar, 2003 yılındaki yaz kuraklığında adalar halinde kurumalara sahne olmuştur.

9.3. Pilot Plantasyonlardan Kerpe Araştırma Ormanı'na Geçiş

Kerpe pilot plantasyon sahası daha sonra Araştırma Ormanı'nın kurulmasına temel teşkil etmiştir. Enstitü'nün talebi üzerine 1993 yılında saha yalnız bilimsel araştırma çalışmalarında kullanılmak üzere "Kerpe Araştırma Ormanı" olarak İzmit Orman İşletme Müdürlüğü'nden ayrılarak Kavakçılık Araştırma Enstitüsü'nün yönetimine bırakılmıştır.

Ormanın toplam alanı 668,031 ha'dır. Bunun 464,186 ha'ı proje döneminde ibrelili türlerle ağaçlandırılan sahalardır. 168,809 ha'ı yapraklı koru, baltalık, bozuk baltalıktan oluşan ve orijinal haliyle bırakılmış tabii vejetasyon; 35,036 ha'ı ziraat arazisi, kumsal, taşlık, iskana ayrılmış açık alan ve açıklıklardan oluşan ormansız sahalardır.

9.3.1. Ormanın Coğrafi Konumu

Orman, Marmara Bölgesi içerisinde, Kocaeli yarımadasının kuzey kısmında, Kandıra İlçesinin 8 km kuzeyinde ve Karadeniz sahilinde yer alır (Greenwich'e göre $41^{\circ} 07' 40''$ - $41^{\circ} 09' 00''$ kuzey enlemleri ile $30^{\circ} 09' 30''$ - $30^{\circ} 12' 00''$ doğu boylamları arasında) (Şekil 4). Sahanın en alçak noktası deniz kıyısı, en yüksek noktası ise güney batı uçtaki 154 m rakımlı tepedir.

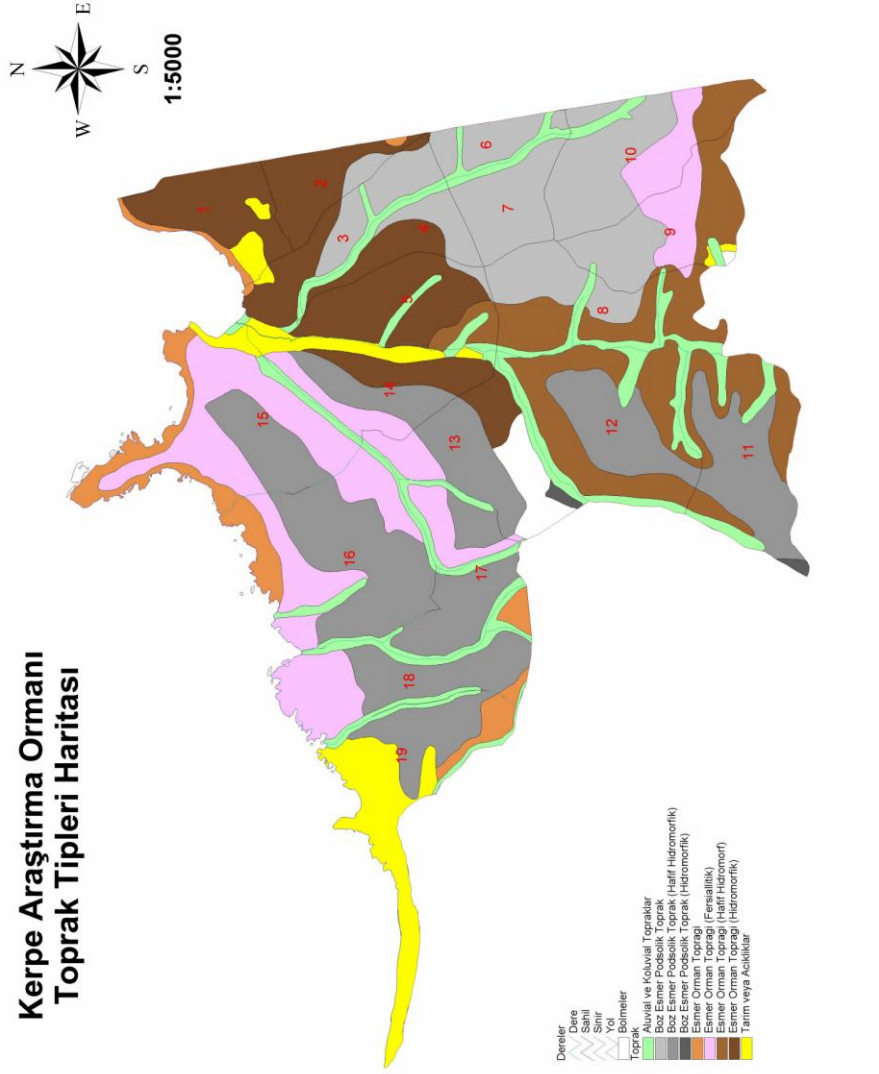

Şekil 4: Kerpe Araştırma Ormanı'nın coğrafi konumu

9.3.2. Sahanın Jeolojik ve Minerolojik Yapısı

Araştırma ormanı ve çevresinde üst kretase kalkerleri ile andezit-trakit formasyonları bulunmaktadır. Mezozoik devre ait üst kretase arazisi alttan üste doğru; konglomera, fliş ve bunlar arasındaki volkanik katkılar ile marnlı kalkerler tarafından temsil edilir. Bu formasyonlar üst-kretaseye ait bol miktarda makro ve mikro fosil organizmalar ihtiva ederler (ÖZYUVACI, 1978). GADDAS'a (1976) göre Kerpe Araştırma Ormanı sedimenter ve

volkanik formasyonlar üzerinde teşekkül etmiştir. Toprak tipleri haritası Şekil 5'te verilmiştir.

Şekil 5: Kerpe Araştırma Ormanı'nın TUR/71/521 projesi çalışmaları sırasında hazırlanan ve daha sonra sayısallaştırılan haritası.

Toprak genellikle derindir. Tekstür ince veya çok incedir. Ortalama %30-60 kil ihtiva ederse de bu oran bazı profillerde %90'a varmaktadır. Toprağın pH'ı hafif asit ile asit arasındadır. Birkaç metre derinlerde kireç taşı tabakaları bulunur.

Özellikle üst horizonlarda organik madde muhtevası yüksektir ve bazen %15'e kadar çıkar. Toprak bitki besin maddeleri yönünden yeterlidir. Rutubet şartları çok değişken olup, batı yamaçlardaki sığ topraklar kuru, buna mukabil derelere yakın düzlüklerde veya pseudogley ve gley horizonlarının teşekkül ettiği çukurluklarda rutubetlidir. Taban suyunun derinliğinin bazı yerlerde zamana göre değiştiği, bazı yerlerde devamlı yüzeye yakın olduğu ve bazı küçük sahalarda ise yılın büyük bir bölümünde toprağın yüzeyinde kaldığı müşahade edilmiştir (ZENGİN, 1995).

9.3.3. Topoğrafik Yapı

Kerpe Araştırma Ormanı'nda genel topoğrafya dalgalı yapı göstermesine rağmen, içersinde üstleri aşınmış ve akıntılarla yarılmış, yanları dik - orta derecede dik yamaçlara sahip sırtlar bulunmaktadır.

9.3.4. Klimatolojik Durum

Orman Karadeniz ve Marmara Denizi etkisi altında olup genellikle yazları sıcak ve kurak, ilk ve sonbahar ılık ve yağışlı, kış mutedil ve az karlıdır.

Ormana en yakın İzmit ve Kandıra Meteoroloji İstasyonları'na ait meteorolojik gözlem değerlerine göre bölgenin klimatolojik verileri Tablo 27'de verilmiştir.

9.3.5. Ormana Yapılan Silvikültürel Müdahaleler

Kerpe Araştırma Ormanı, Enstitü'nün yönetiminde kaldığı süre zarfında bazı silvikültürel müdahalelere maruz kalmıştır. Bu müdahaleler ve zamanları, Tablo 26'da verilmiştir.

Tablo 26: Kerpe Pilot Plantasyon sahalarında dikim yılları ve uygulanmış silvikültürel müdahaleler

Bölmeçik No	Bölme Alanı ha	Dikili Alan ha	Dikim Yılı	Müdahaleler				
				Budama		Aralama		
				Yılı	Niteliği	Yılı	Niteliği	Oranı
1g	24.89	15.259	1974	1982	2 m'ye kadar	1983 1988 1995	Sistemantik Sistemantik Sistemantik	% 20 % 25 % 30
2c	16.73	15.686	1974	1982	2 m'ye kadar	1985 1995	Sistemantik Selektif-sistemantik	% 50 % 33
3d1-d2	26.24	21.824	1974			1985 1995	Sistemantik Selektif-sistemantik	% 25 % 33
4a-b	17.08	17.080	1974	1980	2 m'ye kadar	1985 1995	Sistemantik Selektif-sistemantik	% 25 % 33

Bölmecik No	Bölme Alanı ha	Dikili Alan ha	Dikim Yılı	Müdahaleler				
				Budama		Aralama		
				Yılı	Niteliği	Yılı	Niteliği	Oranı
5c1-c2	32.03	25.427	1974			1985 1994	SistematiK Selektif-sistematiK	% 33 % 33
6b	11.71	8.144	1974	1982	2 m'ye kadar	1984 1994	SistematiK Selektif-sistematiK	% 33 % 33
7b	19.41	13.029	1974	1982	2 m'ye kadar	1985 1994	SistematiK Selektif-sistematiK	% 25 % 33
8b 8c 8d	41.40	23.429	1975 1975 1975			1986 1994	SistematiK Selektif-sistematiK	% 33 % 33
9a 9c 9g	31.47	27.063	1975 1975 1975			1986 1995	SistematiK Selektif-sistematiK	% 25 % 35
10a-b 10d-f 10e 10c 10g 10h-l 10j	41.28	40.340	1974 1974 1974 1974 1974 1974 1974	1980	2 m'ye kadar	1986 1995	SistematiK Selektif-sistematiK	% 33 % 33
11b 11c	44.23	21.624	1975 1975			1986 1995	Selektif SistematiK-selektif	% 33 % 33
12b1-b2	53.86	35.466	1975			1986 1994	Selektif SistematiK-selektif	% 33 % 33
13a-b-c-- df-g-h-l	38.30	23.773	1975			1986 1995	SistematiK SistematiK-selektif	% 33 % 33
14d-e-g	34.69	19.779	1975			1986 1995	SistematiK SistematiK-selektif	% 33 % 33
15f-g-j-k- m-o-r-s1-u- v-w-y-z	58.29	44.746	1976			1986 1995	SistematiK SistematiK-selektif	% 33 % 33
16c-e--f-h- l-j-k-l-m-n- p	62.10	46.244	1976			1986	Deneme sahaları SistematiK	% 20 % 30 % 40 % 50
17b-c-e	31.37	23.816	1975			1986 1995	SistematiK SistematiK-selektif	% 33 % 33
18c1-c2-d- e	39.20	22.596	1975			1986 1994	SistematiK SistematiK-selektif	% 33 % 33
19j1-j2	43.76	18.860	1975			1986 1995	SistematiK SistematiK-selektif	% 33 % 33
	668.03	464.186						

Tablo 27: Meteorolojik gözlem değerleri

Meteoroloji İstasyonu: İzmit
Yükseklik: 76 m

Rasat Periyodu: 1929-1990

Enlem derecesi: 40° 46' Kuzey
Boylam derecesi: 29° 54' Doğu

Meteorolojik	Rasat	AYLAR													Vejetasyon
Gözlem	Süresi (Yıl)	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	YILLIK	Süresinde
Ortalama Sıcaklık (°C)	61	5.9	6.4	8.1	12.7	17.3	21.3	23.2	22.2	19.5	15.7	12.4	8.8	14.5	21.1
Ort. Düşük Sıcaklık (°C)	61	2.8	3.2	4.3	8.2	12.4	16.1	18.4	18.5	15.6	12.0	8.6	5.3	10.5	
Ort. Yüksek Sıcaklık (°C)	61	9.3	10.2	12.7	18.2	23.0	27.2	29.0	29.2	25.8	20.5	16.2	11.7	19.4	29.8
En Yüksek Sıcaklık (°C)	61	22.6	23.7	30.2	35.0	37.0	40.7	40.3	42.9	38.7	34.4	29.1	25.3	42.9	
En Düşük Sıcaklık (°C)	61	-13.1	-18.0	-6.5	-2.8	1.8	4.0	11.9	10.9	4.9	3.0	-3.4	-8.8	-18.0	1.8
Ort. Buhar basıncı (mb)	9	6.6	6.6	7.2	9.2	12.4	15.8	18.3	17.4	15.2	12.0	8.4	7.1	11.4	
Ort. bağıl nem (%)	61	75	74	72	68	68	65	66	67	70	74	74	75	71	67.2
En düşük bağıl nem (%)	18	17.0	15.0	11.0	11.0	15.0	14.0	19.0	15.0	17.0	13.0	17.0	21.0	11.0	
Ortalama Yağış (mm)	61	89.2	74.4	67.4	48.7	44.7	48.9	39.9	36.8	60.1	77.7	78.8	105.1	771.7	232.1
Yağış>10 mm olan gün sayısı	25	3	2.5	2.3	1.5	1.2	1.7	1.3	0.8	2.2	2.1	2.4	3.4	24.5	8.7
Günlük En Çok Yağış (mm)	61	48.2	55.0	39.0	30.1	45.4	08.1	169.4	97.1	125.5	117.3	60.4	70.0	169.4	169.4
Ortalama Sisli Günler	41	1.7	2.2	1.9	1.1	1.1	0.4	0.1	0.3	0.8	1.5	2.4	2.4	16.5	
10 °C'den yüksek gün sayısı	41	6.3	6.9	9.8	23.1	31.0	30.0	31.0	31.0	29.8	30.5	24.9	15.0	269.3	175.9
Donlu Günler Sayısı	41	8.6	5.5	4.6	0.3	-	-	-	-	-	-	0.3	2.6	21.9	
En erken/En geç Ort. Don tarihi	41	1/11	30/4												
Ort. rüzgar hızı (m/sn)	61	2.0	2.1	2.0	2.1	2.1	2.0	2.0	1.8	1.6	1.5	1.6	1.9	1.9	
En hızlı rüzgar yönü ve hızı (m/sn)	61	NW 28.7	N-NW 30.0	W-NW 33.6	W-NW 31.3	W 31.3	W-NW 28.4	N-NW 28.2	W 24.9	N-NW 26.6	W-NW 25.1	W-SW 30.3	N 28.1	W-NW 33.6	

9.4. Kerpe Araştırma Ormanı Amenajman Planı

Saha 1993 yılında “KERPE ARAŞTIRMA ORMANI” olarak ayrıldıktan sonra, İzmit Orman İşletmesinin idaresinden alınarak müstakil bir plan ünitesi haline getirilmiştir. Bu maksatla kendine özgü, fonksiyonel bir amenajman planı yapılması uygun bulunmuş, İ. Ü. Orman Fakültesi Orman Amenajmanı Anabilim dalı başkanı Prof. Dr. Ünal ASAN danışmanlığında Enstitü personelinden bir heyet oluşturulmuştur. Heyet, gerekli örnek alan belirleme ve ölçümlerini 2005-2007 yıllarında yapmıştır. .

Bu arada çeşitli konumsal bilgilere altlık teşkil etmek üzere sahanın sayısal haritası yaptırılmıştır. Bu harita üzerinde, ilk oluşturulan bölme taksimatına bağlı kalınarak, dikim sahaları, denemeler, mevcut vejetasyon vs dikkate alınarak, ayrıntılı bir bölmecik taksimatına gidilmiştir. Ormana ait topoğrafik, bölme-bölmecik (Şekil 6), meşcere, orman fonksiyonları, yetiştirme ortamı tipleri, silvikültürel işlem ve toprak tipleri haritaları tanzim edilmiştir.

Plan, ormanın çeşitli fonksiyonları göz önünde tutularak yapılmış, işletme sınıfları bu fonksiyonlara paralel olarak düzenlenmiştir. İşletme sınıfları fonksiyonel olarak ayrılmasına karşın, hem ağaç serveti envanteri, hem de silvikültürel planlama meşcere bazında gerçekleştirilmiştir.

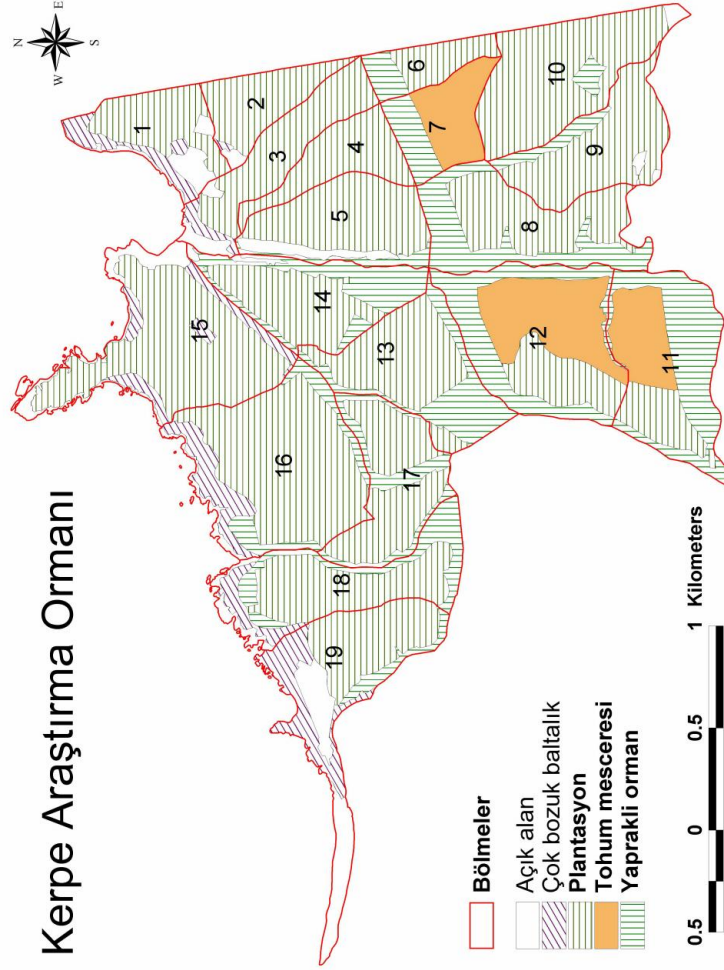
Bu çerçevede tamamlanan plan, Orman Genel Müdürlüğüne tasdik edilerek 2002 yılı başında uygulamaya konmuştur (ASAN, Ü., TULUKÇU, M., ERCAN, M.).

Plana ait bir harita Şekil 4’te verilmiştir.

9.4.1. Plan Ünitesindeki Bitki ve Orman Toplulukları

Plan ünitesinde mevcut ağaç ve ağaççık türleri aşağıda verilmiştir. Bunlardan ibrelili türler, bölgenin doğal türleri olmayıp, TUR/71/521 projesi ile sonradan sahaya getirilen türlerdir. Yapraklılar ise tabii ormana aittir.

Karaçam (<i>Pinus nigra</i>)
Halep çamı (<i>Pinus halepensis</i>)
Sahilçamı (<i>Pinus maritima</i>)
Radiata çamı (<i>Pinus radiata</i>)
Duglas (<i>Pseudotsuga menziesii</i>)
Taeda çamı (<i>Pinus taeda</i>)
Kayın (<i>Fagus orientalis</i>)
Meşe (<i>Quercus sp.</i>)
Gürgen (<i>Carpinus betulus</i>)
Kızılağaç (<i>Alnus glutinosa</i>)
Kavak (<i>Populus sp.</i>)
Kestane (<i>Castanea sativa</i>)
Dişbudak (<i>Fraxinus sp.</i>)
İhlamur (<i>Tilia sp.</i>)
Akçaağaç (<i>Acer sp.</i>)
Karaağaç (<i>Ulmus sp.</i>)
Fındık (<i>Corylus sp.</i>)
Defne (<i>Laurus nobilis</i>)

Şekil 6: Kerpe Araştırma Ormanının haritası

Alt tabakada Çalı Fundası (*Erica arborea*), Kocayemiş (*Arbutus unedo*), Muşmula (*Mesphilus germanica*), Gıcır (*Smilax drupacea*), Orman Sarmaşığı (*Hedera helix*), Böğürtlen ve Ahududu (*Rubus sp.*), Laden (*Cistus sp.*) yer alır. Eğrelti (*Blechnum sp.*) ve çeşitli çayır otları otsu florayı teşkil eder.

Plan ünitesi ormanda başlıca ağaç türlerinin ha'daki hacim ve artımları Tablo 28'de, ağaç servetinin türlere göre çap sınıflarına dağılımı ise Tablo 29'da verilmiştir.

Tablo 28: Başlıca ağaç türlerinde ha'da hacim ve artım değerleri

Tür	ha'da maksimum		ha'da minimum	
	Hacim (m3)	Artım (m3)	Hacim (m3)	Artım (m3)
<i>P. maritima</i>	235.496	11.315	138.760	6.877
<i>P. radiata</i>	293.122	17.484	191.961	10.421
<i>P. menziesii</i>	104.949	8.507	35.548	2.183
<i>P. taeda</i>	237.717	17.038		
<i>P. nigra</i>	147.280	10.000		
<i>Yapraklı orman</i>	8.635	0.482	60.552	1.338

Tablo 29: Ağaç servetinin ağaç türlerine göre çap sınıflarına dağılımı

Tür	SERVETİN ÇAP SINIFLARINA DAĞILIMI				Toplam		Artım
	1. Çap Sınıfı	II. Çap Sınıfı	III. Çap Sınıfı	IV. Çap Sınıfı			
	m3	m3	m3	m3	m3	%	m3
Çk	209	201	0	0	409	0.5	28
Çh	111	255	1	0	368	0.4	1
Çm	4391	35616	710	0	40718	45.5	2295
Çr	5671	28578	2245	0	36495	40.8	2323
D	2233	301	0	0	2534	2.8	190
Çt	240	887	0	0	1127	1.3	81
Kn	1860	513	1	0	2373	2.7	71
M	225	94	0	0	319	0.4	23
Gn	1001	132	0	0	1134	1.3	42
Kz	0	0	0	0	0	0.0	0
Kv	0	55	0	0	55	0.1	1
Ks	1518	494	455	0	2467	2.8	65
Dş	10	0	0	0	10	0.0	0
lh	266	186	0	0	452	0.5	11
Ak	29	0	0	0	29	0.0	1
Ka	4	0	0	0	4	0.0	0
Fn	28	0	0	0	28	0.0	2
Df	944	7	0	0	951	1.1	85
Dy	9	0	0	0	9	0.0	1
Toplam	18751	67319	3413	0	89482		5219
%	20.9549	75.2313	3.81376	0	100	100.0	---

9.4.2. Orman Fonksiyon Grupları

Araştırma Ormanında 7 fonksiyon öngörülmüş ve bunlara göre Orman Fonksiyon Haritası düzenlenmiştir. Bu fonksiyonlar ve sahaları aşağıdaki şu şekilde belirlenmiştir:

Mutlak koruma fonksiyonu: Sahil şeridinde yer alan boylu maki.

Yapraklı koruma fonksiyonu: Dere boyları ve iç kısımlarda koruya dönüşmeye müsait tabii yapraklı meşcereler.

Estetik fonksiyon: Kandıra-Kerpe karayolu kenarında ve sahil boyunca uzanan yolun iki tarafında 50 m'lik şerit.

Odun üretimi fonksiyonu: *P. radiata* ve *P. Pinaster* plantasyonlarında belirlenen 7 bölmecik.

Tohum üretimi fonksiyonu: Ankara – Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Müdürlüğü tarafından *P. maritima* tohum meşceresi olarak ayrılmış olan 3 meşcere.

Projeli bilimsel araştırma fonksiyonu: Belli araştırma projelerine konu olması düşünülen Projeli Araştırma alanları.

Projesiz bilimsel araştırma fonksiyonu: Her zaman araştırmalara konu olabilecek diğer sahalar.

9.4.3. Ormanın İdare ve İşletme Amaçları

Plan ünitesinde işletme amaçları, aşağıda özetlenmiştir:

- Ana amaç olarak hızlı gelişen ibrelili tür plantasyonlarıyla ilgili uygulama ve araştırmalar yapmak,
- Plantasyon ormancılığında demonstrasyon sahaları oluşturmak,
- Ormanın çevreyi süsleme güzelleştirme etkisini ön plana çıkararak bölgenin estetik güzelliğini arttırmak,
- Kesim çağı gelmiş araştırma dışı bazı bölmelerde üretim yaparak Enstitü bütçesine katkıda bulunmak,
- Dikim sahaları dışında doğal dengeyi ve biyolojik çeşitliliği korumak,
- Orman ve çevre ile ilgili olarak yapılan ve ileride yapılması düşünülen bilimsel araştırmalar için laboratuvar işlevi görmek.

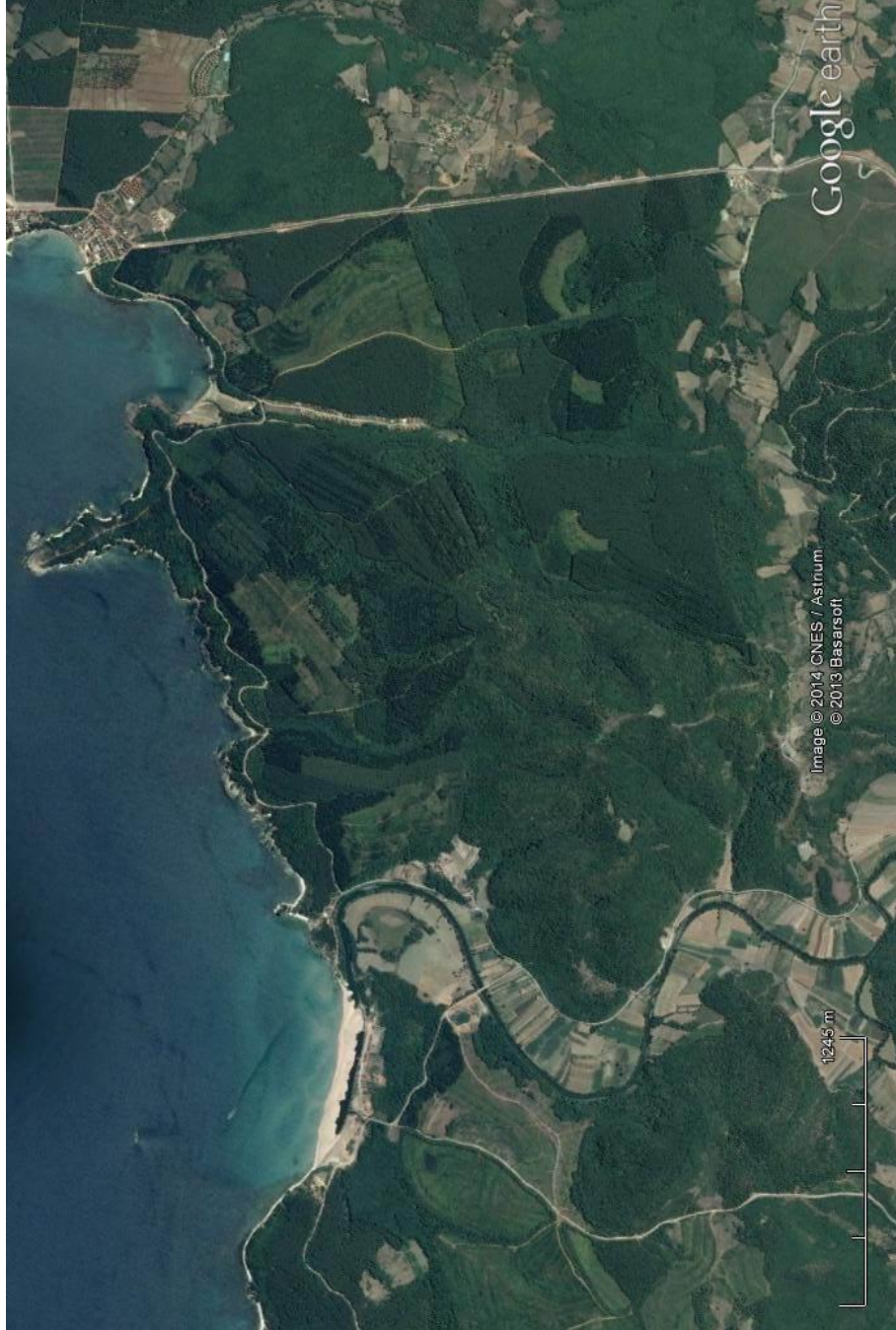
9.4.4. İdare Süreleri

TUR/71/521 Pilot Plantasyon Projesiyle *P. Radiata* için 22, *P. Maritima* için ise 25-27 yıllık tahmini idare süreleri verilmiştir. Ormanın 2002'de yürürlüğe konulan amenajman planında ise endüstriyel odun üretimi işletme sınıfında her iki ağaç türü (*P. Maritima* ve *P. Radiata*) için de idare süresi 25 yıl olarak belirlenmiştir.

Mutlak Koruma dışındaki diğer işletme sınıflarının (Estetik, Projeli ve Projesiz Bilimsel Araştırma ve Tohum Üretimi) tümünde idare süresinin 100 yıl alınması uygun ve yeterli sayılmıştır.

9.4.5. Ormanın Bugünkü Durumu

2003'te vuku bulan yaz kuraklığında 28 yaşını doldurmuş radiata meşcerelerinde, kitleler halinde kurumalar oldu. Bu olay, planda bu ağaç türü için 25 senelik bir idare müddetinin öngörülmesini haklı çıkarmış oldu. Sahaların boşaltılmasıyla planın uygulanması da kısmen aksamış oldu. 2012'de süresini doldurmuş olan plan, revize edilerek yenilenmek durumundadır (Resim 30)

Resim 30: Kerpe Araştırma Ormanı'nın bulunduğu bölgenin 30.7.2013 tarihli uydu görüntüsü

10. ENSTİTÜ'DE GÖREV YAPMIŞ ve YAPMAKTA OLAN PERSONEL

10.1. ENSTİTÜ MERKEZİ, TEKNİK PERSONEL **10.1.1. İsim Listesi ve Görev Yaptıkları Birimler**

FİDANLIK DÖNEMİ

Osman KARAGÖZ (15.5.1957-1962)
Mehmet Ali SEMİZOĞLU (18.4.1957-1967)
Mehmet Emin TURGUTALP (3.2.1959-18.9.1960)
Zeki SERTMEHMETOĞLU (24.7.1961-1962)

ENSTİTÜ MÜDÜRLERİ

Osman KARAGÖZ (15.5.1957-1967)
Mehmet Ali SEMİZOĞLU (1967-27.11.1981)
Orhan ACAR (1982-2.9.1985)
İsmet GÜMÜŞDERE (1985-1/10/1990)
Celal AYIK (1990-13.2.1993)
Doç. Dr. Ali Sencer BİRLER (1993-1.5.2000)
Dr. Taneri ZORALIOĞLU (1.5.2000-15.8.2005)
Dr. Faruk Şakir ÖZAY (19.8.2005-)

MÜDÜR MUAVİNLERİ

İDARİ İŞLER (1975'DE FAALİYETE GEÇTİ)

Hüsamettin ÖZKEÇECİ (1976-1985)

TEKNİK İŞLER (1975'DE FAALİYETE GEÇTİ)

Dr. Ali Sencer BİRLER (1975-1980), (1983-1985)
Orhan ACAR (1980-1982)
Dr. Metin VURAL (30.12.1982-17.6.1983)

(1985'DE MÜDÜR MUAVİNİ SAYISI 1'E İNDİRİLDİ)

Doç. Dr. Ali Sencer BİRLER (1985-1989)
Doç. Dr. Ulvi TOLAY (1989-26.1.1996)
Niyazi YILDIZ (1996-20.3.2004)
Ahmet DİNER (2002-25.8.2005)
Ahmet KARAKAŞ (31.8.2005-20.9.2011)
Süleyman MEMİŞ (15.3.2012-)

ŞUBELER (1976'DA BÖLÜM BAŞKANLIKLARI ADINI ALDI)

**BIYOLOJİ, GENETİK, KÜLTÜR ŞUBESİ
(1971'DE KÜLTÜR ŞUBESİ ADINI ALDI, GENETİK AYRILDI)
(1975'DE YETİŞTİRME ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)**

Mehmet Ali SEMİZOĞLU (1962-1967)
Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL (1965-1966)
Mehmet ATAİZİ (1966, 1972-1973)
Dr. İsmail Hakkı TUNÇKALE (4.5.1965-1972)
Cengiz ÖZ (26.7.1966-1972)
Yaşar ŞİMŞEK (24.1.1968-1971)
Kemal YENİDOĞAN (1.7.1970-16.4.1974)
Ergündüz ÖZTÜRK (28.10.1970-28.11.1973)
Mehmet BUL (Orman Teknikeri) (1976-30.6.1986)
Dr. Ulvi TOLAY (1975-1989)
Dr. H. Savaş AYBERK (29.7.1974-31.8.1993)
Ergin DÖNMEZ (1975-1983)
Dr. Taneri ZORALIOĞLU (3.3.1981-1.5.2000)
Dr. Metin SARIBAŞ (14.6.1982-31.4.1994)
Engin ERTAN (31.5.1985-16.2.1987)
Mustafa GENÇ (8.12.1986-28.9.1987)
Alp GÖKŞİN (1987-1988)
Sedat ULUDAĞ (5.8.1988-30.5.2005)
Selda (KARABULUT) AKGÜL (18.2.1988-)
Hüseyin KILIÇARSLAN (1993-30.5.2005)
Hülya ERKAN (25.5.2001-)
Hasan Ali DEMİR (11.12.2002-16.02.2004)
Süleyman MEMİŞ (1.6.2004-3.15.2012)
Dr. Cemal FİDAN (26.9.2008-)
Hazin Cemal GÜLTEKİN (9.2.2009-)
Necat DEMİRSU (12.10.2012-)
Yusuf TAŞTAN (27.8.2012-)
Erol CABAK (1.4.2013-)

**GENETİK ISLAH ve SELEKSİYON ŞUBESİ
(1975'DE TOHUM ve AĞAÇ ISLAHI ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)
(1983'DE AĞAÇ ISLAHI ve TOHUM TEKNOLOJİSİ ARAŞTIRMALARI
ADINI ALDI)
(1992'DE AĞAÇ ISLAHI ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)**

Mehmet ATAİZİ (1971-1972)
Dr. Yaşar ŞİMŞEK (1971-23.6.1983)
Dr. Korhan TUNÇTANER (1972-Temmuz 2001)
Mümtaz TULUKÇU (5.4.1974-1999)

Ferit TOPLU (20.9.1976-23.6.1995) (24.8.2000-15.10.2007)
Salman BOZKUŞ (1986-13.10.1987)
Erhan AKÇİDEM (17.7.1986-18.5.1992)
Eyüp DURCAN (6.6.1989-15.12.1998)
H. Ülkü KAYA (19.7.1994-Ağustos 1998)
Teoman KAHRAMAN (1997-2000) (10.12.2002-)
Filiz KÜÇÜKOSMANOĞLU KAHRAMAN (11.12.2001-)
Gözde AKÇINAR (2.8.2010-18.5.2012)
Cihan ATMACA (29.3.2012-)
Burcu UZAN (28.8.2013-)

ENTOMOLOJİ, PATOLOJİ ŞUBESİ
(1971'DE PATOLOJİ AYRILDI)
(1975'DE ENTOMOLOJİ ve KORUMA ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)
(1983'TE KORUMA ARAŞTIRMALARI ADI ALTINDA TEKRAR BİRLEŞTİ)

Metin VURAL (6.11.1963-1975)
Osman KARAGÖZ (1966-1967)
Orhan SEKENDİZ (1966-1971)
Ulvi TOLAY (1968-1971)
Niyazi YILDIZ (7.8.1969-28.2.1982)
Necdet GÜLER (20.3.1975-27.6.1983) (1986-2003)
Hüsamettin ÖZKEÇECİ (1985-1993)
Peyman CAN (21.7.1986-8.8.1994)
Kâzım ULUER (26.3.1987-9.2.2013)
Dr. Faruk Şakir ÖZAY (14.06.1989-2005)
Dr. Fazıl SELEK (17.2.1995-)
Ayhan KARAKAYA (9.3.2005-)

PATOLOJİ ŞUBESİ
(1975'DE FİTOPATOLOJİ ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)
(1983'TE KORUMA BÖLÜMÜNE DAHİL EDİLDİ)

Dr. Metin VURAL (1975-30.12.1982)
Korhan TUNÇTANER (17.6.1971-1972)
Mehmet KARAL (10.3.1975-27.6.1983)
İsmet GÜMÜŞDERE (1976-1985)

TEKNOLOJİ, EKONOMİ ŞUBESİ
(1971'DE TEKNOLOJİ ve KIYMETLENDİRME ŞUBESİ ADINI ALDI,
EKONOMİ AYRILDI)
(1975'DE ODUN TEKNOLOJİSİ ve KULLANMA ARAŞTIRMALARI ADINI
ALDI)

(1983'TE KAPATILDI)

Zeki SERTMEHMETOĞLU (1962-1970)
Orhan ACAR (2.7.1963-1983)
Ali Sencer BİRLER (1967-1971)
Osman GÖKÇE (18.2.1971-24.11.1972)
Mehmet ERCAN (28.10.1976-1981)
Acar UMAÇ (1977-1982)

EKONOMİ ve İSTATİSTİK ŞUBESİ

(1972'DE İSTATİSTİK, BİYOMETRİ ADIYLA AYRILDI)

**(1975'DE EKONOMİ, ENVANTER ve KIYMETLENDİRME
ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)**

(1983'DE HASILAT ve EKONOMİ ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)

Dr. Ali Sencer BİRLER (1974-1993)
Muzaffer DOĞRU (23.7.1973-17.9.1979)
Hüseyin Zülfikar USTA (11.9.1975--3.10.1983)
Acar UMAÇ (1976-1977)
Yavuz YÜKSEL (16.8.1982-8.10.1991)
Ahmet DİNER (12.6.1986-2002)
Dr. Sacit KOÇER (23.3.1987-6.4.1987), (2.9.1988-)
Vedat DİLAVER (5.4.1993-20.12.1994)
Gökhan ŞENER (30.7.1997-Eylül 2009)
Aşkın BOZKURT (10.3.2008-Aralık 2013)
Muhammed Said KARA (28.8.2013-)

BİYOMETRİ ŞUBESİ

(1972'DE KURULDU)

(1975'DE ARAŞTIRMALAR, MATEMATİK-İSTATİSTİK ADINI ALDI)

(1983'DE, MATEMATİK-İSTATİSTİK ADINI ALDI)

**(1993'DE PROJE PLANLAMA ve DEĞERLENDİRME BÖLÜMÜ ADINI
ALDI)**

Ali Sencer BİRLER (1972-1974)
Orhan ACAR (1972-1985)
Mehmet Hanifi ÖZDAL (21.3.1973-30.6.1979)
Salman BOZKUŞ (27.6.1978-27.6.1983)
Mehmet ERCAN (1981-12.8.2014)
Dr. Barbaros Gürsel ÖZCAN (1.6.1989-20.5.2010)
Halis TALU (1.2.2002-26.10.2013)

YAYIN (EXTENTION) ve ENFORMASYON ŞUBESİ
(1975'DE YAYIM-YAYIN DOKÜMANTASYON ve HALKLA İLİŞKİLER
MÜDÜRLÜĞÜ ADINI ALDI)
(1983'DE, HALKLA İLİŞKİLER ve YAYIN DOKÜMANTASYON
MÜDÜRLÜĞÜ ADINI ALDI)
(1993'DE HALKLA İLİŞKİLER ve SOSYAL ORMANCILIK
ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)

Nedim OKÇU (28.2.1965-4.10.1974)
Acar UMAÇ (22.11.1973-1976), (1987-16.2.1996)
Sabahattin AYDIN (5.7.1974-14.8.1978)
Metin SARIBAŞ (28.6.1976-4.8.1980)
Hüseyin KILIÇARSLAN (1977)
Turgut ÇELİKKOL (23.6.1980-16.6.1981)
Kadir ŞENLİK (24.9.1981-13.6.1983)
Engin ERTAN (16.2.1987-25.7.2001)
Necdet GÜLER (2003-9.7.2004)
Vural ATILGAN (1991-5.7.2005)
Hamdi OKTAYOĞLU (21.6.1995-23.7.2004)
Dr. Faruk Şakir ÖZAY (2004-2005)
Selda KARAKAYA (30.3.2004-)
Hüsni Ali ŞAHİN (4.11.2013-)
Aşkın BOZKURT (Aralık 2013-)

HIZLI GELİŞEN YABANCI TÜLER
(1968'DE KURULDU, 1969'DA KAPATILDI)

Nedim OKÇU (1968-1969)

TOPRAK ve EKOLOJİ ŞUBESİ
(1973'DE KURULDU)
(1975'DE TOPRAK ve EKOLOJİ ARAŞTIRMALARI ADINI ALDI)

Dr. İsmail Hakkı TUNÇKALE (1972-1.8.1977)
Cengiz ÖZ (1972-9.5.1977)
Ahmet HIZAL (1973-1979)
Hüseyin KILIÇARSLAN (1.4.1977-2.10.1983)
Celal AYIK (11.8.1980-1991)
Erkan BÜLBÜL (12.10.1981-27.6.1983)
Hüseyin YILMAZ (10.3.1982-1.3.1993)
Dr. Mustafa ZENGİN (25.6.1984-)
Hasan Rauf TEKELİ (3.8.1990-2.12.1991)
Vural ATILGAN (9.12.1991-1991)
İsmail DURAK (15.3.1993-Aralık 1993)

Erkan KAYAÖZ (1994-1995)
Ahmet KARAKAŞ (9.7.1993-2005)
Berrin ÖZER (15.2.1995-11.10.1996)
Dilek TUĞRUL (1.10.1997-)
Hüsamettin ÖZKEÇECİ (1993-16.4.1996)
Selin ÖZBAY (16.7.2012-)

**PROJE UYGULAMA ŞUBESİ
(TUR/71/521 PROJESİNİ YÜRÜTMEK MAKSADIYLA 1973'DE KURULDU,
1976'DA KAPATILDI)**

Hüsamettin ÖZKEÇECİ (2.8.1973-1976)
Mehmet BUL (Orman Teknikeri) (27.7.1973-1976)
Sabahattin AYDIN (5.7.1974-1975)

**PLANLAMA VE PROJE İZLEME MÜDÜRLÜĞÜ
(1983'DE KURULDU)
(1985'DE KAPATILDI)**

Acar UMAÇ (1983-1986)

MÜDÜRLÜK EMRİNDE MÜHENDİSLER

Yüksel TURAN (23.7.1986-27.4.1988)
İsmet ERDOĞAN (25.6.1986-30.5.1995)
Yılmaz KÜÇÜK (22.12.1986-19.7.1988)
Abdülkadir BACANLI (20.12.1992-?)
Ufuk PEKMERTOL (3.1.2012-)

**İDARİ İŞLER MÜDÜRLÜĞÜ
(1975'DE KURULDU, 1983'TE KAPATILDI)**

Sadık IŞIK (1975-30.11.1980)
Sevgi YAZARKAN (4.6.1982-15.4.1983)

10.1.2. Teknik Personel Fotoğraf Albümü (Göreve başlama tarihleri itibariyle)

 OSMAN KARAGÖZ Fidanlık Müdürü, Entomoloj-Patoloji uzmanı, Ens. Müdürü 15.5.1957-1969	 MEHMET ALİ SEMİZOĞLU 18.4.1957-27.11.1981 Fidanlık Md. Muavini, Kültür Şubesi Başkanı, Enstitü Müdürü
 MEHMET EMİN TURGUTALP 3.2.1959-18.9.1960 Fidanlık mühendisi	 BURHAN YÜKSEK ?-1967 İdari İşler
 ZEKİ SERTMEHMETOĞLU 24.7.1961-1970 Fidanlık mühendisi ve Teknoloji-Ekonomi Şubesi başkanı	 ORHAN ACAR 2.7.1963-2.9.1985 Odun Tek ve Mat.-İst. Bölüm Bşk., Enstitü Müdür muavini ve Müdürü

MEHMET ARIF ATAİZİ
1966-1973
Biyolojik, genetik, kültür şubesi
uzmanı

Dr. Metin VURAL
6.11.1963-17.6.1983
Patoloji Şb. Bşk. ve Ens. Müdür
Muavini

Dr. İSMAİL HAKKI TUNÇKALE
4.5.1965-1.8.1977
Toprak-Ekoloji uzmanı ve Şube
Başkanı

CENGİZ ÖZ
26.7.1966-9.5.1977
Kültür Şubesi Uzmanı

Doç. Dr. Ali Sencer BİRLER
16.1.1967-1.5.2000
Biyometri Şubesi, Ekonomi-Hasılat
Blm. Bşk., Ens. Md. Muavini, Enstitü
Müdürü

NEDİM OKÇU
28.2.1965-4.10.1974
Hızlı gelişen türler uzmanı, Yayın-
Enformasyon Şubesi Başkanı

Dr. YAŞAR ŞİMŞEK
24.1.1968-23.6.1983
Tohum ve Ağaç Islahı uzmanı ve
Bölüm Başkanı

Doç. Dr. ULVİ TOLAY
10.12.1968-18.3.1970
17.6.1974-26.1.1996
Entomolo-Patoloji Blm., Kültür Blm.
Başkanı, Erzincan İstasyonu 1970-
1974, Ens. Müdür Muavini

NİYAZİ YILDIZ
7.8.1969-28.2.1982, 1993-20.3.2004
Entomoloji Bölüm Başkanı, Enstitü
Müdür Muavini

SADIK IŞIK
(Mühendis Muavini)
2.1.1970-30.11.1980
İzmit İstasyonu ve İdari İşler Müdürü

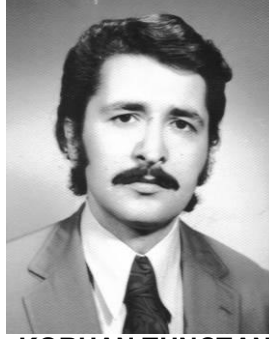
ORHAN SEKENDİZ
1966-1971
Entomoloji-Patoloji Şube Başkanı

ERGÜNDÜZ ÖZTÜRK
28.10.1970-28.11.1973
Kültür Şubesi

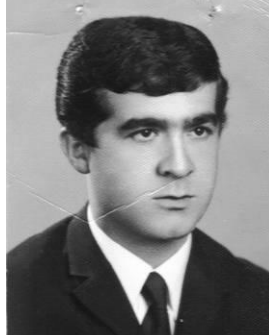
KEMAL YENİDOĞAN
1.7.1970-16.4.1974
Kültür Şubesi

Dr. KORHAN TUNÇTANER
17.6.1971-Temmuz 2001
Patoloji Şubesi, Ağaç Islahı
Araştırmaları Uzmanı ve Bölüm
Başkanı

ERGİN DÖNMEZ
8.1.1972-1983
İzmit Araştırma İstasyonu ve Kültür
Şubesi uzmanı

MEHMET HANİFİ ÖZDAL
21.3.1973-30.6.1979
Matematik-İstatistik Bölümü Uzmanı

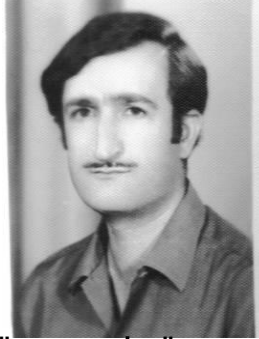
Dr. AHMET HIZAL
12.4.1973-27.2.1979
Toprak ve Ekoloji Şubesi Uzmanı

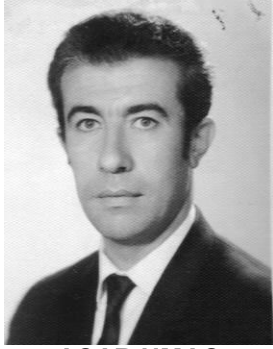
MUZAFFER DOĞRU
23.7.1973-17.9.1979
Ekonomi-Hasılat Bölümü Uzmanı

MEHMET BUL
27.7.1973-30.6.1986
(Orman Teknikeri)
Proje Uygulama ve Yetiştirme
Bölümü Uzmanı

HÜSAMETTİN ÖZKEÇECİ
2.8.1973-16.4.1996
Enstitü Md. Muavini,
Koruma ve Toprak Bölümü

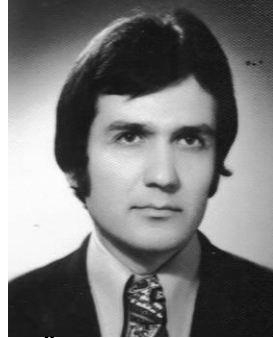
ACAR UMAÇ
22.11.1973-16.2.1996
Ekonomi, Teknoloji, Proje İzleme,
Yayın-Dökümantasyon Bölümleri

SABAHATTİN AYDIN
5.7.1974-14.8.1978
Proje Uygulama ve Yayın-
Dökümantasyon Şubesi

Dr. H. SAVAŞ AYBERK
29.7.1974-31.8.1993
Yetiştirme Araştırmaları uzmanı

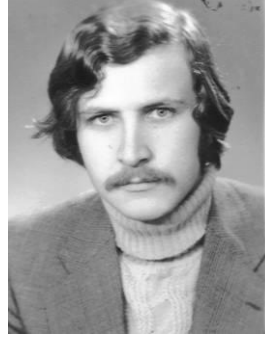
MÜMTAZ TULUKÇU
5.4.1974-Aralık 1999
Tohum ve Ağaç Islahı Araştırmaları
uzmanı

İSMET GÜMÜŞDERE

5.1.1972-1.10.1990

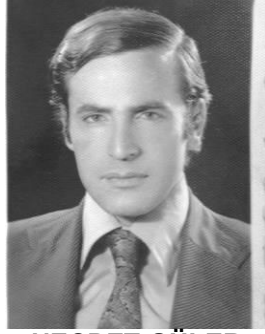
İzmit İstasyonu, Fitopatoloji
Araştırmaları uzmanı ve Bölüm
Başkanı, Enstitü Müdürü

MEHMET KARAL

10.3.1975-27.6.1983

Fitopatoloji Araştırmaları uzmanı,
Tarsus İstasyonu 1983-30.5.1985

NECDET GÜLER

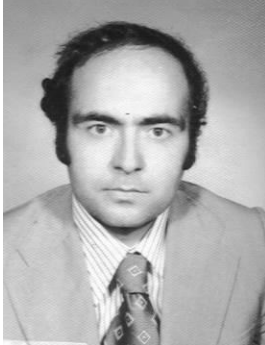
20.3.1975-27.6.1983, 1986-9.7.2004
Entomoloji Arş. uzmanı, Entomoloji
ve Halkla İlişkiler Bölümü Başkanı

Dr. HÜSEYİN ZÜLFİKAR USTA

11.9.1975--3.10.1983

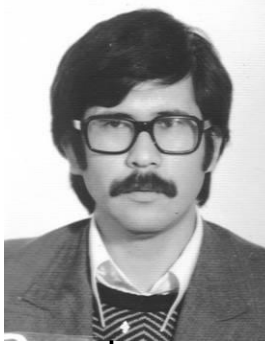
Ekonomi- Envanter Araştırmaları
uzmanı

Dr. METİN SARIBAŞ

28.6.1976-4.8.1980,
14.6.1982-31.4.1994

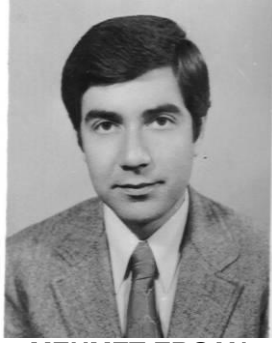
Yayın-Dök. Blm., Samsun İstasyonu
ve Yetiştirme Araştırmaları uzmanı

FERİT TOPLU

20.9.1976-23.6.1995,
24.8.2000-15.10.2007

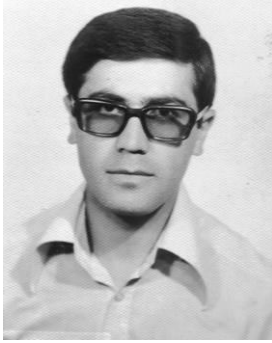
Ağaç Islahı Araştırmaları uzmanı

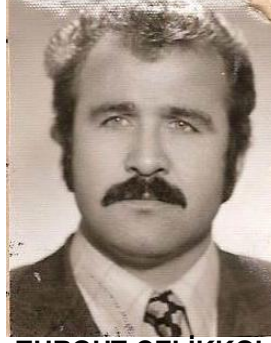
MEHMET ERCAN
28.10.1976-12.8.2014
Odun teknolojisi ve Matematik-
İstatistik Bölümü uzmanı ve Bölüm
Başkanı

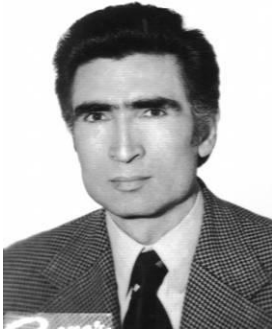
HÜSEYİN KILIÇARSLAN
1.4.1977-2.10.1983
1993-30.5.2005
Yay.-Dök. ve Toprak Bölümleri,
Yetiştirme Araştırmaları uzmanı

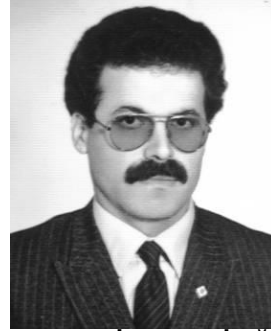
SALMAN BOZKUŞ
27.6.1978-27.6.1983
1986-13.10.1987
Matematik-İst. ve Ağaç Islahı Blm.

TURGUT ÇELİKKOL
23.6.1980-16.6.1981
Yayın-Dökümantasyon ve Halkla
İlişkiler Bölümü

CELAL AYIK
11.8.1980-13.2.1993
Toprak-Ekolpji uzmanı, Bölüm
Başkanı ve Enstitü Müdürü

Dr. TANERİ ZORALIOĞLU
3.3.1981-15.8.2005
Yetiştirme Araştırmaları uzmanı ve
Bölüm Başkanı, Enstitü Müdürü

ERKAN BÜLBÜL
12.10.1981-27.6.1983
Toprak ve Ekoloji Bölümü

YAVUZ YÜKSEL
16.8.1982-8.10.1991
Ekonomi-Hasılat Araştırmaları
uzmanı

HÜSEYİN YILMAZ
(Kimya Mühendisi)
10.3.1982-1.3.1993
Toprak-Ekoloji Araştırmaları uzmanı

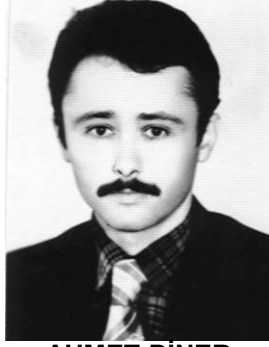
SEVGİ YAZARKAN
4.6.1982-15.4.1983
İdari İşler

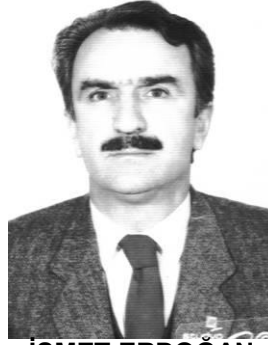
Dr. MUSTAFA ZENGİN
25.6.1984 –
Toprak-Ekoloji Araştırmaları uzmanı
ve Bölüm Başkanı

ENGİN ERTAN
31.5.1985-25.7.2001
Samsun İstasyonu 1975-1982,
Yetiştirme Bölümü, Halkla İlişkiler,
Yayın Dökümantasyon Bölüm Bşk.

AHMET DİNER
12.6.1986-25.8.2005
Ekonomi-Hasılat Araştırmaları
uzmanı, Enstitü Müdür Muavini

İSMET ERDOĞAN
25.6.1986-30.5.1995
Halkla İlişkiler, Yayın
Dökümantasyon Bölümü

ERHAN AKÇİDEM
17.7.1986-18.5.1992
Ağaç Islahı Araştırmaları uzmanı

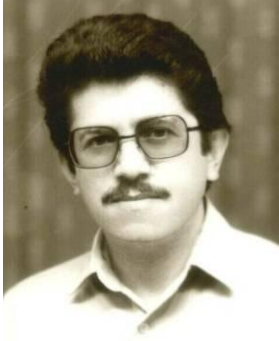
PEYMAN CAN
21.7.1986-8.8.1994
Entomoloji Araştırmaları uzmanı

YÜKSEL TURAN
23.7.1986-27.4.1988
Halkla İlişkiler, Yayın
Dökümantasyon Bölümü

MUSTAFA GENÇ
8.12.1986-28.9.1987
Yetiştirme Araştırmaları Bölümü

 Dr. SACİT KOÇER 23.3.1987-6.4.1987 2.9.1988- Ekonomi-Hasılat Araştırmaları uzmanı ve Bölüm Başkanı	 KAZIM ULUER 26.3.1987-9.2.2013 Koruma Araştırmaları Uzmanı ve Bölüm Başkanı
 SEDAT ULUDAĞ 5.8.1988-30.5.2005 Yetiştirme Araştırmaları uzmanı	 Dr. B. GÜRSEL ÖZCAN 1.6.1989-20.5.2010 Proje Planlama uzmanı
 Dr. FARUK ŞAKİR ÖZAY 14.6.1989- Koruma Araştırmaları uzmanı, Enstitü Müdürü	 EYÜP DURCAN 6.6.1989-15.12.1998 Ağaç Islahı Araştırmaları Bölümü

 HASAN RAUF TEKELİ 3.8.1990-2.12.1991 Toprak-Ekoloji Bölümü	 VURAL ATILGAN 9.12.1991-5.7.2005 Halkla İlişkiler, Sosyal Ormancılık Bölümü
 ABDÜLKADİR BACANLI 20.12.1992-? Halkla İlişkiler, Yayın Dökümantasyon Bölümü	 İSMAİL DURAK 15.3.1993-Aralık 1993 Toprak ve Ekoloji Bölümü
 VEDAT DİLAVER 5.4.1993-20.12.1994 Ekonomi-Hasılat Bölümü	 AHMET KARAKAŞ 9.7.1993-20.9.2011 Toprak-Ekoloji Araştırmaları uzmanı, Enstitü Müdür Muavini

 ERKAN KAYAÖZ 1994-1995 Toprak-Ekoloji Araştırmaları	 H. ÜLKÜ KAYA Ağaç Islahı Bölümü 19.7.1994-Ağustos 1998
 BERRİN ÖZER 15.2.1995-11.10.1996 Toprak ve Ekoloji Bölümü	 Dr. FAZIL SELEK 17.2.1995- Koruma Araştırmaları uzmanı ve Bölüm Başkanı
 HAMDİ OKTAYOĞLU 21.6.1995-23.7.2004 Halkla İlişkiler-Sosyal Ormancılık Bölümü	 TEOMAN KAHRAMAN 1997-2000 10.12.2002- Ağaç Islahı Araştırmaları uzmanı ve Bölüm Başkanı

 GÖKHAN ŞENER 30.7.1997-Eylül 2009 Ekonomi-Hasılat Araştırmaları uzmanı	 DİLEK TUĞRUL (Kimya Mühendisi) 1.10.1997- Toprak-Ekoloji Araştırmaları uzmanı
 Dr. SELDA AKGÜL 18.2.1998- Yetiştirme Araştırmaları uzmanı	 HÜLYA TAMYÜKSEL (Peyzaj Mühendisi) 25.5.2001- Yetiştirme Araştırmaları uzmanı
 FİLİZ K. KAHRAMAN 11.12.2001- Ağaç Islahı Araştırmaları uzmanı	 HALİS TALU 1.2.2002-26.10.2013 Proje Planlama ve Değerlendirme Bölümü

HASAN ALİ DEMİR
11.12.2002-16.02.2004
Yetiştirme Araştırmaları Bölümü

SELDA KARAKAYA
30.3.2004-
Halkla İlişkiler ve Sosyal Ormancılık
Araştırmaları uzmanı ve Bölüm
Başkanı

SÜLEYMAN MEMİŞ
1.6.2004-
Yetiştirme Araştırmaları uzmanı,
Enstitü Müdür Muavini

AYHAN KARAKAYA
9.3.2005-
Koruma Araştırmaları uzmanı

AŞKIN BOZKURT
10.3.2008-
Ekonomi-Hasılat ve Halkla İlişkiler-
Sosyal Ormancılık Bölümleri

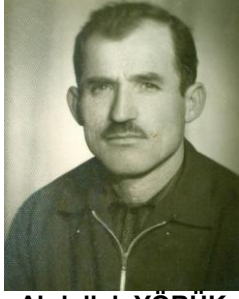
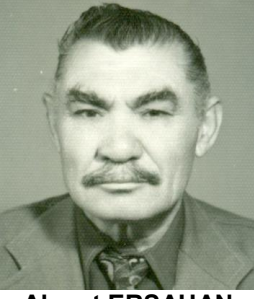

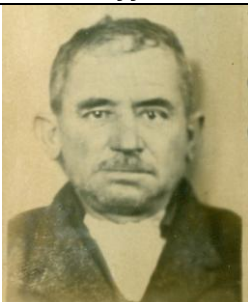
Dr. CEMAL FİDAN
26.9.2008-
Yetiştirme Araştırmaları Bölüm
Başkanı

 HAZİN CEMAL GÜLTEKİN 9.2.2009- Yetiştirme Araştırmaları uzmanı	 GÖZDE AKÇINAR 2.8.2010-18.5.2012 Ağaç Islahı Araştırmaları Bölümü
 UFUK PEKMERTOL 3.1.2012- Enstitü Mühendisi	 CİHAN ATMACA 29.3.2012 Ağaç Islahı Araştırmaları Bölümü
 SELİN ÖZBAY 16.7.2012- Toprak-Ekoloji Araştırmaları Bölümü	 YUSUF TAŞTAN 27.8.2012- Yetiştirme Araştırmaları Bölümü

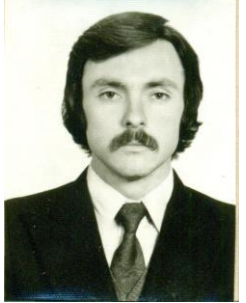
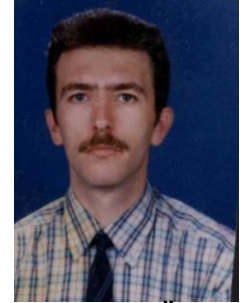
 NECAT DEMİRSU 12.10.2012- Yetiştirme Araştırmaları Bölümü	 EROL CABAK 1.4.2013- Yetiştirme Araştırmaları Bölümü
 MUHAMMED SAİD KARA 28.8.2013- Ekonomi-Hasılat Araştırmaları Bölümü	 BURCU UZAN (Biyolog) 28.8.2013- Ağaç Islahı Araştırmaları Bölümü
 HÜSNİ ALİ ŞAHİN 4.11.2013- Halkla İlişkiler-Sosyal Ormancılık Bölümü	

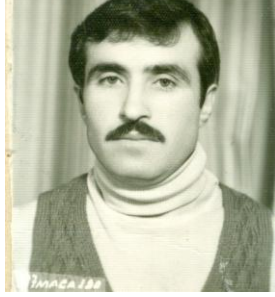
10.1.3. İdarî Personel Fotoğraf Albümü (Alfabetik sıraya göre)

 Abdullah BAYRAKTAR Fidancı	 Abdullah KAHRAMAN Şoför	 Abdullah YÖRÜK Fidancı
 Adil ERCAN Memur-Muhasebe	 Adnan DEMİRKAN İşçi	 Advije BAYRAKTAR İşçi
 Ahmet ERŞAHAN Şoför	 Ahmet İNAN Şoför	 Ahmet KAYACI Şoför
 Ahmet TURHAN Formen	 A. Yaşar TURAN Daimi İşçi	 Ali KÜÇÜK Memur-Yetiştirme Blm.

 Arif ERGÜL Bekçi	 Aşır PINAR Daimi İşçi-Ambar	 Aydın KICIR İşçi
 Bahri ÖZCAN Şoför	 Binnaz CANBAZ İşçi	 Bora AYIK Daimi İşçi-Toprak Blm.
 Canan COŞTU İşçi	 Cavide ÖZTÜRK Daimi İşçi-Muhasebe	 Cavit KALMUK Daimi İşçi-Marangoz
 Cemal İPEK Bekçi	 Cengiz EREN Şoför	 Cengiz ÖZTÜRK Şoför

		
Cengiz SEZER İşçi	Cevat DEMİREL Memur-Ekonomi Blm.	Çetin YILDIRIM Memur
		
Demet AKÇİDEM Memur	Deniz BAYRAK Memur	Emin ÖZBUDAK Memur
		
Emine BULUT Memur	Emine CANSEVER İşçi	Ergün ÖZTÜRK Daimi İşçi
		
Erol BAYHAN Şoför	Fahrettin SARI Marangoz	Fatma AYDEMİR Hizmetli

		
Fatma KAYACI İşçi	Fehmi DOĞAN Şoför	Füsün İSKEÇE Memur-Kütüphane
		
Güngör ERYILDIRIM Muhasebe	Gürkan GÖRE Daimi İşçi	Halil PINAR Şoför
		
Halil YILMAZ Ambar Memuru	Hamide YILDIZELİ Hizmetli	Hamit UNAT Fidancı
		
Harun KILIÇCI Şoför	Hasan AKDUMAN Daimi İşçi	Hasan AKKAYA Fidancı

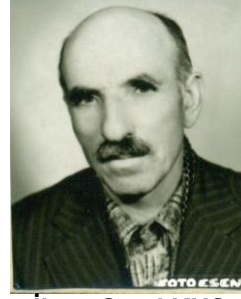
		
Hasan EMRE Bekçi	Hasan ERSOY Bahçevan	Hidayet ÖZTAŞ İşçi
		
Hikmet YILDIZ İşçi	Hüseyin AYDEMİR İşçi	Hüseyin HÜRRIYET Laborant-Toprak Blm.
		
Hüseyin KESKİN Bekçi	Hüseyin TIRYAKI Şoför	İbrahim AKDUMAN İşçi
		
İbrahim AK İşçi	İbrahim BAĞCI Şoför	İbrahim BİRDAL Daimi İşçi

İbrahim KÖKÇÜ
Memur

İlhami DURU
Şoför

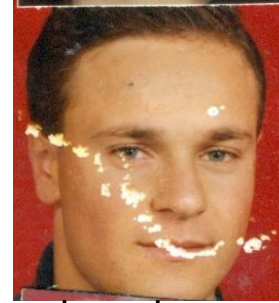
İlyas Sami KUŞ
Fidancı

İlyas YAKANKUŞ
Fidancı

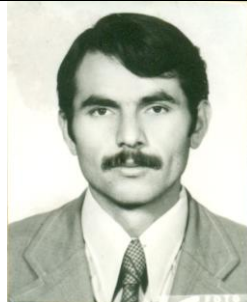
İsa DURMUŞ
Şoför

İslam ŞİŞMAN
Şoför

İsmail AYDINLI
Ambarcı

İsmail KAYA
Memur

İsmail KAYACI
Şoför

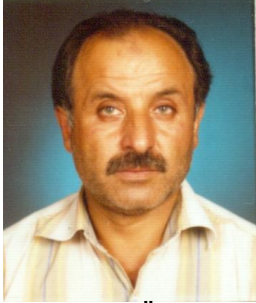
Kadir POYRAZ
Şoför

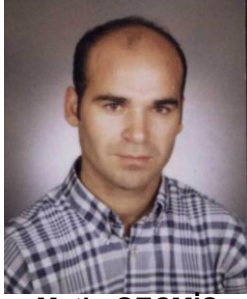
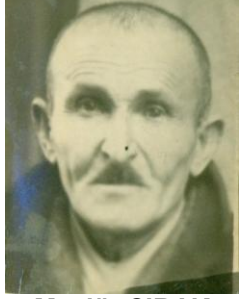
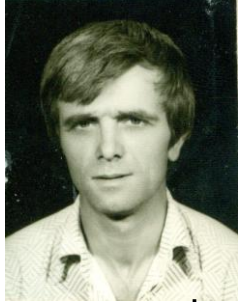

Kadire PINAR
İşçi

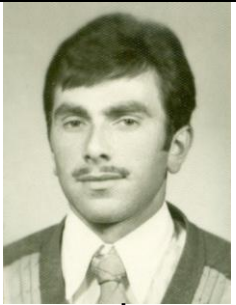
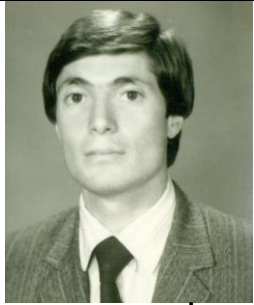

Kamile HÜRRIYET
Hademe

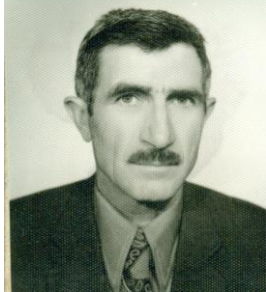
		
Kazım YILMAZ Saha Bekçisi	Kurban Ali PARABAŞ Bekçi	Lalehan AKER Santral Memuru
		
Mahmut ÇELİK Şoför	M. Emin ÖZEFE İşçi	Mehmet ERGÜN İşçi
		
Mehmet KALYONCU Memur	Mehmet ÖZER Saha Bekçisi	Mehmet TOP Memur
		
Mehmet ULUTAŞ Daimi İşçi	Mehmet YÜZER İşçi	Melek KURT Memur

 Mesut OK Şoför	 Metin GEÇMİŞ Daimi İşçi-Toprak Lab.	 Mevlüt ÇIRAK Baş bekçi
 Muharrem ÖZDEMİR Şoför	 Mustafa AKTOP İşçi	 Mustafa BİRİNCİ İşçi-Bekçi
 Mustafa KOÇ Kerpe Ar. Or. Bekçisi	 Mustafa ÖZTAŞ İşçi	 Mustafa ŞAHİN Memur
 Mustafa YILMAZ Baş makinist	 Mutlu GÜLMEZ Sekreter	 Muzaffer YÜKSEL Orman Muh. Memuru

 Münir AKYÜREK Şoför	 Müşerref ERYILDIRIM Memur	 Müzeyyen GÜVERCİN Memur
 Naci SERT Fidancı	 Naim KOLAY Şoför	 Necati GEÇMİŞ Şoför
 Necdet ÇELİK Memur	 Necmi UÇAR Şoför	 Nermin ADAMEY Memur
 Nihat BAŞOĞLU İşçi	 Nurettin ŞAHİN Fidancı	 Nuri HÜR Memur

 Nurittin ÇORAP Şoför	 Nurten ŞERBETÇİOĞLU Daktilo	 Osman CAMCI Şoför
 Osman ÖZDİL Daimi İşçi	 Ö. İkin KILIÇASLAN İşçi	 Özcan AKYÜREK İşçi
 Rahim ÖNDER Şoför	 Ramazan KAFADAR Şoför	 Raşit ŞİŞMAN Şoför
 Recep BULUT Bekçi	 Recep DEMİR Daimi İşçi	 Recep ŞAHİN Fidancı

 Recep YAŞAR Şoför	 Remzi ÇILDIZ İşçi	 Rıdvan TÜRKYILMAZ Santral Memuru
 Sabiha YÜREKTEN Memur	 Sacide ÖZTÜRK Daktilo	 Sadettin ATEŞ Saha Bekçisi
 Saniye ÖZTÜRK İşçi	 Sebahattin GÖRE Şoför	 Sedat ÇELEBİ
 Selahattin GECEGÖRÜR Şoför	 S. Meral ÖZMECAL İşçi	 Sevil AYDOST Memur

 Sevil GECEGÖRÜR Santral Memuru	 Sevilay KAFADAR Daimi İşçi	 Şefik ÇAĞLI Fidancı
 Şerafettin Ateş Fidancı	 Şit BERK Daimi İşçi	 Turgut URESOY Muhasebe
 Yasem AKPINAR Memur	 Yasemin EFE İşçi	 Yasemin ÖZCAN Memur-İstatistik Blm.
 Yusuf KESKİN Memur	 Zekiye DOĞAN Hizmetli	 Zeynep ŞİMŞEK Memur

10.2. ARAŞTIRMA İSTASYONLARI

10.2.1. Teknik Personel İsim Listesi

**(1975'DE KAVAK ve HIZLI GELİŞEN YABANCI TÜR ORMAN AĞAÇLARI
ARAŞTIRMA BÖLGE MÜDÜRLÜKLERİ ADINI ALDI)**

**MARMARA BÖLGESİ (İZMİT)
(1956'DA İZMİT KAVAK FİDANLIK MÜDÜRLÜĞÜ OLARAK FAALİYETE
GEÇTİ)
(1975'DE KAPATILDI)**

Besalet SÜRMEN (1962-1975)
Kadri ÖNALIR (Mühendis Muavini) (1966-1971)
İsmet GÜMÜŞDERE (5.1.1972-1975)
Ergin DÖNMEZ (8.1.1972-1975)
Sadık IŞIK (Mühendis Muavini) (1974-1975)

**ORTA ANADOLU BÖLGESİ (ANKARA)
(1983'TE KAPATILDI, 1984'TE TEKRAR FAALİYETE GEÇTİ)
(1992'DE TEKRAR KAPATILDI)**

Niyazi HERSEKLİ (Mühendis Muavini) (1964-1981)
Fikri AKGÖR (Mühendis Muavini) (1965-1974)
Müfit BAYRAKTAR (Tekniker) (1965-1974)
Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL (31.8.1966-1992)
Ahmet TARHAN (24.2.1967-1974)
Aydan Emine ALANAY (19.1.1970-23.12.1982)
Mahmut DERELİ (4.8.1975-1983)
F. Can ACAR (16.12.1987-1992)
Mevlüt ÇİFTÇİ (13.4.1990-1992)
Mevlüt DOĞAN (13.4.1990-9.1.1992)
Emin ŞAHİN (16.5.1991-1992)
Kadir ŞENLİK (18.9.1984-1992)
Süleyman Işık DERİLGİN (20.7.1991-13.1.1992)

**EGE BÖLGESİ (TORBALI) 15.12.1962'DE KURULDU
(1983'DE KAPATILDI)**

Dündar KULABAŞ (1963-1976)
Ayhan AKKAN (23.2.1964-1982)
Sıtkı KIVÇAK (1967-1972)
Güngör SOYSAÇ (1968-1983)
Osman GÖKÇE (8.12.1972-22.7.1975)
Ayhan ÖZKAN (1976-1980)
Ali GENÇ (2.6.1981-27.2.1982)
Tuncay TUNG (3.6.1981-1983)
Cenker DADAK (16.9.1981-1983)

**KARADENİZ BÖLGESİ (SAMSUN) 1962'DE KURULDU
(1983'DE KAPATILDI)**

Necdet HARPUTLU (1963-1974)
Zeki HAKGÜDER (Mühendis Muavini) (?-1970)
İhsan ERTOP (Mühendis Muavini) (?-1967)
Yüksel PETEK (21.6.1969-1979)
Ersan PAMİR (1969-1973)
Engin ERTAN (2.5.1975-5.7.1982)
Sefer ERTAŞ (5.5.1975-6.6.1979)
Muharrem ÖZKAN (29.9.1976-1983)
Bülent ÖZTÜRK (1976-1977)
Metin SARIBAŞ (1980-1982)
Mahmut ÇİLAK

**DOĞU ANADOLU BÖLGESİ (ERZİNCAN) 20.12.1962'DE KURULDU
(1983'DE KAPATILDI)**

M. Emin CEYLAN (1968-1970)
Meral KANDEMİR (1968-1970)
Ulvi TOLAY (1970-1974)
Kadir ŞENLİK (1975-1980)
Orhan YILDIRIM (1975-1976)
Aziz BOZATLI (23.5.1978-14.1.1980)
Sefer ERTAŞ (7.9.1981-1983)

**GÜNEY DOĞU ANADOLU BÖLGESİ (DİYARBAKIR) 1962'DE KURULDU
(1983'DE KAPATILDI)**

Yılmaz ÜLGENTÜRK (?-1970)
Ahmet ATAKAN (Mühendis Muavini) (1966-1970)
Mehmet Mesut ÖZGEN (1971-1983)
Ersen PAMİR (1973-1979), (14.5.1981-?)
Fethi ERONAT (1978-1980)

**AKDENİZ BÖLGESİ (OSMANİYE) 1965'DE KURULDU
(1981'DE KAPATILDI)**

Seyfettin BİRAN (1963-1975))
Selâhattin ÜNALAN (Mühendis Muavini) (1964-1973)
Osman UYSAL (1968-1970)
Semir ÖĞÜTMEN (1972-1975)
Dr. Osman GÖKÇE (28.7.1975-11.10.1984)
Yusuf TATLIER (27.10.1975-1979)
Atif ÇETİN (1975-1981)

**GÖLLER BÖLGESİ (EĞİRDİR)
(1968'DE AÇILDI, 1981'DE KAPATILDI)**

Ayhan ÖZKAN (1968-1970)

Osman GÖKÇE (24.6.1968-18.2.1971)
Mustafa İPEK (1968-1970)
Osman UYSAL (1971-1981)
Mahmut UYAR (1972-1975)
Sefer ERTAŞ (6.6.1979-5.9.1981)

**OKALİPTUS İSTASYONU (TARSUS – KARABUCAK)
(1967'DE AÇILDI, 1983'TE KAPATILDI, 1984'TE TEKRAR FAALİYETE
GEÇTİ)
(1992'DE MÜSTAKİL ENSTİTÜ OLDU)**

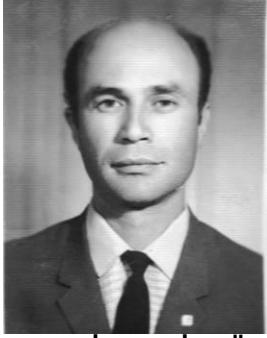
Yusuf VURMA (1967-1974)
Mehmet AKYILMAZ (26.8.1967-1992)
Yaşar KURTÇU (17.8.1967-1977)
Süleyman ASLAN (1968-1975)
Muzaffer DEMİRTAŞ (1968-1975)
Hasan ÖZDEMİR (1968-1974)
Ramiz GÜNAÇTI (14.10.1974-4.1.1982)
Ergün AVCIOĞLU (4.10.1976-1993)
Oktay ÖZPİNECİ (1.9.1980-1983)
Güler OKUR (Kimya Mühendisi) (17.7.1981-27.9.1984)
M. Kurtuluş GÜRSES (19.11.1982-1985)
Mehmet KARAL (1983-30.5.1985)
Yusuf CENGİZ (1984-8.6.1988)
Abdullah SAHA (25.2.1985-17.3.1989)
Gani GÜLBABA (20.2.1989-1992)
Nurten ÖZKURT (Aralık 1989-1992)
Ali ÖZKURT (23.8.1990-1992)

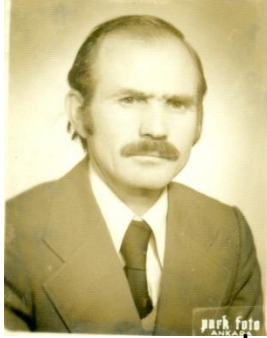
10.2.2. Teknik (Son görev yerlerine göre) Ve İdari Personel Fotoğraf Albümü

MARMARA BÖLGESİ (İZMİR) Teknik Personel

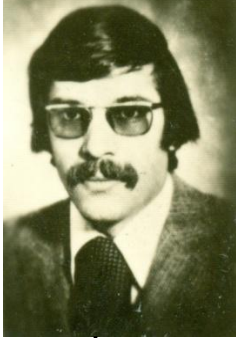
 BESALET SÜRMEN Müdür 1962-1975	 KADRI ÖNALIR (Mühendis Muavini) 1966-1971
--	--

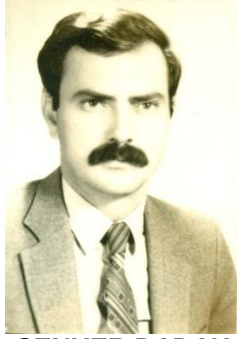
ORTA ANADOLU BÖLGESİ (ANKARA) Teknik Personel

 NİYAZI HERSEKLİ (Mühendis Muavini) 1964-1980	 MÜFİT BAYRAKTAR (Tekniker) 1965-1974
 KAYA ALİ ZENGİNGÖNÜL Müdür 31.8.1966-1993	 AHMET TARHAN Müdür 24.2.1967-1974

 EMİNE AYDAN ALANAY 19.1.1970-23.12.1982	 MAHMUT DERELİ 4.8.1975-1983
 KADİR ŞENLİK 1984-1992 Müdür Erzincan İstasyonu 1975-1980, Enstitü Yayın-Dökümantasyon Bölümü 1981-1983	 F. CAN ACAR 16.12.1987-1993
 MEVLÜT DOĞAN 13.4.1990-9.1.1992	 SÜLEYMAN IŞIK DERİLGİN 20/07/1991-13/01/1992

EGE BÖLGESİ (TORBALI) Teknik Personel

 DÜNDAR KULABAŞ Müdür 1966-1975	 AYHAN AKKAN Müdür 23.2.1967-1983
 MEHMET SITKI KIVÇAK 1968-1972	 GÜNGÖR SOYSAÇ 1968-1983
 ALİ GENÇ 2.6.1981-27.2.1982	 TUNCAY TUNG 3.6.1981-1983

CENKER DADAK
16.9.1981-?

EGE BÖLGESİ (TORBALI) İdarî Personel

Ahmet BARUT
Şoför

Celal SOYTÜRK
Odacı

Fevzi KABUKÇU
Şoför

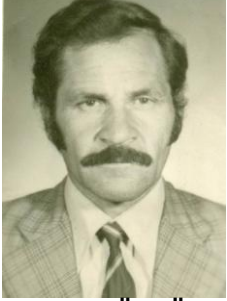
Fikret GİRGİN
Şoför

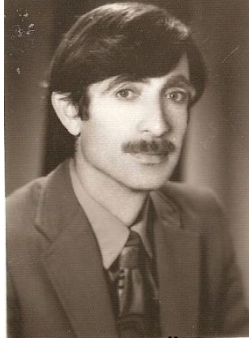
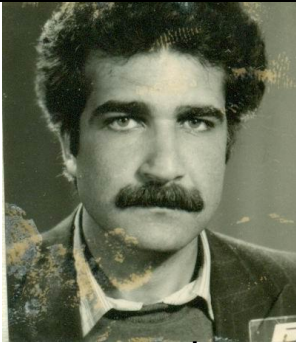
Halil ÇAĞLAYAN
Mutemet

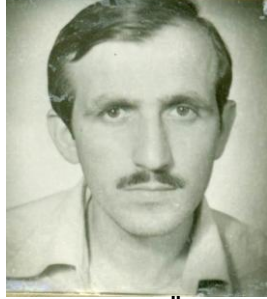
Gülden FIRAT
Memur

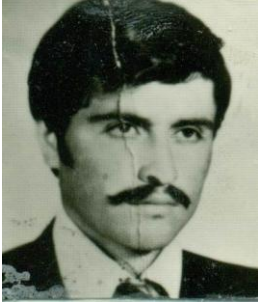
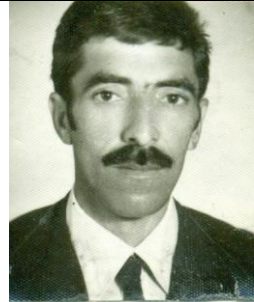
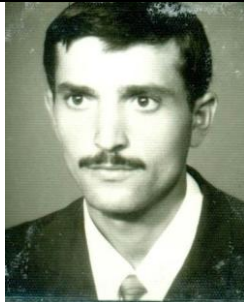
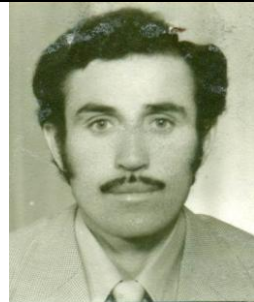
 Hüseyin ÖZTÜRK Fidancı	 Hüseyin TAYLAN Bekçi	 Zehra Zergül YANYA Memur
--	--	---

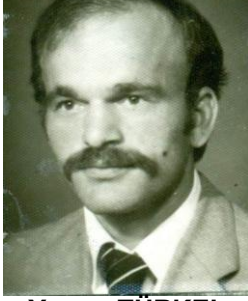
KARADENİZ BÖLGESİ (SAMSUN) Teknik Personel

 NECDET HARPUTLU Müdür 1963-1974	 MUHARREM ÖZKAN 29.9.1975-?
 MAHMUT ÇILAK	

KARADENİZ BÖLGESİ (SAMSUN) İdari Personel

 Ali MEŞELİK Bekçi	 Arslan KAVAS Bekçi	 Aydın MIDİK Fidancı
 Ayten DEMİR Daktilo	 Faruk ARTMIŞ Mutemet	 Genç USTA Bekçi
 Hacı YEKEBAŞ Ustabaşı	 Hamit GÜR Katip	 Hasan PALA Bekçi
 Hüseyin ARTMIŞ Laborant	 Hüseyin KAVAS Usta Yardımcısı	 İbrahim AKTAŞ Tekniker

		
Kaya SOYLU Hademe	Kazım USLU Şoför	Kemalettin ZARİ Mutemet
		
Kurtça ERSANLI Fidancı	Mahmut TURAN Şoför	Musa SATU Bekçi
		
Necati PASKAP Muhasisip-Mutemet	Necmettin KULKARA Şoför	Osman ÖZDEMİR Bekçi
		
Raşit ÖZÇELİK Hademe	Salih GÜNER Traktör Şoförü	Sefer ÖNKOYUN Fidancı

Yunus TÜRKEK
Şoför

DOĞU ANADOLU BÖLGESİ (ERZİNCAN) Teknik Personel

MEHMET EMİN CEYLAN
Müdür
1966-1970

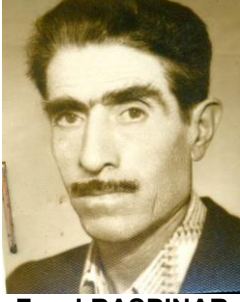
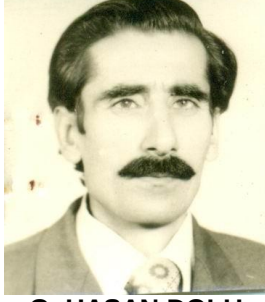
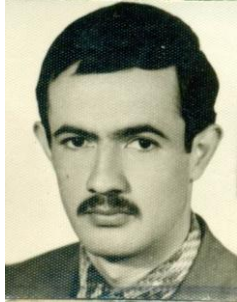

MERAL KANDEMİR
1968-1970

SEFER ERTAŞ
7.9.1981-1983
Eğirdir 6.6.1979-5.9.1981

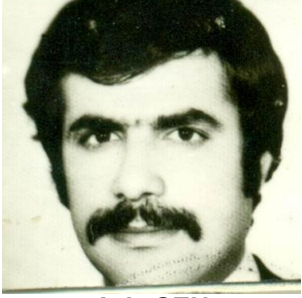
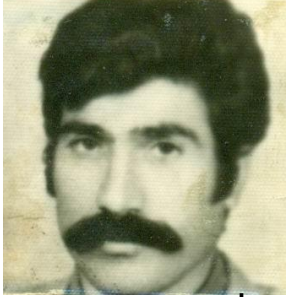
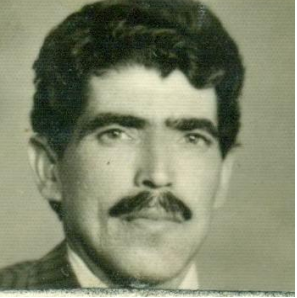
DOĞU ANADOLU BÖLGESİ (ERZİNCAN) İdarî Personel

 Binali CANDAN Traktör Şoförü	 Fevzi BAŞPINAR Bekçi	 G. HASAN DOLU Bekçi
 Hasan YILDIZ Odacı	 Haşim KARAGÖZ Şoför	 Hüseyin ERTANE Bekçi
 İbrahim TERZİ Şoför	 Muammer YILMAZ Katip-Mutemet	 Selami ÖZEL Şoför

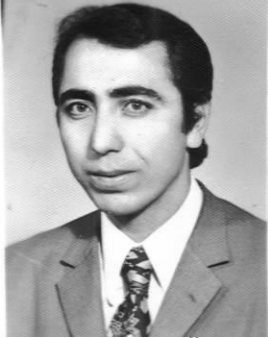
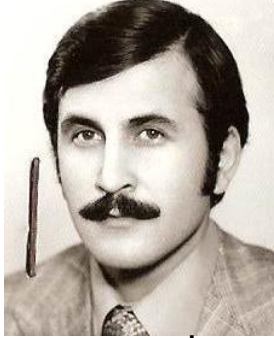
GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİ (DİYARBAKIR) Teknik Personel

 O. YILMAZ ÜLGENTÜRK Müdür 1966-1970	 AHMET ATAKAN (Mühendis Muavini) 1966-1970
 ERSEN PAMİR Müdür 14.5.1981-? Samsun İstasyonu 1969-1973	 AHMET FETHİ ERONAT
 Mehmet Mesut ÖZGEN Müdür	

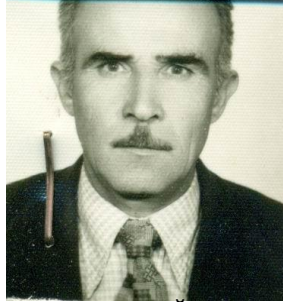
GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİ (DİYARBAKIR) İdarî Personel

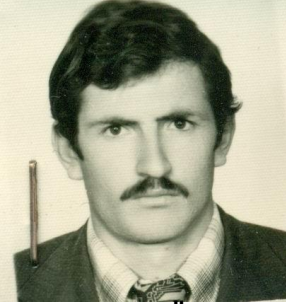
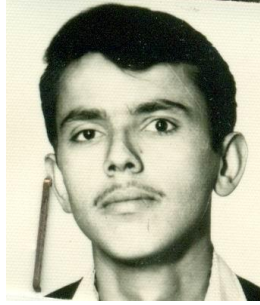
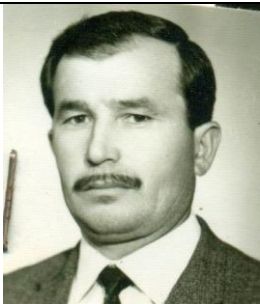
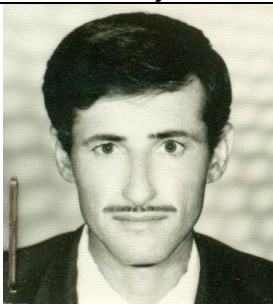
 Aziz ŞEN Ölçme Teknisyeni	 Halit Murat EKEN Ambar Memuru	 İbrahim ER
 İbrahim TEPE Fidancı	 Menduh TAŞDEMİR Şoför	 Mustafa Ümit ERONAT Memur
 Şahin TEPE Odacı	 Sefer MODALI Sayman-Mutemet	

AKDENİZ BÖLGESİ (OSMANİYE) Teknik Personel

 SEYFETTİN BİRAN Müdür 1963-1975	 SELAHATTİN ÜNALAN (Mühendis Muavini) 1964-1973
 Dr. OSMAN GÖKÇE 28.7.1975-11.10.1984 Müdür Eğirdir 1968-1971, Enstitü Odun Teknolojisi 1971-1972 Torbalı 1972-1975	 ATIF ÇETİN 1975-1981

AKDENİZ BÖLGESİ (OSMANİYE) İdarî Personel

 Abdullah BAHÇE Fidancı	 Ahmet BİLİR Şoför	 Ahmet SAĞLAM Bekçi
--	---	---

 Cafer KÖKEN Şoför	 Fatik BIÇER Odacı	 Fevzi EKİZ Bekçi
 Halil GÜL Daktilo	 Hanifi BOLAT Şoför	 Mustafa KILIÇ Bekçi
 Nilüfer ŞİHOĞLU Memur	 Osman KÖKEN Bekçi	 Remzi EROĞLU Katip-Mutemet
 Remzi KIR Şoför	 Rıfkı ÇETİNBİLEK Fidancı	 Veli KÖKEN Fidancı

GÖLLER BÖLGESİ İSTASYONU (EĞİRDİR) İdarî Personel

 Ali ŞENYİĞİT Bekçi	 Hüseyin ASLAN Sayman-Mutemet	 Hüseyin BAYSAN Şoför
 Mehmet ÇANKAYA Fidancı	 Mustan KURT Fidancı	 Ömer COŞKUNSEL Makinist
 Şakir KABAKÇI Bekçi	 Süleyman BAYSAN Şoför	 Yahya TOKGÖZ Şoför

OKALİPTUS İSTASYONU (TARSUS-KARABUCAK) Teknik Personel

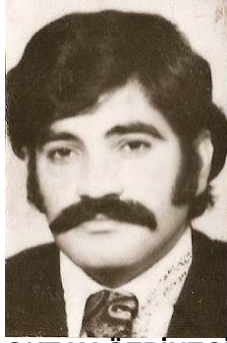
 YUSUF VURMA Müdür 1967-1974	 MEHMET AKYILMAZ Müdür 26.8.1967-1992
 YAŞAR KURTÇU 17.8.1967-1977	 SÜLEYMAN ASLAN 1968-1975
 MUZAFFER DEMİRTAŞ 1968-1975	 HASAN ÖZDEMİR 1968-1974

RAMİZ GÜNAŖTI
14.10.1974-4.1.1982

ERGÜN AVCIOĞLU
Müdür
4.10.1976-1992

OKTAY ÖZPİNECİ
1.9.1980-1983

GÜLER OKUR
(Kimya mühendisi)
17.7.1981-27.9.1984

KURTULUŖ GÜRSES
19.1.1982-1985

YUSUF CENGİZ
1984-8.6.1988

 GANİ GÜLBABA 20.2.1989-1992	 NURTEN ÖZKURT Aralık 1989-1992
 ALİ ÖZKURT 23.8.1990-1992	

OKALİPTUS İSTASYONU (TARSUS-KARABUCAK) İdari Personel

 Adem TALU Şoför	 Ahmet AKINCI Bekçi	 Dursun ÇINAR Memur
---	--	---

 Kerim İBİLOĞLU Şoför	 İsmet ÖZ	 Mehmet ÇELİK Şoför
 Mehmet DEMİRÖZ Fidancı	 Mithat YÜKSELOĞLU Şoför	 Mustafa GÜVEN Hademe
 Salih ESEN Bekçi		

11. KAVAK ve HIZLI GELİŞEN ORMAN AĞAÇLARI ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ'NÜN YAPTIĞI YAYINLAR

Enstitü ilk yıllarında sesini ve faaliyetlerini “Kavak ve Hızlı Büyüyen Orman Ağaçları” isimli 3 ayda bir yayınladığı gazete benzeri bir yayın organıyla duyurmuştur. Bu gazete 1972 yılına kadar basılmıştır (Resim 31). 1966’dan itibaren ise, araştırma çalışmalarını bilimsel makaleler halinde Yıllık Bültenlerde yayınlamaya başlamıştır.

Enstitü, Yıllık ve Teknik Bültenler, Araştırma Dergileri, Çeşitli Yayınlar ve Broşürler olmak üzere 4 tip yayın yapmıştır. Yıllık ve Teknik Bültenlerde, genellikle projeli araştırma çalışmalarının sonuç raporları yayınlanmıştır. Dergilerde güncel konulara ait makaleler ve Teknik Bülten niteliği taşımayan araştırma sonuçları, Çeşitli Yayınlarda ise belli bir konuda öğretici bir kitap mahiyetini taşıyan kapsamlı bilgiler yayınlanmıştır.

Yayınlar, 1992 yılına kadar dışarıda bastırılmış, daha sonra gerek bilgisayar, gerekse matbaacılık teknolojisinin gelişmesi ve bu sayede “masa üstü yayıncılık” teknolojisinin ortaya çıkmasıyla genellikle Enstitü’nün kendi matbaasında basılmıştır.

Enstitü 2013 yılına kadar, 211 adet Yıllık ve Teknik Bülten, 23 adet Çeşitli Yayın, 2 adet Kitap, 31 adet Dergi ve 16 adet eğitici Broşür, olmak üzere toplam 283 adet yayın yapmıştır.

Her türlü yayın, yazarı tarafından kaleme alındıktan sonra Enstitü’nün Yayın Kurulu’na gelmiş, kurul üyelerinin incelemesi ve gerekli görülen düzeltmelerin yapılması sonucu baskıya verilmiştir.

11.1. YILLIK BÜLTEN ve TEKNİK BÜLTENLER

İlk yıllarda, bilimsel gözlem ve araştırma sonuçları her yıl birkaçı bir arada “Yıllık Bülten” adı altında kitap formatında basılarak yayınlanmıştır. Bu dönemde raporlar daktilo makineleri ile yazılmış, grafikler ve şekiller aydınlatıcı kağıdına çini mürekkebiyle el ile çizilmiş, fotoğraflar ise araya yapıştırılmıştır. Bu dosya matbaaya gönderilmiş, dizgiyi takiben matbaaya gidilerek prova baskılar gözden geçirilmiş, hatalar düzeltildikten sonra metin baskıya verilmiştir.

“Yıllık Bülten”ler, 1966 yılından itibaren 1’den başlayarak seri halinde yayınlamaya başlamıştır. Bu bültenlerde birçok makale sayfa sınırlaması olmaksızın oldukça detaylı olarak yazılmış, istatistik test ve değerlendirmeler adeta ders verir mahiyette kaleme alınmıştır. Bu tip yayınlar 1986 yılına kadar devam etmiştir.

ve hızlı büyüyen orman ağaçları

Yıl : 1
Sayı : 1

İZMİT KAVAKÇILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ
TARAFINDAN
ÜÇ AYDA BİR YAYINLANIR

15 - EKİM - 1968

DERGİMİZ ÇIKARKEN

M. Ali Semizoğlu

Türkiyede ilk Modern Kavaklılık çalışmalarına başlandığı 1957 yılından beri iki yayın hedefimiz vardır. Bunlardan birisi «Kavaklılık Araştırma Enstitüsü Yıllık Bülteni» digeri ise, seyrek periyotlarla da olsa, doğrudan doğruya kavak yetiştiricisi olan köylü ve çiftçilerimize hitap edecek, onların Kavaklılık ve giftlik tipi ormancılığın fayda ve gelişmelerinden muntazaman haberdar kılacak ve imkân ha-

(Devamı 8. Sayfada)

3. MİLLÎ KAVAK KOMİSYONU TOPLANTISI

Ankarada İmar ve İskân Bakanlığı konferans salonunda bugün yapılıyor

Türkiye Milli Kavak Komisyonunun 3. cü toplantısı 14-17 ekim tarihleri arasında Ankara'da İmâr ve İskân Bakanlığı konferans salonunda yapılacaktır. Bundan evvelki toplantılar, 9 Eylül 1963 ve 11 Eylül 1967 tarihlerinde

İzmit'te, Kavakçılık Araştırma Enstitüsünde yapılmıştır.

Hızla artan yumuşak odun ham maddesi ihtiyacının karşılanması bakımından, Milli ekonominin ormancılık kesiminde kavak, okaltıydı, ve hızlı büyüyen ekzotik orman ağaçları kültürlerinin önemi, artık kesinlikle açıkça kavuşmuştur. Bu kültürlerin, geliştirilip, geniş ölçüde uygulamaya geçirilmesinde, devletin ve idarenin göstereceği çabaların yanında en büyük pay özel sektöre, yani halka düşmektedir.

Halkın ötedenberi kültürünü yapa gelmekte olduğu kavak, diğer ağaçlar türleri yanında, Anadolu'nun hemen bütün iklim bölgelerinde yetişebilme özeliğine sahiptir.

Bir yandan modern kavakçılık metodlarının araştırılıp, geliştirilmesi ve halka intikalı, diğer taraftan lüzumlu fidan materyalinin temini, orman idaresinin belli başlı fonksiyonlarını teşkil etmektedir.

Ancak kavakçılığın gelişip yayılma şartlarının yaratılması, çeşitli yönleri ile devlet sektöründe ve özel sektörde birçok kesimleri ilgilendirmektedir. Bu organla-

yonu böylece ortaya çıkmaktadır.

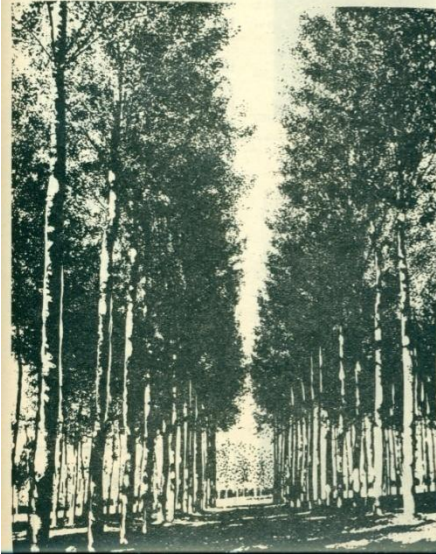
Türlerin ıslahı, kültür, kültürün sıhhatli tutulması, kullanma yerleri, sanayi, ekonomisi, ve nihayet kültürün yayılması bakımından, kavakçılığın üzerinde durulması gereken çeşitli meseleleri bulunmaktadır.

Bu saydığımız hususlarla alakalı sektörlerin temsilcileri, Milli Kavak Komisyonunu teşkil etmektedirler.

Kuruluş olarak, ilgili genel müdürlükler, araştırma enstitüleri, orman ve ziraat fakülteleri, yetiştiriciler, cemiyetler, sanayii kollarının temsilcileri Komisyonun üyesi bulunmaktadırlar

Komisyon ve onun yürütücüsü olan icra komitesi, Türkiye Kavakçılık çalışmalarının genel yönünü tayin etme durumunda bulunmakta; Milletler arası koordinasyon ve dayanışmayı sağlayan «Beynelmilel Kavak Komisyonu» na paralel bir kuruluştan ve Milli bir organ olarak, yönetmeliginin tayin etmiş olduğu yollardan fonksiyonunu yapmaktadır.

Milli Kavak Komisyonu-
nun, bu defaki toplantısının
da, evvelkiler gibi Türkiye

Resim 31: Enstitü'nün 1972 yılına kadar çıkardığı KAVAK gazetelerinden bir örnek

1987 yılından itibaren bu yayınlar “Teknik Bülten” adını almıştır. Bu defa her bir projeli araştırma sonuç raporu yine müteselsil bir numarayla yine sayfa sınırı olmaksızın ayrı ayrı yayınlanmaya başlamıştır. Bu şekildeki bilimsel yayınlar 2013 yılına kadar devam etmiştir.

Yıllık ve Teknik bültenlerde yayınlanmış olan makalelerin konulara göre dağılımı aşağıdaki gibidir:

Kavak ve Söğütler	125
Hızlı Gelişen Orman Ağacı Türleri	41
Okaliptus	23
Diğer	22
Toplam	211

Enstitü’nün belli araştırma projeleri çerçevesinde yaptığı ve Yıllık veya Teknik Bülten’ler adı altında yayınladığı bilimsel araştırmaların tam listesi Tablo 31’de verilmiştir.

Tablo 31: Yıllık ve Teknik Bültenlerin Listesi

Sıra No	Yayın No	Yayın Tarihi	Yayının Adı	Yazarları
1	1	1966	Biyoloji-Genetik-Kültür-Koruma-Teknoloji-Ekonomi-Yayın ve Enformasyon Şubesi Çalışmaları	ANON (Enstitü Müdürlüğü)
2	2-1	1967	<i>P.x euramericana</i> "I-214" fidanı üreten kavak fidanlıklarında köklü çelik ve çeliklerde fidan yetiştirilmesinin fidan büyümesi, endüstriyel satış sınıfları ve zayıflık üzerine etkileri	Mehmet Ali SEMİZOĞLU
3	2-2	“	Kavak fidanlıklarında <i>P.x euramericana</i> "I-214" klonunun budama tekniği ile ilgili araştırma	Mehmet Ali SEMİZOĞLU
4	2-3	“	Türkiye populetumları kuruluş projesi ve Eskişehir Oryantasyon populetumunun ilk müşahade sonuçları	Mehmet Ali SEMİZOĞLU
5	2-4	“	Sun’l dölemeler ve 1967 yılı çalışmaları	Mehmet ATAİZİ
6	2-5	“	5x5 m aralık mesafe düzeninde 4. Ve 5. Yaşlı iki <i>P. x euramericana</i> . "I-214" plantasyonunda ilk budama yüksekliğinin tayini ile ilgili bir araştırma	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Cengiz. Öz
7	2-6	“	Orta Anadolu iklim karakteri gösteren fidanlıklarda köklü çelik dikim mevsimi denemesi	Ahmet. TARHAN
8	2-7	“	Aksaray-Tacın fidanlığı belediye	İsmail. Hakkı TUNÇKALE

			populetumu toprak inceleme raporu ve tuzlu, tuzlu-alkali toprakların özellikleri üzerinde bir araştırma	
9	2-8	“	<i>Melanophila picta</i> Pall. Biyolojisi üzerinde araştırmalar	Osman. KARAGÖZ Orhan SEKENDİZ Dündar KULABAŞ Yılmaz ÜLGENTÜRK
10	2-9	“	<i>Melanophila picta</i> Pall. Tasallutuna karşı bir ve iki yaşlı fidanlarla yapılan ağaçlamaların mukavemetlerinin mukyeseesi	Osman KARAGÖZ Orhan SEKENDİZ Yılmaz ÜLGENTÜRK
11	2-10	“	<i>Capnodis miliaris</i> Klug. ve kavaklarda tahribat yapan diğer <i>Capnodis</i> Sp.leri üzerinde araştırmalar	Osman KARAGÖZ Orhan SEKENDİZ.
12	2-11	“	<i>Sciapterion tabaniformis</i> Rott. biyolojisi üzerine araştırmalar	Osman KARAGÖZ Orhan SEKENDİZ
13	2-12	“	Marmara ve Trakya bölgesinde tahribatına rastlanılan <i>Agrilus</i> Sp.biyolojileri ve yayılışları üzerinde araştırmalar	Osman KARAGÖZ Orhan SEKENDİZ Metin VURAL
14	2-13	“	Türkiye'de Kavaklara arız olan mantarların tesbitine ait çalışmalar	Osman KARAGÖZ Metin VURAL.
15	2-14	“	Marmara iklim rejyonunda <i>P.x euramericana</i> "I-214" klonunun fidanlıkta bir ve iki yaşlı fidanların yapraklarına arız olan <i>Taphrina eurea</i> (Pers.) Fr.nin etüdü ve sebep olduğu "Sarı Klok" hastalığına karşı kimyasal mücadele çalışmaları	Osman KARAGÖZ Metin VURAL
16	2-15	“	<i>P. x nigra</i> Tr. Cv. "56/52" klonuna arız olan <i>Septoria</i> Sp'nin etüdü ile sebep olduğu yaprak leke hastalığına karşı kimyasal mücadele tedbirleri üzerinde çalışmalar	Osman KARAGÖZ Metin VURAL
17	2-16	“	İstife alınmış kavaklara arız olan mantarlar	Osman KARAGÖZ Metin VURAL
18	2-17	“	Bir endüstri ağacı olarak "I-214" işaretli melez kavak odunun mekanik dirençleri konusunda araştırmalar	Zeki SERTMEHMETOĞLU Orhan ACAR Ali Sencer BİRLER
19	2-18	“	Kavaklıklarda olgunluk müddeti sorunları üzerine bazı araştırmalar	Zeki SERTMEHMETOĞLU Orhan ACAR Ali Sencer BİRLER
20	2-19	“	Balzam kavaklarında bazı incelemeler	Zeki SERTMEHMETOĞLU Orhan ACAR Ali Sencer BİRLER
21	3-1	1968	Kavak fidanlıklarında köklü çelik dikim mevsimi üzerine araştırmalar	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Cengiz ÖZ

				Yaşar ŞİMŞEK
22	3-2	“	Sonbahar sonunda yaprak sıyrılarak erken köklü çelik dikimi denemesi	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Yaşar ŞİMŞEK
23	3-3	“	<i>P.x euramericana</i> "I-214" kavak klonlarında fidanlık devresinde budama ve bu budamaların ağaçlama devresinin ilk yıllarında dallanma üzerine etkileri	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Cengiz ÖZ Yaşar ŞİMŞEK
24	3-4	“	Fidanlık sulama denemelerinin organizasyonu üzerine ön araştırma projesi	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Ahmet TARHAN Mehmet ATAİZİ Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL
25	3-5	“	<i>P.x euramericana</i> "I-214" fidanlıklarında 2 yaşlı fidanların söküm ve dikim mevsiminin tutma başarısı ve ilk yıl büyümesi üzerine etkilerinin araştırılması	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Cengiz ÖZ Yaşar ŞİMŞEK
26	3-6	“	Erken sökülen 2 yaşlı <i>P. x euramericana</i> "I-214" fidanlarında yaprak sıyrmanın etkileri üzerine araştırma	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Yaşar ŞİMŞEK
27	3-7	“	<i>P. x euramericana</i> "I-214" kavak ağaçlamalarında budama mevsimi denemesi	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Yaşar ŞİMŞEK
28	3-8	“	Kavak tohumlarında çeşitli bekleme sürelerinin çimlenme kabiliyeti üzerine etkilerinin araştırılması	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Yaşar ŞİMŞEK
29	3-9	“	Sun'i döllenmeler ve 1968 yılı çalışmaları	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Yaşar ŞİMŞEK
30	3-10	“	Bir yaşlı "I-214" ağaçlamalarında <i>Melanophila picta</i> Pall'a karşı koruyucu ilaçlar denemesi	Orhan SEKENDİZ Dündar KULABAŞ Yılmaz ÜLGENTÜRK Ayhan AKKAN
31	3-11	“	<i>Sciapteron tabaniformis</i> Rott. "Lepidoptera-Sesiidae" karşı fidanlıklarda kimyasal mücadele denemeleri	Orhan SEKENDİZ
32	3-12	“	Türkiye'de kavaklara arız olan mantarların tesbitine ait çalışmalar	Metin VURAL Ulvi TOLAY
33	3-13	“	İstife alınmış kavaklara arız olan mantarlar	Metin VURAL Ulvi TOLAY
34	3-14	“	<i>Taphrina aurea</i> (Pers.) Fr.nın sebep olduğu sarı klok hastalığına karşı kimyasal mücadele çalışmaları	Metin VURAL Ulvi TOLAY
35	3-15	“	<i>Melampsora allii-populina</i> Kleb.in <i>P.x</i>	Metin VURAL

			euramericana "I-214" kavak klonunda sebep olduğu kavak pas hastalığına karşı kimyasal mücadele üzerine çalışmalar	Ulvi TOLAY
36	3-16	“	<i>Melampsora</i> Sp'in P.x nigra 56/52 kavak klonunda sebep olduğu kavak pas hastalığına karşı kimyasal mücadele üzerine çalışmalar	Metin VURAL Ulvi TOLAY
37	3-17	“	<i>Septoria populi</i> Desm.'nin P.x. nigra 56/52 KOLONUNA TASALLUTU İLE MEYDANA GELEN YAPRAK LEKE HASTALIĞINA KARŞI KİMYASAL MÜCADELE ÜZERİNE ÇALIŞMALAR	Metin VURAL Ulvi TOLAY
38	3-18	“	Kağıt Endüstrisi yönünden Güney Anadolu kızılçam ormanlarında idare müddeti sorunları ve endüstriyel ham madde verimi üzerinde bazı araştırmalar	Zeki SERTMEHMETOĞLU Orhan ACAR Ali Sencer BİRLER
39	3-19	“	Kavakçılık ekonomisine giriş	Zeki SERTMEHMETOĞLU Orhan ACAR
40	4-1	1969	Mengen oryantasyon populetumu ilk müşahede sonuçları	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Yaşar ŞİMŞEK
41	4-2	“	Sun'lı döllenmeler ve 1969 yılı çalışmaları	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Seyfettin BİRAN, Osman UYSAL
42	4-3	“	Hiç budanmamış 5 yaşında <i>P.nigra</i> "56/52" ağaçlamalarında budama yüksekliğinin tayini ile ilgili bir araştırma	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Yaşar ŞİMŞEK Ahmet TARHAN Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL
43	4-4	“	Türkiye'de okaliptüs türlerine arız olan böcekler	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
44	4-5	“	Yabancı orijinli hızlı gelişen türlere arız olan böcekler	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
45	4-6	“	Marmara iklim şartlarında fidanlıkta "I-214", 45/51, 1-488, 64/H, Negrito, Mc (Mellone), 77/51, 70/D, 72/58, 39/61 kavak klonlarının " <i>Melampsora allii-populina</i> kleb" ve " <i>Marssonina brunnea</i> (ell. Et ev) P.Magn."ya karşı mukavemetleri üzerine araştırmalar	Metin VURAL Ulvi TOLAY
46	4-7	“	Marmara iklim rejyonunda fidanlıkta <i>P. x euramericana</i> (dode) guinier CV "I-214" kavak klonuna arız olan <i>Marssonina brunnea</i> (ell et Ev.) P.Magn'nın sebep olduğu yaprak leke hastalığına karşı kimyasal mücadele	Metin VURAL

			alışmaları	
47	4-8	“	Tuzlu taban suyu etkilerine maruz kalmış bir kavaklıkta araştırma	Dr. İsmail. H. TUNÇKALE Cengiz Z
48	4-9	“	Kavak fidanlıklarında sulamanın etkileri, denemede karşılaşılan glkler ve dşlebiyecek hatalar	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Dr. İsmail H. TUNÇKALE Mehmet ATAİZİ Cengiz Z
49	4-10	“	Konya, Niğde ve Nevşehir evresi karakavak yetiştiriciliğinde ekonomik incelemeler	Zeki SERTMEHMETOĞLU Orhan ACAR Ali Sencer BİRLER
50	5-6/1	1971	1970, 1971 yılı sun'ı dölleme alışmaları	Mehmet ATAİZİ Yaşar şİMşEK Seyfettin BİRAN Osman UYSAL
51	5-6/2	“	Hızlı gelişen egzotik ibreli türlerden <i>Pinus radiata</i> D.Don (Tasmanya-Lot no: 7321) dikim mevsimi üzerinde araştırma	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Mehmet ATAİZİ Kemal YENİDOĞAN
52	5-6/3	“	Yabancı orijinli hızlı gelişen türlere arız olan böcekler	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
53	5-6/4	“	Genç ağalamalarda <i>Melanophila dicta</i> pall. Tasallutuna karşı bir mücadele denemesi	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ Ayhan AKKAN
54	5-6/5	“	<i>Pinus maritima</i> Mill. ile tesis edilmiş genç plantasyonlarda tasallutu tesbit edilen <i>Melampsora pinitorgua</i> Rost.ya karşı kimyasal mücadele alışmaları	Metin VURAL Korhan TUNÇTANER
55	5-6/6	“	<i>Eucalyptus camaldulensis</i> Dehn. Odununun teknolojik özellikleri üzerinde bazı araştırmalar	Orhan ACAR Osman GÖKÇE
56	7-1	1972	64.H.melez kavak odununun bazı teknolojik odun özellikleri ve I-214 klonu ile mukayeseli araştırmalar	Orhan ACAR
57	7-2		<i>Melanophila picta</i> pall.ın Türkiye'deki biyoloğisi, koruma ve savaş metodları	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
58	7-3		<i>Sciapteron tabaniformis</i> rott'un Türkiye'deki yayılışı, biyoloğisi, koruma ve savaş metodları ile parazitleri üzerine araştırmalar	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
59	7-4		<i>Stilpnotia</i> (=Leucoma=Liparis) salicis L. Türkiye'deki yayılışı, biyoloğisi, zararları, koruma ve savaş metodları üzerine araştırmalar	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
60	7-5	1972	<i>Nycteola asiatica</i> Krul. (<i>Sarrotrippus musculana</i> Ersch.)'in Türkiye'de yayılışı, biyoloğisi, koruma ve savaş metodları ile parazitleri zerine	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ

			araştırmalar	
61	7-6	“	Marmara ve Trakya bölgesinde tahribatına rastlanılan <i>Agrilus ater</i> L.in türkiye'deki yayılışı, biyolojisi, zararları ve koruma ve savaş metodları üzerine araştırmalar	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
62	7-7	“	Stok kavak odunlarına arız olan böceklere karşı koruyucu ilaçlama denemeleri	Niyazi YILDIZ
63	7-8	“	Yurdumuz kavak ve hızlı gelişen egzotik tür aalamalarında tahribatı görülen kemirgenler	Niyazi YILDIZ
64	7-9	“	Doğu ve Güney ve Orta Anadolu Bölgelerimizde kavaklara arız olan bazı coccidae türleri	Niyazi YILDIZ
65	7-10	“	İstif edilmiş ve inşaatta kullanılan kavak odununa arız olan böcekler	Niyazi. YILDIZ
66	7-11	“	Ksilofaj kavak böceklerine karşı küratif, basınçlı enfeksiyon denemeleri	Orhan SEKENDİZ Niyazi YILDIZ
67	8-1	1973	<i>Populus euphratica</i> Oliv. Odununun Anatomik ve Teknolojik zellikleri	Orhan ACAR
68	8-2	“	Ağır topraklarda yetişen  melez kavak klonu üzerinde verim araştırmaları	Orhan ACAR Mehmet Hanifi ÖZDAL
69	9-1	1974	<i>Capnodis miliaris</i> Klug. biyolojisi, koruma ve savaş metodları üzerine araştırmalar	Niyazi YILDIZ
70	9-2	“	Makine ile hazırlanmış teraslarda dikilmiş çeşitli yaşlı <i>P. radiata</i> ve <i>P. pinaster</i> plantasyonlarında N P K madensel gübrelerinin gençlik devresinde boy büyümesi üzerine olan etkilerinin araştırılması	Dr. İsmail H. TUNÇKALE
71	9-3	“	Hızlı gelişen egzotik türlerin Türkiye'ye ithalleri ve 1969 yılında Ege Bölgesinde kurulan oryantasyon arboretumlarının ilk sonuçları	Yaşar şİMşEK Dündar KULABAş Ayhan AKKAN Güngör SOYSAÇ Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULKU
72	10-1	1975	Türkiye'de yerli ve kültürleri yapılan kavaklarda yapraklara arız olan mantarlar	Metin VURAL
73	10-2	“	<i>Phyllodecta vitellinae</i> L.nin Türkiye'deki yayılışı, biyolojisi, zararları, koruma ve savaş metodları üzerine araştırmalar	Niyazi YILDIZ

74	10-3	“	<i>Saperda populnea</i> L.nin Türkiye'deki yayılışı, Biyolojisi, koruma ve savaş metodları üzerine araştırmalar	Niyazi YILDIZ
75	10-4	“	Yapı malzemesi olarak karakavak ağacının bazı özellikleri üzerinde araştırmalar	Yalman ODABAŞI Orhan ACAR
76	11-1	1976	2 yaşlı fidanlarla ağaçlamalar tesisinde fidan kalınlıklarının büyüme ve tutma üzerine etkilerinin araştırılması	Mehmet Ali SEMİZOĞLU Besalet SÜRMEN Ulvi TOLAY İsmet GÜMÜŞDERE
77	11-2	“	Kurak mıntikalarda susuz okaliptus ağaçlama metodunun araştırılması	Mehmet AKYILMAZ Muzaffer DEMİRTAŞ
78	11-3	“	Yurdumuz hızlı gelişen ibrelî tür ağaçlamalarında tahribatı görülen <i>Evetria buoliana</i> (Schiff.)ya karşı kimyasal mücadele denemeleri	Niyazi YILDIZ Necdet GÜLER
79	11-4	“	Hızlı gelişen yabancı ibrelî türler için arazi temizliği ve arazi hazırlama ön araştırması	Ulvi TOLAY Savaş AYBERK Eng. COOLING
80	11-5	“	Agricol'a batırılmış ve batırılmamış çıplak köklü <i>Pinus radiata</i> fidanlarının mukayesesi. Tüplü Agricol'a batırılmış ve batırılmamış çıplak köklü <i>Pinus pinaster</i> fidanlarının mukayesesi	Ulvi TOLAY, Eng.Cooling
81	11-6	“	Kavak fidanlıklarında madensel gübrelemelerin etkileri üzerine araştırmalar	Dr. İsmail H. TUNÇKALE M. Ali SEMİZOĞLU Ulvi TOLAY
82	12	1977	Duglas (<i>Pseudotsuga menziesii</i> (Mirb. Franco)'ın Türkiye'ye ithali ve orijin problemleri üzerine araştırmalar	Dr. Yaşar ŞİMŞEK
83	13-1	1978	Türkiye koşullarına uyabilecek <i>Pinus contorta</i> (Dougl.) nın seçimi üzerine araştırmalar	Dr. Yaşar ŞİMŞEK Yüksel PETEK Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU
84	13-2	“	Marmara oryantasyon populetumunda klonların büyüme yönünden karşılaştırılması	Ali Sencer BİRLER Acar UMAÇ Muzaffer DOĞRU Hüseyin USTA
85	13-3	“	Akdeniz bölgesi populetumları- Osmaniye populetumu	Osman GÖKÇE Atif ÇETİN
86	14-1	1979	Özel olarak kaplanmış (pellet) ibrelî tohumların fidanlıkta ve arazide ekimi	Ulvi TOLAY Savaş AYBERK
87	14-2	“	Dikim mevsiminin uzatılması	Ulvi TOLAY Savaş AYBERK
88	14-3	“	<i>Eucalyptus camaldulensis</i> Dehn. Ağacında kabuk soymanın çalışma üzerine etkileri	Orhan ACAR Yusuf VURMA Mehmet ERCAN

89	14-4	“	Okaliptus ağaçlamalarında bakım sürümlerinde ekipman, sürüm adedi ve sürüm fasılasının büyümeye etkileri üzerinde araştırmalar	Mehmet AKYILMAZ Muzaffer DEMİRTAŞ
90	14-5	“	<i>Eucalyptus camaldulensis</i> Dehn. Fidanının yetiştirilmesi tekniği üzerine araştırmalar	Mehmet AKYILMAZ Ergün AVCIOĞLU Ramiz GÜNAŞTI
91	14-6	“	Okaliptus ağaçlamalarında bakım sürümlerinin büyümeye etkileri üzerine araştırmalar	Mehmet AKYILMAZ Muzaffer DEMİRTAŞ
92	15-1	1980	Ağaçlandırma çalışmalarına ait birim zaman cetvelleri	Ali SencerBİRLER Muzaffer DOĞRU Hüseyin Z. USTA
93	15-2	“	"I-214" kavak ağaçlamalarında amonyum nitrat gübrelemesinin büyümelere etkisi	Osman GÖKÇE
94	15-3	“	<i>Populus euphratica</i> Oliv.in yetiştirme ortamı özellikleri üzerinde bir araştırma	Osman GÖKÇE Ersen PAMİR Semir ÖĞÜTMEN
95	15-4	“	Normal topraklarda N.P.K. madensel gübrelemelerinin <i>E. camaldulensis</i> Dehn.in büyümesi üzerine etkilerinin araştırması	Mehmet AKYILMAZ Muzaffer DEMİRTAŞ
96	15-5	“	Ekonomik kök yaşını doldurmuş Okaliptus sahalarının köklenip yeniden ağaçlandırılmasında, Okaliptus artışlarının ve sürüm derinliklerinin gelişme üzerine etkilerinin araştırılması	Mehmet AKYILMAZ Ramiz GÜNAŞTI
97	16-1	1981/ 1	Siyah-Beyaz Hava fotoğrafları Yardımı ile Yetiştirme Ortamı Değerlendirilmesi ve Haritalanması Olanakları	Dr. Ahmet HIZAL
98	16-2	“	İstif edilmiş ve inşaatla kullanılan kavak odununa arız olan böcekler	Niyazi YILDIZ
99	17-1	1981/ 2	1973-1974 yılında Türkiye'de Tesis Edilen Uluslararası Duglas (<i>Pseudotsuga menziesii</i> (Mirb.) Franca) Orijin Denemelerinin sonuçları	Dr. Yaşar ŞİMŞEK
100	17-2	“	Ülkemizde Adaptasyonu Yapılan Hızlı Gelişen İbrelili Türlerden <i>P. radiata</i> ve <i>P. pinaster</i> Genç Plantasyonlarında Beş Azot Seviyesinin Boy ve Çap Büyümesi Üzerine Etkilerinin Araştırılması	Dr. İsmail H. TUNÇKALE Cengiz ÖZ Dr. Ahmet HIZAL
101	17-3	“	Yurdumuzda Okaliptus Türlerine Arız olan <i>Phoracantha semipunctata</i>	Niyazi YILDIZ Necdet GÜLER

			Fabr'ın Biyolojisi, Tahribatı, Koruma ve Savaş Metodları Üzerine Araştırmalar	Ramiz GÜNAŞTI
102	18-1	1982	Marmara ve Karadeniz Bölgelerinde Tesis Edilen <i>Pinus radiata</i> D.Don Orijin Denemelerinde Gelişme ve Gövde Kalitesi üzerine araştırmalar	Dr. Yaşar ŞİMŞEK Mümtaz TULUKÇU
103	18-2	“	Kocaeli Yarımadasının Doğu Kesiminde Karadeniz ve Marmara Arasındaki Geçiş Zonunda Vegetasyon Formasyonları ve Ekolojik Şartlar	Dr. Savaş AYBERK
104	18-3	“	Türkiye Orijinli <i>Populus nigra</i> 'lar ile Kuzey Amerika Orijinli <i>Populus deltoides</i> 'ler Arasında Yapılacak Yapay Çaprazlamalar ve Elde Edilecek İlk Sonuçlar Üzerine araştırmalar	Kaya. Ali ZENGİNGÖNÜL Aydın ALANAY Ferit TOPLU
105	18-4	“	<i>Populus X euramericana</i> cv. I-214 Odununda Zamana Bağlı Olarak Yoğunluk Değişimi Üzerine Araştırmalar	Orhan ACAR Mehmet ERCAN Metin SARIBAŞ
106	18-5	“	Kocaeli Yarımadasında Bulunan Ağaçlandırma Alanlarında Diri Örtü Temizliği İçin Yapılan Kontrollü Yangınların toprağın Bazı Fiziksel ve Kimyasal Özellikleri Üzerine Yapmış Olduğu Etkilerin Araştırılması	Dr. Ahmet HIZAL Metin SARIBAŞ
107	18-6	“	Çeşitli Toprak İşleme Yöntemlerinin Kerpe Yöresindeki Bozuk Baltalıklarda İnce Tekstürlü Toprakların Fiziksel Özellikleri ve Ağaçlandırma Başarısı Üzerine Etkileri	Dr. Ulvi TOLAY Dr. Ahmet HIZAL Engin DÖNMEZ
108	18-7	“	Okaliptus (<i>Eucalyptus camaldulensis</i> Dehn.) Plantasyonlarında İlk Yaşlardaki Gelişmeler Üzerine Dikim Sıklıklarının Etkisi	Ali Sencer.BİRLER Muzaffer DOĞRU Mehmet AKYILMAZ Hüseyin USTA Ergün AVCIOĞLU
109	19-1	1983	"I-214" Melez Kavağı Plantasyonlarında Hasılat Araştırmaları	Dr. Ali Sencer.BİRLER
110	19-2	“	Karakavaklar İçin Hacim Tablosu	Dr. Ali Sencer BİRLER Hüseyin USTA Yavuz YÜKSEL
111	19-3	“	Elverişli Yetiştirme Ortamlarında <i>P. euramericana</i> "I-214" ve <i>P. nigra</i> Tr "56/52" Kavak Ağaçlamalarının Kuruluşlarında 1 ve 2 Yaşlı Köksüz Gövde Sürgünlerinin Kullanılma Koşul	Dr. Ulvi.TOLAY Dr. Savaş AYBERK Dr. Osman GÖKÇE Engin ERTAN İsmet GÜMÜŞDERE

			ve Olanaklarının Araştırılması	Güngör SOYSAÇ Mahmut DERELİ
112	19-4	“	Türkiye Populetumları Araştırma Sonuçları	Korhan TUNÇTANER Ayhan AKKAN Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL Engin ERTAN Mehmet AKYILMAZ Ersen PAMİR Sefer ERTAŞ
113	19-5	“	Sahil Çamı (<i>Pinus pinaster</i> Ait.) Ağaçlandırma Meşcerelerinde Hasılat Araştırması	Dr. Ali Sencer BİRLER Yavuz YÜKSEL
114	19-6	“	Hendek Orman Fidanlığında Uludağ Göknarı (<i>Abies bornmulleriana</i> Matiff)'in Yetiştirme Tekniği ile Fidan Kalitesi ve Dikim Başarısı Arasındaki İlişkiler Üzerine Araştırmalar	Dr. Ulvi TOLAY
115	19-7	“	Maki Sahalarda Arazi Hazırlığı Metodlarının <i>P. pinaster</i> Aiton'un Gelişimi Üzerine Etkilerinin Araştırılması	Dr. Savaş AYBERK Dr. Ulvi TOLAY Mehmet BUL Taneri ZORALIOĞLU
116	19-8	“	<i>P. radiata</i> D. Don ile İzmit-İşiktepe Hızlı Gelişen Türler Ağaçlama Sahasında Tesis Edilen Aralık-Mesafe Denemesinden Elde Edilen İlk Sonuçlar	Dr. Savaş AYBERK
117	20-1	1984	Yüzeysel Gübrelemenin <i>P. radiata</i> D. Don ve <i>P. pinaster</i> Aiton Türlerinin Gelişimi Üzerine Etkileri	Dr. Savaş AYBERK Dr. Ulvi TO LAY
118	20-2	“	Fidanlıkta Yabancı Otlarla Mücadele	Dr. Ulvi TOLAY Dr. Savaş AYBERK Metin SARIBAŞ Taneri ZORALIOĞLU
119	20-3	“	Kumullarda <i>Eucalyptus camaldulensis</i> Dehn. Ağaçlandırmalarında N.P.K. ve Yeşil Gübre Etkilerinin Araştırılması	Ergün AVCIOĞLU Osman SUN M. Kurtuluş GÜRSES
120	20-4	“	<i>Eucalyptus camaldulensis</i> (Dehn.) Orijin Mukayese Araştırması	Ergün AVCIOĞLU Orhan ACAR
121	20-5	“	Türkiye Oryantasyon Okaliptetumları Kuruluş Projesi Sonuçları	Ergün AVCIOĞLU M. Kurtuluş GÜRSES
122	20-6	“	Tek Sıra Halindeki Okaliptus Plantasyonlarının Çeşitli Yönlerde Komşu Bulundukları Pamuk, Buğday ve Mısır Kültürlerinin Verimleri Üzerine Etkileri	Ergün AVCIOĞLU Hüseyin USTA
123	20-7	“	İstife Alınmış Kavak Odununa Arız Olan Mantarlar	Dr. Metin VURAL İsmet GÜMÜŞDERE Mehmet KARAL

124	20-8	“	Türkiye’de kavaklara Arız Olan Mantarlar	Dr. Metin VURAL İsmet GÜMÜŞDERE Mehmet KARAL
125	20-9	“	Okalıptus Plantasyonlarında Dikim Aralıkları Denemesi	Ergün AVCIOĞLU Osman SUN
126	20-10	“	Yurdumuz Orman Fidanlık ve Ağaçlamalarında Mevcut Muhtelif Orijinli Hızlı Gelişen Egzotik İğne Yapraklı Orman Ağaçlarına Arız Olan Mantarların Tesbiti Üzerine Araştırmalar	Dr. Metin VURAL İsmet GÜMÜŞDERE Mehmet KARAL
127	20-11	“	Türkiye’de Kùltürleri Yapılan Okalıptus Türlerine Dikili ve İstifte Arız Olan Mantarların Tesbiti Üzerine Çalışmalar	Dr. Metin VURAL İsmet GÜMÜŞDERE Mehmet KARAL
128	20-12	“	Keşan ve Lüleburgaz Orman Fidanlıklarında Damping-Off Hastalığına Karşı Kimyasal Kontrol Tedbirleri Üzerine Araştırmalar	İsmet GÜMÜŞDERE Mehmet ERCAN
129	21-1	1985	Kuzey Amerika Karakavaklarının (<i>Populus deltoides</i> Bartr.) Marmara ve Ege Bölgelerine en Uygun Orijinlerinin Seçimi Üzerine Araştırmalar	Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU
130	21-2	“	Türkiye’de Endüstriyel Ağaçlandırmalarda Kullanılabilecek Sahil Çamı (<i>Pinus pinaster</i> Aiton) Orijinlerinin Seçimi Üzerine Araştırmalar	Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU
131	21-3	“	Hızlı Gelişen Yapraklı Tür Ağaçlandırmalarında Ot Alma Entansitesi ve Frekansı	Dr. Ulvi.TOLAY Dr. Savaş AYBERK Taneri ZORALİOĞLU Mehmet BUL
132	21-4	“	<i>Populus x euramericana</i> (Dode) Guinier cv. "I-214" Melez Kavak Klonunda Dikim Aralıkları Denemeleri	Hüseyin Z. USTA
133	21-5	“	Türkiye’deki <i>P. radiata</i> Ağaçlandırmalarında Görülen <i>Evetria buoliana</i> (Schiff) Tasallutunda Yetiştirme Ortamı Faktörlerinin Etkileri	Celal AYIK Necdet GÜLER
134	21-6	“	Balıkesir Orman Başmüdürlüğü Mintıkasında Madra Serisi Karaçam Plantasyonlarında Zararı Tesbit Edilen Bir Pas Mantarı Üzerinde Çalışmalar	Dr. Metin VURAL İsmet GÜMÜŞDERE Mehmet KARAL
135	22-1	1986	Gemlik Yarımadasında Yerli ve Yabancı Karaçam (<i>Pinus nigra</i> Arnold.) Orijinlerinin Büyüme Yönünden Karşılaştırılmaları	Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU

136	22-2	“	Marmara Bölgesi Işıktepe ve Çenedağ Ağaçlandırmalarında Taslutu Tesbit Edilen Bir Pas Mantarı Üzerine Çalışmalar	Dr. Metin VURAL İsmet GÜMÜŞDERE Mehmet KARAL
137	22-3	“	Kocaeli Yarımadasında Yetişen Radiata Çamı (<i>Pinus radiata</i> D.Don) İçin Hacim Tablosu	Dr. Ali Sencer BİRLER
138	22-4	“	Türkiye Mukayese Okaliptetumları Araştırma Sonuçları	Ergün AVCIOĞLU M. Kurtuluş GÜ RSES
139	22-5	“	Alçak ve Yüksek Rakımlı Arazilerde <i>Eucalyptus camaldulensis</i> Dehn. Ağaçlandırmalarının En Uygun Dikim Zamanının Tesbiti Üzerine Araştırmalar	Ergün AVCIOĞLU M. Kurtuluş GÜRSES
140	137	1987-1	Marmara ve Batı Karadeniz Bölgelerinde Halepçamı (<i>Pinus halepensis</i> Mill.) ve Kızılçam (<i>P. brutia</i> Ten.) Orijinlerinin Karşılaştırılması Üzerine Araştırmalar	Mümtaz TULUKÇU Korhan TUNÇTANER Ferit TOPLU
141	138	1987-2	Kavak Fidanlık İşlemlerine Ait Birim Zaman ve Maliyet Analizleri	Dr. Ali Sencer BİRLER Yavuz YÜKSEL Ahmet DİNER
142	139	1987-3	Kocaeli Yarımadasında Radiata Çamı (<i>Pinus radiata</i> D.Don) Orijinlerinin Gelişmeleri ve Çam Sürgün Bükücüsü (<i>Evetria buoliana</i> Schiff) Böceğine Mukavemetleri Üzerine Araştırmalar	Ferit TOPLU Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU
143	140	1987-4	Yapraklı Tür Orman Ağaçları Fidanlık Tekniği	Dr. Ulvi TOLAY
144	141	1988-1	Boylu Bozuk Baltalık Sahalarda Makinalı Arazi Hazırlığı Yöntemlerinin Sahil Çamı (<i>P.pinaster</i> Aiton) ve Radiata Çamı (<i>P.radiata</i> D.Don) Türleri ile yapılan Ağaçlandırmaların Başarısı Üzerine Etkileri	Dr. Ulvi TOLAY Dr. Savaş AY BERK Taneri ZORALIOĞLU Mehmet BUL
145	142	1988-2	<i>Eucalyptus grandis</i> Orijin denemesi	Ergün AVCIOĞLU Kurtuluş GÜRSES
146	143	1988-3	Karakavak Ağaçlandırmaları ve Zirai Ara Kültür Ekonomisi Üzerine Araştırmalar	Aydan ALANAY
147	144	1988-4	Sahilçamı (<i>Pinus pinaster</i> Aiton) Orijinlerinin Morfo-Genetik Özellikleri ve Büyüme Performansları Üzerine Araştırmalar	Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU
148	145	1989-1	"I-214" Melez Kavak Ağaçlandırma Ekonomisi (Birim Zamanlar, Birim Maliyetler ve Mali Analizler)	Dr. Ali.Sencer.BİRLER Yavuz YÜKSEL Ahmet DİNER
149	146	1989-	Kocaeli Yarımadasında (<i>Pinus</i>	Ferit TOPLU

		2	<i>muricata</i> D.Don) Orijinlerinin Büyümleri Üzerine Araştırmalar	Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU
150	147	1989-3	Marmara ve Batı Karadeniz Bölgelerinde <i>Pinus ponderosa</i> Laws. Orijinlerinin Büyümleri Üzerine Araştırmalar	Ferit TOPLU Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU
151	148	1989-4	Türkiye'nin Euro-Siberien (Euxine) Bölgesinde Doğal Olarak Yetişen Kavakların Morfolojik (Dış Morfolojik, İç Morfolojik ve Palinolojik) Özellikleri Üzerine Araştırmalar	Dr. Metin SARIBAŞ
152	149	1990-1	Eskişehir Yöresi Kurak ve Yarıkurak Alanların Ağaçlandırılmasında Uygulanabilecek Makinalı Arazi Hazırlığı Yöntemlerinin Belirlenmesi Üzerine Araştırmalar	Dr. Taneri ZORALIOĞLU
153	150	1990-2	Çeşitli, Söğüt Klonlarının Genetik Varyasyonları ve Türkiye'nin değişik Yörelere Adaptasyonları Üzerine Araştırmalar	Dr. Korhan TUNÇTANER
154	151	1991-1	<i>P.x euramericana</i> "I-214" ve "45/51" Klonları ile Fidan Üretiminde Çelik Boyları ve Aralık Mesafenin Fidan Kalitesi Üzerine Etkileri	Doç. Dr. Savaş AYBERK Dr. Ulvi TOLAY Sedat ULUDAĞ
155	152	1991-2	Marmara ve Batı Karadeniz Bölgelerinde <i>Pinus taeda</i> L. ve <i>Pinus elliotii</i> Engelm. Orijinlerinin Büyümleri Üzerine Araştırmalar	Mümtaz TULUKÇU Dr. Korhan TUNÇTANER Ferit TOPLU
156	153	1991-3	<i>Pinus radiata</i> (D.Don)'nın Çelikle Üretimi Üzerine Araştırmalar	Mümtaz TULUKÇU Dr. Korhan TUNÇTANER Ferit TOPLU Erhan AKÇİDEM
157	154	1991-4	Titrekkavak (<i>Populus tremula</i> L.)'ın Çelikle Üretimi Üzerine Araştırmalar	Ferit TOPLU Dr. Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU
158	155	1992-1	Diri Örtü Temizliği ve Toprak İşleme Ekipmanlarının Ağaçlandırma Sahalarının Toprakları Üzerindeki Etkileri	Celal AYIK Hüseyin YILMAZ
159	156	1992-2	Kavaklarda Yapay Melezleme Çalışmaları (1987-1990)	Dr. Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU
160	157	1992-3	Geniş Yapraklı Orman Ağacı Türlerinin Marmara Bölgesine Uyumları Üzerine Araştırmalar	Mümtaz TULUKÇU Dr. Korhan TUNÇTANER Ferit TOPLU Erhan AKÇİDEM
161	158	1992-4	Biokitle Üretimine Uygun Kavak Klonlarının Seçimi Üzerine	Dr. Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU

			Araştırmalar	
162	159	1992-5	Yerli ve Melez Kavak Fidanı Üretiminde Uygun Aralık Mesafe Seçimi Denemesi	Doç. Dr. Savaş AYBERK Sedat ULUDAĞ Celal AYIK
163	160	1992-6	Özel Kavak Fidanlarında Tarımsal Ormancılık Tekniklerinin Geliştirilmesi Üzerine Araştırmalar	Doç. Dr. Savaş AYBERK Dr. Aladino Angeli İbrahim ÇOLAK
164	161	1993-1	Kavak Fidanlıkları İçin Maliyet Analizleri (1991 Yılı Cari Fiyatları ile)	Dr. A. Sencer. BİRLER Sacit KOÇAR
165	162	1993-2	Titrek Kavaklarda (<i>Populus tremula</i> L.) Görülen Gövde Çürükleri Üzerine Araştırmalar	Kazım ULUER Faruk Ş. ÖZAY
166	163	1993-3	Türkiye Kavakçılığını Geliştirme Projesi Kapsamında Yeni Teknolojilere Dayalı Bazı Makinalı İşlemlerin Birim Zaman Verilerinin Belirlenmesi	Dr. Taneri ZORALİOĞLU Sacit KOÇAR
167	164	1993-4	Anaçlık Yöntemiyle Köksüz Kavak Fidanı Üretim Tekniklerinin Araştırılması	Dr. Metin SARIBAŞ
168	165	1993-5	Melez Kavak Fidanlıklarında Çelik Bahçeleri Kurulması ve İşletilmesi	Dr. Taneri ZORALİOĞLU
169	166	1994-1	Orta ve Güneydoğu Anadolu'da Kullanılan Kavak Klonlarında Görülen Zararlılar	Necdet GÜLER Peyman CAN
170	167	1994-2	Değişik yetiştirme Ortamlarında İstiridye Mantarının (<i>Pleurotus</i> sp.) Kültürü Üzerine Araştırmalar	Kazım ULUER Faruk Ş. ÖZAY
171	168	1994-3	Enerji Ormanları Tesisinde Kullanılan Tekniklerin Karşılaştırılması Tesiste Mekanizasyondan Yararlanma İmkanları Üzerine Araştırmalar	Doç. Dr. S. AYBERK
172	169	1994-4	Doğu Akdeniz Bölgesi Yapraklı Türler Adaptasyon Denemeleri	Ergün AVCIOĞLU Gani GÜLBABA Ali ÖZKURT
173	170	1994-5	Bazı Kavak Klonlarının Büyümeleri ve Teknolojik Özellikleri Üzerine Araştırmalar	Dr. Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU
174	171	1995-1	Okaliptus Ağaçlandırmalarında Hacim ve Kuru Madde Hasılatı (<i>Eucalyptus camaldulensis</i> Dehn.)	Dr. A. Sencer. BİRLER
175	172	1995-2	<i>Cryptorhynchus lapathi</i> L.'ye Karşı Mücadele	Necdet GÜLER Peyman CAN
176	173	1995-3	Kavak Fidanlıklarında (<i>Sciapteron tabaniformis</i> Rott.) Problemi	Necdet GÜLER Peyman CAN
177	174	1995-	Türkiye Kavakçılığını Geliştirme	Sacit KOÇAR

		4	Projesi (TKGP) Kapsamında Yeni Teknolojilerin Ekonomik Etkileri	
178	175	1996-1	Melez (I-214) ve Karakavak (Gazi) Ağaçlandırmalarında Karma Ormancılık Tekniklerinin Uygulanması Üzerine Araştırmalar	Doç. Dr. Savaş AYBERK Dr. Aladino ANGELI İsmail ÇOLAK
179	176	1996-2	Orman Fidanlık Topraklarının Islahında Mısır Bitkisinden Yararlanma	Dr. Mustafa ZENGİN Ahmet KARAKAŞ
180	177	1996-3	Kerpe Araştırma Ormanında Baltalık Meşcerelerinde Odun ve enerji Veriminin Tesbiti ve Hızlı Gelişen İbrelî Tür Endüstriyel Ağaçlandırmaları ile Mukayesesi	Doç. Dr. Ali Sencer BİRLER Sait KOÇAR Ahmet DİNER
181	178	1996-4	Sahil Çamı (<i>Pinus pinaster</i> Aiton) Ağaçlandırmalarında Budama Teknikleri Üzerine araştırmalar	Prof. Dr. Savaş AYBERK
182	179	1996-5	Melez Kavak (<i>P.x.euramericana</i> (Dode) Guinier cv. "I-214") Klonunda Kitle Üretimi	Doç. Dr. Ali Sencer BİRLER Ahmet DİNER Sait KOÇAR
183	180	1997-1	Radiata Çamı (<i>P. radiata</i> D.Don) İle Kurulan Aralama ve Budama Denemelerinden Elde Edilen Sonuçlar	Prof. Dr. Savaş AYBERK Doç. Dr. Ulvi TOLAY Dr. Taneri ZORALIOĞLU
184	181	1997-2	Kavak Ağaçlandırmalarında İlk Yıllarda Yapılan Gübrelemenin Büyüme Üzerine Etkileri	Dr. Mustafa ZENGİN Ahmet KARAKAŞ
185	182	1997-3	Kocaeli Yöresinde Orman Ekosistemlerinin Hidrolojik Ağaçlandırmalar Yönünden Karşılaştırılması	Dr. Mustafa ZENGİN
186	183	1997-4	Marmara Bölgesinde Söğütlerde Zarar Yapan Böcekler	Dr. Faruk.Ş. ÖZAY
187	184	1998-1	Marmara ve Orta Anadolu Bölgeleri Mukayese Populetumları Araştırma Sonuçları	Doç. Dr. Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU Eyüp DURCAN
188	185	1998-2	Marmara ve Orta Anadolu Bölgeleri Oryantasyon Populetumları Araştırma Sonuçları	Doç. Dr. Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU Eyüp DURCAN
189	186	1998-3	Kavaklarda <i>Cytospora chrysosperma</i> (Pers.) Fr. Zararını Önleme Üzerine Araştırmalar	Kazım ULUER Doç. Dr. Meral GÜRER Necdet GÜLER
190	187	1998-4	Sahilçamı (<i>Pinus pinaster</i> Aiton.) ve Radiata Çamı (<i>Pinus radiata</i> D.Don)	Prof. Dr. Savaş AYBERK Doç. Dr. Ulvi TOLAY

			Türleri ile Kurulan Aralık Mesafe Denemelerinden Elde Edilen Sonuçlar	Dr. Taneri ZORALİOĞLU
191	188	1998-5	Dişbudak (<i>Fraxinus excelsior</i> L.) Plantasyonlarında Sulama ve Gübreleme Yoluyla Verimliliğin Arttırılması Teknikleri	Dr. Taneri ZORALİOĞLU Sedat ULUDAĞ
192	189	1999-1	I-214 Melez Kavak Ağaçlandırmalarında Ara Tarımın Kavakçılık Ekonomisine Etkileri	Ahmet DİNER Dr. Sacit KOÇAR
193	190	1999-2	Ülkemizde Kavakçılığın Geliştirilmesinde Yeni Finansman Olanakları	Dr. Sacit.KOÇAR
194	191	2000-1	Kavaklara Arız Olan <i>Pygaera</i> (<i>Clostera</i>) <i>Anastomosis</i> L. Üzerine Araştırmalar (Yayıllığı ve Biyolojisi)	Dr. Faruk Ş. ÖZAY Necdet GÜLER Kazım ULUER Fazıl SELEK
195	192	2002	Uzaktan Algılama Verilerinden Yararlanılarak, Adapazarı ve Düzce Ovalarında Melez Kavak Dikili Alanların Envanteri	Mehmet ERCAN Kazım ULUER Fazıl SELEK
196	193	2002	Eskişehir Yöresi Karaçam Ağaçlandırmalarında Mısır Kompostu Kullanılması	Dr. Mustafa ZENGİN Ahmet KARAKAŞ
197	194	2002	Bazı Kavak ve Söğüt Klonlarının Göller Bölgesine Adaptasyonları ve Yonga Levha Endüstrisinde Değerlendirme Olanakları	Doç. Dr. Korhan TUNÇTANER Doç. Dr. Turgay AKBULUT Mümtaz TULUKÇU
198	195	2003	Sahilçamı Ağaçlandırmalarında Artım ve Büyüme	Dr. Barbaros Gürsel ÖZCAN
199	196	2004	Bazı Kavak Klonlarının Büyüme Performansları, Odunlarının Bazı Teknolojik Özellikleri ve Kağıt Üretimine Uygunlukları Üzerine Araştırmalar	Prof. Dr. Korhan TUNÇTANER Prof. Dr. Nusret AS Y. Doç. Dr. Öznur ÖZDEN
200	197	2005	İZMİT YUVACIK BARAJI SU TOPLAMA HAVZASININ YENİLENEBİLİR DOĞAL KAYNAKLARININ SU ÜRETİMİ (KALİTE, MİKTAR VE REJİM) AMACIYLA PLANLANMASI	Dr. Mustafa ZENGİN Prof. Dr. Ahmet HIZAL Ahmet KARAKAŞ Dr. Yusuf SERENGİL Dilek TUĞRUL Mehmet ERCAN
201	198	2005	FARKLI ÇELİK BOY VE KALINLIKLARININ KALİTELİ SÖĞÜT FIDANI YETİŞTİRİLMESİNE OLAN ETKİLERİNİN ARAŞTIRILMASI	Sedat ULUDAĞ Dr. Taneri ZORALİOĞLU Hüseyin KILIÇASLAN Selda KARABULUT
202	199	2005	KAVAK AĞAÇLANDIRMALARINDA BUDAMA, KESİM VE KESİM SONRASI DİP KÜTÜKLERİNİN SÖKÜLMESİNE YÖNELİK TEKNİKLER İLE İŞLEM BİRİM ZAMAN	Dr. Taneri ZORALİOĞLU Sedat ULUDAĞ Dr. Sacit KOÇER Ahmet DİNER Hüseyin KILIÇASLAN

			VE MALİYETLERİNİN BELİRLENMESİ	Selda KARABULUT
203	200	2005	İZMİT'TE ŞEHİR İÇİ AĞAÇLANDIRMALARINDA GÖRÜLEN GELİŞİM YETERSİZLİĞİ VE KURUMA NEDENLERİNİN BULUNMASI	Necdet GÜLER Kâzım ULUER Dr. Faruk Ş. ÖZAY Dr. Mustafa ZENGİN Fazıl SELEK
204	201	2005	KAVAK FIDANLIKLARINDA ANAÇLIK YÖNTEMİYLE BİR VE İKİ YAŞLI SIRIK ÇELİĞİ YETİŞTİRME STANDART METODUNUN TESBİT EDİLMESİ VE AĞAÇLANDIRMALARDAKİ BAŞARISI ÜZERİNE ARAŞTIRMALAR	Hüseyin KILIÇASLAN Dr. Taneri ZORALIOĞLU Sedat ULUDAĞ Selda KARABULUT
205	202	2005	İZMİT VE SAMSUN YÖRESİNDE TESİS EDİLEN SAMSUN (I-77/51) KLONU AĞAÇLANDIRMALARINDA FIDAN VE SIRIK ÇELİĞİ KULLANILMA KOŞUL VE OLANAKLARI	Hüseyin KILIÇASLAN Sedat ULUDAĞ Selda KARABULUT
206	203	2006	Kırşehir Yöresine Uygun Söğüt (<i>Salix L.</i>) Klonlarının Belirlenmesine İlişkin Araştırmalar	Ferit TOPLU Prof. Dr. Korhan TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU Teoman KAHRAMAN Filiz KÜÇÜKOSMANOĞLU
207	204	2007	Samsun (I-77/51 <i>P. deltoides</i> Bartr.) Kavağı için Hacim Tablosu Düzenlenmesi ve Yoğunluk Değerlerinin Belirlenmesi	Dr. Sacit KOÇER Ahmet DİNER Gökhan ŞENER
208	205	2007	I-45/51 (<i>P. X euramericana</i> (Dode) Guinier cv.) Kavağı için Hacim Tablosu Düzenlenmesi ve Yoğunluk Değerlerinin Belirlenmesi	Dr. Sacit KOÇER Gökhan ŞENER Ahmet DİNER
209	206	2007	Batı Karadeniz ve Marmara Bölgesinde Hava Kirliliğinden (SO ₂) Kaynaklanan Orman Zararlarının Belirlenmesi	Ahmet KARAKAŞ Dr. Mustafa ZENGİN Mehmet SARIGÜL Dr. Faruk Ş. ÖZAY Kazım ULUER
210	207	2008	Bazı Kavak Klonlarının Pas Mantarına (<i>Melampsora alli-populina</i> kleb.) Karşı Dirençlerinin Araştırılması	Kazım ULUER Dr. Fazıl SELEK Dr. Faruk Ş. ÖZAY Ayhan KARAKAYA
211	208	2010	Tuzluluğa Dayanıklılığı Belirlenecek Bazı Kavak Tür ve Klonlarıyla Sulanabilir Tuzlu Toprakların Odun Üretimi Amacıyla Ağa�landırılabilirli�inin Araştırılması	Dilek TUĞRUL Dr. Mustafa ZENGİN Ahmet KARAKAŞ Hülya T. ERKAN Halis TALU
212	209	2010	Sakarya İli Kavak Üreticilerinin Sosyo-Ekonomik Yapısı ve Başarı Düzeylerini Etkileyen Faktörler	Selda KARAKAYA
213	210	2011	Türkiye'de Karakavakta (<i>Populus nigra</i>)	Teoman KAHRAMAN

			L.) Islah Çalışmaları "Fidanlık Aşaması Sonuçları"	Filiz K. KAHRAMAN Selda KARAKAYA Alptekin KARAHAN Gülper ÜNSAL Hüseyin KARATAY Ferit TOPLU
214	211	2012	Melez Kavak ve Amerikan Karakavağında Genetik Islah Çalışmaları: Fidanlık Aşaması Klon Denemesi Sonuçları	Teoman KAHRAMAN Filiz K. KAHRAMAN Hüseyin KARATAY Ferit TOPLU

11.2. ENSTİTÜ DERGİLERİ ve İÇERİKLERİ

Enstitü'nün 1976-2005 yıllarında "Kavakçılık Araştırma Dergisi" adıyla yayınladığı dergilerin listesi Tablo 32'de verilmiştir.

Tablo 32: Enstitü Dergilerinin içerikleri listesi

Dergi No	Yayın Tarihi	Makalenin Adı	Yazarları
1	1976-1	Dergimiz Yeniden Çıkarken	Mehmet Ali.SEMİZOĞLU
		Dünya'da ve Türkiye'de Kavakçılık Tekniğinde Bazı Değişiklikleri Zorunlu Kılan Teknolojik Gelişmeler ve Etkileri ve Alınması Gereken Önlemler	Mehmet Ali SEMİZOĞLU
		Okaliptus Odununun Selüloz ve Kağıt Sanayiinde Kullanılma Olanakları	Ramiz GÜNAŞTI
		Yurdumuz Yabancı Tür Çam Ağaçlamalarında Tahribatı Görülen Çam Sürgün Bükücüsü <i>Evetria buoliana</i> Schiff'in Morfoloji, Biyoloji ve Mücadelesi	Niyazi YILDIZ
		İbrelî Tohumların Ekimden Sonra Kuş ve Kemiricilere Karşı Korunması	Ulvi TOLAY
		Herbisidlerin Ormancılıkta Kullanılması	Sabahattin.AYDIN
		Akdeniz Bölgesinin Hızlı Gelişen Yabancı Türler Açısından Önemi	Osman GÖKÇE
		Yapı Malzemesi Olarak Kara Kavak Ağacının Kullanılma İmkanları ve Emniyet Gerilmeleri	Orhan ACAR
2	1977-1	Klimatoloji İstasyonları Kuruluşu ve Çalıştırılmasına İlişkin İlkeler	Savaş AYBERK
		Araştırma Enstitülerinde Halkla İlişkiler	Metin SARIBAŞ
		Ormancılıkta Yeni Yayınlar, Yeni Bilgiler	Metin SARIBAŞ
		Endüstriyel Plantasyonlar İçin Yangın Koruma Tedbirleri	Niyazi YILDIZ
		Finlandiya'da <i>Picea abies</i> 'in Çelikle Üretilme Başarısı	Ferit TOPLU
		Ağaçlamada kullanılan Makine ve Ekipmanların Saat Maliyetlerinin Hesaplanması	Raif Ergin DÖNMEZ
		Ağaçlandırma Sahalarında Kimyasal Yol ile Ot Mücadelesinin Esasları	Sabahattin AYDIN
		Osmotik Basıncın Bitki Hayatıyetinin Etüdünde Önemi ve Kavakçılıkta Kullanılması	Necdet GÜLER

		Ağaçlandırma ve Arazi Hazırlığının Önemi	Ulvi TOLAY
		Hızlı Gelişen İbrelili Türlerde Besin Maddesi Noksanlıkları Sorunları ve Madensel Gübreleme İçin Genel Öneriler	Dr. İsmail Hakkı TUNÇKALE
3	1977-2	Endüstriyel Plantasyonlar İçin Yangın Koruma Tedbirleri	Niyazi YILDIZ
		İbrelili Tohum Ekim Yastıklarının Kuşlara Karşı Korunması	Osman UYSAL
		Türkiye Kavakçılığının Geliştirilmesi Sorunları	Sabahattin AYDIN
		Makina Yenileme Politikası	RaifErgin DÖNMEZ
		Orman Yetiştirilmesi Üzerine Doğadaki Hidrolojik Dolaşımın Etkisi ve Güneş Radyasyonunun Etkisi	Savaş AYBERK
4	1978	Sahil Çamı (<i>Pinus pinaster</i> Ait.) Aaçlamalarında Gözönünde Bulundurulması Gerekliliği Bazı Hususlar	Dr. Yaşar ŞİMŞEK
		Batı Karadeniz, Marmara ve Kuzey Ege Yörelerinde Nemlilik ve Yaz Kuraklığı	Savaş AYBERK
		Akdeniz Bölgesi Hızlı Gelişen Egzotik Tür Aaçlandırmalarında Görülen Çam Keseböceği (<i>Thaumetopoea pityocampa</i> Schiff.) tahribatı ve Tür Seçimindeki Önemi	Dr. Osman GÖKÇE
		Tür denemeleri ve Tür Seçimi	Mümtaz TULUKÇU
		Aaçlandırmada Kaliteli Fidan Sorunu	Ulvi TOLAY
		Aaçlamalarda Kar Zararları ve Kar Zararlarına Karşı Alınabilecek Koruyucu Tedbirler	Niyazi YILDIZ
		Ormancılık dünyasından Yeni Yayınlar, Yeni Bilgiler	Metin SARIBAŞ
5	1982	Emniyet Kibritleri Standardına Uygun Kaliteli Kibrit Çöpü İmalatının Teknik Esasları	Orhan ACAR
		Karadeniz Bölgesi Kavakçılığının Sorunları	Metin SARIBAŞ
		<i>Evetria buoliana</i> 'ya Karşı Ekolojik Mücadele	Necdet GÜLER
5	1982	Aaçlandırmada Toprak İşleme Tekniğine Uygun Yeni Bir MB-R 220 Döpkazan (Riper)	Mehmet BUL
		Aaçlandırmada NPK'nın Güçlendirici Doz Olarak Kullanılması	Ulvi TOLAY
		Genetik Ağaç Islahının Ağaçlandırma Çalışmalarındaki Önemi	Korhan TUNÇTANER
		Türkiye'de Okaliptusla Aaçlandırılacak Orman Alanları, Özel Aaçlama Sahalarının Miktar ve Koşulları Üzerine Etüd Çalışmaları	Ergün AVCIOĞLU

		Biyolojik Mücadele	Necdet GÜLER
		Kavaklıklarda Yeni ve Büyük Bir tehlike (<i>Cryptorhynchus lapathi</i> L.)	Necdet GÜLER
		Odun - Çimento Levhaları	Mehmet ERCAN
6	1985	<i>P. deltoides</i> "77/51" Kavak Klonunun Kullanma Değerleri ve Yerleri Üzerine Bazı Görüşler	Orhan ACAR
		kerpe ve Işıktepe Ağaçlandırma Sahaları Meteoroloji İstasyonu Değerleri Üzerine Bir İnceleme	Dr. Savaş AYBERK
		Orta ve Doğu Karadeniz'de Galeri Kavakçılığı Olanakları	Metin SARIBAŞ
		Yetiştirme Muhiti Değerlendirmesinin Metod ve Kriterleri	Celal AYIK
		Türkiye Şartlarına Uyum Sağlayabilen Okaliptus Türlerinin doğal Yetiştirme Muhitlerindeki İstekleri ve Özellikleri	Ergün AVCIOĞLU
		Başarılı Bir Kavak Galeri Plantasyonu Meriç Projesi	Metin SARIBAŞ
		Dünyada Yapılan Okaliptus Ağaçlandırma Çalışmaları ve Okaliptus Odununun Kullanma Yerleri	Ergün AVCIOĞLU
		Orman Kavakçılığı	Aydan ALANAY
7	1986/1	Doğu Karadeniz Göknaarı (<i>Abies nordmanniana</i> Spach.)'nın Fidanlıklarda Yetiştirilme Tekniği Üzerine Araştırmalar	Dr. Abdullah GEZER
		Tur 71/521 Özel Fon Projesi Çalışmaları İçinde Tesis Edilen Demonstratif ve Endüstriyel Karakterdeki Hızlı Gelişen İbrelî Egzotik Tür Plantasyonlarında Tasallutu Tesbit Edilen Kriptogam Parazitler ve Abiotik Zararlar	İsmet GÜMÜŞDERE
		Doku Kültürü Yoluyla Fidan Üretimi	Metin SARIBAŞ
		Kerpe Endüstriyel Plantasyonlarda Aralama ve Budama Araşt.	Dr. Savaş AYBERK
		Ağaçlandırmada Fidan Tutma ve Büyümesine Etkili Olan Faktörler	Dr. Ulvi TOLAY
		Hızlı Büyüyen Yabancı (Egzotik) Tür İthalleri, Prensipleri ve Yapılan Uygulamalar	Korhan TUNÇTANER
		Sapanca Gölü Havzasının Erozyona Eğilimi ve Su Kaynağı Yönünden İncelenmesi	Celal AYIK
8	1986/2	Kavakçılıkta Yapay Melezleme Çalışmaları	Korhan TUNÇTANER
		Genç Meşcerelere İlk Bakım Müdahaleleri	Hüsamettin ÖZKEÇECİ
		Kavakların Genetiği ve Yapay Dölleme	Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL

		Çalışmalarında Dikkat edilecek Hususlar	
		Kavak Islahı Çerçevesinde in Vitro Teknikleri Üzerinde Araştırmalar, Sonuçlar ve Gelecekteki Yönelimler	H. J. Fröhlich, H. WEIS. (Çev. Mümtaz TULUKÇU)
		Toprakta meydana gelen rutubet kayıpları ve alınabilecek önlemler	Celal AYIK
		Karma Üretim Sistemleri ve Kavakçılık	Emine Aydan ALANAY
		Kerpe (Kocaeli) Ekolojik Şartlarında Dikim Aralık-Mesafesinin <i>P. radiata</i> D.Don ve <i>P. pinaster</i> Aiton'un Gelişimi Üzerine Etkileri Konulu Araştırma Çalışmaları	Dr. Savaş AYBERK
		Toprak İşlemede Riper ve Riperlemenin Esasları	Taneri ZORALIOĞLU
		Özel Kavak Fidanlıkları	Metin SARIBAŞ
9	1987/1	Enerji Ormanları Kavramı ve Önemi, Ülkemizde Enerji Ormanları Tesis Teknikleri, Enerji Ormanları Tesisinde Mekanizasyon Tekniklerinden Yararlanma İmkanları Üzerine Araştır.	Dr. Savaş AYBERK
		Tarsus-Karabucak <i>Eucalyptus</i> Ormanlarında Bazı <i>Eucalyptus</i> Türleri Arasında Büyüme Hızı, Verim ve Kalori Değerleri Karşılaştırılmaları	S. SAYGIDEĞER
		Meşe Fidanı Yetiştirme Tekniği	Ulvi TOLAY
		Pulluk Tabanı, Oluşumu ve Alınabilecek Önlemler	Mustafa ZENGİN
		Zararlı Böceklerle Karşı İlaç Kullanımında Dikkat edilecek Hususlar	Necdet GÜLER
		<i>Dothichiza populea</i> Sacc. et.Briard	Hüsamettin ÖZKEÇECİ
		Kavakçılık Araştırma Enstitüsü Bilgi-İşlem Ünitesi	Mehmet ERCAN
		Türkiye Kavakçılığının Geliştirilmesinde Kavakçılık Araştırma Enstitüsünün Önemi	Metin SARIBAŞ
		Marmara Bölgesi Yapraklı Tür Adaptasyon Denemelerinin İlk Sonuçları	Mümtaz TULUKÇU Korhan TUNÇTANER Ferit TOPLU
		Ülkemizde Orman Ağacı Tohumları Konusundaki Çalışmalar ve İleriye Dönük Islah Stratejisi	Erhan AKÇİDEM
		Kahramanmaraş Afşin-Elbistan Yöresinde <i>Euramerican</i> ve Karakavak Klonlarının Yetiştirilebilme İmkanları	Korhan TUNÇTANER Ergün .AVCIOĞLU Kurtuluş GÜRSES
10	1987/2	Burdur Yöresinde Erozyon Önleme Çalışmaları Üzerine Araştırmalar	Doç. Dr. Ahmet HIZAL, Kamil.ŞENGÖNÜL

		Mantar Meşesi (<i>Quercus suber</i> L.) ve Ülkemizde Yetiştirme Çalışmaları	Yusuf CENGİZ
		Kızılçam (<i>P. brutia</i> Ten.) ve Halepçamı (<i>P. halepensis</i> Mill.) Üzerine Yapılan Son Çalışmalar	Mümtaz TULUKÇU
		Deneme Kurma ve Yürütmede Genel Esaslar	Mehmet ERCAN
		Yurdumuzda Mevcut Okaliptus Ağaçlandırmalarının Kapladıkları Alanlar ile Bu Alanlardaki Servet Tahminleri ve Okaliptus Odunu Tüketen Sanayi Kollarının Tesbiti	Mehmet Kurtuluş GÜRSES
11	1988/1	Kavak Genetik ve Seleksiyon Çalışmalarında Gelişmeler ve İthal Edilen Bazı Yeni Kavak Klonlarının Fidanlık Performansları ile İlgili Karşılaştırmalar	Korhan TUNÇTANER
		Marmara ve Batı Karadeniz Bölgelerinde Hızlı Gelişen Türlerle Tesis Edilen Deneme ve Ağaçlandırmalarda Kar Zararları	Ferit TOPLU Salman BOZKUŞ
		Antalya ve Balıkesir’de Yapılan Bölgesel Makinalı Arazi Hazırlığı Araştırmalarına Ait İlk Sonuçlar	Taneri ZORALIOĞLU
		Enerji Ormanları Tesisini İzleyen İlk Yıllarda Yapılacak Bakımlar Üzerine Araştırmalar	Dr. Savaş AYBERK
		Yenilebilir Mantar (<i>Pleurotus ostreatus</i>)	Kazım ULUER
		Tüplü Fidan Üretiminde Yeni Bir Metod	Dr. Ulvi TOLAY
		Fidanlıklarımızın Gübrelenmesi ve Fidanlık Topraklarında Bazı Bitki Besin Maddelerinin Fiksasyon Sorunu	Hüseyin YILMAZ
		Kavaklıklarımızda Yeni Bir Yaprak Zararlısı (<i>Pygaera anastomisis</i> L.)	Peyman CAN
		Çukurova Bölgesi Koşullarında “ <i>Eucalyptus camaldulensis</i> ve <i>Cupressus sempervirens</i> ” Türlerinde Boy Büyümesi ve Durgunluk dönemlerinin Saptanması	Dr. S. SAYGIDEĞER
		F, t ve KHİ - Kareye Ait Probabilite Hesabı	Mehmet ERCAN
12	1988/2	Türkiye Ormancılığına Genel Bir Bakış	Prof. Dr. Salih USLU
		Orta Anadolu Şartlarında Kavak Klonlarının Büyüme Özellikleri ve Don Zararlarına Mukavemetleri Üzerine İnceleme	Korhan TUNÇTANER, Kaya Ali ZENGİNGÖNÜL
		Agroforestry, Tanım, Kapsam, Uygulama ve Görüşler	Dr. Savaş AYBERK
		Kavak Fidanı Kalitesi Üzerine Bazı Görüşler	Metin SARIBAŞ
		Bilimsel Araştırmalarda İstatistik Sayılarının (Verinin) Elde Edilmesi ve Özetlenmesi	Mehmet ERCAN

		Kavaklıklarda Hacim Tayini	Ahmet DİNER
		Kök Zararlısı (<i>Aegeria</i>) (= <i>Trachilium</i>) <i>apiformis</i> Clerck	Peyman CAN
		Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) ve Ormancılık	İsmet ERDOĞAN
13	1989/1	Kavak Islahı Çalışmalarında Kuzey Amerika Kavaklarının (<i>Populus deltoides</i> Bastr.) Sağladığı İmkanlar	Korhan TUNÇTANER
		Ormangülleri (<i>Rhododendron</i> L.) Özellikleri, Yetiştirme Teknikleri, Yarattığı Sorunlar ve Mücadele Yöntemleri	Dr. Savaş AYBERK
		Orman Azalması ve Bir Rastlantı	Erhan AKÇİDEM
		Kavak Fidanlık ve Ağaçlandırma Tekniği	Dr. Ulvi TOLAY
		Kavaklarımız İçin Büyük Tehlike <i>Melanophila picta</i> Pall. (Kavak Süslü Böceği)	Necdet GÜLER
		Bazı Yapraklı Tür Fidanlarının Boy ve Çap Özellikleri ile Bu Özelliklerin Fidanlıklar Yönünden Karşılaştırılması	Doç. Dr. Abdullah GEZER, Mehmet ERCAN
14	1989/2	Kavak Yetiştirilmesinde Toprağın Önemi ve Kavakların Yetiştirme Ortamı İstekleri	Celal AYIK
		I-214 Melez Kavak Ağaçlandırma Yatırımları İçin Fizibilite Raporu Hazırlanması	Ahmet DİNER Sacit KOÇAR
		Ülkemizde Ağaçlandırmalarda Kullanılan İlk Yabancı Tür: Sahil Çamı	Erhan AKÇİDEM
		Konya-Ereğli İlçesinde Kavakçılık	Dr. Metin SARIBAŞ
		Ortalamalar	Mehmet ERCAN
		Doku Kültürü	Erhan AKÇİDEM
		Micropropagation (Mikro Üretim) Ağaç Islahında Yeni Bir Yardımcı mı ?	Erhan AKÇİDEM
15	1990/1	Dünya'da ve Türkiye'de Okaliptus	Mehmet Kurtuluş GÜRSES
		Okaliptus, Yetiştiriciliği, İşletmesi	Ergün AVCIOĞLU
		Okaliptus Yapraklarından Elde Edilen Eterik Yağlar, Kullanım Yerleri ve Yaprak İşletmeciliği	Abdül Gani GÜLBABA
		Okaliptus Ağaçlandırmalarında Karlılık	Sacit KOÇAR
		Türkiye için Yeni Bir Tür <i>EUCALYPTUS GRANDIS</i> W.Hill ex Maiden	Mehmet Kurtuluş GÜRSES
		Fransa'da Okaliptuslerde Çelikle Klonal Üretim	A. Gani GÜLBABA
		Çelikle Okaliptus Fidanı Üretiminde Islak Çadır Sistemi	A. Gani GÜLBABA
16	1991/1	Kuzey Amerika Karakavağı (<i>Populus deltoides</i>)	Dr. Korhan TUNÇTANER

		Bartr) Orijinleri ile I-214 Melez Kavak Klonunun Büyüme Yönünden Karşılaştırılması	
		Endüstriyel Plantasyonlarda Budama İşlemleriyle İlgili Uygulama ve Araştırmalar	Doç. Dr. Savaş AYBERK
		Kavak Fidanlık ve Ağaçlandırmalarında Kullanılan Mekanizasyon Teknikleri	Dr. Taneri ZORALIOĞLU
		Galeri Kavakçılığında Sudan Uzaklık ve Fidan Etkeni	Dr. Metin SARIBAŞ
17	1991/2	Karadeniz ve Marmara Bölgelerinde Bulunan Tür denemelerinde Sedirin Büyüme Performansı	Mümtaz TULUKÇU, Dr.Korhan TUNÇTANER
		<i>Pinus radiata</i> (D.Don) ile Tekrar Ağaçlandırma Çalışmaları Ne Zaman Gündeme Gelecek?	Erhan AKÇİDEM
		Fırat Kavağı (<i>Populus euphratica</i> Oliv)'nın Vejetatif Yolla Üretilmesi	Abdül. Gani GÜLBABA
		Bitki Beslenmesi Yönünden En Önemli Gübreler ve Bunların Kavakçılıkta Kullanılması	Mustafa.ZENGİN
18	1992/1	Tarımsal Ormancılık Tanımı, Önemi, Uygulama ve Araştırmalardan Örnekler	Doç. Dr. Savaş AYBERK
		Seraların Kurulmasında Yer Seçimi ve Ekolojik Faktörler	F. Can ACAR
		Böcek Ekolojisi	Peyman CAN
19	1992/2	Ormancılıkta Araştırma ve Uygulama Yönleriyle Dikim Aralıklarının Anlam ve Önemi	Prof. Dr. Melih BOYDAK
		The Meaning And Importance of Spacings In Forestry With Its Researches And Application Aspects	Prof. Dr. Melih BOYDAK
		Kavak Zararlısı Böcek, Mantar ve Kemirgenlere Karşı Alınacak Tedbirler	Necdet GÜLER
		Kavak Ağaçlandırmalarında Kesim Sonrası Kalan Dip Kütüklerinden Yenilebilir Mantar Üretiminde Faydalanma Üzerine Bir Çalışma	Kazım ULUER
20	1993/1	Kavak Ağaçlandırma Gelirlerinin Vergilendirilmesi Konusunda Görüş ve Öneriler	Dr. Ali Sencer BİRLER
		Hızlı Gelişen Yapraklı ve İğne Yapraklı Türlerin Tüplü Fidan Yetiştirme Tekniği Üzerine Araştırmalar	Dr. Ulvi TOLAY
		Karakavak Fidan Üretiminde Çelik Boyları ve Aralık-Mesafenin Fidan Kalitesi Üzerine Etkileri	Kadir ŞENLİK Can ACAR
		Kavak Fidanı Yetiştiriciliği ve Bir Yaşlı Kavak Fidanlarında Değişik Budama Dozlarının Fidan Gelişmesi ve Kalitesi Üzerine Etkilerinin Araştırılması	Sedat ULUDAĞ

		Söğütlerde Klonal Seleksiyon Çalışmaları	Dr. Korhan TUNÇTANER
		Türkiye’de Bazı Yapraklı Orman Ağacı Türlerinin Plantasyon Teknikleri ile İlgili Araştırma Sonuçları	Dr. Taneri ZORALIOĞLU
21	1994	Yapraklı Tür Orman Ağaçları Fidan Üretim Tekniği	Dr. Ulvi TOLAY
		Türkiye Kavakçılığının Alan, Servet ve Diğer Yönlerinden İncelenmesi	Dr. Ali Sencer BİRLER Ahmet DİNER
		Endüstriyel Ağaçlandırılmalarda Silvikültürel Bakım Teknikleri	Dr. Taneri ZORALIOĞLU
		Türkiye’de I-214 ve I-45/51 Kavak Klonları ile Fidan Üretiminde Köklü Çelik ve Gövde Çeliği Kullanımının Çap ve Boy Gelişimi, Tutma Başarısı ve Maliyet Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi	Hüseyin KILIÇASLAN
		Türkiye’de Kavak Islahı Çalışmaları	Sedat ULUDAĞ Ferit TOPLU
22	1995/1	Türkiye’de Doğal Olarak Yetişen Kavakların Yayılışları Üzerinde Araştırmalar	Dr. Metin SARIBAŞ
		<i>P. radiata</i> D.Don’nın (Turnalı-Kaynarca) Bazı Anatomik Fiziki ve Mekanik Özellikleri Üzerine Araştırmalar	İsmail BEKTAŞ
		Fidanlıklarda Kavak Fidanlarının Damlama Sulama Yöntemi ile Sulanması ve Gübrelenmesi	Hüseyin YILMAZ
		Galeri Kavak Ağaçlandırmalarında Ksilofaj Böcekler	Necdet GÜLER Peyman CAN Faruk.Şakir ÖZAY
		Tomruk Depolama Teknikleri	Prof. Dr. Ramazan KANTAY
23	1996/1	Ağaçlandırma ve Enerji Ormanı Alanlarında Tarımsal Ormancılık Uygulamaları Üzerine Araştırmalar	Prof. Dr. Savaş AYBERK
		Boylu Bozuk Baltalık Sahalarda Makinalı Arazi Hazırlığı Yöntemlerinin 20 Yıllık Sonuçlarının İncelenmesi	Hüseyin KILIÇASLAN
		Doğrudan Bıçkılık Tomruk Rejimi İle Büyüyen Yeni Zelanda <i>P. radiata</i> D.Don’ları İçin Uyumlu Bir Hacim ve Taper Eşitliği	Mehmet ERCAN
		Yapraklı Tür Fidanlarında Şaşırtma Sonrası Kök Yenilenmesi (Regenerasyonu)	Yrd. Doç. Dr. Ö. GÜRÜCÜ, Yrd. Doç. Dr. S. ÇAĞLAR
		<i>Populus L.</i> (- Kavak) Klonlarının Tanımında Kullanılan Dış Morfolojik Özellikler	Doç. Dr. Metin SARIBAŞ
		Ratiata Çamı (<i>P. radiata</i> D.Don)’nın Orman	Dr. İsmail BEKTAŞ

		Ürünleri Sanayii'nde Başlıca Kullanım Alanları	Arş.Gör. C. GÜLER
		İzmit Kerpe Pilot Plantasyon Alanında Bazı Hızlı Gelişen Türlerin Büyüme Performansları	Doç. Dr. K. TUNÇTANER Mümtaz TULUKÇU
		Macaristan'da ve Dünya'da Kavakçılık	Mümtaz TULUKÇU
24	1997/1	Kavak Ağaçlandırmalarında Erken Yaşlarda Budama Olanaklarının Araştırılması	Doç. Dr. Metin SARIBAŞ, Sedat ULUDAĞ
		Türkiye'de Endüstriyel Ağaçlandırma Potansiyeli, Arazi Hazırlığı ve Bakım	Doç. Dr. Ulvi TOLAY
		Kontrollü Salgılanan Yavaş Yarayışlı (Slow Resolution) Gübrelerinin Ormancılıkta Kullanım Olanakları	Dr. Taneri ZORALIOĞLU
		Kerpe Araştırma Ormanındaki Sahil Çamı ve Taeda Çamları İçin tek Ağaç Hacim Tabloları	Mehmet ERCAN
		Kerpe Araştırma Ormanı Amenajman Planı Çalışmalarından Çıkarılan Bazı Sonuçlar	Mehmet ERCAN
		Fidanlıkta NPK Yapay Gübre Kullanımının Kavak Fidanı (I-214) Gelişimine Etkisi ve Toprak Şartlarının İrdelenmesi	İ. Altan TACENUR
		Faktör Analizi	Barbaros Gürsel ÖZCAN
25	1998/1	Döner Sermayeli Orman İşletmeleri Açısından Amortisman Yöntemleri ve Finansal Sonuçları	Doç. Dr. Ahmet TÜRKER
		Doğu Kayını (<i>Fagus orientalis</i> Lipsky.) Gövde Hacim Tablosu ve Mevcutlarıyla Karşılaştırılması	Dr. E. ATICI
		Çankırı'da Kavak Fidanlıklarına Kavak Yalancıarı (<i>Paranthrene tabaniformis</i> (Rott.) (<i>Lepidoptera: Sesiidae</i>))'nin Uçuş Periyodunun İzlenmesi	Doç. Dr. Z. ŞİMŞEK
		Çankırı'da Kavak Fidanlıklarında Kavak Yalancıarı (<i>Paranthrene tabaniformis</i> (Rott.) (<i>Lepidoptera: Sesiidae</i>)) ile Mücadelede Kitlemel Tuzaklama ve Kimyasal Mücadelesi	Doç. Dr. Z. ŞİMŞEK
26	1999/1	Kavaklarda <i>Agrilus ater</i> L. Tasallutu ile Ekolojik ve Kültürel İşlemler Arasındaki İlişkiler	Dr. Faruk Şakir ÖZAY Necdet GÜLER
		Sarıköy-Gürgendağı Serisi Sahilçamı (<i>Pinus pinaster</i> Aiton) Ağaçlandırması Örneğine Göre Türkiye'deki Sahilçamı Ağaçlandırmalarının Zararlı Böcekler Açısından Geleceği	Y. Doç. Dr. Y. TURAN Prof. Dr. Orhan SEKENDİZ
		Kök Fizyolojisi ve Şehir Ağaçlandırmalarındaki Önemi	Dr. Faruk Şakir ÖZAY
		Mikoriza ve Ormancılıktaki Yeri	Kazım ULUER Selda KARABULUT
27	2001/1	Kırsal Alan ve Kent Ağaçlandırmalarında Kavak	Ferit TOPLU

		Günümüzde Kavak Üreticilerinin Sorunları	Engin ERTAN Hamdi OKTAYOĞLU
		Kavak Ağaçlandırmalarında 1 Yaşlı Fidan ve Sırk Çeliği Kullanımının Başarısı ve Maliyet Üzerindeki Etkileri	Hüseyin KILIÇASLAN
		Yalancı Akasya (<i>Robinia pseudoacacia</i> L.) Zararlısı Böcekler	Dr. Faruk Şakir ÖZAY
		Seki Terasları Erozyonu Önler Mi?	Prof. Dr. Ahmet HIZAL
		Melez Kavak Birinci Aşama Klon denemesi Sonuçları (Adana-Ceyhan)	Ferit TOPLU
28	2002	Marmara Bölgesinde Korsika Karaçamı (<i>Pinus nigra</i>) Orijin Denemelerinin 11 Yıllık Sonuçları	Mümtaz TULUKÇU Ferit TOPLU Prof. Dr. Korhan TUNÇTANER Erhan AKÇİDEM Eyüp DURCAN
		Yalancı Akasya Hastalıkları	Necdet GÜLER Kazım ULUER
		Korsika Orijinli Sahilçamı (<i>P. pinaster</i>) Orijin Denemesinde (Balıkesir-İllica) Kar Zararları	Ferit TOPLU Filiz KÜÇÜKOSMANOĞLU Ahmet KARAKAŞ Fazıl SELEK
		Peyzaj Planlamasında Kavak	Hülya TAMYÜKSEL
		Kavak Zararlıları İle Mücadelede Biyoteknoloji	Dr. Faruk Şakir ÖZAY
		Kent İçi ve Çevresinde Yapılacak Ağaçlandırmalarda Arazi Etüdü	Ahmet KARAKAŞ
		Feromonların Zararlı Böceklerle Mücadelede Kullanılması	Dr. Faruk Şakir ÖZAY
29	2003	Avrupa'da Karakavak (<i>P. nigra</i>) Gen Kaynaklarının Korunmasına İlişkin Görüşler ve Gelişmeler	Filiz KÜÇÜKOSMANOĞLU Ferit TOPLU
		Uzaktan Algılama Tekniği ve Orman Koruma	Kazım ULUER Mehmet ERCAN
		Karakavak'ın (<i>P. nigra</i>) Türkiye'de Tesbit Edilen İki Doğal Yayılışı	Ferit TOPLU Filiz KÜÇÜKOSMANOĞLU
		Orta Trakya İçin Kavak Klonu (<i>P. X. euramericana</i> ve <i>P. deltoides</i>) Seçimi	Filiz TOPLU Filiz KÜÇÜKOSMANOĞLU
		Sahilçamı Plantasyonlarında Zararlı Olabilecek Bir Kabuk Böceği Türü (<i>Orthotomicus erosus</i>) Üzerine Gözlemler	Fazıl SELEK
		Köklerin Serbest yayılışını Engellemeyen Topraklarda I-214 Kavak Klonunun Oluşturduğu Kök Sistemi	Necdet GÜLER

		YENİ BİR KAVAK (<i>Populus deltoides</i> Bartr.) KLONU "İZMİT"	Ferit TOPLU
30	2004	Şili Ormancılığı: Hızlı Gelişen Türlerin, Geleceğin Orman Sektörünün Şekillenmesine Etkisi	Prof. G. PAREDES Ahmet DİNER (Çeviri) Gökhan ŞENER
		Çiftlik Ormancılığı (Farm Forestry) (Derleme)	Gökhan ŞENER
		<i>Lymantria dispar</i> L. (<i>Lepidoptera-Lymantridae</i>) Zararı ve Mücadele Yöntemleri	Dr. Faruk Şakir ÖZAY
		Elle Yapılan Teraslarda Mısır Kompostlu Ortamlarda Yetiştirilen Kaplı Karaçam Fidanlarının Büyüme Performansı	Ahmet KARAKAŞ Dr. Mustafa ZENGİN
		Çam Keseböceği (<i>Thaumetopoea pityocampa</i> Schiff.) (<i>Lepidoptera-Thaumetopoeidae</i>) ve Mücadele Yöntemleri	Dr. Faruk Şakir ÖZAY
31	2005	KONYA-EREĞLİ YÖRESİ YERLİ KARAKAVAK (ANADOLU) AĞAÇLANDIRMALARINDA ARAZİ HAZIRLIĞI TEKNİKLERİNİN BELİRLENMESİ	Dr. Taneri ZORALİOĞLU Sedat ULUDAĞ Hüseyin KILIÇASLAN
		KONYA-EREĞLİ YÖRESİ KARAKAVAK (Anadolu) AĞAÇLANDIRMALARINDA FARKLI DERİNLİKLERDEKİ DİKİM ÇUKURLARININ FİDAN TUTMA VE GELİŞMESİ ÜZERİNE ETKİSİ	Dr. Taneri ZORALİOĞLU Sedat ULUDAĞ Hüseyin KILIÇASLAN
		E-İMZA (ELEKTRONİK İMZA veya SAYISAL İMZA)	Mehmet ERCAN

11.3. ÇEŞİTLİ YAYINLAR

Enstitü'nün günümüze kadar "Çeşitli Yayınlar" serisinden yayınladığı eserlerin listesi Tablo 33'de verilmiştir.

Tablo 33: Enstitü tarafından yayınlanan Çeşitli Yayınlar ve anonim kitaplar listesi

Yayın No	Yayın Tarihi	Yayının Konusu	Yazarları
---	1981	Ulu Önder Atatürk'ün 100. Doğum Yıldönümünde Türkiye'de Kavak ve Kavakçılık	Anonim (Enstitü Çalışanları)
1	1992	Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) Bölgesinde Kavak Yetiştiriciliğinin Optimizasyonu ve Sosyo-Ekonomik Önemi	Dr. Ali Sencer BİRLER, Sacit KOÇAR
2	1992	Türkiye Kavakçılık Kaynakçası	Dr. Metin SARIBAŞ
3	1993	Türkiye'de Kavak ve Söğütlerde Gen Kaynaklarının Korunması ve Değerlendirilmesi	Dr. Korhan TUNÇTANER
4	1993	Kavaklarda Budama Yaralarının Kapanması Üzerine Araştırmalar	Dr. Metin SARIBAŞ
---	1994	Türkiye'de Kavakçılık (Poplar Cultivation in Turkey)	Anonim (Enstitü Çalışanları)
5	1994	A Study Of Yields From "I-214" Poplar plantations	Dr. Ali Sencer BİRLER
6	1995	Bilimsel Araştırmalarda İstatistik	Mehmet ERCAN
7	1995	A.B.D. Orijinli Hızlı Gelişen İğne Yapraklı Orman Ağacı Türlerinin Türkiye'ye İthal Olanakları	Prof. Dr. Melih BOYDAK Prof. Dr. CHADWICK D. OLIVER
8	1995	Kavak Fidanlık Tekniği	Dr. Ulvi TOLAY
8	1997	Bilimsel Araştırmalarda İstatistik (Genişletilmiş İkinci Baskı)	Mehmet ERCAN
10	1997	Türkiye Kavakçılığında Yapılmış Silvikültürel Araştırmaların Sonuçları	Sedat ULUDAĞ

11	1997	MS Excel'in İstatistik Fonksiyonları	Mehmet ERCAN
12	1998	Türkiye'de Hızlı Gelişen Orman Ağacı Türleri ile Endüstriyel Plantasyon Yatırımları için Ön-Fizibilite Çalışması	Doç. Dr. Ali Sencer BİRLER
13	1998	Farklı Meşçereler Altındaki Ölü Örtü ve Toprakların Bazı Hidro-Fiziksel Özellikleri	Dr. Mustafa ZENGİN
14	1998	İzmit ve Adapazarı Yöresinde Kavaklarda Zarar Yapan <i>Lepidoptera</i> Türleri	Fazıl SELEK
15	2003	Kefken Ağaçlandırma Alanlarında <i>P. radiata</i> 'nın Gelişimi ile Toprak Özellikleri Arasındaki İlişkiler	Ahmet KARAKAŞ
16	2004	Kerpe Araştırma Ormanı	Mehmet ERCAN
17	2004	Kerpe Araştırma Ormanı Radiata Çamı (<i>P. radiata</i> D. Don.) İbrelinde Bazı Ağır Elementlerin Tesbiti	Dilek TUĞRUL
18	2004	Kerpe Araştırma Ormanı Sahil Çamı (<i>Pinus pinaster</i> Ait.) Ağaçlandırma Alanlarında Aralama ve Artım-Büyüme İlişkileri	Gökhan ŞENER
19	2005	Eskişehir Yöresi Makinalı Karaçam (<i>P. nigra</i>) Ağaçlandırmalarında Arazi Hazırlama Yöntemlerinin 15 Yıllık Gelişim Üzerindeki Etkileri	Selda KARABULUT
20	2009	Kocaeli Yöresi Makrofunguslarının Belirlenmesi	Ayhan KARAKAYA
21	2010	Çeşitli Toprak İşleme Yöntemleriyle İşlenmiş Toprakların Bazı Fiziksel Özelliklerinde Zamanla Meydana Gelen Değişimler ile Bunların <i>Pinus pinaster</i> Aiton Ağaçlandırmalarının Büyümesine Etkileri	Prof. Dr. Ahmet HIZAL Dr. Taneri ZORALIOĞLU Dr. Mustafa ZENGİN
22	2010	Türkiye'de Kavak Yetiştirme	Doç. Dr. Ali Sencer BİRLER
23	2012	Türkiye'deki Bazı Karakavak (<i>Populus nigra</i> L.) Klonlarının Morfolojik Çeşitliliği Üzerine Araştırmalar	Filiz KÜÇÜKOSMANOĞLU

12. YARARLANILAN KAYNAKLAR

ACAR, O., ERCAN, M., SARIBAŞ, M. 1982. *Populus X euramericana* cv. I-214 Odununda Zamana Bağlı Olarak Yoğunluk Değişimi Üzerine Araştırmalar. Yıllık Bülten Seri No: 18, Tarım ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

ANON, 1966. Yıllık Bülten Seri No: 1. O.G.M. Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, İZMİT

AVCIOĞLU, E., ACAR, O. 1984. *Eucalyptus camaldulensis* (Dehn.) Orijin Mukayese Araştırması. Yıllık Bülten Seri No: 20, Tarım ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

AVCIOĞLU, E., USTA, H. 1984. Türkiye Oryantasyon Okaliptetumları Kuruluş Projesi Sonuçları. Yıllık Bülten Seri No: 20, Tarım ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

AVCIOĞLU, E., GÜRSES, K. 1988. *Eucalyptus grandis* Orijin denemesi. Teknik Bülten No: 142, Orman Genel Müdürlüğü, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

BİRLER, A. S., UMAÇ, A., DOĞRU, M., USTA, H. 1978. Marmara oryantasyon populetumunda klonların büyüme yönünden karşılaştırılması. Yıllık Bülten Seri No: 13, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

BİRLER, A. S. 1980. "Ağaçlandırma çalışmalarına ait birim zaman cetvelleri. Yıllık Bülten Seri No: 15, Tarım, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

BİRLER, A. S. 1983. "I-214" Melez Kavağı Plantasyonlarında Hasılat Araştırmaları. Yıllık Bülten Seri No: 19, Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

BİRLER, A. S., USTA, H., YÜKSEL, Y. 1983. Karakavaklar (Asya Servi Kavağı) İçin Hacım Tablosu. Yıllık Bülten Seri No: 19, Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

BİRLER, A. S., YÜKSEL, Y. 1983. Sahil Çamı (*Pinus pinaster* Ait.) Ağaçlandırma Meşcerelerinde Hasılat Araştırması. Yıllık Bülten Seri No: 19, Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

BİRLER, A. S., YÜKSEL, Y., DİNER, A. 1989. "I-214" Melez Kavak Ağaçlandırma Ekonomisi (Birim Zamanlar, Birim Maliyetler ve Mali Analizler).

Teknik Bülten Seri No: 145, Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

BİRLER, A. S., KOÇAR, S., AVCIOĞLU, E., DİNER, A., GÜRSES, K., GÜLBABA, A. G. 1995. Okaliptus Ağaçlandırmalarında Hacim ve Kuru Madde Hasılatı (*Eucalyptus camaldulensis* Dehn.). Teknik Bülten Seri No: 171, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

BİRLER, A. S., DİNER, A., KOÇAR, S. 1996. Melez Kavak (*P.x.euramericana* (Dode) Guinier cv. "I-214") Klonunda Kitle Üretimi. Teknik Bülten Seri No: 179, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

ERCAN, M. 1997. Kerpe Araştırma Ormanındaki Sahil Çamı ve Taeda Çamları İçin tek Ağaç Hacim Tabloları. Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, Araştırma Dergisi No:24, İZMİT

ERCAN, M. 2004. Kerpe Araştırma Ormanı. Çevre ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, Çeşitli Yayınlar Serisi No:15, İZMİT

GADDAS, R. R., COOLING, E. N. G., 1976, Industrial Forestry Plantations, Turkey, Final Report (Soil and Site Evaluation), Working Doc. No: 19, UNDP/FAO, Rome.

GÖKÇE, O., ÇETİN, A. 1978. Akdeniz bölgesi populetumları-Osmaniye populetummu. Yıllık Bülten Seri No: 13, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

KARAKAYA, S. 2010. Sakarya İli Kavak Üreticilerinin Sosyo-Ekonomik Yapısı ve Başarı Düzeylerini Etkileyen Faktörler. Teknik Bülten No: 209. Çevre ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

KOÇER, S., DİNER, A., ŞENER, G. 2007. Samsun (I-77/51 *P. deltoides* Bartr.) Kavağı için Hacim Tablosu Düzenlenmesi ve Yoğunluk Değerlerinin Belirlenmesi. Teknik Bülten No: 204, Çevre ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

KOÇER, S., ŞENER, G., DİNER, A. 2007. I-45/51 (*P. X euramericana* (Dode) Guinier cv.) Kavağı için Hacim Tablosu Düzenlenmesi ve Yoğunluk Değerlerinin Belirlenmesi. Teknik Bülten No: 205, Çevre ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

ÖZCAN, B. G. 2003. Sahilçamı Ağaçlandırmalarında Artım ve Büyüme. Teknik Bülten No: 195, Çevre ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

ÖZYUVACI, N. 1978, Kocaeli Yarımadası Topraklarında Erozyon Eğiliminin Hidrolojik Toprak Özelliklerine Bağlı Olarak Değişimi. 1.Baskı. İ.Ü. Yayın No: 2328, O.F. yayın No: 233. İstanbul.

SEKENDİZ, O., YILDIZ, N. 1971. Yabancı orijinli hızlı gelişen türlere arız olan böcekler Yıllık Bülten Seri No: 5-6, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

SEMİZOĞLU, M. A., ATAİZİ, M., ŞİMŞEK, Y. 1969. Mengen oryantasyon populetumunu ilk müşahede sonuçları. Yıllık Bülten Seri No: 4, O.G.M. Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, İZMİT

SEMİZOĞLU, M. A., ATAİZİ, M., YENİDOĞAN, K. 1971. Hızlı gelişen egzotik ibreli türlerden *Pinus radiata* D.Don (Tasmanya-Lot no: 7321) dikim mevsimi üzerinde araştırma Yıllık Bülten Seri No: 5-6, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

SERTMEHMETOĞLU, Z., ACAR, O., BİRLER, A., S. 1967. Kavaklıklarda olgunluk müddeti sorunları üzerine bazı araştırmalar. Yıllık Bülten Seri No: 2, O.G.M. Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, İZMİT

SERTMEHMETOĞLU, Z., ACAR, O., BİRLER, A., S. 1968. Kağıt Endüstrisi yönünden Güney Anadolu kızılçam ormanlarında idare müddeti sorunları ve endüstriyel ham madde verimi üzerinde bazı araştırmalar. Yıllık Bülten Seri No: 3, O.G.M. Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, İZMİT

SERTMEHMETOĞLU, Z., ACAR, O. 1968. Kavakçılık ekonomisine giriş. Yıllık Bülten Seri No: 3, O.G.M. Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, İZMİT

SERTMEHMETOĞLU, Z., ACAR, O., BİRLER, A., S. 1969. Konya, Niğde ve Nevşehir çevresi karakavak yetiştiriciliğinde ekonomik incelemeler. Yıllık Bülten Seri No: 3, O.G.M. Kavakçılık Araştırma Enstitüsü, İZMİT

ŞİMŞEK, Y. 1977. Douglas (*Pseudotsuga menziesii* (Mirb. Franco)'ın Türkiye'ye ithali ve orijin problemleri üzerine araştırmalar. Yıllık Bülten Seri No: 12. Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

TOPLU, F. 2003. Yeni Bir Kavak Klonu (*Populus deltoides*) "İZMİT". Kavakçılık Araştırma Dergisi No:29. Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, İZMİT

TULUKÇU, M., TUNÇTANER, K., TOPLU, F. 1987. Marmara ve Batı Karadeniz Bölgelerinde Halepçamı (*Pinus halepensis* Mill.) ve Kızılçam (*P. brutia* Ten.) Orijinlerinin Karşılaştırılması Üzerine Araştırmalar. Teknik Bülten Seri No: 137, Orman Genel Müdürlüğü, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

TUNÇTANER, K., AKKAN, A., ZENGİNGÖNÜL, K. A., ERTAN, E., AKYILMAZ, M., PAMİR, E., ERTAŞ, S. 1983. Türkiye Populetumları Araştırma Sonuçları. Yıllık Bülten Seri No: 19, Tarım, Orman ve Köyişleri

Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT

TUNÇTANER, K., TULUKÇU, M., TOPLU, F. 1985. Kuzey Amerika Karakavaklarının (*Populus deltoides* Bartr.) Marmara ve Ege Bölgelerine en Uygun Orijinlerinin Seçimi Üzerine Araştırmalar. Yıllık Bülten Seri No: 21, Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

TUNÇTANER, K., TULUKÇU, M., TOPLU, F. 1985. Türkiye'de Endüstriyel Ağaçlandırmalarda Kullanılabilecek Sahil Çamı (*Pinus pinaster* Aiton) Orijinlerinin Seçimi Üzerine Araştırmalar. Yıllık Bülten Seri No: 21, Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

TUNÇTANER, K., TULUKÇU. 1996/1. İzmit Kerpe Pilot Plantasyon Alanında Bazı Hızlı Gelişen Türlerin Büyüme Performansları. Araştırma Dergisi No: 23. Kavak ve Hızlı Gelişen Tür Orman Ağaçları Araştırma Müdürlüğü, İZMİT

TUNÇTANER, K., TULUKÇU, M., TOPLU, F., DURCAN, E. 1998. Marmara ve Orta Anadolu Bölgeleri Mukayese Populetumları Araştırma Sonuçları. Teknik Bülten No: 184, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

TUNÇTANER, K., TULUKÇU, M., TOPLU, F., DURCAN, E. 1998. Marmara ve Orta Anadolu Bölgeleri Oryantasyon Populetumları Araştırma Sonuçları. Teknik Bülten No: 185, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

TUNÇTANER, K., AKBULUT, T., TULUKÇU, M. 2002. Bazı Kavak ve Söğüt Klonlarının Göller Bölgesine Adaptasyonları ve Yonga Levha Endüstrisinde Değerlendirme Olanakları. Teknik Bülten No: 194, Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

TUNÇTANER, K., AS, N., ÖZDEN, Ö. 2004. Bazı Kavak Klonlarının Büyüme Performansları, Odunlarının Bazı Teknolojik Özellikleri ve Kağıt Üretimine Uygunlukları Üzerine Araştırmalar. Teknik Bülten No: 196, Çevre ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

USTA, H. Z. 1985. *Populus x euramericana* (Dode) Guinier cv. "I-214" Melez Kavak Klonunda Dikim Aralıkları Denemeleri. Yıllık Bülten Seri No: 21, Tarım, Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

VURAL, M., TUNÇTANER, K. 1971 *Pinus maritima* Mill. ile tesis edilmiş genç plantasyonlarda tasallutu tesbit edilen *Melampsora pinitorqua* Rost.ya karşı kimyasal mücadele çalışmaları. Yıllık Bülten Seri No: 5-6, Orman

Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

ZENGİN, M., 1997. Kocaeli Yöresinde Orman Ekosistemlerinin Hidrolojik Ağaçlandırmalar Yönünden Karılaştırılması, Teknik Bülten No: 182. Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Müdürlüğü, İzmit,

ZENGİN, M. HIZAL, A., KARAKAŞ, A., SERENGİL, Y., TUĞRUL, D., ERCAN, M. 2005. İzmit Yuvacık Barajı Su Toplama havzasının Yenilenebilir Doğal Kaynaklarının Su Üretimi (Kalite, Miktar ve Rejim) Amacıyla Planlanması. Teknik Bülten No: 197. Çevre ve Orman Bakanlığı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü, İZMİT.

13. EKLER

13.1. EK - 1

KAVAKÇILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ'NÜN TARİHÇESİ

Yazan: Mehmet Ali SEMİZOĞLU

Orta şark kavakçılık problemlerini incelemek ve bu bölgedeki çok eski bir maziye dayanan kavak kültürünü modernleştirmek ve geliştirmek maksadıyla bir Kavakçılık Araştırma Müessesesinin kurulmasına lüzum olduğu beynelmilel kavak komisyonun 1954 yılında Şam'da yaptığı toplantıda karar altına alınıyor.

Aynı komisyonun 1955 MADRİT toplantısında mevzu tekrar müzakere ediliyor ve enstitüyü kurmayı üzerine alan Türk delegasyonunun teklifi kabul edilerek karar kesinleşiyor.

1955 yılları başlarında Türk Hükümeti memleket kavakçılığına yön vermede istifade etmede birleşmiş milletler (F.A.O) gıda ve tarım teşkilatından eksper talebinde bulunuyor ve F.A.O bu talebi memnuniyetle kabul ederek İtalya'nın CASALE MONFERRATO'daki Kavakçılık Araştırma Enstitüsü Müdürü Prof. PICCAROLA'ya baş vuruyor ve profesörün tavsiyesiyle o sırada Arjantin'de 2 yıllık bir eksperlik vazifesinde olan VACCARONE Türkiye'ye teklif ediliyor ve hükümetin kabulünden sonra 1955 yılı Ağustos sonunda memleketimize geliyor.

Aynı yılın sonunda evvelce FAO'dan temin edilmiş kavakçılık mevzuunda bir senelik bir burs için 2 eleman (altışar aylık) göndermek üzere Orman Genel Müdürlüğü tamim ediyor ve imtihan açılıyor. Şartlara uygun olarak imtihana giren Eskişehir Orman Fidanlık Müdürü Orman KARAGÖZ ve Tarsus Karabucak Fidanlık Müdürü M. Ali SEMİZOĞLU imtihanı kazanıyorlar ve kurulacak Kavakçılık Araştırma Müessesesinin ilk Türk elemanları olarak 1956 yılı 6 Şubatında, CASALE MONFERATO Kavakçılık Enstitüsünde kurslarına başlıyorlar ve F.A.O.'nun Türk Hükümeti ile anlaşması neticesi bu kurslar üç ay daha uzatılarak 9 ay oluyor. Her iki kursiyerin hemen ihtisas kolları ayrılarak M. Ali SEMİZOĞLU kavak kültürü ve genetiği, Osman KARAGÖZ ise kavak haşereleri üzerinde çalışma yapıyorlar.

VACCORONE'nin eksper olarak çalışmaya başlamasından sonraki ilk mevzu kurulacak Kavakçılık Araştırma Enstitüsünün yerinin tayini oluyor. Bunda bazı faktörlerin düşünülmesi gerekmektedir bunlar:

1) Kurulacak Enstitü melez kavakçılığın iyi tatbik edilebileceği toprak üzerinde olmalıdır.

2) Memleketin bir büyük şehri ve büyük bir yolu üzerinde kurulmalıdır.

3) Hükümet merkezine pek uzak olmamakla beraber, Orman Fakültesi ile de kolay temas kurabilecek bir yerde olmalıdır. İşte bu şartlar ilk olarak

İstanbul-Ankara yolunu ve bununla Düzce ile İstanbul arasını akla getirmektedir.

Orman Umum Müdürü Sayın Hilmi AKYAMAÇ ve TALAT EREN'in şube Müdürü olduğu zamanlarda cereyan eden yukarıdaki hadiselerden sonra 1956 yaz başında Adapazarı'nda o zamanki İstanbul Ankara yolu Sakarya köprüsü ile Tavuklar Köprüsü arasında ve Şehir yönünde elverişli bir arazi bulunuyor, fakat satıcıların metre kareye 10 lira gibi yüksek bir fiyat istemeleri bu yerin terk edilmesine sebep oluyor. Aynı sıralarda zamanın Bursa valisi İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL tarafından Enstitünün Bursa'da kurulması yolunda bazı teşebbüslerin yapıldığı duyulmuştur, fakat İstanbul-Ankara yolu üzerinde tercih edilmiştir. 1956 yazında Şube Müdürü Talat EREN ve Vaccarone'nin İzmit ve Adapazarı civarındaki araştırmaları neticesi İzmit'in Paylar ovası ile maruf yeri bulunuyor.

Kavakçılık Araştırma Enstitüsünün kurulacağı bu saha İzmit'e 3 km İstanbul-Ankara yolundan 2 km içeride bir yerdedir. Toprak bakımından pek beğeniliyor ve sahipleri olan Abdurrahim KARAÇETİN, Selahattin ERKÖK ve Hüsnü EFE ile temas kurularak metrekaresi 80 kuruştan (50) hektar üzerinden anlaşmaya varılıyor. Bu pazarlık üzerine tapuya başvurulduğunda yukarıda adı geçen şahısların kendi başlarına bu yerleri satamayacaklarını, çünkü adı edilen bu 50 hektarın 64 kişinin müşterek malı olan daha büyük bir sahanın parçaları olduğu hakikat meydana çıkıyor.

Filhakika araziyi işgal eden 64 kişinin her birinin ellerinde şahısların adına tapu var. Fakat bu senet genel hudutlarla ifade edilen büyük bir sahanın pek astronomik rakamlarla gösterilen bir kısmını ifade ediyor. Mesela arazi sahiplerinden Mehmet ÖZDAYIOĞLU'nun hissesi şöyledir: 915705393057 / 7901645014400

Bu surette arazi (13) rakamlı bir adede bölünmüş ve bunun (12) rakamlı bir adet olan hissesi de Mehmet ÖZDAYIOĞLU'nun olmuş. Fiilen herkes bir yer işgal ediyor ve fakat tapuda bu yer orman olduğu kabul edilmiyor. İşte bu hukuki güçlük yüzünden yukarıda adı geçen üç şahıs mülklerini satamaz durumdadır ve bunun neticesi istimlak yolu ile alma fikri ortaya çıkıyor ve sonradan birinci istimlak adı verilen 500 hektarlık kısmın istimlak muamelesi başlıyor. Bunun için vilayet idare heyeti Vali Muavini Hilmi YURDAKUL başkanlığında 03/07/1956 tarihinde toplanıyor ve 333 sayılı karar ile bu 500 dekarlık sahanın umurun menfaatine bir iş için istimlak edileceğine karar veriliyor ve bu karar 4/7/1956'da Vali Ekmel ÇETİNEL tarafından tasdik ediliyor. Bunun üzerine vilayet tarafından teşkil olunan Sabahattin BİLGİSU, İzzet UZUNER, İsmail ALPASLAN, Şevki KUZUOĞLU'dan müteşekkil belediye meclisi üyeleri ve ehli vukuf olarak da Halil Hakkı GÖNENÇ, Şahap BİLGİSU, Kamil BAĞDAT ve eşraftan Ferhat isimli şahıslar 09.07.1956 tarihinde araziye metre kare itibari ile 50-60 ve 70 kuruş olarak üç kategoriye ayrılarak fiyat takdir ediyorlar ve ayrıca arazi üzerindeki meyve ağaçlarının 15 senelik ve daha yukarı olanlarına 200, 10 senelik 100, 5 senelik olanlarına 40, 3 seneliklere 15 lira fiyat takdir ederek ve fakat ağaç miktarları hakkında bir rakam vermeden kararlarını

kapatıyorlar. Bu karar İzmit'te bizim Şehir gazetesinin 31 Temmuz 1956 ve 1285 sayılı nüshalarında ilan ediliyor. Ayrıca İzmit belediyesinde 27.07.1956'da ilan ediliyor. Takdiri Kıymet Komisyonu raporuna göre 166.250 metrekare 70 kuruştan 116.375 lira 174.455 metrekare 60 kuruştan 104.673 lira 159.295 metrekaresi de 50 kuruştan 79.647 lira ki ceman 300695 liradır. Arazi üzerindeki ağaç miktarı Orman Mühendis Muavini Cihat AKDOĞAN ile Mazhar BAYRAKDAR 25.07.1956 tarihli müşterek zabıtları ile 1-2 yaşlı 20 adet 3 yaşlı 104 adet 5 yaşlı 14 adet 10 yaşlı 15 adet ve 5 yaşlı 30 adet tespit edilmiştir ki takdire göre 9820 lira tutmaktadır.

Bu sıralarda Orman Genel Müdürü Hilmi AKYAMAÇ'ın gelmesi ile sahanın içeride olduğu ve asfalt yola uzak bulunduğu kendilerine gösterilmiş ve asfalta çıkmak için bir miktar daha arazinin alınması kararlaştırılmış ki bu arazi de 27 hektar 2650 metrekare tutmaktadır. Ziraat vekaleti 02.08.1956 gün ve şube 9-9883 /4-953 sayılı emirleri ile İzmit Orman İşletmesinin ikinci istimlak muamelesine de başlanmasını bildirmiştir.

İzmit Orman işletmesi de 10.08.1956 tarih 6218-2/3067 sayılı yazısı ile vilayet makamına ikinci kısım için de menafii umumiye kararı çıkarılması için müracaatta bulunmuştur. Bu çalışmalar olurken arazi sahiplerinden pek çok şahıs istimlakin esasına ve yahut da bedele itiraz yolu İzmit belediyesine itirazda bulunmuşlardır. Mesela Serindere köyünden Hakkı KAÇAR yakın şark Kavakçılık Araştırma Enstitüsünün menafii umumiye namına istimlaka ehil bir şahsiyeti hükmiye olmadığını ve bu yerin her türlü ziraat ve her türlü istihsale uyduğu kavak yetiştirme işlerinin tahsisine verilmesi vatandaşların mağduriyetine sebebiyet vereceğine, gene 25 imzalı başta Hasan Gümüş olmak üzere muhtelif mülk sahipleri vermiş oldukları 02.08.1956 tarihli dilekçelerinde aynı mahiyettedir. Diğer taraftan Selahattin ERKÖK, Abdurrahim KARAÇETİN, Muhittin EREN vekili avukat Orhan DEMİRAĞAÇ da bedele itiraz etmiş ve tarla için metrekaresi 100 kuruş, meyvelik arazininse metrekaresi 150 kuruşa çıkarılması için müracaatta bulunmuştur. İzmit'ten Yusuf DEMİR ise ağaç miktarına itirazda bulunmuştur. Bu suretle muhtelif münakaşalar başlamıştır.

Bu istimlâk muameleleri 1295 sayılı istimlâk kararnamesinin hükümlerine göre yapılmaktadır. Bu kararnamenin 13 ve 17. maddelerine nazaran bu itirazlar vilayet idare heyetince red edilmiş ve red keyfiyeti vilayet makamınca da tasdik edilmiştir.

Birinci istimlaka ait 310515 lira 50 kuruş istimlâk bedeli ve 62103 lira 10 kuruş % 20 fazlası ile 10.10.1956 tarih 1967 sayılı makbuz ile Ziraat bankasına yatırılmıştır. Bu sırada 6830 sayılı istimlâk kanunu meriyete girmiş bulunduğu ve bu kanunda % 20 fazla yatırma mecburiyeti olmadığından Orman İşletme Müdürlüğünden Ziraat bankasına yazılan 17.12.1956 tarihli yazı ile bu %20 miktarındaki fazla para geri çekilmiştir.

Ziraat vekâletinin emri ile Orman İşletme Müdürlüğünün yukarıda bahis ettiğimiz müracaatından sonra İzmit vilayeti idare heyeti 14.08.1956

tarihinde 401 sayılı kararları ile 27 hektar 2650 metrekare gayrimenkulünden umumun menfaatine istimlâk edileceğine dair karar verilmiştir.

Bundan sonra belediye meclis üyelerinden Sebahattin BİLGİSU, Necdet BAŞARAN, İsmail ALPASLAN ve Şevki KUZUOĞLU ile bilirkişi olarak ta Halil Hakkı GÖNENÇ, Şahap BİLGİSU, Kamil BAĞDAT ve evkaftan Ferhat 22.09.1956 tarihinde araziyi tetkik etmişler ve 29.09.1956 tarihinde belediye binasında toplanarak hepsinin müşterek kanaati olmayan ve bazılarının itiraz kaydı koydukları kararları çıkarmışlardır.

Bu karara göre arazi bedeli 100 kuruş oluyor ağaçlara ve diğer tesislere ayrı ayrı fiyatlar takdir etmişlerdir. Orman Genel Müdürlüğü 08.10.1956 tarihli teli ile belediye nezdinde itirazda bulunulmasına dair Orman İşletme Müdürlüğüne emir vermiştir. Orman İşletme Müdürlüğü 10.10.1956 tarihinde arazi kıymetine itiraz ederek 80 kuruşa indirilmesini istemiştir. Diğer taraftan Ali GÜMÜŞ ve Muhittin EREN'e ait bir takım tesislerin fiyatlarına da itiraz ederek düşürülmesini istemiş ve meyve ağaçları için takdir edilen bedelleri yerinde bulmuş ve itirazda bulunmamıştır. Her iki istimlakta da meyvesiz ağaçlar için bir takdir ve tadat yoktur. Bu arada ikinci istimlak sırasında Muhittin EREN'e ait ve seka fabrikaları hattından beslenen 25 kilovatlık bir transformatör istimlak edilmiştir ki bu uzun yıllar Enstitünün elektriği olmuş ve 15.5.1965'de istimlak bedeli olan 16500 lira kıymetlik Lüleburgaz Fidanlık Müdürlüğüne devredilmiştir.

05.11.1956 tarihinde İstanbul Orman Başmüdürlüğü'nün dört avukatı Fazıl YALÇINER, Hayati ARAYICI, İsmet AKDAMAR ve Ayten İNANÇ'dan müteşekkil avukatlar heyeti bazı kararlar almıştır. Bu kararlara göre idareimiz tarafından belediye nezdinde ikinci istimlâk takdirine yapılan itiraz 6830 sayılı kanundan sonra yapılmıştır ki bu kanun hükümlerine göre belediye itiraz mercii değildir. İtiraz dava yolu ile olacaktır bu halde de çok fazla harç ödenecek ve davanın reddi halinde %10 ücreti vekâlet ödenmesi gerekecektir. Esasen birçok mülk sahibi bedele itiraz ederek tezid davası açmış ve açmaktadır. Bu durumda idareimiz herhangi bir dava açsa dahi kazanılması çok uzak bir ihtimaldir denilmektedir.

Orman Umum Müdürlüğü'nün 06.12.1956 tarih ve 9/9883/4-2333 sayılı emirleri ile avukatların bu mütalaaları makul sayılarak ve bedellerine de haddi layık olduğu mülahazası ile itiraz edilmemesi emir ediliyor.

İkinci kısım istimlakın takdir kıymet raporunda arazi üzerindeki tesisler teker teker sayıldığı ve tespit edildiği halde meyveli ve meyvesiz ağaçlara ait bir tespit yoktur ve yalnız meyveli ağaçların yaşına göre fiyatları konmuştur Orman İşletme Müdürü M. Turgut ALP 29.01.1957 tarihli yazı ile Cahit Akdoğan, Fethi UNAT ve Mazhar BAYRAKDAR'dan müteşekkil bir heyet meyve ağaçlarının yaş sınıflarına göre tespit etmişlerdir. Bu tespitlerin şahıs şahıs yapılmaması ve hakikaten eksik yapılmış olması ileride bazı güçlükler çıkarmıştır.

İkinci kısım istimlâk sahasının bedeli şöyledir:

Arazi 1 liradan : 272 650.00

Binalar : 73 998.00
Meyve ağaçları : 125 975.00
472 623.00

Bu istimlak muameleleri yürütüldüğü sıralarda ve birinci istimlak işi hitama ermiş ve parası da yatmış olduğu halde araziye hariçten girme ve sürmeler gibi tecavüzler olmakta ve Orman İşletme Müdürlüğü tarafından vilayete şikayet ve itirazda bulunulmakta zaman zaman nahoş hadiseler cereyan etmektedir.

Orman Genel Müdürlüğü emirleri ile Başmühendis Yakup APANAY reisliğinde mühendis Lütfi GÜNSEL ve Sulhi ŞATIR'dan müteşekkil bir ölçme heyeti 15.11.1956 tarihinde İzmit'e gelerek 08.01.1957 tarihine kadar ölçme yapmışlar ve tapu kadastro ölçümlerine göre 77 hektarın biraz üstünde olan sahayı 87,7 hektar bulmuşlardır ki ileride muamelelerde bu haritaya değil de daima tapu kadastro yazılarına itiraz edilmiştir. Bu heyet pek çok mütalaaları ihtiva eden bir rapor vermiştir. Mesela arazinin nasıl ve ne şekilde sulanacağı raporda uzun uzun anlatılmıştır. Kışın Kilez deresinin ve diğer derelerin kabarak seyelan husule getirdiği bu bakımdan yapılacak tesislerin bu cihetin göz önünde bulundurularak yapılması tavsiye edilmektedirler.

Bu suretle heyet arazinin ufki ve şakuli vaziyetini tebarüz ettirdiklerini belirtmektedirler.

Yukarıda da bahsi geçtiği gibi araziye müdahaleler devam etmiş ve bu müdahaleleri men maksadı ile Orman İşletme Müdürlüğü'nün vilayet makamına yaptığı müracaatlar için Vali Kemal ÇETİNEL bir derkenar yazısı ile valiliğin muhatabı ve amiri olarak ancak vekâlet makamını kabul etmede ziraat vekili Esad BUDAKOĞLU imzası ile 12.02.1957 tarihinde gerekli emir gelmiştir. Bu emre göre 50 hektarlık birinci kısım istimlak muamelesi tekamül etmiş ve asliye ikinci hukuk mahkemesince 6830 sayılı istimlak kanunun 16. maddesinin son fıkrasına müsteniden arazinin tapuya tescili ve gerekli şerhin verilmesi için karara bağlanmıştır.

Memleketimiz beynelmilel sahada taahhütlere girişmiştir. Bu taahhütlerin ifası için derhal arazi çalışmalarına geçilmesi lazımdır. Bu iş için en aşağı 10 hektar üzerinde fidanlık kurulması gerekmektedir. Aksi halde taahhütlerimiz aksayacaktır. Gerekli tedbirlerin acilen alınması istenmektedir.

İkinci istimlak sahasına ait 422 073.00 lira 27.02.1957 tarih 19581 sayılı makbuzla, ayrıca aynı gün 19580 sayılı makbuzla da 50 550 lira Kocaeli Ziraat bankasına yatırılmıştır.

İstimlak muamelelerinin başlamasından bu paranın yatırılmasını takip eden haftaya kadar bütün çalışmalar ve muameleler Orman İşletme Md. M. Emin TURGUTALP tarafından yürütülmüş ve avukat İsmet AKDAMAR başlangıcından beri muamelelerin hukuki yönünü eline almıştır. Zaman zaman Genel Md.lükten Teknik Müfettiş olarak Nurettin GÜRBÜZ gelmiş ve işletmeye yol gösterici yardımlarda bulunmuştur. Mahkemeden karar alındığı

halde tapuya tescil yapılmamış ve ancak şerh verdirilmiştir. 50 hektarlık sahadan çıkılması için 6830 sayılı istimlâk kanunun 20. maddesi gereğince icraya müracaat edilmiş olduğundan ilk başlangıç çalışmaları yapmak için boş saha aranmış ve Abdurrahim KARAÇETİN kendi mülkünden istimlâk edilen sahadan 3 hektarını derhal vereceğini beyan ve kabul etmiştir.

Bu miktar yetmediğinden 3 hektara daha ihtiyaç bulunması hâsılı ile bu boş sahaya bitişik ekili buğday tarlaları da sürülerek çalışmaların mutlaka ikmalî Nurettin GÜRBÜZ tarafından Abdurrahim KARAÇETİN'le anlaşma sureti ile temin edilmiştir. Sonradan buğdaylı olan bu kısım ayrıca dava mevzuu olmuştur. İşte hadiseler ve çalışmalar bu safhada iken 13 Mart 1957 tarihinde Eskişehir Fidanlık Müdürü Osman KARAGÖZ muvakkat vazife ile İzmit'e gelmiştir.

Enstitü tarihinin dosya ve vesikalara müsteniden izahına çalışılan yukarıdaki kısmının takip eden bundan sonraki kısmı vesika ve dosyalarla beraber o günden itibaren çalışmaların bilgileri ile tamamlanarak devam edilecektir.

13 Mart 1957'de yukarıda bahsedilen 3 hektar boş ve 3 hektar da buğday ekili tarla kiralık bir traktörle sürülmeye başlanmıştır.

Nurettin TÜRKÖZ ve Vaccorone işin başındadırlar. Araziye otomobille girmek için herhangi bir yol yoktur yaya olarak meyve fidanlığı arazisinden tek kişilik eski bir köprüyle Abdurrahim KARAÇETİN'in işinin yanına gidilebilmektedir. Arazi çamur bir zamanda sürülmek zorunda kaldığı için ağırdır, tavsızdır. Bir küçük fiyat pikapla kamyon mevcuttur. Böyle tavsız sürülmüş bir araziye ıslah maksadı ile ahır ve suni gübre atmak icap etmektedir. Fakat ne tahsisat ne de bu gübrelerin nasıl bulunacağına dair herhangi bir şey yoktur. Üç dört gün sonra Suadiye'ye giden yoldan kamyonla girme imkânını temin etmek için yol yapılmaya başlanmıştır. Ahır gübresi temin edilememekle beraber İzmit'te bazı şahıslardan borç para alınarak Gölcük zirai donatım kurumundan amonyum sülfat temin edilmiş ve sahaya atılmıştır. 20 Martta Vaccorone kamyonla Lüleburgaz'a gitmiş ve 25 Marta kadar iki kamyon sefer ile oradaki tecrübe materyali ve mevcut 214 fidanları göndermiş ve 25 Martta ilk dikime başlanmıştır. Bu yer halen fidancılara yapılan lojmanların tam karşısına ve yolun diğer tarafına isabet eden kısımdır. 3 Nisan günü tecrübe materyal temin parseli ve endüstriyel kısımlar bitirilmiştir. Arazinin tavsız oluşu ve birden sıcakların başlayışı ile endişe doğmuş ve komşu çiftlik sahiplerinden Reşit beyden motor alınarak sulamaya başlanmıştır. Bu çalışmaların yapıldığı zamanlarda ufak bir büro kurmak da icap etmiş Orman İşletmesinde o zamana kadar misafirhane olarak kullanılan 2 odalı yeri işgal edilip binanın bir odası büro diğer odası da kalem olarak tespit edilmiş ve fakat herhangi bir büro malzemesi ve tahsisata sahip olunmadığından ileriki aylarda ödenmek üzere bazı firmalardan lüzumlu malzemeler alınmaya başlanmıştır. Fidanlık sahasını korumak üzere hemen iki bekçi temin edilmiştir ve ilk fidancı Şefik ÇAĞLI yevmiyeli olarak işe başlatılarak 1. ve 2. istimlâk sahalarının etrafını telle çevirmek faaliyetine geçilmiştir. Bir taraftan da fidanlık bakımları devam

etmektedir Orman Genel Müdürlüğü tarafından fidancı ve diğer personel kadroları gönderilmiştir. Personelin henüz tayin muameleleri başlamamış yalnız yevmiyeli olarak çalışan iki şoför kadroya alınmıştır. İşlerin bu şekilde yürümesinin hukuken mümkün olmayacağını düşünen Orman Genel Müdürlüğü vekâlet makamından aşağıdaki kuruluş olurunı almıştır.

9
9883/1

İzmit'te Kavak Fidanlığı
Kurulması Hk.
26.03.1957

Vekâlet Yüksek Makamına

1) Yakın şark Kavakçılık Araştırma Enstitüsü için istimlâk edilen birinci kısım üzerinde fidanlık arazisi hazırlığı ikmal edilmiş bulunmaktadır. Henüz Enstitü taazzuv etmediği ve statüsü de hazırlanmadığı cihetle mali bakımdan ödemelerde bazı müşkülâtla karşılaşmaktadır. Esasen Enstitü bünyesinde devamlı bir fidanlık da bulunacağı cihetle şimdilik işlerin selameti ve kolaylıkla takibi bakımından bir fidanlık tesisi ve çalışmaların Fidanlık Müdürlüğü tarafından organizesi uygun mütalaa edilmektedir.

2) Yukarıda arz edilen mucip sebeplere müsteniden bir Kavak Fidanlık Müdürlüğü tesisi ve enstitü taazzuv edinceye kadar ilgili bilumum işlerin bu Fidanlık Müdürlüğünce tedvirini yüksek tasviplerine saygılarımla arz ederim.

Muvafık.
26/3/1957
Esad BUDAKOĞLU

Umum Md.
Hilmi AKYAMAÇ

Aslı gibidir
17.06.1957

Bu sıralarda 18.04.1957'de M. Ali SEMİZOĞLU gelerek işe başlamış ve zaten muvakkat vazifeyle çalışan Osman KARAGÖZ tayin emri alarak Eskişehir'den kati olarak ayrılmak ve evini getirmek üzere gitmiş ve 15.05.1957'de tekrar gelerek Fidanlık Müdürlüğü vazifesine başlamıştır. 23.05 1957'de de mutemet Mustafa ÇETİNOĞLU gelmiş bu suretle fidanlık müdürü, mühendisi katip ve mutemedi, fidancı şoför ve bekçilerinden teşekkül eden kadro yukarıda bahsedilen orman işletmesi binasında faaliyete geçmiştir.

Tel çitle sahanın etrafını çevirmede pek güçlük çıkmamış, yalnız asfaltın kenarında mülk sahiplerinden Ali ve Hasan GÜMÜŞ'lerin arazisi etrafı çevrilirken pek çok defa tekrarlayacakları gibi karşı gelmek istemişler,

fakat fidanlık mühendisi haklı ve yerinde aldığı tedbirlerle iş aksatılmadan Mayısın ilk haftasında bitirilmiştir.

Bu devrede ve bu yazda en büyük güçlük bir takım arazi sahiplerine zaman zaman tekrar arazilerine ekim yapmak için girmeleri ve hatta ekmeleri gibi müdahalelerin önlenmesi olmuştur. Hukuken satın alınması bitmiş arazinin fiilinde işgali her bakımdan zaruri idi. Bu zaruret arazi hazırlanması ve çalışmaların olabilmesi gibi maddi sebeplere dayandığı gibi devamlı surette münakaşa ve itiraz mevzuu olan istimlak işlerinin tavsaması ve kesilmesi bakımından da araziye fiilen sahip olmak psikolojik bir etki yaratacaktır.

Nitekim orman işletmesinin istimlakları ta başından beri takip eden avukatı 10.04.1957 tarihli ve İşletme Müdürüne hitap eden bir yazısında 58 müşterek malik için icraca takibat açıldığı tahliye emirlerinin postayla gönderildiği ve 15 günlük bekleme müddeti bitince icra memurunun getirileceği yazılmaktadır. İlk olarak, 15.07.1957'den itibaren İzmit 2nci icra memurluğu eli ile tahliyeler başlamış bulunmaktadır. 23.07.1957'de ise Muhittin EREN ve Ali GÜMÜŞLER'ce arazi tahliye edilmiş Ali GÜMÜŞLER'e ait binalar ise vaktin geç oluşu dolayısıyla tahliye edilemediği idare avukatlığınca bildirilmekte ve on gün sonra icranın tamamlanacağı yorumlanmaktadır. Fakat bu binaların tahliye işi 10 gün sonra değil uzun bir süre güçlükler yaratmıştır. Diğer araziler tamamen icra memuru eli ile idaremise teslim edilmiştir.

Bu teslim işi olmakla ve hukuken her türlü tasarruf idaremize geçmekle beraber tek tük eski mal sahiplerinin tecavüz vakaları olmuş ve bunlar 1957 yazının fidanlık idaresini uğraştırıcı bir hal almışlardır. Bunlara ait bir iki misal faydalı olur. Tel örgü ile çevrilen bu suretle malikiyeti belirtilen sahada iki şahıs mısır ekmişlerdir. Meni müdahale kanunu uyarınca vilayet makamına müracaat edilmiş ve alakalı memurlarca tekrar müdüriyete teslim edilmiş ve mütecavizlere de tebliğ edilmiştir. Buna rağmen idareimiz tarafından ekili mısırları kesip alabilecekleri kendilerine duyurulmuş ve muayyen bir gün verilmiştir. Bu tebliğ ve sözlere cevap dahi vermeyen bu şahıslar yeşil ve henüz koçan çıkarmamış mısırları sürerek toprağa karıştırmak mecburiyeti hâsıl olmuştur.

Bu tecavüzlerin en çoğu Ali ve Hasan GÜMÜŞ kardeşler tarafından yapılmış ve evlerinden çıkmamış olmaları da bu tecavüzlerin ifasında kendilerini kolaylık sağlamıştır. Bazen geceleri dahi kontrole gelinip traktör veya kendilerinin araziden çıkarıldıkları olmuştur. Bu suretle vaki tembihat ve hareketlerimiz sayesinde tecavüzlerini daha ileri götürmemişlerdir.

Orman Genel Müdürlüğü 09.05.1957 tarihli emirleri ile Enstitü binasının bir an önce yapılabilmesi için belediyeden imar müsaadesi istenmektedir. Belediyeye yaptığımız müracaatta binanın yapılacağı kısım belediye hududu dışında olduğundan imar planı ile alakalı olmadığı bildirilmiştir.

Binanın bütün çalışmaları enstitü binasına ait proje keşif ve diğer bütün çalışmalar orman umum müdürlüğü inşaat şubesince hazırlanmış ve ihale evrakı İstanbul Orman Başmüdürlüğünden aldığımız yazıda ihalenin 15.08.1957 günü yapıldığı ve bir kısım inşaatın müteahhitin %22 kırmısından sonra 492498.99 kuruş üzerinden Adapazarı Çırcılar caddesi no 16 da müteahhit Rauf URAS'a ihale edildiği bildirilmektedir ve 29.08.1957'de Orman Umum Müdürlüğü şube 9 Müfettişi Başkanlığında bir heyetle adı geçen müteahhite yer teslim edilmiştir.

Binanın oturtulacağı yer mevzuunda da bazı hadiseler olmuş zamanın Umum Müdürü Dr. Fuat ADAK binanın istimlak sahasının son kısımlarına yapılmasını emir etmiştir. Bilahare Orman Genel Müdürlüğünden alınan bir emirde tekrar bu mevzuun üzerinde durulması bildirilmiş ve sonradan tanzim edilen bir zabıtla inşaatın bu günkü yerinde yapılmasında bir mahsur olmadığı tespit edilmiştir. Bu tespit 12.03.1958'de olmuştur yani ihaleden bu tarihe kadar müteahhit herhangi bir ilerleme yapmamıştır. Temel kazmış ve fakat yağışlar dolayısıyla devam edilmemiştir.

Sonra 17 Nisan 1958 tarihli zeyil mukavele ile inşaat müddeti 4 ay daha uzatılmıştır. Müteahhide kereste çimento demir gibi tahsis maddeleri idare tarafından verilmiş ve ayrıca avans da verilmiştir. Müteahhit inşaatın bir kısmını yaparak kış içerisinde işi bırakmış ve 19.05.1959 tarihinden itibaren inşaatı tamamen bırakarak meçhul bir istikamete giderek ortadan gaip olmuştur. Sonra 17.07.1959'da tasfiye edilmesini isteyen bir istida göndermiştir. İşte bu sıralarda da kendisinin evvelce sahtekârlıklar yaptığı ve sahte banka makbuzları tanzim ettiği ihbar edilmiş ve tespit edilmiştir.

Bu tarihlerden itibaren de kendisini gören herhangi bir kimse olmamıştır. 1959 yılı binanın bu talihsizlikleri hadiseleri ile geçmiştir. Daha sonra mahkemece yapılan bütün işler tespit edilmiş ve diğer hukuki muameleler tamamlandıktan sonra, 14.09.1957 tarihinde 2. ihale hazırlıkları yapılması Adapazarı Orman Başmüdürlüğünce emir edilmiş ve 18.03.1960 tarihinde Rauf URAS nam ve hesabına 2. ihale Ahmet ÖZEN'e yapılmıştır.

Ahmet ÖZEN yarım olarak üzerine aldığı binaya mukavele müddeti içerisinde başlamış ve haklı olarak dayandığı bazı sebeplerle birkaç defa temdit edildikten sonra 1962 Haziranında muvakkat kabulünü ve 1963 te kati kabulünü yaptırarak binayı ikmal etmiştir. Bina birinci ve ikinci ihalelerle perdeler ile 2.250 000 lira civarındadır Perdeleri ayrı bir ihale mevzuu olmuştur. (bazı lojmanlarla beraber 25 000 lira).

Binanın döşemesi İstanbul Sultan Ahmet Erkek Sanat Enstitüsü tarafından daha evvel adı geçen Enstitü Müdürlüğü tarafından böyle bir mobilya inşaatının yapılamayacağı projelenmesi gerektiği teklifi alınmış bunun üzerine gelen bir heyet Fidanlık Müdürlüğü elemanları ile temas ve tespitlerini yaparak detaylı bir şekilde projelendirmiştir. 192 000 lira kadar tutan proje miktarı projelerle birlikte Orman Genel Müdürlüğüne arz edilmiş ve 2490 sayılı kanun muvacehesinde en kolay ve en emin bir yolla binanın tefriş edilebileceği kanaati teklif edilmiştir. Genel Müdürlükçe de tasdik

edildikten sonra inşaatı geçilmiş ve 1962-1963 Kasımında tamamlanarak mahalline getirilmiş ve gereken yerlerine montajları yapılmıştır. Ayrıca kütüphanenin kitaplık kısmı yaptırılmıştır. Binanın önündeki oto tesisi ile beraber 2.5 milyon liraya mal oldu denilebilir.

1957 yılı sonralarında istimlak işlerinin durumu şöyle idi: Yukarıda belirtildiği gibi 1. ve 2. istimlaklar yapılmış paraları kanuni müddetlerinde bankaya yatırılmış ve icra yolu ile bir ev hariç herkes çıkarılmıştır. Binanın önündeki para tevzii edilmek istendiğinde pek güç durumlar hâsıl olmuştur. Şöyle ki: 64 kişinin müşterek mülkü 140 hektar civarındadır. Bunun 72 hektarı alınmıştır, fakat fiilen taksimli olan bu yerler tapu muvacehesinde mekân itibari ile taksimli değildir. O halde bankadaki para 64 kişiye istimlaktan hisselerine düşen nispetlerde taksim edilecek ve 64 kişi arasında hisseleri nispetinde verilecektir. Böyle bir işi yapmak görülmemektedir. Zaman zaman temas ettiğimiz tapu kadastro ilgilileri ya geriye kalan arazinin de alınarak tamamını birden parasını yatırıp hissedarlara taksim edilmesi veya alınan kısmın iade edilerek vazgeçilmesi gibi beyanlarda bulunmakta idiler. Filhakika bu sıralarda Kocaeli millet vekillerinin bazıları ile mülk sahiplerinin bazıları zamanın Ziraat vekili Metin ÖKMEN'e giderek yukarıdaki iki görüşe uygun şekilde müracaatta bulunuyorlar ve Ziraat vekâleti de 02.01.1958 tarihli bir yazı ile Kocaeli Valiliğine geriye kalan kısmın da istimlakı için lüzumlu menafii umumiye kararının verilmesi için emrediyor ve bu suretle 3. istimlak doğuyor.

Üçüncü istimlak için vilayet idare heyeti 08.01.1958 tarihinde menafii umumiye kararı vermiş ve vilayet makamı da 10.01.1958'de tasdik etmiştir. Ve bu 64 kişinin müşterek mülkünden istimlak edilmemiş 68.520 hektar saha ile hudutları düzeltmek maksadı ile ilave edilen diğer birkaç parça arazi bu istimlaka girmiş olup aşağı yukarı bu günkü orta yolun doğu tarafına isabet eden kısımdır. 6830 sayılı kanun gereğince gerekli ilan ve teferruatlı muameleler yapıldıktan sonra takdiri kıymet komisyonu teşekkül ettiriliyor her biri ayrı ayrı yemin ettikten sonra 11.02.1958'de çalışmaya başlamışlar ve 14 gün tam olarak çalışarak mufassal raporlarını verdiler. Genel olarak araziye 190 kuruş bedel takdir edilmiştir. 220 kuruş takdir edilen bir arazi parçası için idarece bedel tenzili davası açılmıştır ve 3. istimlakin tutarı 1.991.434 lira Ziraat Bankasına yatırılmıştır. Bu paranın 353 658 lirası ağaç bedeli 139 150 lirası bina bedeli 1.498 626 lirası da 774.630 metrekaare arazi bedelidir ki 15.07.1958'de Ziraat bankasına yatırılmıştır. Takdiri kıymet komisyonu raporlarında bazı maddi hatalar olduğu tespit edilmiş ve 06.08.1958'de fark ziraat bankasına yatırılmıştır. Kocaeli tapu sicil muhafızlığının alınan nispetlere uyularak istimlak edilen yerden mülk sahiplerine isabet eden para miktarını gösterir cetvel 23.10.1958'de Ziraat bankasına tevdi edilmiş ve para tevziine başlanmıştır. 22 şahıs bedelin yükseltilmesi için dava açmışlar, bu davaların katiyet kesp eden 15'ine ait 262 416 lira 80 kuruş 03.01.1961'de bankaya yatırılmıştır. Diğer davacılar kararı temyiz etmişler ise de daha sonraları bunlardan da bazıları temyizden vazgeçmişler, diğerleri de dava temyizce tasdik edilip paralarını almışlardır. Bu surette

istimlak edilen ve idareye geçmiş olan saha miktarı 150 hektar 5550 metrekaredir. Bu araziye 1966 sonbaharına kadar ödenen para 3.617.568 lira 92 kuruş. Gene 1966 yılı sonu itibarı ile 2 tezyidi bedel davası mevcuttur. Ödenen bu para arazi, ağaç ve bina ile diğer tesislerdir.

1958 yılı 2. fidanlık kurma yılı olmuştur. Bu yılbaşlarında FAO tarafından ekipmanları ile beraber 2 traktör, mikroskop, fırın, buzdolabı vesaire vs laboratuvar malzemeleri gönderilmiştir. Bu malzemelerin gümrükten çekildiği Şubat ve Mart tarihinde bir çiftte Nonyus (nonius) üçer yaşlı acemi at temin edilmiştir. İlk yıllarda henüz yollar da layıkı ile yapılmamış olduğundan bu hayvanlar arazide pek sıkıntı çekmişler ve bir tanesinin fazla meşakkatten gözleri görmez olmuş Haydarpaşa hayvan hastanesinde yapılan muayenesinde tedavi ve başka çaresi olmadığından bahisle vurulması teklif edilmiş ise de iyi bir tesadüf eseri bu tavsiye tatbik edilmemiş ve bilahire iyileşmiştir.

1958 yılında küçük bir garaj yaptırılmış ve Ağustostan itibaren de 2 lojman tahsisatı alınarak 1. ve 2. numaralı tekil lojmanlar yaptırılarak ikmal edilmiştir.

Kurulacak olan Enstitünün içme suyunun temini maksadı ile Belediye nezdinde teşebbüse geçilmiş ve yapmış olduğumuz teklif şehir suyunun az oluşu dolayısı ile ret edilmiştir. Traktör ve vasıtaları yıkamak ve aynı zamanda iyi bir su temin edilirse içme suyu olarak kullanmak maksadile garajın arkasında bir artezyen açtırılarak yüksek bir depoya alınmış ve bu suretle uzun yıllar bu sudan her yerde istifade edilmiştir. Yalnız bu su kabili şürb olmadığından daha yukarı kısımlarda fidanlık arazisinin orta kısımlarına isabet eden ve liman sondajları maksadı ile açılmış olan mevcut artezyenin daha iyi olan suyundan içme suyu olarak istifade edilmiştir. Suyun kurulacak Enstitü için önemi vilayet ve belediye nezdinde vaki devamla müracaat ve teşebbüslerim ile müsmir bir metreye varılmış ve 1959 yılında gerekli müsaade temin edilerek Enstitü binasını 750 metre mesafede mezbaha yanından geçen ana boruya bir şebeke borusu ile rapt edilerek bugünkü su temin edilmiştir ve bu surette cidden çok mühim olan bir problem halledilmiştir. Elektriğe gelince; yukarıda bahis edildiği gibi esasen mevcut olan bu hususta herhangi bir sıkıntı çekilmemiştir. Yine 1958 yılı içerisinde kuruluşun bir planının yapılması icap etmiş ve ilk yapılan plan birçok sebeplerden kabul edilmemiş tekrar düzeltilerek Umum müdürlüğe gönderilmiş ve 24.10.1958 tarihinde yeni vaziyet planı tasdik edilmiştir.

1958 sonu ve 1959 yılı ilk aylarında ilk fidan tevzii işi başlamış fidanlığa vasıtalar giremediğinden traktörle fidanlar İstanbul-Ankara şosesi kenarına kadar çekilmiş ve oradan tevzi edilmiştir. Müessesenin ilk fidanı İzmit'te zahireci Mustafa ÖZSOY'a verilmiş ve Kullar köyündeki çiftliğinin arazisine dikilmiştir.

1959 yılı 3 Şubatında İzmit İşletme Müdürü Emin TURGUTALP fidanlığa tayin edilmiş ve 18.09.1960'ta Giresun Başmüdür Muavini olarak ayrılmıştır.

1959 İlbaharında normal fidanlık çalışmalarımız devam etmiş ve halk ağaçlama kontrolleri devam etmiştir. Bu yılın en mühim olayı fidanlık müdürlüğü bürosunun arazi içinde Muhittin EREN'den istimlak edilen bir binaya taşınmış olunmasıdır.

1957'den beri arazisinden ve evinden çıkmamak için direten Hasan ve Ali GÜMÜŞ kardeşler kurban bayramında icra marifeti ile çıkarılmıştır. Bu suretle de arazi tüm olarak idarenin tasarrufuna geçmiş bulunmaktadır.

1959 10 Haziranında Osman KARAGÖZ ve 10 gün sonrada M. Ali SEMİZOĞLU 1 sene evvel yapılmış olan lojmanlara taşınarak daire ile beraber elemanlarının ikameti de aynı yerde sağlanmış ve işlerin takibi ile çalışmalardaki randımanda her yönden mühim rol oynamıştır.

İstimlak sırasında sahada mevcut olan ve Muhittin EREN'e ait olan 25 KW sekaya ait transformatörün vermiş olduğu ceryan Müessesenin birçok işlerine kâfi gelmiş ve inşaatın yapılmasında mühim rol oynamıştır. 27.10.1960'ta bu hattın kaldırılacağı fidanlığımıza tebliğ edilmiş ve derhal yeni ve daha çok ceryan temini için teşebbüse geçilmiştir. Bunun için de belediye ile anlaşılmış ve belediyenin mezbaha ve un fabrikası için Sanayi çarşısında kurmuş olduğu trafodan 6300 voltluk yüksek enerjiyi Etibank elile ve bir hat çekirmek ve bu hattın geçeceği yerden 75 metre içeride ve arazimizde 100 KW'lık bir transformatör kurarak cereyanımızı temin etmek projesi düşünülmüş. Etibankla mukavele yapılmış İzmir Etitaş'tan transformatör temin edilmiş ve bu suretle halen bu müessesenin kullanmakta olduğu cereyan temin edilmiştir. Bu ceryan için 30 000 lira 578 kuruş Etibanka yatırılmış ve 13 bin lira da ayrıca transformatör bedeli ödenmiştir.

Bu ceryanın muvakkat kabulü 10.07.1963 tarihinde olmuş ve belediye ile diğer bazı ufak tefek mevzular hal edildikten sonra 1963 yılı sonunda yeni cereyan bağlanmış ve 1965 yılında da eski trafo Lüleburgaz Fidanlık Müdürlüğüne devir edilmiştir.

Yukarıda bahis edilen masraflardan başka ayrıca iç tesisat yaptırılmış ve buna da sonradan yapılan bir takım ilavelerle 50 000 lira bir masraf gitmiştir.

1959 yılının sonbaharında İtalya'da yapılan Dünya Kavakçılık kongresine Fidanlık Md. Osman KARAGÖZ tarafından iştirak edilmiştir.

1959-1960 kışı yukarıda bahsedilen büroya geçilmiştir.

1960 yılında fidanlığın normal çalışmaları devam etmiş mevzuları Türkiye çapında ele alınmaya devam edilmiştir. 1960-1961 kışı da eski dairede geçirilmiş ve burada normal çalışmalar devam etmiştir.

1961 yılı 24 Temmuzunda Zeki SERT MEHMETOĞLU fidanlığa tayin edilmiştir. 1961 sonbaharında inşaatı devam eden enstitü binasının henüz mozaikleri yapılmamış iki odasına girilerek büro olarak (İstasyon Müdürlüğüne ait olan iki odadır).

1962 ilkbaharında binanın ikmali ve Akdeniz memleketleri kavakçılık toplantısına yetiştirilmesi gayesi ile faaliyet hızlandırılmış ve hakikaten

müteahhit ve fidanlık elemanlarının sıkı çalışmaları ile 24 Nisan 1962 tarihinde Kavakçılık Araştırma Enstitüsü binasının açılışı ve Fidanlık Müdürlüğünün Enstitü Müdürlüğüne inkılâp edilişi mümkün olmuştur. 1962 yazında bu açılışı müteakip normal çalışmalar devam etmiştir ve FAO özel fonu ile Orman Genel Müdürlüğü arasında akd edilen Kavakçılık Araştırma Enstitüsü projesinin Ankara'da ki çalışmaları takip edilmiş ve 8 Ekim 1962'de proje direktörü CHARDENON gelerek proje fiilen başlamış ve Enstitü tarihinde yeni safha açılmıştır.

Özel fon projesi ile başlayan Enstitü tarihine geçmeden evvel bugün pek kolaylıkla üzerinden geçilen Enstitü köprüsüne ait de kısa bir bilgi vermek icap etmektedir. Şöyle ki:

Daha 1957 yılında çalışmalara başlandığından beri yaz aylarında asfaltın kenarındaki eski tahta bir köprü kullanılmakta idi fakat durumu ihtiyaca cevap vermediğinden fidanlık müdürlüğünce tamir ettirilmiş olmasına rağmen sadece yaz ayları zarfında kullanılabiliyordu. Esasen kışın köprüden geçme kabil olsa dahi vasıta ile daha içerilere gitme imkânı yok idi. Ancak 1959 yılında fidanlığın ana ve bir kısım tali yollarının ikmalinden sonra kışın da vasıta ile geçme imkânı hâsıl olmuştur. Fakat çok az yağışlarda dahi üzerinden sular aştığı için devamlı surette güçlüklerle karşılaşmış ve lojmanlardaki okul çocuklarının okullarına gitmeleri çoğu kere yaya olarak arka yollardan mezbahaya çıkarak oradan temin edilen vasıtalar ile mümkün olabiliyordu. 1959-1960, 1960-1961 ve 1961-1962 kışlarında da sık sık tamir ve takviye edilen bu köprü kullanılmıştır. 1961 baharında yeni beton bir köprü inşası için teşebbüse geçilmiş ve sahası ayrıca istimlak edilerek 176 lira istimlak bedeli bankaya yatırılmıştır ki daha arazi sahipleri tarafından bankadan alınmamıştır. Çünkü fiilen Ali Gümüşlerin tasarrufunda olan bu yer istimlak edilen arazi gibi 64 kişinin müsterek malıdır.

İstimlak bedeli 176 lira olan bu yer için 800 lira gazete ilan parası ödenmiştir.

Yeni köprü inşası için ayakları ve üst yapısı olmak üzere ayrı ayrı keşifler yapılarak 30'ar bin liranın altında kalması temin edilerek emaneten yaptırılmıştır. Keşfi yapan ve inşaatını takip eden mühendisin ikmali ve hatası olarak ters kiriş yapılmayıp geniş bir alt kiriş yapılmak suretiyle köprünün bu yüzden zaman zaman baraj vazifesi görerek yukarı kısmının sular tarafından istila edildiğinden şikâyet sebebi olmuş ve asfaltın da sularla kaplanması neticesi birkaç kişinin ölümü ile neticelenen bazı kazaların vukuuna da sebep olmuştur. Köprü bitirildikten sonra asfaltla olan irtibatı da temin edilerek enstitünün açılış töreninden 10 gün kadar evvel üzerinden ilk vasıta normal olarak geçirilmiştir.

Fidanlık orta yolu: 1958 yılında tasdik edildiğini söylediğimiz vaziyet planındaki yolların yapılması hem çalışmalar hem de sahadaki ikametini temini için zaruri idi. Orman Genel Müdürlüğü nezdinde esbabı mucibe ile muhtelif seferler teşebbüste bulunulmuş ve katma bütçede tahsisat olmadığından döner sermayeden ve İzmit Orman İşletme Müdürlüğü eli ile

yapılması zamanın vekili tarafından emir edilmiştir. Orman İşletmesi 1958 yılında toprak tesviyesini ve 1959 yılında da üst kısmını tamamlayarak

GÖRÜLMÜŞTÜR
08.10.1969
Orman Müfettişi
M. Kemal GÜNGÖR
(Mühür)

1959 yılı kışında kum ve çakıl dökülmesini ikmal ederek geçit sağlanmıştır.

Enstitü iskân sahasındaki bazı tali yollar Fidanlık Müdürlüğü imkânları ile tamamlanmıştır.

Fidanlık orta yolu üzerindeki köprüden bir iki satırla bahis etmek faydalı olacağı mülahazası ile aşağıda arzu izaha çalışılmıştır. Bu gün herhangi bir dere olduğu fark ve temyiz edilemeyen bu yerden ikinci bir dere geçmekte idi. 1958 yılında orta yolun imlası yapılırken buraya bir köprüden ziyade büyük çaplı büzlerin konularak üzerinin kapatılması düşünülmüş ve 4 sıra yan yana 2 sıra üst üste 100'lük büzler konmuştur. Fakat 1958-1959 kışında gelen bir sel burayı tamamen sökmüş büzlerin bir çoğunu kırmış ve bir kısmını uzak mesafelere kadar sürüklemiştir. İşte bu hadiseden sonradır ki köprü zaruriyetine karar verilmiş ve üst yapı yapılırken yine orman işletmesi tarafından bugünkü köprü yapılmıştır. Daha sonra oradan geçen derenin büyük dere ile birleşen kısmı doldurulmuş önüne ağaçlama yapılmış ve daha sonraki kısımları tesviye edilerek fidanlık sahasına katılmış ve bugünkü durumu ile elimizde deresiz bir köprü kalmıştır.

Kuruluşundan itibaren Enstitünün sarfiyat dururmu

YILI	OPERASYON GİDERLERİ	YAPI TESİS VE ONARIM	İSTİMLÂK	YOL	MAAŞ ÜCRET VE YEVMİYE	YEKÜN
1956	-	-	310 515,50	-	-	310 515,50
1957	71 832 70	114 166,29	516 274,38	-	16 196,57	718 469,94
1958	75 444,67	215 561,32	2 179 486,71	52 292,25	43 485,26	2 566 280,21
1959	168 530,94	117 006,34	9 030,13	105 256,50	76 288,57	476 112,48
1960	202 006,25	229 328,65	374 839,10	-	84 077,80	890 251,80
1961	299 130,86	916 183,56	294 128,07	-	108 891,20	1 618 333,69
1962	400 302,66	325 977,14	19 045,83	-	129 672,40	874 998,03
1963	392 098,16	195 597,84	16 645,09	-	213 045,73	817 386,82
1964	398 225,06	407 237,80	-	-	277 920,51	1 083 383,37
1965	465 422,64	486 519,26	-	-	452 748,31	1 404 690,21
YEKÜN	2 472 993,94	3 007 578,20	3 719 964,81	157 548,75	1 402 336,81	10 760 422,05
1966	481 012,14	76 638,17	244 864,60	-	507 948,90	1 320 463,81 (Enstitü-istasyon Müşterek)
1967	411 528,00 (269 740,00 lirası İzmit istasyonun)	66 391,00 (9 730,00 Lirası İzmit İstasyonun)	-	-	560 120,00 (Enstitü-istasyon Müşterek)	1 038 039,00 (Enstitü-istasyon Müşterek)

Ta. Başmüfettişliğince tetkik Edilmiştir
Tarih: 29.08.1968 Cemal ABAN

YILLAR	ENSTİTÜ MERKEZİNE AİT SARFİYAT				MARMARA İSTASYONUNA AİT SARFİYAT			
	YATIRIM (22 111,22 113,23 111)	CARİ HARCAMA	TEKNİK PERSONEL HARCAMALARI (22.112)	MAAŞ VE ÜCRETLER	YATIRIM	CARİ HARCAMA	TEKNİK PERSONEL YEV.	MAAŞ VE ÜCRETLER
1968	163 950,30	280 047,19	425 605,10	165 997,35	74 500,73	213 796,50	90 375,40	76 281,20
1969	85 673,15	208 505,50	547 474,00	189 704,83	206 706,98	165 394,09	92 284,00	88 193,70

Yazan: Ali Sencer BİRLER

Enstitü idari bina, hizmet evleri ve merkez istasyon müdürlüğü sahası 1972 yılının Haziran ayının 21-22 günleri yağan şiddetli yağmurlar sonunda sel baskınına maruz kalmış idare binası bodrumunda su yüksekliği 2,26 metreyi bulmuştur.

Selin nedenleri şiddetli sağanak yağmurlar olmakla beraber. Kilez deresinin Kullar köyündeki kapama menfezlerinin sel sularının getirmiş olduğu fidan, dal ve ağaççıklarla kapanması sonucu gelen suların %50'den fazlasının kapamanın üzerinden aşarak fidanlık sahasına ve dolayısıyla iskân sahasındaki idare binasına ve hizmet evlerinin içine girmek suretiyle oturanlara maddi yönden de büyük zararlar vermiştir. İdare binası bodrumunda bulunan arşivde 1971 ve daha evvelki yıllara ait birçok evraklar sel suları ile zayi olmuştur. Bu nedenle 1972'den önceki yıllara ait herhangi bir kayıt çıkarılamamaktadır.

DSİ sel afetlerinin önlenmesi için gerekli çalışmaları yaptıklarını ve yapacaklarını beyan etmektedir.

Sel durumu ve DSİ çalışmaları hakkında gerekli uyarı ve gereği Kocaeli Valiliğine intikal ettirilmiştir.

1970 yılı bütçesi ile verilen ödenekle Kandıra - Kerpe - Kefken hızlı gelişen yönde ve çalışma sahaslarının korunması için 4 adet bekçi evi yapılmış ve hizmete konmuştur.

1974 mali yılında, artan personelin hizmet evi ihtiyacını karşılamak ve TUR/71/521 proje vasıtalarını korumak için 10 adet hizmet evi 1 garaj ve 1 adet şantiye binası yapılarak hizmete konmuştur.

1975 mali yılı bütçesi ile verilen ödenekle 8 adet hizmet evi inşasına geçilmiş ise de inşaaata geç başlanmış ve nakit sıkıntısından dolayı yılı içinde ikmal edilmemiş ve 1976 yılına intikal etmiştir.

1970-1975 yıllarında Enstitümüz çalışmaları ile ilgili cari ve yatırım harcamaları yıllar itibari ile şöyledir:

YILLAR	CARİ	YATIRIM
1970	195 174,33	342 555,77
1971	182 536,05	303 046,45
1972	278 140,52	226 308,78
1973	233 351,98	243 740,20
1974	102 475,02	539 499,37
1975	55 299,00	779 275,00
TL harcama yapılmıştır		

ENSTİTÜ KURULUŞ DEĞİŞİKLİK VE DEĞİŞİMLERİ

Yıl 1970:

Kavakçılık Araştırma Enstitüsü yönetmeliğinin günün şartlarına cevap verecek tarzda ve enstitünün çalışma koşulları içine sonradan sokulmuş

bulunan “Okalıptüs” ve “Hızlı Gelişen Orman Ağaçları”nı da kapsayacak şekilde değıştirilmesi için İzmit Kavakçılık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğüne hazırlanan yeni yönetmelik taslağı AGM Genel Müdürlüğüne teşkil edilen bir komisyonda incelettirilip, lüzumlu görülen tadilat ve ilaveler yapıldıktan sonra, Orman Bakanının 12.11.1970 tarihli oluru ile “Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Enstitüsü” yönetmeliğı yürürlüğe girmiş ve bundan böyle Enstitümüzün adı yukarıdaki şekilde değıştirilmiştir.

Bu yeni yönetmeliğe göre daha önceden:

1. Kültür Şubesi.
2. Koruma Şubesi.
3. Teknoloji-Ekonomi Şubesi.
4. Yayın ve Dokümantasyon Şubesi olarak görev yapmakta olan Enstitümüzde, 7 adet uzmanlık şubesi teşekkül etmiş olup, bunlar aşağıdaki gibidirler:

1. Kültür Şubesi.
2. Entomoloji Şubesi.
3. Teknoloji-Kıymetlendirme Şubesi.
4. Yayın ve Dokümantasyon Şubesi.
5. Genetik - İslah ve Seleksiyon Şubesi.
6. Patoloji Şubesi.
7. Ekonomi -İstatistik Şubesi.

Yıl 1971:

AGM Genel Müdürlüğünün 12.10.1971 gün ve 9B/9826-3/1331 sayılı emirleri ile kabul edilmiş. Birleşmiş Milletler kalkınma planı FAO özel fon TUR/71/521 endüstriyel ormancılık plantasyonları projesinin Enstitümüzde faaliyete geçeceği ve adı geçen proje Co-menajerliği ile Enstitümüz Müdürü M. Ali SEMİZOĞLU'nun, Co-menajer yardımcılığı ile de Zeki SERTMEHMETOĞLU'nun görevlendirildiğı emir edilmiştir. İş bu emir, 27.10.1971 gün ve 9.B/9826/3/1411 sayılı AGM Genel Müdürlüğü emri ile tekraren ve kati karar olarak bildirilmiştir.

AGM Genel Müdürlüğünün 03.11.1971 gün ve 9B/9826/3/1428 sayılı emirleri ile de, Birleşmiş Milletler kalkınma programı idare meclisince kabul edilmiş olan TUR/71/521 özel fon projesinin yürütülmesi görevinin, Bakanlık adına AGM Genel Müdürlüğüne verildiğı ve Enstitümüzün bilgileri emredilmiştir. Bu durumda TUR/71/521 endüstriyel ormancılık plantasyonları projesi AGM Genel Müdürlüğü adına Enstitümüz tarafından yürütölmektedir.

Yıl 1972:

24.11.1972 gün ve 6 sayılı Enstitümüz Teknik Komisyon kararı ile, Enstitümüzde deneme desenlerinin (Araştırmalar için) tertiplenmesi ve

sonuçlarının Matematik- İstatistik metotlara göre değerlendirilmesine ilişkin bil cümle işlerini yönetmek üzere bir "Biyometri Şubesi Müdürlüğü" kurulmasının AGM Genel Müdürlüğüne arzına oy birliği ile karar verilmiştir.

Bu karar üzerine, AGM Genel Müdürlüğünün 12.12.1972 gün ve 6951-2 sayılı "OLUR" ları ile Enstitümüz merkezinde bir "BİYOMETRİ ŞUBESİ" MÜDÜRLÜĞÜ kurulması uygun görülerek işbu şube teşekkül ettirilmiştir. Bundan böyle, Ekonomi İstatistik Şubesi Müdürlüğünce yürütülmekte olan araştırmaların matematik-istatistik metotlara göre desenlendirilmesi ve değerlendirilmesi görevi, yeni kurulan "BİYOMETRİ ŞUBESİ MÜDÜRLÜĞÜNCE" yürütülmeye başlanmıştır.

Yıl 1973:

Enstitümüz Teknik Komisyonunun 24.11.1972 gün ve 5 sayılı kararı ile, Enstitümüzün Toprak ve Ekoloji etüt ve araştırma çalışmalarını yürütmek üzere bir "TOPRAK VE EKOLOJİ ŞUBESİ MÜDÜRLÜĞÜ" kurulmuş ve mevcut toprak laboratuvarı şefliğinin bu Şube Müdürlüğü içinde yer alması sağlanmıştır.

AGM Genel Müdürlüğünün 28.06.1973 gün ve Top. Tah. işl. Md/14001 02/9 sayılı olurları ve yine AGM Genel Müdürlüğünün 30.06.1973 Top. Tah. işl. Md./14 001 02 /469 sayılı emirleri ile, hızlı büyüyen ibrelî orman ağaçları araştırma çalışmalarının Enstitüye görev olarak verilmesi ve aynı zamanda TUR/71/521 FAO özel fon endüstriyel ormancılık plantasyonları projesinin de Enstitü tarafından yürütülmesi nedeni ile Enstitü araştırmacı elemanlarının düzensiz şekilde uygulama işlerine karışmalarını ve araştırma gücünün zayıflamasını önlemek maksadı ile yıllık 1000 HA ağaçlama ve 100 ha demonstrasyon çalışmalarını ihtiva eden bu projenin, tüm uygulama ve buna ilişkin tahakkuk işlerinin yürütmek üzere Enstitümüz bünyesinde bir "PROJE UYGULAMA ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ" kurulmuştur.

Yıl 1975:

15 Ağustos 1975 tarih ve 15327 sayılı resmi gazetede yayınlanmış "Kavak Ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Görev ve Çalışmalarına Ait Yönetmelik" in, sadece ismini değiştirerek yeniden çıkan ve 6 Aralık 1975 gün ve 15434 sayılı resmi gazetenin 4-12. sayfalarında yayınlanmış bulunan "KAVAK ve HIZLI GELİŞEN YABANCI TÜR ORMAN AĞAÇLARI ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ GÖREV VE ÇALIŞMALARINA AİT YÖNETMELİK" le Enstitümüz çalışma alanı ve konularında araştırma çalışmaları ve diğer hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin kuruluş, örgütlenme, yönetim, denetim gözetim esaslarını, mali düzen ve Bakanlığın ilgili kuruluşları ile çeşitli ilişkilerine ait esasları belirtilmiştir.

İş bu yeni yönetmelik gereklerine göre yeniden örgütlenmekte olan Enstitümüz, bundan böyle araştırma hizmetlerini merkez ve taşra araştırma birimlerince yürütecektir. Buna göre, merkez örgütündeki Araştırma Şube

Müdürlükleri, aşağıda belirtildiği üzere, Araştırma Bölüm Başkanlığı olarak örgütlenmiş olup, Taşra Araştırma birimlerimizi teşkil eden istasyonlarımızın da Araştırma Bölge Müdürlükleri olarak örgütlenmeleri için gerekli hazırlıklar yapıp, ilgili makamlara yönetmelik gereği, olur alınmak üzere arz edilmiştir.

Yeni yönetmeliğimize göre örgütlenmiş bulunan merkez araştırma kuruluşlarımız aşağıdaki gibidir ve Enstitü Müdürlüğünün 11.02.1976 gün ve Enst. Kur./054/414 sayılı emirleri ile işe başlamışlardır:

1. Yetiştirme Araştırmaları Bölüm Başkanlığı.
2. Tohum ve Ağaç Islahı Araştırmaları Bölüm Başkanlığı.
3. Emtoloji Koruma Araştırmaları Bölüm Başkanlığı.
4. Fitopatoloji Araştırmaları Bölüm Başkanlığı.
5. Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Bölüm Başkanlığı.
6. Odun Teknolojisi Kullanma Araştırmaları Bölüm Başkanlığı.
7. Ekonomi, Envanter ve Kıymetlendirme Araştırmaları Bölüm Başkanlığı.
8. Araştırmalar, Matematik-İstatistik Bölüm Başkanlığı.

Bundan önceki yönetmelik hükümlerine göre mevcut bulunan şubelerden Yayım- Yayın Şubesi Müdürlüğü yeni yönetmelik ile "YAYIM-YAYIN-DÖKÜMANTASYON VE HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRLÜĞÜ" haline getirilmiştir. Yine eski yönetmelikteki idari işler müdürlüğü tarafından yürütülmekte olan işler, yeni yönetmeliğe göre kurulan "PERSONEL MÜDÜRLÜĞÜ" ve "İDARİ İŞLER MÜDÜRLÜĞÜ" tarafından yürütülmektedir. Yeni yönetmeliğe göre Enstitümüzde bir "SORUMLU SAYMANLIK" kurulacaktır, ancak Enstitümüze yeni bir sorumlu sayman atanıncaya kadar da mali işler ve ödemeler mevcut "Sorumlu Sayman mutemetliğince" yürütülecektir.

İncelenmiştir 12.05.1976
Orman Bakanlığı Müfettişleri

H. İlhan GÜNDOĞDU
İmza

H. Avni BALLICA
İmza

13.2. EK - 2

HALEN YÜRÜRLÜKTE OLAN 03.12.2012 TARİHLİ ARAŞTIRMA ENSTİTÜLERİ YÖNETMELİĞİ

ORMAN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ ORMANCILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜKLERİNİN KURULUŞ VE GÖREVLERİ HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, Orman Genel Müdürlüğünün doğrudan merkeze bağlı taşra teşkilatı olan ve ormancılık araştırma faaliyetlerini yürüten Araştırma Enstitüsü Müdürlüklerinin görev, yetki ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Orman Genel Müdürlüğünün doğrudan merkeze bağlı taşra teşkilatı olan ve ormancılık araştırma faaliyetlerini yürüten Araştırma Enstitüsü Müdürlükleri ve bu müdürlüklerdeki başmühendislikler ile araştırma ormanı mühendisliklerini kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu ile 29/6/2011 tarihli ve 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 1 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Araştırmacı personel: Araştırma Enstitüsü Müdürlüğünde görevli araştırma müdürü, müdür yardımcısı, başmühendisler, araştırma ormanı mühendisleri ile mühendisleri,

b) Araştırma master planı: Bakanlığın ve Genel Müdürlüğün ormancılık politikaları ve stratejileri çerçevesinde, öncelikli araştırma konuları, ilkeleri ve faaliyetlerinin yer aldığı Genel Müdürlükçe hazırlanan orta vadeli planı,

c) Araştırma ormanı: Araştırma enstitüsü müdürlüklerine bağlı, işletme amacı araştırma ihtiyaçlarına göre düzenlenmiş ve özel amenajman planlarına göre idare edilen ormanı,

ç) Araştırma ormanı mühendisliği: Araştırma ormanı ile ilgili faaliyetleri yürütmekle görevli mühendisliği,

- d) Bakanlık: Orman ve Su İşleri Bakanlığını,
 - e) Başmühendislik: Ormanlık Araştırma enstitüsü müdürlüklerinin alt birimleri olan başmühendislikleri,
 - f) Enstitü müdürlüğü: Ormanlık araştırma faaliyetlerini yürütmekle görevli araştırma enstitüsü müdürlüklerini,
 - g) Genel Müdürlük: Orman Genel Müdürlüğünü,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlükleri ve Birimlerinin Görevleri

Ormanlık araştırma enstitüsü müdürlükleri

MADDE 5 – (1) Ormanlık araştırma enstitüsü müdürlükleri aşağıda belirtilmiştir.

a) Konu bazında ve ülke genelinde faaliyet gösteren araştırma enstitüsü müdürlükleri;

1) Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü-İzmit/Kocaeli,

2) Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Ankara,

3) Orman Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Enstitüsü Müdürlüğü - Eskişehir.

b) Genel ormancılık konularında ve bölgesel düzeyde faaliyet gösteren araştırma enstitüsü müdürlükleri;

1) Batı Akdeniz Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Antalya,

2) Batı Karadeniz Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Bolu,

3) Doğu Akdeniz Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Tarsus/Mersin,

4) Doğu Anadolu Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Erzurum,

5) Doğu Karadeniz Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Trabzon,

6) Ege Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Urla/İzmir,

7) Güneydoğu Anadolu Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Elazığ,

8) İç Anadolu Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - Ankara,

9) Marmara Ormanlık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü - İstanbul.

**Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü
Müdürlüğünün alt birimleri**

MADDE 6 – (1) Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü aşağıdaki başmühendislikler ile araştırma ormanı mühendisliğinden teşekkül eder.

- a) Başmühendislikler;
 - 1) Yetiştirme Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 2) Ağaç Islahı Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 3) Koruma Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 4) Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 5) Hâsılat ve Ekonomi Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 6) Halkla İlişkiler ve Sosyal Ormancılık Başmühendisliği,
 - 7) Proje Planlama ve Değerlendirme Başmühendisliği,
- b) Araştırma Ormanı Mühendisliği.

**Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü
Müdürlüğünün görevleri**

MADDE 7 – (1) Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Kavak ve hızlı gelişen türler konusunda araştırmalar yapmak, araştırma sonuçlarını yayınlamak ve uygulanmasını izlemek,
- b) Kavak ve hızlı gelişen türler konusunda; yurtiçi ve yurtdışı kuruluşlarla işbirliği yapmak,
- c) Kavak ve hızlı gelişen türlerle yapılan endüstriyel ağaçlandırma çalışmalarında kurum, kuruluş ve kişilere danışmanlık, teknik destek ve eğitim hizmetleri sağlamak,
- ç) Uluslararası Kavak Komisyonu ile Türkiye Milli Kavak Komisyonu çalışmalarına katkı sağlamak,
- d) Genel Müdürlük birimleri, diğer kamu kurumları, üniversiteler, özel sektör ve kişilerce talep edilen etüt, analiz ve teşhis işlemlerini yapmak veya yaptırmak,
- e) Ulusal ve uluslararası düzeyde kongre, sempozyum, çalıştay, ortak proje, eğitim, staj ve benzeri etkinliklerde bulunmak,
- f) Araştırma ormanlarını kuruluş amaçlarına göre planlamak, yönetmek, işletmek ve bu konuda ilgili birimlerle işbirliğini sağlamak,
- g) Kavak ve hızlı gelişen türler konusunda mekanizasyon, ekipman geliştirme, standart, tescil, sertifikasyon ve patent çalışmalarında bulunmak,
- ğ) Araştırma enstitüsü müdürlüğünde görevli araştırmacı personel ile diğer personelin eğitimlerini, bilgi ve yeteneklerinin geliştirilmesini sağlamak,

- h) Araştırma master planı çerçevesinde Bakanlığın ve Genel Müdürlüğün ormancılık çalışmalarını yapmak ve katkı sağlamak,
ı) Genel Müdür tarafından verilen diğer görevleri yapmak.

Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü başmühendisliklerinin görevleri

MADDE 8 – (1) Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü başmühendisliklerinin görevleri şunlardır:

- a) Yetiştirme araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; kavak ve hızlı gelişen türlerle ilgili olarak fidan yetiştirme, ağaçlandırma, gençleştirme, mekanizasyon ve diğer silvikültür konularında araştırmalar ile enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,
- b) Ağaç ıslahı araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; kavak ve hızlı gelişen türlerin ıslahı, tohum teknolojisi ile ilgili çalışmaları yapmak, gen bankaları tesis etmek, adaptasyon denemeleri, populetum ve benzeri tesisleri kurmak, selekte edilmiş materyalin tescili ve üretimi ile biyoteknoloji konularında araştırmalar ile enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,
- c) Koruma araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; kavak ve hızlı gelişen türlerle ilgili biyotik ve abiyotik zararlıların tespiti, biyoloji ve ekolojisinin belirlenmesi, en uygun koruma ve mücadele önlemlerinin tespit edilmesi konularında araştırmalar ile enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,
- ç) Toprak ve ekoloji araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; kavak ve hızlı gelişen türlerle ilgili toprak ve ekoloji, bitki beslenmesi, sulama, eko fizyoloji, toprak ve havza ıslahı konularında araştırmalar yapmak, toprak etütleri ile toprak, ibre, yaprak ve su analizlerini yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,
- d) Hâsılât ve ekonomi araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; kavak ve hızlı gelişen orman ağaçları ile ilgili envanter, üretim ve hasılât, iş analizleri, ekonomi ve kaynak yönetimi konularında araştırmalar ile enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,
- e) Halkla ilişkiler ve sosyal ormancılık başmühendisliğinin görevleri; ormancılık politikaları, halkla ilişkiler, ilgi gruplarına yönelik faaliyetleri yürütmek, karşılaşılan sorunların çözümlenmesine katkı sağlamak, konularında araştırmalar yapmak ve enstitü müdürlüğünün tanıtıcı faaliyetlerini yürütmek ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,
- f) Proje, planlama ve değerlendirme başmühendisliğinin görevleri; araştırma projelerinin hazırlanmasında ve sonuçlarının değerlendirilmesinde gerekli istatistik kontrolünü yapmak, gerektiğinde diğer araştırma başmühendisliklerinin araştırma projelerinde görev almak, istatistik ağırlıklı araştırmalar ile enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak.

**Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Enstitüsü
Müdürlüğünün alt birimleri**

MADDE 9 – (1) Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü aşağıdaki başmühendisliklerden teşekkül eder.

- a) Tohum Kaynakları Araştırmaları Başmühendisliği,
- b) Ağaç Islahı Araştırmaları Başmühendisliği,
- c) Tohum Fizyolojisi ve Teknolojisi Araştırmaları Başmühendisliği,
- ç) Biyoteknoloji Araştırmaları Başmühendisliği,
- d) Proje Planlama ve Değerlendirme Başmühendisliği.

**Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Enstitüsü
Müdürlüğünün görevleri**

MADDE 10 – (1) Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Enstitüsü Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Orman ağaçlarının ıslahı ve orman gen kaynaklarının korunması konularında karşılaşılan sorunları belirlemek, bunlara çözüm getirecek araştırma ve program yapmak,
- b) Orman ağaçlarının modern biyoteknolojisi, biyogüvenliği ve biyoinformatiği konularında araştırma ve uygulama çalışmaları yapmak,
- c) Orman yetiştirme materyallerinin kaliteli ve uygun genetik kaynaklardan sağlanması amacıyla tohum kaynaklarını seçmek ve tesis etmek, gen koruma ormanlarını seçmek, kayıtlarını tutmak, orman amenajman planlarına tescilini sağlamak ve uygulamayı kontrol etmek,
- ç) Orman ağaçlarında tohum üretim ve kullanma bölgelerini belirlemek, tohum kaynak planlaması yapmak, değişen şartlara göre revize etmek,
- d) Talep edilen tohum kalite kontrol işlemlerini yapmak ve kalite kontrol belgesini düzenlemek,
- e) Enstitünün görev alanı kapsamında, Genel Müdürlük birimleri, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından talep edilen konularda, inceleme, etüt, teknik destek, danışmanlık ve eğitim çalışmalarını gerçekleştirmek,
- f) Ulusal ve uluslararası düzeyde kongre, sempozyum, çalıştay, ortak proje, eğitim, staj ve benzeri etkinliklerde bulunmak,
- g) Enstitünün görev alanı kapsamında tescil, sertifikasyon ve patent çalışmalarında bulunmak,
- ğ) Araştırma enstitüsü müdürlüğünde görevli personelin eğitimlerini, bilgi ve yeteneklerinin geliştirilmesini sağlamak,
- h) Araştırma master planı çerçevesinde Bakanlığın ve Genel Müdürlüğün ormancılık çalışmalarını yapmak ve katkı sağlamak,

ı) Genel Müdür tarafından verilecek diğer görevleri yapmak.

Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Enstitüsü başmühendisliklerinin görevleri

MADDE 11 – (1) Orman Ağaçları ve Tohumları Islah Araştırma Enstitüsü başmühendisliklerinin görevleri şunlardır:

a) Tohum kaynakları araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; orman ağaçlarında stres fizyolojisi, tohum hasat ve kullanım bölgelerinin belirlenmesi, tohum meşcereleri ve gen koruma ormanlarının seçimi ve yönetimi konularında araştırmalar yapmak, yönetim planlarını hazırlamak ve orman amenajman planlarına tescillerini sağlamak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

b) Ağaç ıslahı araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; orman ağaçlarının genetik ıslahı konularında araştırmalar yapmak, türlere göre ağaç ıslahı programlarını hazırlamak, uygulamak, ağaç ıslahı kayıtlarını tutmak, vejetatif üretim planlama çalışmalarını yapmak, klon bankaları ve tohum bahçelerini tesis etmek/ettirmek ve işletilmesine ilişkin tedbirleri belirlemek ve uygulamayı kontrol etmek ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

c) Tohum fizyolojisi ve teknoloji araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; orman ağacı, ağaççığı ve çalıların çiçeklenme biyolojisi ile tohumların anatomik, morfolojik ve fizyolojik özellikleri, çimlenme fizyolojisi, uzun süreli saklanmaları ve benzeri konuları ile tohum üretim teknolojisi konularında araştırma yapmak, stok tesislerinin ve tohum üretim alet ve malzemelerinin projelerini geliştirmek, uygulama çalışmalarını kontrol etmek, yurt içinde üretilen veya ithal edilen orman ağacı ve ağaççığı tohumlarının uluslararası kurallara göre kalite kontrollerini yapmak ve kalite kontrol belgelerini düzenlemek ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

ç) Biyoteknoloji araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; modern biyoteknoloji ve moleküler biyolojik teknikleri kullanarak, orman ağacı, ağaççığı ve çalılarının genetiği ve genomik seleksiyon konularında araştırma yapmak, gen bankası tesis etmek ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

d) Proje, planlama ve değerlendirme başmühendisliğinin görevi; araştırma projelerinin hazırlanmasında ve sonuçlarının değerlendirilmesinde gerekli istatistik kontrolünü yapmak, gerektiğinde diğer araştırma başmühendisliklerinin araştırma projelerinde görev almak, istatistik ağırlıklı araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak.

Orman Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Enstitüsü Müdürlüğünün alt birimleri

MADDE 12 – (1) Orman Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Enstitüsü Müdürlüğü aşağıdaki başmühendisliklerden teşekkül eder.

- a) Toprak Araştırmaları Başmühendisliği,
- b) Bitki Beslenmesi Araştırmaları Başmühendisliği,
- c) Ekolojik Çeşitlilik Araştırmaları Başmühendisliği,
- ç) Toprak Koruma ve Havza Islahı Araştırmaları Başmühendisliği,
- d) Ekosistem Araştırmaları Başmühendisliği,
- e) Proje Planlama ve Değerlendirme Başmühendisliği.

Orman Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Enstitüsünün görevleri

MADDE 13 – (1) Orman Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Enstitüsü Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Orman toprağı ve ekolojisi, bitki beslenmesi, toprak koruma ve ıslahı, havza ve çevre sorunlarının orman ekosistemleri üzerindeki etkileri konularında araştırmalar yapmak, araştırma sonuçlarını yayınlamak ve uygulanmasını izlemek,
- b) Bakanlık birimlerince orman toprakları, orman ekolojisi, toprak koruma ve ıslahı, havza yönetimi konularında karşılaşılan sorunlar ile ilgili incelemeler yapmak ve uygulamalara yön verici önerilerde bulunmak,
- c) Yeni kurulacak fidanlıkların ekolojik şartlar bakımından fidanlık kuruluşuna uygun olup olmadıklarını belirlemek; mevcut ve yeni kurulacak fidanlıklarda kaliteli fidan üretimine ilişkin toprak ıslahı, sulama ve gübreleme konularında önerilerde bulunmak,
- ç) Kurum, kuruluş ve kişiler tarafından talep edilen toprak, bitki ve su analizlerini yapmak ve önerilerde bulunmak,
- d) Orman toprağı ve ekolojisi konularında uygulayıcı teknik elemanların yetişmelerini sağlamak üzere meslek içi eğitim seminerleri düzenlemek, Bakanlığın diğer birimleri tarafından düzenlenen seminerlere eğitici sağlamak,
- e) Ulusal ve uluslararası düzeyde kongre, sempozyum, çalıştay, ortak proje, eğitim, staj ve benzeri etkinliklerde bulunmak,
- f) Enstitü görev alanı kapsamında tescil, sertifikasyon, mekanizasyon, fidan kap boyut ve standartlarını belirleyici çalışmalarda ve patent çalışmalarında bulunmak,
- g) Araştırma enstitüsü müdürlüğünde görevli personelin eğitimlerini, bilgi ve yeteneklerinin geliştirilmesini sağlamak,
- ğ) Araştırma master planı çerçevesinde Bakanlığın ve Genel Müdürlüğün ormancılık çalışmalarını yapmak ve katkı sağlamak,
- h) Genel Müdür tarafından verilen diğer görevleri yapmak.

Orman Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Enstitüsü Müdürlüğü başmühendisliklerinin görevleri

MADDE 14 – (1) Orman Toprak ve Ekoloji Araştırmaları Enstitüsü Müdürlüğü başmühendisliklerinin görevleri şunlardır:

a) Toprak araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; toprak ve diğer yetiştirme ortamlarının fiziksel, kimyasal ve biyolojik özellikleri ile ilgili araştırmalar yapmak; araştırma projeleri ve diğer çalışmalar için arazi ve laboratuvarda gerekli toprak, bitki ve su konularında etüt ve analizler yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

b) Bitki beslenmesi araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; orman fidanlıklarında bitki beslenmesi, sulama ve gübreleme, eko fizyoloji, orman ekosistemlerinde beslenme ve büyüme ilişkileri ile ilgili araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

c) Ekolojik çeşitlilik araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; bitki tür çeşitliliğinin tespiti ve yetiştirme ortamı özellikleri ile ilişkileri, tür çeşitlilik modellemesi/haritalaması, marjinal alanlarda kullanılabilecek türlerin tespiti konularında araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

ç) Toprak koruma ve havza ıslahı araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; arazi sınıflandırması, toprak ve su koruma, erozyon ve havza hidrolojisi ile ilgili araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

d) Ekosistem araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; orman ekosistemlerinde yetiştirme ortamlarının envanteri, sınıflandırması, haritalanması, bakımı ve ıslahı; iklim değişikliği ve çevre zararlarının orman ve ilgili diğer ekosistemlere etkileri; doğal dengesi bozulmuş orman ekosistemlerinin iyileştirilmesi; orman ve ilgili diğer doğal ekosistemlerde madde ve enerji döngülerinin incelenmesi konularında araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

e) Proje planlama ve değerlendirme başmühendisliğinin görevleri; araştırma projelerinin hazırlanmasında ve sonuçlarının değerlendirilmesinde gerekli istatistik kontrolünü yapmak, gerektiğinde diğer araştırma başmühendisliklerinin araştırma projelerinde görev almak, istatistik ağırlıklı araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak.

Genel ormancılık konularında faaliyet gösteren araştırma enstitüsü müdürlüklerinin alt birimleri

MADDE 15 – (1) Ormancılık araştırma enstitüsü müdürlüklerinin aşağıdaki başmühendisliklerden ve araştırma ormanı mühendisliklerinden teşekkül etmesi esastır. Başmühendislik sayıları enstitülere göre farklılık gösterebilir.

a) Başmühendislikler;

1) Tohum, Ağaçlandırma ve Ağaç Islahı Araştırmaları Başmühendisliği,

- 2) Silvikültür ve Orman Botaniği Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 3) Orman Amenajmanı ve Hâsılat Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 4) Orman Koruma, Yaban Hayatı ve Korunan Alanlar Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 5) Orman İşletmeciliği ve Ekonomisi Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 6) Orman Ekolojisi ve Toprak Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 7) Odun ve Odun-Dışı Orman Ürünleri Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 8) Halkla İlişkiler ve Sosyal Ormancılık Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 9) Proje Planlama ve Değerlendirme Başmühendisliği,
 - 10) Kavakçılık Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 11) Orman Yangınları Araştırmaları Başmühendisliği,
 - 12) Mera Amenajmanı Araştırmaları Başmühendisliği.
- b) Araştırma ormanı mühendislikleri.

Genel ormancılık konularında faaliyet gösteren araştırma enstitüsü müdürlüklerinin görevleri

MADDE 16 – (1) Ormancılık araştırma enstitüsü müdürlüklerinin görevleri şunlardır:

- a) Ormancılık sorunlarına çözüm üretmek, ormancılık uygulamalarına yönelik yeni bilgi, yöntem ve teknolojiler kazandırmak amacıyla araştırmalar yapmak, araştırma sonuçlarını yayınlamak ve uygulanmasını izlemek,
- b) Genel Müdürlük birimleri, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından talep edilen konularda analiz, test ve teşhis, inceleme ve etüt çalışmaları yapmak, danışmanlık ve eğitim hizmetleri vermek,
- c) Ormancılık çalışmalarında, odun ve odun dışı orman ürünlerinin ibre, yaprak, kabuk, dal, kozalak, gövde, tohum, meyve ve toprak altı organlarından tıp, kozmetik ve diğer alanlarda kullanılan mamül ya da yarı mamül olarak elde edilen maddelerin tescil ve patent çalışmalarında bulunmak,
- ç) Ulusal ve uluslararası düzeyde kongre, sempozyum, çalıştay, ortak proje, eğitim, staj ve benzeri etkinliklerde bulunmak,
- d) Araştırma ormanlarını kuruluş amaçlarına göre planlamak, yönetmek, işletmek ve bu konuda ilgili birimlerle işbirliğini sağlamak,
- e) Araştırma Enstitüsü Müdürlüğünde görevli personelin eğitimlerini bilgi ve yeteneklerinin geliştirilmesini sağlamak,
- f) Araştırma master planı çerçevesinde Bakanlığın ve Genel müdürlüğün ormancılık çalışmalarını yapmak ve katkı sağlamak,
- g) Genel Müdür tarafından verilen görevleri yapmak.

Genel ormancılık konularında faaliyet gösteren Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü başmühendisliklerinin görevleri

MADDE 17 – (1) Ormancılık Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü başmühendisliklerinin görevleri şunlardır:

a) Tohum, ağaçlandırma ve ağaç ıslahı araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; tohumla ilgili araştırmalar yapmak, orijin denemeleri, döl denemeleri, klon denemelerini kurmak, ağaçlandırma, fidan yetiştirme teknikleri, fizyoloji, biyoteknoloji ve moleküler düzeyde çalışmaları yürütmek ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

b) Silvikültür ve orman botanigi araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; ormanların gençleştirilmesi ve bakımı ile orman botanigi, bitki sosyolojisi konularında araştırmalar yapmak, arboretum ve herbaryum çalışmalarını yürütmek ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

c) Orman amenajmanı ve hâsılat araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; planlama yöntemleri, orman envanteri ve hâsılatı, büyüme modellemesi, karbon envanteri konularında araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

ç) Orman koruma, yaban hayatı ve korunan alanlar araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; ormanlardaki biyotik ve abiyotik zararlıların belirlenmesi, biyolojisi ve ekolojisi ile koruma ve mücadele yöntemleri, av ve yaban hayatı, milli parklar ve diğer korunan alanlar konularında araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

d) Orman işletmeciliği ve ekonomisi araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; işletme organizasyonu, insan kaynakları yönetimi, orman işçiliği, üretim tekniği, mekanizasyon, iş analizleri, standardizasyon, maliyet analizi, verimlilik, etkinlik, performans analizleri, pazarlama, orman ürün ve hizmetlerinin değerlerinin belirlenmesi, orman kaynakları yönetimi konularında araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

e) Orman ekolojisi ve toprak araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; türlerin ekolojik istekleri, bitki beslenmesi, eko-fizyoloji, toprak biyolojisi, toprak ıslahı, erozyon ve çığ kontrolü, mera ıslahı, havza amenajmanı, havza ve orman hidrolojisi ve atmosferik kirliliğinin ormanlar üzerine etkileri konularında araştırmalar yapmak, talep edilen toprak, bitki ve su analizlerini yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

f) Odun ve odun dışı orman ürünleri araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; odun hammaddesinin fiziksel, mekanik ve kimyasal özellikleri, değerlendirme olanakları, çeşitli etkenlerden korunması ve dayanıklılığının artırılması; odun dışı orman ürünlerinden faydalanmanın planlanması, etnobotanik özellikleri, kimyasal analizi ve kullanım alanlarının belirlenmesi konularında araştırma yapmak; envanter metotlarının ortaya konulması, ıslahı, yetiştirme ve rehabilitasyon teknikleri, sosyo-ekonomik etkileri ile

ormanların sunduğu hizmetler konularında yapılacak araştırmalarda ilgili başmühendisliklerle işbirliği yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

g) Halkla ilişkiler ve sosyal ormancılık araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; ormancılık politikaları ve hukuku, toplumun orman kaynaklarından beklentileri, orman-halk ilişkilerinin düzenlenmesi konularında araştırmalar yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

ğ) Proje, planlama ve değerlendirme başmühendisliğinin görevleri; araştırma projelerinin hazırlanmasında ve sonuçlarının değerlendirilmesinde gerekli istatistik kontrolünü yapmak, gerektiğinde diğer araştırma başmühendisliklerinin araştırma projelerinde görev almak, istatistik ağırlıklı araştırmalar yapmak ve Enstitü Müdürünün vereceği görevleri yapmak,

h) Kavakçılık araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; bölgesindeki kavak ve söğüt klonlarının tespiti ve geliştirilmesi amacıyla, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü ile işbirliği içerisinde ıslah ve yetiştirme araştırmaları yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

ı) Orman yangınları araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; orman yangınlarının nedenleri ile önleme ve mücadele yöntemlerinin geliştirilmesi, yangın davranış modellemesi, yangın riski, tehlikesi ve bunları etkileyen faktörler ile orman yangınları yönetimi ve güvenliği, yangına dirençli orman kurulması, yangın sonrası restorasyon konularında araştırma ve eğitim çalışmaları yapmak ve enstitü müdürünün vereceği görevleri yapmak,

i) Mera amenajmanı araştırmaları başmühendisliğinin görevleri; orman içi, orman üstü ve orman kenarı meralarda yetişme ortamı envanteri, uygun ıslah yöntemleri, otlatma kapasitesi ve uygun otlatma planlarının belirlenmesi; doğal ormanlar ve endüstriyel plantasyon alanlarında yetişme ortamı ve sosyo-ekonomik koşullara uygun karma ormancılık modellerinin belirlenmesi konularında araştırmalar yapmak ve Enstitü Müdürünün vereceği görevleri yapmak.

Araştırma ormanı mühendisliklerinin görevleri

MADDE 18 – (1) Araştırma Ormanı Mühendisliğinin görevleri şunlardır:

a) Araştırma ormanlarının ve bu ormanlardaki deneme ve örnek uygulama sahalarının korunmasını sağlamak,

b) Araştırma ormanlarında yürütülen araştırma ve izleme çalışmaları kapsamında denemelerin kurulması ve yapılacak gözlem, ölçme, tespit, kayıt ve kontrol işlemlerinde görev almak,

c) Araştırma ormanı amenajman planları çerçevesinde yapılacak silvikültürel faaliyetleri, ilgili orman işletme müdürlüğü ile işbirliği içinde yürütmek,

ç) Enstitü müdürü tarafından verilen diğer görevleri yapmak.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yetki ve Sorumluluklar

Araştırma enstitüsü müdürü

MADDE 19 – (1) Araştırma Enstitüsü Müdürü;

a) Bu Yönetmelikte Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü için öngörülen görevlerin; mali, idari ve teknik yönden kanun, tüzük ve yönetmeliklerle, bağlı bulunduğu Genel Müdürlüğe uygun olarak yürütülmesini sağlamakla,

b) Mali ve personel işlerine ilişkin görev, hizmet ve işlemlerin belirtilen esaslar çerçevesinde görevlendirilen personeller tarafından yürütülmesini sağlamakla,

c) Ormancılık araştırma çalışmaları ve müdürlüğün diğer hizmetleri için emrindeki personeli görev mahalli dâhilinde geçici görevle görevlendirmekle,

ç) Gerekğinde uzmanı olduğu konuda araştırma projelerinde yürütücülük ve öncülük yapmakla,

d) Personelin motivasyonunu geliştirici, iş verimini artırıcı ve teşvik edici tedbirler almak, Genel Müdürlüğe bu konularda önerilerde bulunmakla, yetkili ve sorumludur.

Araştırma enstitüsü müdür yardımcısı

MADDE 20 – (1) Araştırma Enstitüsü Müdür Yardımcısı;

a) Araştırma Enstitüsü Müdürü tarafından verilen ve Müdürlüğün görevlerine ilişkin işleri yapmak ya da yapılmasını sağlamakla,

b) Araştırma Enstitüsü Müdürünün bulunmadığı zamanlarda, Araştırma Enstitüsü Müdürlüğünün görevlerinin yürütülmesini sağlamakla,

c) Gerekğinde uzmanı olduğu konuda araştırma projelerinde yürütücülük ve öncülük yapmakla,

yetkili ve sorumludur.

Araştırma başmühendisi

MADDE 21 – (1) Araştırma başmühendisi;

a) Bu Yönetmelikte, başmühendisliği için öngörülen görevlerin kanun, tüzük ve yönetmelikler ile Araştırma Enstitüsü Müdürünün emirlerine uygun olarak yürütülmesini sağlamakla,

b) Başmühendislik çalışma programına girmiş araştırma projelerinin yürütülmesini, yeni başlanacak araştırmaların proje taslaklarının ve biten araştırmaların sonuç raporlarının proje ekibince hazırlanmasını sağlamakla,

c) Başmühendislik çalışmalarına ilişkin ormancılık faaliyetlerine esas olmak üzere görüş bildirmek, etüt yapmak ve gerekli hallerde danışmanlık hizmetinde bulunmakla,

ç) Başmühendislikte görevli personelin amirliğini yapmakla,

d) Başmühendislik çalışmalarına ilişkin çalışma rapor ve programlarını hazırlamakla,

e) Uzmanı olduğu konuda proje lideri veya yürütücülüğü yapmakla,

f) Enstitü müdürünün vereceği diğer görevleri yapmakla, yetkili ve sorumludur.

Araştırma ormanı mühendisi

MADDE 22 – (1) Araştırma ormanı mühendisi;

a) Bu Yönetmelikte araştırma ormanı mühendisliği için verilen görevleri, iş ve işlemleri mevzuat ve bağlı bulunduğu Araştırma Enstitüsü Müdürünün direktifleri doğrultusunda yürütmekle,

b) Mühendisliğinde görevli personelin amirliğini yapmakla,

c) Araştırma ormanını, görev ve hizmetin gereklerine ve amenajman planına uygun olarak yönetmekle,

ç) Araştırma ormanında uygulanan projelerde, araştırma ormanı mühendisliğince yapılması belirtilmiş olan işleri yapmak veya kontrolü altında yapılmasını sağlamakla,

d) Gerektiğinde araştırma projelerinde yürütücü olarak görev almakla,

e) Araştırma Enstitüsü Müdürünün vereceği diğer görevleri yapmakla, yetkili ve sorumludur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Geçici ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelikler

MADDE 23 – (1) 3/4/1975 tarihli ve 15197 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ormancılık Araştırma Enstitüsü Görev ve Çalışmalarına Ait Yönetmelik ile 6/12/1975 tarihli ve 15434 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Görev ve Çalışmalarına Ait Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 24 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Orman Genel Müdürü yürütür.

13.3. EK – 3

MİLLÎ KAVAK KOORDİNATÖRLÜĞÜ TALİMATI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu talimatın amacı, Türkiye kavakçılığını geliştirerek kavak odunu üretimini arttırmak gayesiyle Türkiye Milli Kavak Koordinatörlüğü ve organlarının kuruluş, çalışma esas ve usullerini düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu talimat, 31 Ekim 1985 tarihinde kabul edilen ve 8 Kasım 1985 tarih ve 18922 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren 3234 sayılı ‘Orman Genel Müdürlüğü’nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname’nin değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun Mer’i 2. Maddesinin ‘d ve l’ bendleri, 11. Maddesinin ‘a ve b’ bendleri ile 22. Maddesinin ‘c ve d’ bendlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu talimatta geçen:

- a) Genel kurul: Talimatın 4. maddesinde belirtilen üyelerin tümünü,
- b) Genel müdürlük: Orman Genel Müdürlüğünü,
- c) İcra birimi: Türkiye Milli Kavak koordinatörlüğünün aldığı kararları uygulamaya koyan ve çalışmaları izleyerek genel kurula bildiren birimi,
- ç) İhtisas birimi: Birim toplantılarında kavakçılıkta uzmanlık alanlarına göre teşekkül eden çalışma gruplarını,
- d) Kavak odunu üreticisi: Çeşitli amaçlarla kavak odunu üreten gerçek kişi ile özel hukuk tüzel kişisi ve kuruluşları,
- e) Kavak odunu tüketicisi: Kavak odunu kullanan tüm gerçek kişi ile özel hukuk tüzel kişisi ve kuruluşları,
- f) Koordinatörlük: Türkiye Milli Kavak Koordinatörlüğünü,
- g) Uluslararası kavak komisyonu: Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü’nün içerisinde yer alan ve üye ülkelerin çalışmalarını uluslararası alanda koordine ederek dünya kavak odunu üretim ve tüketimini yönlendiren, ülkemizin de içinde bulunduğu uluslararası kuruluşu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Türkiye Milli Kavak Koordinatörlüğünün Kuruluş ve Görevleri

Kuruluş

MADDE 4 – (1) Türkiye Milli Kavak Koordinatörlüğü, Orman Genel Müdürü veya ilgili Genel Müdür Yardımcısı Başkanlığında; Dış İlişkiler Eğitim ve Araştırma, Silvikültür, Ağaçlandırma, Fidanlık ve Tohum İşleri, Orman Zararlılarıyla Mücadele, İşletme ve Pazarlama, Odun Dışı Ürün ve Hizmetler Dairesi Başkanları ve ilgili Şube Müdürleri, ilgili Orman Bölge Müdürleri, ilgili Araştırma Enstitüsü Müdürleri, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürü, Müdür Yardımcısı ve Başmühendisleri, Orman Fakültelerinden birer temsilci, ilgili Sivil Toplum Kuruluşu Temsilcileri, kavak yetiştiriciliği yapan gerçek kişi ve özel hukuk tüzel kişileri ile kurum ve sektör temsilcilerinden oluşur.

Görevleri

MADDE 5 – (1) Koordinatörlüğün görevi, ülke odun ihtiyacının sağlanmasında ve orman kaynaklarının sürdürülebilir yönetiminde önemli rolü olan kavak odun hammaddesini üreten, işleyen, pazarlayan, ithal ve ihracatını yapan paydaşlarla yakın işbirliği içinde olmak, ürün devamlılığını sağlamak, kullanımı yaygınlaştırmak, karşılaşılan sorunların giderilmesi için önlemler almak, bilinçlendirici faaliyetlerde bulunmak ve gerekli koordinasyonu sağlamaktır.

(2) Bu koordinasyonu sağlamak üzere Koordinatörlük;

- a) Kavak üreticilerinin, kavak odunu işleyen ve ticaretini yapan kişi ve kuruluşlar ile kavak konusunda araştırma yürüten birimlerin karşılaştığı sorunları belirler,
- b) Karşılaşılan sorunların çözümü konusunda gelen önerileri değerlendirir,
- c) Alınan kararların uygulanması için gerekli tedbirleri alır,
- d) Uluslararası Kavak Komisyonu ile gerekli ilişkileri yürütür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Toplantı usulü, Gündemi, Çalışma esasları ve Kurul kararları

Toplantı usulü

MADDE 6 – (1) Koordinatörlük, görevlerini gerçekleştirmek üzere 4 yılda bir İcra Biriminin teklifi ve Milli Kavak Koordinatörünün onayı ile belirlenen yer ve tarihte olağan toplantısını yapar. Gerektiğinde, İcra Biriminin teklifi üzerine olağanüstü olarak toplanabilir.

(2) Koordinatör, Genel Müdürece belirlenen Genel Müdür Yardımcısıdır. Sekreteryaya hizmetleri de Genel Müdür Yardımcısının uygun gördüğü Daire Başkanı tarafından yürütülür.

(3) Sonuç raporu yazımında 2 raportör görevlendirilir.

Toplantı gündemi

MADDE 7 – (1) Toplantılarda İcra Biriminin faaliyet raporu okunarak görüşülür. İhtisas birimleri seçilir ve bu birimlerin hazırladıkları raporlar görüşülerek karara bağlanır.

Çalışma esasları

İhtisas birimleri

MADDE 8 – (1) İhtisas Birimleri şunlardır:

- a) Kavak Yetiştiriciliği ve Kavakçılığın Geliştirilmesi Birimi,
- b) Kavak Odunu Tüketimi ve Değerlendirme Birimi,
- c) Hastalık ve Zararlılarla Mücadele Birimi,
- d) Kavağın Diğer Fonksiyonları, Envanter, Kavakçılık Politikası, Halkla İlişkiler ve Uluslararası İşbirliği Birimi.

İhtisas birimlerinin görevleri

MADDE 9 – (1) İhtisas birimlerinin görevleri aşağıda açıklanmıştır.

a) **Kavak Yetiştiriciliği ve Kavakçılığın Geliştirilmesi Birimi:** Uluslararası Kavak Komisyonunca tescili yapılmış yerli ve yabancı kavak tür, varyete ve klonlarının yetiştirme ortamı isteklerine uygun yerlerin seçimi, uygun yetiştirme metodlarının belirlenmesi; yabancı tür, varyete ve klonların ithali, denenmesi, elde edilmiş yeni klonların tescili, doğal kavak popülasyonlarının korunması, araştırma amaçlı deneme alanları ve popülasyonlar kurulması konularında yapılan yazılı ve sözlü önerileri görüşüp kararlara bağlamak.

b) **Kavak Odunu Tüketimi ve Değerlendirme Birimi:** Kavak odununun işlenme ve değerlendirilmesi, hammadde bulma, tür ve klonlara bağlı odun özellikleri, bakım tedbirlerine bağlı olarak gelişen odun kalitesi gibi konularda yazılı ve sözlü önerileri görüşmek, kavak odun piyasasının geliştirilmesi ile ilgili gerekli çalışmaları yapmak, önerileri karara bağlamak.

c) **Hastalık ve Zararlılarla Mücadele Birimi:** Kavak çeliği, fidanı, ağacı ve odununa arız olan, bunların yapılarını ve kalitelerini bozan her türlü hastalık ve zararlılara karşı alınması gerekli tedbirleri belirlemek, yazılı ve sözlü önerileri görüşmek ve karara bağlamak.

d) **Kavağın Diğer Fonksiyonları, Envanter, Kavakçılık Politikası, Halkla İlişkiler ve Uluslararası İşbirliği Birimi:** Kavağın estetik değerleri, şehir ve kırsal ekosistemdeki yeri, çevreye etkisi, tarımsal üretimle etkileşimleri, kavak odunu üretim ve tüketim envanterleri, kavakçılığın yaygınlaştırılması, üretim ve pazarlamasındaki organizasyon ve politikaların belirlenmesi ve geliştirilmesi, halkla ilişkiler, uluslararası işbirliği ve Uluslararası Kavak Komisyonu ile olan ilişkiler konularında gereken çalışmaları belirlemek, sorunların aşılmasında gerekli çözüm yollarını önermek.

Birim kararları

MADDE 10 – (1) İhtisas Birimleri, aldıkları kararları Genel Kurula getirir. Genel Kurulda kabul edilen program ve tekliflerle yayımı faydalı görülen rapor ve tebliğler gereği yapılmak üzere İcra Birimine verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İcra birimi, Görevleri, Toplantı usulü ve Sekreteryaya

İcra birimi

MADDE 11 – (1) İcra birimi, Orman Genel Müdürlüğü Genel Müdür Yardımcısı Başkanlığında, Dış İlişkiler Eğitim ve Araştırma Dairesi Başkanı, İşletme ve Pazarlama Dairesi Başkanı, Ağaçlandırma Dairesi Başkanı, Fidanlık ve Tohum İşleri Dairesi Başkanı, Orman Zararlılarıyla Mücadele Dairesi Başkanı, Odun Dışı Ürün ve Hizmetler Dairesi Başkanı, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürü, Yonga ve Lif Levha Sanayicileri Derneği, Tüm Epal Üreticileri Kalite Derneği, Kontrplak Sanayicileri Derneği, Odun İthalat ve İhracatçılar Derneği ile ilgili dernek temsilcilerinden oluşur.

İcra biriminin görevleri

MADDE 12 – (1) İcra Birimi, kararları uygulamaya aktarmak için gerekli tedbirleri alır.

(2) İcra Birimi Başkanı, İcra birimi kararlarına uygulanma imkânı hazırlamak ve kararları uygulamakla sorumludur.

Toplantı usulü

MADDE 13 - (1) İcra Birimi, kararların uygulanmasını incelemek amacıyla 2 yılda bir defa toplanır. Gerektiğinde Birim üyelerinin önerisi ve İcra Birimi Başkanının onayı ile olağanüstü toplantılar da yapılabilir.

Sekreteryaya

MADDE 14 – (1) İcra Birimi Sekreteryaya hizmetlerini, Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü Müdürü yürütür.

(2) Sekreter, İcra Birimi adına gerekli koordinasyonu sağlar. Toplantıların gündemini hazırlar.

(3) Birim Başkanından alacağı direktiflere göre, kararların uygulamasını takip eder, gerekli kayıtları tutar.

Ödenek

MADDE 15 – (1) Birim için gerekli ödenek talepleri, İcra Birimince hazırlanır ve Genel Müdürlük ilgili bütçesine konulması sağlanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Yürürlük

MADDE 16 – (1) Bu Talimatname Orman Genel Müdürünün onayı tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 17 – (1) Bu talimatname hükümlerini Orman Genel Müdürü yürütür.

Arka kapak: Bir kısmı Orman ve Su İşleri Bakanlığı, İstanbul 1. Bölge Müdürlüğü, Kocaeli Şube Müdürlüğü ve Orman Genel Müdürlüğü, Adapazarı Orman Bölge Müdürlüğü Orman Kadastro Komisyonu'nca kullanılmakta olan Enstitü binasının günümüzdeki görünümü.

KAVAKÇILIK ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ

Kuruluş yıllarındaki adıyla **Kavakçılık Araştırma Enstitüsü**, günümüzdeki adıyla **Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü**, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Teşkilatı (FAO) arasında varılan bir anlaşma ile, Türkiye'ye modern kavakçılığı getirmek ve yaymak üzere FAO/SF:41/TUR-6 No'lu "**Kavakçılık Araştırma Enstitüsü**" projesi çerçevesinde 6 ayrı bölgesel **Araştırma İstasyonu** ile birlikte 24 Nisan 1962 tarihinde kurulmuştur.

Çalışma konularına 1967 yılında okaliptüs, 1968 yılında da hızlı gelişen yabancı türler dahil edilerek adı "**Kavak ve Hızlı Gelişen Yabancı Tür Orman Ağaçları Araştırma Enstitüsü**" olarak değiştirilmiştir.

1991 yılında Orman Bakanlığı'nın yeniden kurulması ile Enstitü'ye bağlı bölgesel araştırma birimleri kapatılmış ve 1992 yılında ismi tekrar değiştirilerek Orman Bakanlığı'na doğrudan bağlı "**Kavak ve Hızlı Gelişen Orman Ağaçları Araştırma Müdürlüğü**" şeklini almıştır.

01.05.2003 Tarih ve 4856 No'lu Kanun ile Orman Bakanlığının, Çevre Bakanlığı ile birleştirilerek T. C. Çevre ve Orman Bakanlığı ismini alması üzerine Enstitü Bakanlık ARGE Daire Başkanlığı bünyesine alınarak faaliyetlerini sürdürmüştür.

2011'de tekrar bir reorganizasyona gidilmesiyle kurulan Orman ve Su İşleri Bakanlığının teşkilat ve görevleri hakkındaki 04. 07.2011 tarih ve 654 sayılı kanun hükmünde karamameyle doğrudan Orman Genel Müdürlüğü'ne bağlanan Enstitü halen çalışmalarına devam etmektedir.
